

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THEIR
VAMPIRE QUEEN
SERIES

queen
takes
queen

JOELY SUE BURKHART

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KRALİÇE KRALİÇEYİ ALIR

ONLARIN VAMPIR KRALİÇESİ, KİTAP 3

JOELY SUE BURKHART

KRALİÇE KRALİÇEYİ ALIR
THEIR VAMPIRE QUEEN, kitap 3

Joely Sue
Burkhart tarafından
yayınlandı

Bir Ters Harem Vampir Romantizmi

Triune'un dikkatini çekmek ölümcül bir şeydir. Dünyanın en eski ve en güçlü vampir kraliçeleri, yeni yetme Isador kraliçesinin kendisini koruyacak kadar Kan çağıramadan ortadan kaldırılmasını sağlamak için bir plan yapar.

Ancak Shara çoktan zorlu ve ünlü güçlü Kan'ı kendi tarafına çekmiştir: Leviathan, derinliklerin kralı. Guillaume de Payne, başsız Tapınak Şövalyesi. Wu Tien Xin, sessiz görünmez suikastçi. Nevarre, Morrigan'ın kendi Gölgesi. Ve elbette, ilk iki Kanı, Alrik ve Daire, deneyimsiz ama kendi başlarına son derece güçlüler.

Kraliçenin kanıyla iyi beslenmesine ve çok sevilmesine rağmen, altı Kan güçlü Üçlü'ye karşı durmak için yeterli değildir. Shara'nın daha fazlasına ihtiyacı var.

Daha fazla kana ihtiyacı var. Müttefiklere ihtiyacı var. Asıl ihtiyacı olan kendine ait bir kraliçe.

Telif Hakkı © 2018 Joely Sue Burkhart

Kapak Resmi Cover Me Darling
Formatlama: AB Biçimlendirme

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın açık ve yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz,
taranamaz, basılı ya da elektronik olarak dağıtılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve yaşayan ya
da ölmüş herhangi bir kurum, olay ya da kişiyle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yetişkin Okuma Materyalleri

İÇİNDEKİLER

Tanıtım

Yazısı

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Yazar Hakkında

Joely Sue Burkhart tarafından da

Sevgili ablam için.

Beta okuyucularım Sherri Meyer, Laura Walker, Melissa Joy Vailes, Alexx Ragan, Rachel Mowry, Jenn VonBerg, Lydia Simone, Francesca Vance, Mads Schofield, Shelbi Gehring, Alyssa Muller, Meagan Cannon West, Amber Lynn Hamblin, Lachaundra LaRue ve Ella Cross'a teşekkür ederim.

Eztli'ye adını verdiği için Stephanie Cunningham'a özel teşekkürler.

Amber, Ezra sana şahsen teşekkür ediyor.

L Yatakta uzanmak yetişkin hayatımın çoğunda mahrum kaldığım bir lükstü. Kaçarken, hayatınızdan endişe ederken, yapmak isteyeceğiniz son şey gözlerinizi kapatmaktı. Bırakın gardınızı düşürmeyi.

Gerçekten rahatça uyuyacak kadar. Uyumak beni savunmasız kılıyordu ve yalnızken savunmasız olmayı göze alamazdım. Sonunda öleceğim endişesi olmadan bir saniye bile rahatlayamazdım.

O korku artık çoktan gitmişti. Günün ya da gecenin her saati yatağında uzanıp tek bir endişe duymadan uyuyabiliyordum. Bir gözümü kapıdan ayırmam ya da koridordaki bir fısıltıyı duymak için kulaklarımı zorlamam gerekmiyordu. Çünkü Kanım yanımdayken bir daha asla yalnız kalmayacaktım.

Gözlerimi açmadan önce, altı Kan bağımın her birine teker teker dokunmayı ve konumlarını belirlemeyi severdim. Kısmen yatakta kimin benimle olduğunu bilmek için, ama aynı zamanda her biri kendi bağına dokunduğumu hissetsin diye. Onlar benim uyanık ve iyi olduğumu bilirdi, ben de *onların* iyi olduğunu bilirdim.

Elbette alfam ve en büyük, en kötü Kan'ım olarak Rik muhtemelen ben farkına varmadan uyandığımı biliyordu, ama yanımda olacağını bilsem bile her zaman önce onu hissettim.

Olmayana kadar.

O burada değil.

Sarsılarak doğruldum, kalbim küt küt atıyordu. "Rik?"

Banyodan bağırdı. "Buradayım kraliçem. Özür dilerim, sizi endişelendirmek istememiştim."

Xin yanımda, "Alfaların bile arada bir işemeye ihtiyacı vardır," dedi.

Vay be. Kalbim hâlâ çarpıyordu ama tekrar yanına uzandım ve yanına kıvrıldım. İnsan formunda bile, Xin bir kurt gibi kokuyordu. Evet,

Bu iyi bir tanımın yakınından bile geçmiyordu. Eski bir ormanın ortasındaki bir açıklıkta, soğuk bir kış gecesinde dolunayın altında, kürkünde kristalleşmiş kar ve kırağı ile durmuş bir kurt gibi kokuyordu.

Kafamda bu görüntü varken ona dokunmak çok garip hissettirdi, çünkü teni çok sıcak ve pürüzsüzdü. Avuç içlerimi göğsünde ve omuzlarında gezdirdim, derisinin altındaki kas ve sinir oyunlarının tadını çıkardım. Daha zayıf Kanlarımdan biriydi ama diğerlerinden daha az güçlü ya da kuvvetli değildi. MS 712'de doğan en yaşlı ikinci Kanım olarak yüzyıllar boyunca kraliçesine soğuk ve dokunulmaz bir şekilde hizmet etmişti. Dokunulmaya aç olduğunu söylemek yılın en hafif tabiriydi. Tüm Kanlarım bir noktaya kadar açlık çekiyordu ama o ve güçlü ejderha Leviathan olarak hapsedilmiş olan en eski Kanım Mehen bu ihtiyacı kesinlikle en şiddetli şekilde hissediyordu.

Xin'e daha da yaklaştım, bacaklarımı onunkilere doladım ve bir elimi sırtına doğru kaydırdım. Gözlerim kapandı ve onun kucağında rahatladım, sadece arkadaşlık hissinin tadını çıkarıyordum.

Tamam, ben de dokunmaya açtım.

"Bana kendinle ilgili bir şey söyle," diye fısıldadı Xin alnıma doğru, sırtımı okşayarak. "Başka kimsenin bilmediği bir şey. İyi bir şey."

Kan bağlarım kalplerimizi ve zihinlerimizi birbirine bağladığında ona bir sır vermem imkansız olurdu. Genellikle ne düşündüğümü ben fark etmeden önce bilirlerdi. Ama en azından kelimeleri ilk duyan o olurdu. Birkaç dakika sessiz kalıp sadece iyi değil, özel bir şey düşünmeye çalıştım. "Komik ama çocukken kendi hayatının normal, diğer herkesin tuhaf olduğunu düşünürsün, anlıyor musun? Ben de herkesin korkunç kabuslar gördüğünü ve pencerelerinin dışında parlayan kırmızı gözler gördüğünü sanırdım. Canavarlar yüzünden herkesin karanlıktan korktuğunu sanıyordum. Bu yüzden okulda bundan bahsettiğimde hemen 'özel' damgası yedim. Birkaç yıl sonra annem beni devlet okulundan aldı ve onunla birlikte evde kaldım. O sırada babam yoktu ama annem benim için her şeyi normal ve güvenli hale getirmek için çok uğraştı. Hatta eğlenceliydi. Ama hiç arkadaşım yoktu ve onu ne kadar sevsem de

ölmeden önce bile yalnızdı."

Tenime karşı alçak bir ses çıkardı. "İyi bir şey söyledim kraliçem."

"Oraya geliyorum, söz veriyorum! Çok fazla arkadaşım yoktu ve çoğunlukla annemle takılırdım. Ama hayatım boyunca, bana yalnız olmadığımı hissettiren küçük şeyler oldu. İzlendiğimi. Sanki koruyucu bir meleğim varmış gibi. Belki verandada bir çiçek bulurdum, tropikal bir şey.

ve sıcak pembe, sokağımızda böyle bir şey yetişmezken. Ya da kışın ortasında arabanın ön camına yapışmış çok güzel kırmızı bir yaprak. Ya da geceleri korktuğumda tatlı ve yatıştırıcı bir koku alırdım, gözlerimi kapatırdım ve sanki orada beni izleyen biri varmış gibi hissederdim. O zamanlar kim olduğunu bilmiyordum ama şimdi... Sanırım o benim gerçek annemdi. Ölmüş olmasına ve onun varlığından haberim olmamasına rağmen, o hep benimleydi."

Adını söyleme zahmetine girmedim. Esetta Isador'un tüm Aima'lara koyduğu bir geas sayesinde, yaşayan hiç kimse onun adını söyleyemiyor ya da hatırlayamıyordu. Benim böyle bir sorunum yoktu, çünkü Rik ve Daire beni buradan sadece birkaç mil ötede bulduklarında gücümü ilk kazandığımda teknik olarak ölmüştüm.

Boğazım ağrıyor ve gözlerim yanıyordu ama mutluluk gözyaşlarıyla. "Onun varlığından bile haberim olmadığını bilmesine rağmen, yine de varlığını hissetmemi sağladı. Bu çok özel bir şey."

Annem her zaman annem olarak kalacaktı, beni büyüten, teknik olarak teyzem olsa da beni güvende tutmak için ölen kadın. Ama artık Esetta da vardı. Bana yazdığı sözler elimdeydi. Başka hiç kimse onun adını hatırlayamasa bile ben her zaman hatırlayacaktım.

Teşekkürler, Esetta.

Yumuşak bir şey yanağımı tüy gibi okşadı ama ben hiçbir şey görmedim ya da hissetmedim.

"Teşekkür ederim kraliçem," diye fısıldadı Xin.

Tutuşunu sıkılaştırmadı ya da bana doğru bastırmadı ama bağdaki altıncı hissimi bir şey çekti. Artık onu çevreleyen gri sise alışkın olduğum için bağının daha da derinlerine daldım. Kanımın her bir bağı kafamda farklı bir his uyandırıyordu ve Xin her zaman mesafeliydi. Benden kasıtlı olarak saklanmaya çalıştığından değil, hiç değil. Görünmezlik yeteneği bağını sarmış ve onu algılamamı zorlaştırmıştı. Eski kraliçesi Kanların duygularının kafasına sızmasını istememişti ve bu yüzden duygularını sıkı sıkıya saklamayı uzun zaman önce öğrenmişti. Onunla ilk tanıştığımda, gerçek benliğini bulmak için mecazi bir gökdelenden atlamak zorunda kalmıştım. Artık daha kolaydı ama yine de onu hissetmek için uzanmam gerekiyordu.

İçindeki ham ihtiyaç öylesine şiddetliydi ki nefesim yumuşak bir solukta kesildi. Sevgiye aç olduğunu zaten biliyordum ama bu... İçini kemiren bir kara delik bağını kemiriyordu. Kanıma ihtiyacı vardı. Sevişmeye ihtiyacı vardı. Tercihen aynı anda. Dahası, benimle yalnız kalmak için yanıp tutuşuyordu.

Beni kendine saklamak için. Bunun gibi. Sadece ben ve o yatakta birlikte. Sadece birkaç dakikalığına bile olsa.

Hiç böyle bir şeyi olmamıştı. Belki Rik hariç, Kanımdan hiçbiri beni yalnız bırakmadı. Ve o zaman bile... Onunla bile ne sıklıkla tamamen yalnız kalıyordum? Kendilerini beni korumaya ve her türlü istek ve ihtiyacımı karşılamaya adanmış altı adamla, genellikle etrafım kalabalık olurdu.

Özellikle de yatağında.

"Xin. Neden bana söylemedin?"

Gözlerinin kenarı hafifçe kırıştı ama onun dışında yüzü pürüzsüz kaldı. "Ne diyeceğim kraliçem?"

Tekrar ediyorum, hiçbir şeyi saklamaya ya da gizlemeye çalışmıyordu. Dürüstçe bilmiyordu. Kendi duygularından o kadar uzaktı ki ne hissettiğim hakkında hiçbir fikri yoktu. Şikâyet, talep ya da tepki olmaksızın kontrollü kalmak, göz önünde saklanmak onun doğasında vardı. O bir bıçaktı. Düşmanlarımı öldürmesi için gönderdiğim bir silah. İstedğim zaman yiyeceğim. Özellikle ölümcül yeteneklerini kullanmam dışında hiçbir beklentisi yoktu.

Ve bu neredeyse kalbimi kırıyordu. Çünkü o benim için bundan çok daha fazlasıydı. Hepsi öyleydi.

Ensesini kavradım ve sırt üstü dönerek onu kendime doğru çektim. Dirseğinin üzerinde bana baktı, her şeyden çok meraklıydı. Hâlâ emrimi bekliyordu. Harekete geçmedi. Kendi iradesiyle değil.

Öyle olsun.

Parmaklarımı saçlarına geçirdim ve biraz alaycı bir çekiştirme yaptım. "Sen beni becerirken Rik yürüyüşe çıkacak."

XIN

SÖZLERİ ANLAMLI DEĞİLDİ. Anlayana kadar nefes almaya ya da tek bir kasımı bile oynatmaya korkarak ona baktım. Bir kraliçe asla alfasını göndermez. Bir alfa asla kraliçesinin yanından ayrılmaz. Rik'in onu tuvalete gidecek kadar uzun süre koruyacağıma güvenmesi zaten bir nimetti.

Bir Kan, hayatı boyunca kraliçesiyle üç dakika bile yalnız kalabildiği için şanslıydı.

Onunla yalnız kalmak.

Kanı ve vücudu.

Bu duyulmamış bir şeydi.

Son kraliçem eline bile dokunmama asla izin vermemişti. Kanı ondan doğrudan beslenmiyordu. Tüm sarayının arasında bile, fiziksel etkileşimlerim kardeşlerimden beslenmekle sınırlıydı. Cinsel ihtiyaç bir zayıflıktı.

Çok uzun zaman önce kendimden çıkardığım bir şey.

En azından ben öyle sanıyordum.

"Yapamazsın," dedim sonunda, her kelime kırık cam gibi boğazımı kesiyordu. "Rik buna izin vermez."

Gözleri için için yanarken yavaşça gülümsedi, dudaklarının her bir kıvrımı deliliğe davetiye çıkarıyordu. Yumuşak, dolgun dudaklar. Dilinin narin ucu. İnen beyaz dişlerin parıltısı. "Gerçekten mi? Ben senin kraliçenim. Yatağında kimin olacağına ben karar veririm. Ve bu kraliçe aç."

"Vücudumdaki her damla kanı alın, kraliçem."

Kirpikleri parıldayan gözlerinin üzerinden aşağıya doğru indi. "Kanından daha fazlasını istiyorum."

Sertçe yutkundum. "Sana her şeyi veririm. Ne istersen. Ne olursa olsun."

Ayrıntı vermedi, bu da sinirlerimin davul gibi gerilmesine neden oldu. Bir ihtiyacı vardı. Bunu karşılamalıyım. Her neyse. Blood'ın yaptığı buydu. Alfa'm ona tam olarak ihtiyacı olan şeyi vermemden daha azını beklemezdi. Daha da iyisi, bunu o istemeden önce sunabilirdim.

Ancak bir Kan, kraliçesiyle seks yapmaya başlamazdı, özellikle de alfası *olmadan*.

Eli göğsümde geziniyor, parmakları her bir çıkıntı ve çukurun üzerinde dolaşıyordu. Karın kaslarım onun ilerleyişiyle birlikte titredi. Kontrolümde küçük bir çatlak.

Hediyemin soğuk sessizliği kafamı aşılmaz bir sis gibi doldurdu. Sakin. Sakin. Sessiz. Rik yatağa bakacak olursa beni burada kraliçemizle birlikte göremezdi, tabii beni bulmak için kraliçenin bağını kullanmazsa. Talihsiz bir yan etki. Saklanmak istemiyordum ama hizmet etme yeteneğimi korumam gerekiyordu. Ereksiyon konusunda hiçbir şey yapamazdım ama sesimi çıkarmaz, talepte bulunmaz ya da bir şey istemezdim. Asla.

"Hayır," diye fısıldadı dudaklarıma, eli sikimin etrafına dolanırken. "Bana bak."

Gözlerimi kapattığımı fark etmemiştim. Aptalca. Karşılayamayacağım bir zayıflık daha. Kraliçemin hayatı benim elimdeyken gözlerimi kapatamazdım.

Ellerini. Yüzüne odaklandığımda, beni sikimden sıkıca tutarak üstüne çekti, kalçaları beni kendisine yaslamak için açıldı.

Kahretsin. Siktir. Durgunluktan bir titreme daha geçti, omurgamdan aşağı süzülen ve kalçalarımı hareket ettiren bir seğirme, aletimi onun kavrayışına doğru sürükledi. Tamamen istemsizdi. Tamamen kabul edilemez.

Alt dudağımı dişlerimle deldim ve kanın ağzıma dolmasına izin verdim. Bu küçük acı dikkatimi yeterince dağıttı ve bir daha kıpırdamadım. Altımda kıpırdanıp beni içine almak için pozisyon aldığı anda bile.

Kalçaları belime dolandı ve ben neredeyse kayboluyordum. Neredeyse çözülmüştüm. Ufalanmış bir enkaz.

Zihnimde, doğduğum yerin yakınındaki dağın tepesindeki terk edilmiş bir tapınağa kaçtım, sisle sarıldım ve zamanda kayboldum. Oraya çocukken gitmişim, benden başka kimsenin bilmediği güvenli ve gizli yerime. Ciğerlerim yanarak, kalçalarım ağrıyarak hain yokuşları koşarak çıktım ve kapı görevi gören yırtık pırtık hasırı iterek açtım.

Ve Shara'yı ipek minderlerin üzerinde yatarken buldum, beni durmak bilmeyen bir gelgit gibi kendine çekiyordu.

"Duygularını istiyorum," diye fısıldadı ağzıma karşı. Dudaklarımı yalıyordu. Üzerine damlamasını dikkatle engellemiş olmama rağmen, kokusunu aldığı kanı ona vermemi istiyordu. "Bana açık olmanı istiyorum. Kilitli kalmanı, sessiz bir sisin içinde kaybolmanı değil. Seni burada, göz göze istiyorum, çiğ ve çirkin olsa bile. Aklını ve kalbini benimle paylaş."

"Yapamam," diye fısıldadım, sesim ezici bir başarısızlıkla kırılıyordu. Ona her şeyimi verirdim. Hayatımı. Kanımı. Ama ona duygularımı veremezdim. Nasıl yapacağımı bilmiyordum. Ve yüzyıllar sonra o kapının kilidini nasıl açacağımı bulsam bile.

Beni kırık bırakacağından korktum. Kullanılamaz. Duygularıyla sakat kalırsam onun en iyi bıçağı bir katil olarak hizmet edebilir miydi?

Düşünemiyordum. Kasları sikimi sıkarken olmazdı. Ağzı benimkinin üzerindeydi, kanımı tadabilsin diye dudaklarımı ayırıyordu.

"Göster bana," diye fısıldadı, sözleri aklıktan ölmek üzere olan bedenimin sünger gibi emdiği bir okşamaydı. "Bana her şeyi göster. İstiyorum. İhtiyacım var. Seni tanımak istiyorum, Xin. Seni *görmek* istiyorum. Her şeyini."

Beni gör.

Saklandığım yerin köşesine büzülmüş, dizlerimi göğsüme çekmiş, kollarım çok cılız, bacaklarım sopa gibi, sırtım bir yığın yara. Ağlamamayı, protesto etmemeyi ya da herhangi bir şekilde tepki vermemeyi erken öğrendim. Bir Kan asla sormadı

Merhamet için ya da zalimlikten şikâyet için, ve ben Kan olmak için doğdum. İnsan çocukları okuma yazma öğrenirken, ben ilk kölemi öldürdüm. Benim yaşımdaki diğer insan çocukları kızları düşünürken, ben evimin bulunduğu bölgeye bir haftalık mesafede en iyi ve en güçlü alfalar tarafından test edildim.

Beni kokladılar. Isırdılar. Kanımın tadına baktılar. Beni diğer potansiyel Kan adaylarıyla dövüşürken izlediler.

Ama Wu Tien'in alfası beni gecenin köründe uyandırdı ve avludan geçirerek karanlık bir evin önüne götürdü.

"Kraliçem için bir tehdit içeride uyuyor. Bu tehdidin ölmesini istiyor ama kimse seni görmemeli ya da duymamalı. Eğer başarılı olursan, seni Kan olarak çağırarak."

Çoğu insan muhtemelen içeride kaç kişi olduğunu ve hedefin hangisi olduğunu sorardı. Hangisini öldürmem gerektiğini.

Ama ben değilim.

Alfa sözlerini dikkatle seçmişti. Eğer kimse beni görmemeli ya da duymamalıysa...

Hikayeyi anlatacak kadar yaşayamayacaklardı.

Görevimi yapmıştım. Güzel, hızlı, sessiz ve ölümcül. Gerçi en küçüğünü öldürdüğümde hiç ses çıkarmadan ağlamıştım. Benden daha genç bir kızdı. Gözleri, çeliğim boğazını ısırmadan bir an önce açılmıştı, haykırmaya da göz bebekleri dehşetle parlıyordu. Onda bir şey hissetmiştim. Dönüşmekte olduğum şeyi çağırıştıran bir şey.

Yavru bir kraliçe. Yavru bir kanı çağırıyor. Beni çağırıyor.

O gece Wu Tien'in emrini reddetmiş olsaydım bana ne olacağını hep merak etmişimdir. O çocuğun içinde hissettiğim sessiz çağrıya cevap verseydim. Yeni kraliçemin emrettiği gibi boğazını kesmeden önce. Yüzyıllar boyunca birçok kraliçe öldürmeme rağmen, o çağrıyı bir daha hiç hissetmedim.

Ta ki Shara Isador birkaç gün önce Kansas City, Missouri'de beni yanına çekene kadar. Wu Tien'in emriyle onu öldürebilir miydim? Rik'in yanında uyurken ona bakıp boğazını kesebilir miydim?

Hediyem bunu mümkün kılabilirdi. Rik beni asla göremezdi.

Kraliçesi kollarında ölürken. Kraliçemiz. Benim kraliçem.

Gözleri yaşlarla doldu. "O gece kaç kişiyi öldürdün?"

Buz damarlarıma yayıldı, iliklerimi dondurdu, kalp atışlarımı yavaşlatarak düzensiz bir yürüyüşe neden oldu. Onu ya da kendimi savunmak için parmağımı bile kıpırdatamazdım. "Beş. Hedef, Wu Tien'in bir gün kraliçe olacak sekiz yaşımdaki yeğeniydi."

"Kaç yaşındaydın?" "On iki."

Gözleri parladı, duyguları beni şövalyenin ölümcül bıçakları gibi kesti. Sürpriz. Korku. Şok. "On iki yaşında mı öldürdün?"

"Hayır. Çok daha önce öldürdüm. Ama o gece kana bulandım. Tüm Wu kraliçeleri hayatlarının erken dönemlerinde Kan aldılar. Bu, en iyi nasıl hizmet edeceğimizi öğrenmemizi kolaylaştırdı."

"Babam ben altı yaşındayken öldürüldü. Canavarları nasıl öldüreceğimi bilseydim, o gece hepsini katlederdim. Hiç tereddüt etmeden."

Buz vücuduma yayıldı, ciğerlerimi kesen ve kalbimi kaplayan acımasız bir soğuk. Önemli değildi. Nefes almaya ihtiyacım yoktu. "İhtiyacın olduğunu bilseydim, onları senin için öldürürdüm. Ailen bugün hâlâ burada seninle olurdu."

"Şimdi bir ihtiyacım var," diye fısıldadı dudaklarıma.

Çok soğuktu. Dudaklarının benimkilere neden donmadığını anlayamıyordum. Damarlarımda donmuş bir nehir yerine neden hâlâ kanımın tadını bulduğunu. "Evet, kraliçem. Her ne ise. Evet."

Beni daha sıkı kavradı. Parmakları boynumu sıkarak beni kendine yaklaştırdı. Bir eli sırtımdan aşağı kayarak kıkırmı kavradı ve beni vücudunun yakıcı sıcaklığına doğru çekti. Kalçaları bana sarıldı. Ağzı benimkinin üzerindeydi. Cennet gibiydi. En enfes işkence.

Kalçaları bana karşı yavaşça yuvarlanıyor, parmakları içime giriyordu. Beni çekiyordu. Talep ediyordu. Bir şeyler. Dudakları benimkilere sertçe yapışmıştı. Dili ağzımın içine kayarak dişlerimi riske attı. Onları geri çekemiyordum ve nedenini bilmiyordum. Shara'ya kadar kraliçemi hiç ısırmamıştım. Dişlerim zonkladı, daha da uzadı, dilini koparacak ve dudaklarını parçalayacak kısır buz sarkıtları. Ona zarar verecektim. Yaralayacaktım. Ve bunu istemedenden de olsa yapacaktım.

Saçının teline zarar versem Rik kafamı tabağa koyar. Ona kendim servis ederdim.

İnledi, içimde bir şeyleri çatlatan yumuşak, ağrılı bir ses. İhtiyacı vardı. Kraliçeme. Benim kraliçeme. Ellerimi yatağın içine soktum ve ona daha sert vurmaya başladım. Ona istediği her şeyi veremesem de en azından zevk verirdim. O dudaklarımdan kan içti, ama ben onun çığlıklarını, iç çekişlerini ve inlemelerini içtim, sadece kendi ağzımla boğdum. Hayatımda hiç bu kadar güzel bir müzik duymamıştım. Daha fazlasını istedim. Daha fazla çığlık. Daha yüksek sesle.

Çatlak içimde genişledi, beni dilim dilim kesti.

"Evet," diye inledi dudaklarıma karşı.

Kan. Onun kanı. Dudağını o mu delmişti yoksa ben mi delmiştim bilmiyordum ama dilimde onun tadını alabiliyordum.

Buz kırıldı. Parçalandı. Pürüzlü ve keskin. Gırtlaktan gelen bir çığlık duydum, çığ, düzensiz bir hırıltı.

Bu göğsümü titretti.

O sesi *ben* çıkarmıştım. Ben. Sessiz, görünmez katil.

"Seni duymak istiyorum, Xin." Altımda kamburlaştı, başı geriye düştü, boğazı açıldı. "Lütfen. Göster bana. Beni ne kadar sevdiğini kelimeler olmadan söyle. Bunu duymak istiyorum."

Dudaklarında adım. Boğazını bana sundu. Bir yalvarışla.

Ses tellerimi acıtan bir iniltiyle her kasımı zorlayarak derine doğru ittim. Tekrar. İtişlerimin şiddetiyle yatak başlığı duvara çarptı. Geri çekilmeye, onu rahat bırakmaya çalıştım ama buna izin vermedi. Adımı söyleyip durdu. Yüksek sesle. Gözleri bana kilitlenmişti.

Beni
görmek.

Beni
aramak.

Kurdum hırladı, omurgam onu zapt etme çabasıyla şişti. Pençelerim ellerimden fırladı ve çarşafı parçaladım. Kraliçeme zarar vermektense yatağı mahvetmek daha iyiydi. Yine de tırnakları omurgamı tırmıkladı ve kalçalarıma saplandı, beni daha derine, daha sert itti. Sözleri bir kırbaç gibiydi.

"Evet, evet, Xin, lütfen. Bana her şeyi göster. Bırak gireyim."

Onu inciteceğimden korkuyordum ama milyonlarca parçaya bölünen, kırılan bendim.

Yüzyıllar boyunca Wu Tien'in adına yaptığım tüm öldürmeler. Bir okyanusu dolduracak kadar kan. Boşa gitti. Yok edilen hayatlar. Tüm soylar sonsuza dek kayboldu.

Çok fazla pişmanlık.

Sadece avlanmak için yaşayan bir katile dönüştüğümde mi?

Boşluk. Etrafı insanlarla çevriliyken tek başına yaşanmış milyonlarca hayat. Görülmeden, duyulmadan, dokunulmadan, ihtiyaç duyulmadan. Ta ki kraliçem beni işaret edene ve alfası kafamın içine bir isim fısıldayana kadar. Bir hedef. Avlamam gereken bir av.

Ama asla kraliçemin kendisi değildi. Bağıma, zihnime, bedenime hiç dokunmamıştı. Bırakın kalbimi.

Öldürmek için yaşamama şaşmamalı. Sahip olduğum tek şey buydu.

Eskiden olduğum çocuğu bulmaya çalıştım. Dağdaki unutulmuş tapınağa kaçan çocuğu. Ama o çocuk uzun zaman önce ölmüştü. Asla bilmedim

Annem ya da babam. O zamanlar adet olduğu üzere, üç yaşındayken evimden alınmış ve diğer adayların arasında büyütülmüştüm. Erken yaşta umut vaat etmiştim. İçimdeki kurdu görmüşlerdi. Öldürecek, öldürecek ve öldürecek olan yırtıcıyı.

Shara etrafımda sıkılaştı, zevki bağımızda yükseliyordu. Gecenin karanlığında bir fener gibi parlıyordu, öğle güneşini karartacak kadar parlak bir yıldız. Yüzyılların, kendi ellerimle yaptığım mezar taşlarıyla bir mezarlık gibi uzandığını görmesini istemiyordum.

Benim gibi bir katili nasıl sevebilir? Yüz çevirirdi. Beni sürgün ederci. Bunu hak etmiştim.

Dişlerini göğsüme batırdı ve ben de serbest kalarak kükredim. Sikimi onun derinliklerine soktum. Çok derine. Kaybolmak istedim. Onun içinde. Sonsuza kadar. Çabayla homurdanarak, deli bir canavar gibi üzerine atıldım, boşalmayı durduramıyordum. Dişlerimi boğazına batırdım ve zevkini doğrudan damarından içtim.

Uçsuz bucaksız, kadim bir ormanda, sarmaşıklar ve yosunlarla ağırlaşmış asırlık, bükülmüş ağaçların arasından kokusu süzülüyordu. Esintide bir kahkaha. Bir meydan okuma. Kurdum onun peşinden gölgelere daldı. Sessiz. Ölümcül. Aç.

Ama artık soğuk değil.

RIK

ALFALAR BİLE KISKANÇLIĞIN ÜSTESİNDE DEĞİLDİR.

Alnımı banyo kapısına dayayarak kraliçemle birlikte olma ihtiyacımla savaştım. Xin'le baş başa kalmaya ihtiyacı vardı. Her birimizle.

Onun ihtiyacı vardı. Ben sağladım.

Bu, şu anda onu tutan kişinin ben olmadığım anlamına gelse bile.

Daha önce Shara gibi bir kraliçe görmemişim. Her birimizi seviyordu. Gerçekten ve gerçekten seviyordu. Bize dokunmak istedi. Hepimize. Bizimle uyumak, sevişmek, tekrar uyumak, beslenmek, dans etmek, parti yapmak, yemek yemek, gülmek, her şeyi yapmak istiyordu. Onu sevdim. Onu sevdim. Onları sevdim.

Hepsinin. Onların mutluluğunu da en az onunki kadar istiyordum. Ama hayatım *boyunca onun* her ihtiyacını karşılamaya yemin etmiştim. Onlarinkini değil.

Hepimizi bu kadar çok sevmeseydi daha kolay olurdu. Benim için daha kolay. Onun için değil.

Xin haklıydı. Onu sevdikçe ve o da beni sevdikçe, ben de onunla yalnız kalmayı daha çok istiyordum. Bencilce bir ihtiyaç ve kraliçemin istediği her şeyi ve daha fazlasını almasını sağlamak için korumam gereken bir şey. Kıskançlığım ona sadece zarar verirdi ve alfa olarak onları ondan uzaklaştırmak çok kolay olurdu.

Bunun daha önce birçok kez olduğunu görmüştüm. Alfalar her zaman kraliçelerine yakın olmak zorundaydı, evet. Alfalar en büyük gücü kraliçelerinden alırlardı; onu en çok onlar besler ve ondan en çok onlar beslenirdi. En güçlü olmaları gerekiyordu çünkü kraliçenin savunmasındaki son hat onlardı.

Ama bu güç bir alfanın kafasına kolayca girebilirdi. Nöbete kimi göndereceğini seçme gücü. Yatağına kimi alacağını. Onu ilk kimin beslemesine izin verileceğini. Nihayetinde son söz kraliçenindi, kesinlikle. Ancak Kan'ı hizada tutmak ve disiplin ve hiyerarşi sorunlarını kraliçenin dikkatini çekmeden halletmek bir alfanın işiydi.

Mahkemesi ne kadar büyük olursa, bu tür suiistimaller o kadar kolay olurdu. Ve bana göre bu bir suistimaldi, gücün büyük bir suistimaliydi. Kraliçem daha güçlü olacaktı çünkü tüm kanları güçlüydü. Çünkü hepimiz neredeyse her gün ondan besleniyorduk. Hepimiz onun zevkini ve büyüsunü açıkça paylaşıyorduk. İyi besleniyordu ve korkunç derecede güçlüydü.

Bu da hepimizi ona zarar vermeyi düşünen herkes için bir kabus haline getirdi.

Xin'in şimdi yaptığı gibi, her bir kanının onunla yalnız zaman geçirmesini sağlayacaktım. Buna ihtiyaçları vardı. Onun da ihtiyacı vardı.

Başımı kaldırdım, bağındaki değişikliği hissettim. Beni yanında istediğine işaret eden o ince çekimi. Kapıyı açtım ve yatağın yanında durdum.

Xin onun üzerine yayılmıştı, hâlâ nefes nefeseydi ve hareket edemiyordu. Kadın onu iyi ve sert bir şekilde kullanmış, eski kraliçesinin ona çok erken yaşta aşıladığı çekingenliği kırmıştı. Kolay bir başarı değildi.

Ama kraliçem her türlü zorluğa hazırды.

Ondan hiçbir şey saklamadım. O başka bir adamla sikişirken banyoda kalmanın benim için ne kadar zor olduğunu hissetti. Daha önce birkaç kez yatağını paylaştığım bir adam bile olsa. Sadece o olduğunda farklıydı. Orada durup aramızdaki bağdan aldığı zevki hissetmem ve bunu ona vermemde hiçbir payım olmadığını bilmem gerekiyordu.

Bakışlarımı karşıladı ve elini uzattı. *Teşekkür ederim*, dedi usulca, sadece bağıma dokunarak. *Sen inanılmaz bir alfasın ve seni daha çok seviyorum*.

her gün.:

Yatağa onun yanına yerleştirdim ve elini ağzıma götürüp avucuna bir öpücük kondurdum: *"Sen inanılmaz bir kraliçesin ve seni hayattan daha çok seviyorum."*

"Özür dilerim." Xin başını biraz kaldırdı, alnından ter damlıyordu ama yüzünü hızla Shara'nın boğazına yasladı. "Alfa."

Bir kolumu onun sırtına attım ve ikisini de kucağıma çektim. "Özür dilemene gerek yok Xin. Kraliçemize tam olarak istediği şeyi verdin. Bunun için seni disipline verdiğimi asla duymayacaksın."

"Fikrini değiştirebilirsin," diye nefes nefese kaldı. "Eğer artık işine yaramıyorsam." "Neden bahsediyorsun sen?" Shara'nın sesi keskinleşti. "Neden artık işimize yaramayacak mısınız?"

Xin diğer tarafına kaydı ama tamamen geri çekilmedi. "Alınmayın kraliçem ama beni kırdınız."

Onu üzme ya da incitmek istememişti ama bağındaki kalp acısının dalgalanmasını hissettim ve bunun için neredeyse kafasına vuracaktım. "Sana bir nimet veriyorum ve sen bu konuda bir pislikisin."

Daire ya da Mehen olsa çok sesli, çok yüksek sesli bir karşılık olarak göz kırpar. "Öyle miyim?"

"Öylesin," dedim memnuniyetle.

"Ben sadece bir katildim. Sessiz, ölümcül ve en önemlisi duygusuz bir bıçak." Başını eğdi. "Eğer o dinginliği tekrar bulamazsam, hedeflerinize suikast düzenleyebilir miyim bilmiyorum kraliçem."

Adamın çenesini kavradı ve yüzünü tekrar kendi yüzüne doğru çekti. Yakınına eğilerek ona dik dik baktı, bağları vahşi, beyaz bir buz bıçağıydı. "Burada olmanı, bana bakmanı, benimle konuşmanı, kalbinin içini görmeme izin vermeni bir suikastçıya sahip olmaya tercih ederim. Bir daha asla öldürmesen bile."

"Ya tanrıçan beni Marne Ceresa ya da Keisha Skye'ın peşinden göndermeni istediye?" Xin yumuşak bir sesle sordu, pişmanlık sözlerini tıkamıştı. "Ve şimdi onları öldüremiyorsam? O zaman ne olacak kraliçem?"

Doğrulup saçlarını omuzlarından geriye savurdu. Yüzü mermer gibi sert, boynu uzun ve zarif, göğüsleri gururla çıkık, boğazından kan damlıyordu.

Kraliçem. Tanrıçam. "O zaman onları kendim öldüreceğim."

Ivampirlerin neden hep gececi olarak tasvir edildiğini anlamaya başlamıştım. Bütün gece beslenmek ve sevişmekle o kadar meşguldüm ki öğleden önce güneşi göremiyordum. Tamam, öğleden sonra iki. Ana binaya doğru yürürken

Gina ve Winston'ın saatin geçliği konusunda benimle alay etmemelerini ummaktan başka bir şey yapamazdım. Eğer bu sabah kahvaltıyı erken hazırlamış olsaydı, kesinlikle nerede olduğumuzu merak ederdi.

Bu da yuvama girmek isteyen işçilerle nasıl başa çıkacağımızı merak etmeme neden oldu. Uyanmak ve insanları içeri almak için bana bağımlı olacaklarsa...

"Senin kanını taşıyan herkes karar verebilir." Tapınak şövalyem Guillaume solumda yürüyordu. "Nöbetçilerden biri gündüz saatlerinde her zaman kapının yanında olacak, böylece içeri girmek isteyen herkesi inceleyebiliriz. Frank de insanların geçmesine izin verebilir ama yanlış bir şey sezecek kadar senin kanını taşımayabilir. Yine de bir insan için mükemmel bir güvenlik görevlisi ve iyi içgüdüleri var."

"Ama aslında geçmelerine nasıl izin veriyorsunuz?"

"En kolay yol onlara dokunmaktır." Guillaume elini yanındaki Nevarre'nin omzuna koydu. "Bir el sıkışma, dostça bir dokunuş. Senin büyüttüğün gücümüzü kullanarak duyularımızı açarız ve eğer iyilerse, onlara dokunurken geçmelerine izin veririz. Bir kez geçtiklerinde, istedikleri gibi gelip gidebilirler ve çemberden geçerken hepimiz bunu hissederiz. Yine de eğer mışıl mışıl uyuyorsanız, rahatsız olmamalısınız. Zamanla bu hissi de azaltabilirsiniz çünkü yuvanın güvenliği bize aittir."

Rik sağımda yürüyordu, iri bedeninden yayılan sıcaklığı hissedebileceğim kadar yakındı. "Eğer zihnindeki goblene bakarsan

Yuvarının sınırlarını ve içinde kimlerin olduğunu göreceksiniz. Amaçlarını bileceksiniz çünkü kan çemberinize dokundular."

Eski, ölü sarmaşıklardan oluşan bir kafesle kaplı arka verandaya çıktık. Sürgülü bir kapı, kapının kilitli olmadığını varsayarsak, doğrudan mutfağa girmemizi sağlayacaktı.

Rik, omurgamın zevkle tıngırdamasına neden olan alçak bir ses çıkardı. "Evinizin kapıları size asla kilitlenmeyecek kraliçem."

Duvarları tuzla kaplamaya, odamda pencere veya kolay erişim noktası olmamasına ve tüm kapılarımın akşam karanlığında daima kilitli olmasına çok alışmıştım. Kilitli kapılar ve büyük pencereler bana tamamen yabancı kavramlardı. "Ama sürekli girip çıkan insanlar olacak. Tüm kapıları kilitlemeden bırakmanın gerçekten güvenli olduğunu düşünüyor musun?"

Guillaume homurdandı. "Bir kaya trolü, savaş kedisi, kurt, cehennem atı, kanatlı yılan ve dev kuş mülkünüzü korurken birinin içeri girmeye veya bir şey çalmaya cesaret edebileceğini gerçekten düşünüyor musunuz?"

"Bu kuzgun olurdu, Sör Guillaume," dedi Nevarre. "Ve Edgar Allen Poe esprisi yapan ilk kişi, benimle kılıç atma yarışına girmekten büyük bir zevk duyacak."

"İyi ki Daire bu meydan okumayı duymak için burada değil." Rik güldü. "Karga şakalarını şimdiden duyabiliyorum."

Daire'nin adını duyunca otomatik olarak onun nerede olduğunu merak ettim. O ve Mehen birlikte nöbet tutuyorlardı. Garip bir eşleşme ama Rik'in kendine göre sebepleri olmalı. Muhtemelen Daire'nin maskaralıklarıyla Mehen'e biraz daha işkence etmek için kasıtlı bir girişimdi. Tüm kanım içinde şaka yapma ya da uygunsuz bir yorumda bulunma olasılığı en yüksek olan oydu ve bu da muhtemelen en yaşlı ve evet, en alıngan Kan'ın dişlerini kenetleyecekti. Xin daha uzakta, yalnızdı. Bir an onun için endişelendim, özellikle de kırılmakla ilgili yorumlarından sonra. Ama kurdunun ağaçların arasından süzülüğünü hissettim ve avını ağaçların arasından takip ederken bağında bir kurdun neşesi vardı. Davetsiz bir misafirin kokusunu almıyordu ama kurdu onun doğasını biliyordu. Beni koruması gerektiğinde öldüremeyeceği konusunda en ufak bir endişem yoktu. Birine suikast düzenlemeye gelince.

Bu benim tarzım değildi zaten.

Kanım kapının iki yanında durmuş beni izliyordu. Kapıyı test etmemi ve gerçekten kilitli olmadığını doğrulamamı bekliyorlardı. Benim için her zaman açık olacaktı. Ana yoldan görünmeyen bu belirsiz yan kapı bile.

Parmaklarımı sürgünün çekişine koydum ve bir kez çektim. Evet, açıldı ama nefesimi tuttuğumu itiraf etmeliyim. Kapıyı çocuklar için daha geniş açtım ve mutfığa girdim. "Alo?"

Winston gülümseyerek, Gina'yla birlikte oturduğu köşedeki yuvarlak masadan kalktı. "Majesteleri, iyi günler. Size ne getireyim?"

Gina da ayağa kalktı. "Size göstermek istediğim bazı ilginç televizyon görüntüleri var."

İnledim. "Yine mi haberlere çıktık? Ne içiyorsanız ondan alacağım ve lütfen bana Shara deyin."

Küçük masada sadece dört sandalye vardı ama çocuklar açık büfe gibi tezgâha dizilmiş yiyeceklere vurmakla o kadar meşguldüler ki nereye oturduklarını umursamıyorlardı. Rik beni Gina'nın yanına oturttu ve başımın üstünü öptü. "Senin için bir şeyler seçmem konusunda bana güvenir misin?"

Gözlerimi devirdim. "Duh."

Gina dizüstü bilgisayarını bana doğru çevirdi ve oynat düğmesine bastı. Başlıkta *"Noel Mucizesi mi Yoksa Kıyamet mi?"* yazıyordu. Videonun kendisi, bir amatör tarafından kaydedildiğini belli edecek kadar titrekti. Bir adam İspanyolca konuşuyordu, kelimeleri seçemeyeceğim kadar hızlıydı ama ekranın altında bir çeviri vardı.

"Nereye gittiğini görüyor musun? Siyah bir şekil. Kocaman. Uçağa benzemiyordu. Sanırım canlıydı."

Zorlukla nefes alarak durdu, kamera gece gökyüzünü tarıyordu. Işık sağa doğru parladı ve kamera o yöne doğru sarsıldı. Gümüşü parlak ışıktan oluşan devasa bir sütun, bilimkurgu filmlerindeki çekici ışınlar gibi yere doğru iniyordu. Pek bir şey seçilemeyecek kadar parlaktı ama ışığın içinde kesinlikle bir şey vardı.

Hareket eden bir şey. "Böyle mi görünüyorduk?"

"Hayır," dedi Rik alçak sesle. *"Sen de öyle görünüyordun."*

Çekim yapan kişi o kadar uzaktaydı ki ayrıntıları görmek zordu. Şekiller kesinlikle yerde hareket ediyordu. Büyük şekiller. Ekrandaki tek net görüntü olan bir at, acımasızca yüksek bir çitin üzerinden süzülüyormuş gibi sıçradı.

Guillaume'un cehennem atı. Kahretsin, çok iriydi. Boynu kalın, omuzları geniş, kalçaları kocaman ve güçlüydü. Kesinlikle bir şövalyeyi ve tüm zırhını savaşa taşımak için yapılmış bir savaş atı. Dört toynağı da yerden ayrılıyordu.

Başını havaya kaldırmış, acımasız alevler tarafından iyice aydınlatılmıştı. Yere çarpmadan önce beni yakalamaya çalışmıştı, ben yer değiştirip düşüşümü durduramadan birkaç dakika önce.

Gina videoyu durdurdu. "Çok fazla at değiştiren yok."

Bunun nereye varacağını biliyordum. İçimi çektim. "Yani diğer tüm kraliçeler Guillaume de Payne'in bir kraliçeyi koruduğunu biliyor. Biri onu Kan olmaya çağırırdı ve bu Marne Ceresa değildi."

"Çok güçlü bir kraliçe," dedi omzunun üzerinden, kreplerin üzerine pastirmaları dizerken. "Bu tür bir parıltı her kraliçenin yapabileceği bir şey değil. Venezuela'nın ortasında büyük, güçlü ve kanatlı bir şeyle beslendiğini anlayacaklar."

"Mayte Zaniyah kendini Triune'un radarından bilerek uzak tutmuş olsa da, consiliari'nin bu sabah ilk iş olarak bölgesine kimin bu kadar yaklaştığını bilip bilmediğini öğrenmek için onu araması beni şaşırtmazdı. Onu ilk biz aradığımız için memnunum ama keşke haberler yayınlanmadan önce teklifini kabul edebilseydik."

"O da bana kızmış olabilir. Onların radarından uzak kalmak istiyorsa, isteyeceği son şey bir grup insanın bilgi almak için onu aramasıdır."

Nevarre bar taburelerinden birini yarımada dışarı çıkardı ve tabağı kucağında, bana dönük oturdu. En azından eteği dizlerini örtecek kadar uzundu, yoksa o kadar tanığa rağmen keşfetmek zorunda kalabilirdim. "Ya da sana ilk o ulaştığı için her zamankinden daha mutludur."

"Nasıl yani?"

"Mayte Zaniyah'ı tanımıyorum, ama Triune oyununun dışında kalmak istiyorsa oldukça zeki olmalı ve size zaten ulaşırsa iki kat daha zeki olmalı, ama ne teklif ettiğini bilmiyorum."

Venezuela'da bizimle olmadığını unutmuşum. "Yuvasını bana teklif etti."

Gözleri büyüdü. "Siktir. Evet. Şu anda sırtını sıvazlıyor. Teklifinden cayması konusunda endişelenme. Seni çok istiyor ve eğer diğer konsüller bilgi almak için onu arıyorsa, stokların katlanarak artmış demektir."

"Üçlü'nün benden korkmasını istiyorum. Beni yalnız bırakacak kadar. Ama bize tüm gücüyle saldıracak kadar korkmasın. En azından şimdilik."

"Eminim korkuyorlardır." Gina videonun düşmesine bastı ve oynatmaya başladı. Parlak ışık huzmesinden bir şey havalandı. Kocaman bir şey. Kanatları olan.

Şekil değiştirmiş halimin grenli görüntüsüne bakarken tüylerim diken diken oldu. Ve evet, dişlerim ağrıyordu. Mehen'den nasıl derin bir şekilde beslendiğimi ve onun ejderhasını nasıl içime çektiğimi hatırladım. Kobra kraliçemi uçan yarı yılan, yarı ejderha bir canavara dönüştürmüştü. Kabul, bu ikimizi de kurtarmıştı. Ama yine de canavar şeklimi tüm dünyanın görmesi için televizyonda yakalandığını görmek oldukça ürkütücüydü.

Rik elinde iki tabakla yanıma oturdu. "Canavarca değil. Çok güzel. Daha önce hiç wyvern görmemiştin."

Onun tabağı normal kahvaltı yiyecekleriyle doluydu: çırpılmış yumurta, sosis, bisküvi ve her şeyin üzerine sos. Benim tabağımda ise güzel bir meyve salatası ve bir ucundan çikolata sarkan sıcak bir kruvasan vardı. Aradaki farka bakarken gözlerim yaşardı. Çünkü başından beri dikkat ediyordu.

"Tabii ki var, şapşal." Sol kolunu omuzlarıma attı ve beni kendine doğru çekti. "Bu benim işim."

Guillaume önüme bir fincan kahve koyarken, "Bütün işlerimiz," diye ekledi. "Daire doğru renk olduğunu söylüyor ama daha fazla kremaya ihtiyacınız olursa bana haber verin."

Burnumu çektim ve başımı Rik'in göğsüne yasladım, bir yandan da kruvasandan bir parça koparıp kemiriyordum. Tanrıça, bu harikaydı. Ilık, lapa lapa, tereyağlı, yeterince çikolatalı ama çok tatlı değildi. Karşımdaki koltuğuna dönen Winston'a masanın öbür ucundan baktım. "Ama bütün bunları sıcak ve hazır olarak yemek için ne zaman kalkacağımızı nereden biliyordun?"

"Ben de bu yüzden buradayım," dedi Gina gülümseyerek. "Öğleden sonra kalkarsın diye düşündüm. Uyandığımı hissettiğimde Winston'a haber verdim."

Bekle bir saniye. Uyandığımı mı hissetti? Sadece ona kanımdan birkaç damla verdiğim için mi?

Bu sabah başka ne hissetmişti? Daha doğrusu öğleden sonra, uyandığımda Yukarı mı?

Daha geniş gülümsedi, gözleri neşeyle dans ediyordu. "Bunu bilecek kadar Winston'ın siz buraya gelmeden önce Kanınız için tam servis bir kahvaltı hazırlamak için bolca zamanı vardı."

Vay canına. Tamam. Bu, bağların nasıl işlediğine dair yepyeni bir ışık tuttu, özellikle de insan hizmetkarlarımla. Zavallı Frank. Ve evet, tüm Kanımın dün gece neden benimle geldiğini şimdi daha iyi anlıyorum. Bağ aracılığıyla yaptığım her şeyi hissettiler. Her zaman hissettiler.

Kendi zevkimi onlarınkinden ayırmaya hiç çalışmamıştım, ama onlarınkini de hissetmeliydim, gerçi benim zevkim genellikle o kadar çabuk karşılık verirdi ki

Onların arzularını da hissettiğimi fark etmediğim için bunalıyordum.

Zevk, bağların içinde büyütülür: Rik bağımızı kullandı, böylece en azından Winston ve Gina dinlerken bunu yüksek sesle fark etme düşüncesiyle yüzüm kızarmadı :*Acı da öyle. Hem bir güç hem de bir zayıflık. Beni korumaya çalışsan da, Leviathan'ın kolunu kırdığı anı sanki benimkini parçalamış gibi hissettim. Karnını deşer, derisini yüzer ve bir duvara çivilerdim:*

Kahvemden bir yudum aldım, düşüncelere dalmıştım. "Mayte Zaniyah'ın beni çok istediğini söyledin. Tam olarak ne için? Ben de onun piyonu olmayacağım."

"Açıkça söylemedi," dedi Gina. "Ben Triune politikasının içinde büyüdüm. Consiliari'nin nasıl düşündüğünü ve hareket ettiğini biliyorum ve çoğunu tanıyorum ya da annemin ve büyükannemin değerlendirmeleri ve notları referans olarak elimde. Bianca veya Mayte'yi şahsen tanımasam da onları tanıyorum ve diğer mahkemelerin Zaniyah Hanesi hakkında ne düşündüğünü biliyorum. Bu deneyimlerden yola çıkarak, onun senin kardeşin olmak istediğini düşünüyorum."

"Benim piyonum mu? Ama ben de kimseyi piyon yapmak istemiyorum. Bu tek başıma, bağımsız olarak ayakta duramayacağım anlamına gelmiyor mu? Kendi bölgemi korumama yardım edecek bir müttefike ihtiyacım olduğunu mu?"

Xin'in kurdu tırısla odaya girdi ve önümde kalçalarının üzerine oturdu. Onu evin içinde görmek, hele hele görünür halde görmek çok tuhaftı. Genelde dışarıda avlanır ve bekçilik ederdi, ormanda sessizdi ve zihnimde sadece belli belirsiz bir fısıltı vardı: *:Yer değiştirdim ama kıyafetim yok. Diğer kadınların yanında pantolon giyme emrini hatırlıyorum:*

Dudaklarım kıvrıldı. "Teşekkür ederim," dedim yüksek sesle. "Mayte Zaniyah'ı tanıyor musunuz?"

Hiç de değil, gerçi saray entrikalarını iyi bilirim. Zayıf olmasa da - ya da Keisha Skye'ın kendisini Amerika'nın kraliçesi olarak taçlandırmak için elinden geleni yapmasına rağmen hala bağımsız olmasa da - güçlü de değil. O olamaz.:

Diğer Kanım başını sallıyor olsa da, Xin'in bağdaki sözlerini duyunca, Gina ve Winston için söylediklerini kabaca tekrarladım.

"Bu çok doğru bir değerlendirme," diye ekledi Gina. "Mayte birkaç yüz yıldır kraliçe ve bağımsızlığını korumayı başardı. Keisha Skye'ın kardeşi değil. Leonie Delafosse da değil."

Rüyalarımda Keisha Skye ve Marne Ceresa arasında kulak misafiri olduğum görüşmeyi düşündüm. Bu kesinlikle Keisha'nın Marne Ceresa'yı

Amerika'da kraliçe olmak ve Üçlü'de bir koltuk almak için. "Bu yüzden Skye onları kendine ait kılmaya çalışıyor."

"Kesinlikle," diye yanıtladı Rik. "Bu yüzden sonunda daha fazla kardeşi kendisine çekmek amacıyla küçük gruplarımızın kendi kraliçelerimizi aramaya çıkmasına izin verdi."

Bu yüzden Wu Tien San Francisco'daki yuvayı dağıttı: Xin bağ aracılığıyla şöyle dedi: Skye Hanesi'ne boğaz teklif etmeyi reddetti ama bağımsız kalmak için güç tabanının çok büyük bir kısmını kaybetmişti. Yeniden güç kazanmak için Wu klanından bazılarıyla yeniden bir araya gelmeyi umuyordu...:

"Peki ya Dallas'ta olan kraliçe? Mayte miydi o?" "Belki de, ama hiçbir zaman bir yuva ya da saray kurmadı."

Emin olmak için bölgedeki herhangi birinden tam bir rapor alabildik."

Birkaç dakika düşündükten sonra son kruvasanı da bitirdim ve meyvelere başladım. Kavunu pek sevmemiştim ama çilek, üzüm ve ananas çok lezzetliydi. "Leonie ve Mayte bir ittifak mı kurdu?"

"Gayriresmi bir anlaşmaları olabilir ama kardeş değiller," diye cevap verdi Gina. "Skye Hanesi'ni kızdırmadan olamazlar."

"Doğru. Evet. Bunu görebiliyorum. Skye insanların kendisine karşı birleştiğini düşünürse daha sert saldıracaktır."

"İşte bu yüzden Kansas City'de sana karşı hamle yaptı." Rik'in sesi bu anı hatırlayınca Rock Troll'e doğru gürledi. Skye, ilk iki Kanımla kan bağı olan alt Kanlarından Kendall'ı yeni sarayında bir yer edinmek için göndermişti. Ya da bana ihanet etmek için. Tam olarak emin değildik ve Xin onu öldürmeden önce Kendall'a elini göstermesi için fazla zaman vermedik. "Sen başka bir kraliçeyle bağlantı kurmadan önce rüzgârın seninle hangi yönden eseceğini görmesi gerekiyordu."

"Bu Mayte için bir kumar şu anda," dedi Gina. "Senin ne kadar güçlü olduğunu bilmesinin hiçbir yolu yok. Skye Hanesi'ne karşı durmasına yardım edip edemeyeceğini. Ama Isador ismini biliyor ve yarı insan olsan bile onu Keisha Skye'a karşı savunmak için yeterli olacağını umuyor."

"Ama benim Skye'dan daha iyi bir kraliçe ya da daha adil olup olmadığım konusunda hiçbir fikri yok."

Neden onun değil de benim kardeşim olmak istesin ki?"

Rik kolunu omuzlarıma doladı. "Güven bana. Keisha Skye'ı tanıyan herkes ters yöne doğru koşar ve en iyisini umar."

Başımı göğsüne yasladım. "Onun sarayında geçirdiğin zaman hakkında hiç konuşmadın."

"İyi bir sebepten dolayı. Tanrıçaya şükürler olsun ki Daire ve ben onun listesinde fazla endişelenemeyecek kadar alt sıralardaydık."

Daha fazlasını öğrenmek istiyordum ama sormaya korkuyordum. Ağlayarak yıkılmak ya da öfkeyle yarı yolda kalmak istemiyordum. Alfa ve sevimli savaş kedimin mutsuz olduğu düşüncesi bile bende o sürtüğü kesip atma isteği uyandırıyor ve onu tanımiyordum bile.

Gina'nın telefonu çaldı ve o daha bir şey söylemeden arayanın Mayte Zaniyah'ın danışmanı olduğunu anladım. Başını salladı, bakışlarımı karşıladı. Ne yapacağımı görmek için bekliyordu.

:Mayte Zaniyah gibi güçlü ve bağımsız bir kraliçeyi almak güç tabanınızı büyük ölçüde genişletecektir: Xin dedi ki: Onların gücü sizin gücünüz olur. Onun kanı dolaylı olarak sizin olur. Hatta bazı kraliçeler, özellikle de belirli bir beceriye ihtiyacı varsa, kardeşinin Kanından birkaç tane alır...:

Onun kanını istemiyorum. Benim var.:

"Altı Kan seni Üçlü'den korumak için yeterli değil. Rik söyledi. Daha fazlasına ihtiyacın var. Bu, kendi kanınızdan daha fazla kan almadan bu kazancı elde etmenin bir yoludur...:

İşe yarayacağını hayal bile edemezdim. Tam olarak değil. Küçük ekibimi olduğumuz gibi seviyordum. Kanımın bana bu kadar yakın ve derin olmasını seviyordum. Bizi Marne Ceresa'dan korumak için on ya da yirmi Kan daha kazanmam gerekirse... Bunu istemezdim. Gerçekten istemiyordum.

:Sibler her zaman piyon gibi değildi,: Guillaume aramızdaki bağda şöyle dedi ve Xin'in anında onayladığını hissettim: :Sib, kardeşin kısaltmasıdır. Bir zamanlar bu, ailenizi daha geniş hale getirmenin bir yoluydu. Bağlantılar kurmak ve evler arasında koruma ve sadakat yeminlerini paylaşmak için. Kendini sana sunması bir risk ama bunun tek nedeni seni bizim tanıdığımız gibi tanımaması...:

Bu boğazımı sıktı ve kalbim aniden göğüs kafesime sığmayacak kadar büyümüş gibi hissettirdi.

"Ona Mayte'yle tanışmak istediğimi söyle," dedim Gina'ya yüksek sesle. "Söz vermek ya da baskı yapmak yok."

"Tamamdır." Telefonu Gina açtı. "Gina Isador. Evet, merhaba Bianca. Seninle tekrar konuşmak çok güzel." Birkaç dakika dinledi, bir yandan başını sallarken bir yandan da bloknotuna bazı notlar aldı. Okuyabilmem için bana doğru çevirdi. *Mexico City'de yeni yıl partisi. 3 gün kalış.*

Bu bana zihinsel olarak hazırlanmak için birkaç gün verirdi. Başımı salladım.

"Harika, evet, kraliçem kraliçenizin davetini kabul ediyor. Partimizin büyüklüğü ne kadar?"

Hızlı bir zihinsel sayım yaptım. Ben ve Kan. Gina. Eğer hepimiz yuvayı terk ettiysek, Frank muhtemelen geride kalıp giriş yapması gereken işçilere yardım etmeliydi. Tüm Kan'ımla, insan güvenlik ekibine ihtiyacım olmamalı.

"*Sekizimiz, artı gitmesi gerektiğini düşündüğün herhangi biri.* Ona bakarak düşündüm. "Şu anda dokuz kişiyiz. Eğer bu değişirse, seni tekrar ararım. Evet, teşekkür ederim.

Dört gözle bekliyoruz." Gözleri parlayan Gina telefonu kapattı. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?"

"Jeti tekrar kullanabilecek miyiz?" "Doğru. Ama daha fazlasını."

Rik ağzını kulağıma dayadı. "Kraliçe etkinlikleri genellikle resmi işlerdir."

Kendisi orada olmasa da Daire'nin savaş kedisi zihnimde yüksek sesle mırıldandı... :*More shopping..*:

W Rik beni muhafızlık görevi için Mehen'le eşleştirdiğinde, adamın kibrine ve bağının karanlık kıvrımlarına karşı hazırlıklı oldum. En yaşlı Kan ve yüzyıllar sonra en huysuz olanı

Bir ejderha olarak hapsedildiğinde, en basit görevleri bile en hafif tabirle tatsız hale getirebiliyordu. Nefreti ve öfkesi bağlarımızdan sızdı ve bu kadar olumsuzluğu taşımak, zihinlerimizi acılığıyla zehirleyerek zarar verdi.

Bu yüzden Rik ve Shara'nın dün gece onu o kadar sert sikmiş olması çok iyi bir şeydi. Güçlü ejderhayı kesinlikle birkaç basamak aşağı indirmiş ve öfkesini dindirmişti. Ama en çok yardımcı olan şey, olaydan sonra sarılmalarıydı. Birkaç sıcak bedenle uyumak somurtmayı ve intikam planları yapmayı zorlaştırdı. Gerçi adamın o sıcak bedenler yığına sarılıp uyumaktan gerçekten keyif aldığını itiraf ettiğini duyana kadar yaşlılıktan öldürdüm.

Kraliçemizin bağlarını mümkün olduğunca dinlemek en azından fiziksel olarak yanında olmadığım zamanlarda zaman geçirmeme yardımcı oluyordu. Onu tekrar alışverişe götürmek için sabırsızlanıyordum ve bir kraliçenin saray ziyaretine hazırlanmak çok eğlenceli olacaktı. Her gece için resmi bir elbiseye ihtiyacı olacaktı ve bizim de giyinmemiz gerekecekti.

İlk siyasi mücadelesi başka bir kraliçenin Kanının ölümüyle sonuçlanmıştı. Umarım Zaniyah ile bu ziyareti daha iyi geçer.

"Peki neden onun yatağına girmen yasaklandı?" Mehen'in sesi bile sert ve ani, düşüncelerimi kızgın bir demir gibi kesiyordu.

Şaşkınlık seğirmesini bastıramadım. Yanımda olduğunu tamamen unutmuştum. Ne aptalım. Nöbette olmamız gerekiyordu, kraliçemizin bağını dinlememiz ve bir gardırop planlamamız değil. "Her şeyi berbat ettim."

Zaten dikkatimi dağıttığı için, duyularımı olabildiğince uzağı yaydım ve yanlış bir şey olup olmadığını hissettim. Birkaç tavşan yiyecek aramak için taze kara göğüs germiştı. Uzun yeşil kuyruk tüyleri olan bir kuş, ormanın kenarındaki alçak bir dala konmuş, biz kraliçemizin kan çemberinde volta atarken bizi izliyordu. Ama kilometreler boyunca başka hiçbir şey hissetmedim.

Mehen nefesinin altından homurdandı. "Bu bana pek bir şey anlatmıyor."

Rahatsız bir şekilde omuz silktim ve bakışlarından kaçındım. "Bir hata yaptım, tamam mı? Bir kobraya dönüştü ve Rik'e zarar veriyordu. Onu öldürmeden önce kurtarmaya çalıştım. Onu kurtarmak için ona zarar verebilirdim ve Rik bir daha ne kendisinin ne de bir başkasının iyiliğini kraliçemizin iyiliğinden üstün tutmayacağımdan emin olana kadar beni onun yatağından men etti."

Mehen'in gözleri büyüdü. "Alfa'mızı incitmeyi mi başardı?"

"Onu öldürdü amına koyayım," dedim açıkça. "Gerçi Isis'in soyundan gelmenin avantajları var. Karnında onu ısırıldığı yerden kalan iki kocaman yara izi var."

"Onu seviyor."

"Kobrası umursamadı. En azından seni ısırıldığında seni de zehirlemedi. Rik zehirli ama Guillaume onun kanından olan herkesin artık antivenin taşıdığını söyledi."

"Alfa zaten bizi beslemeyecek."

Muhtemelen hayır, yine de bazen onun kanının tadını özlüyordum. Kraliçemi sevmeme ve onun kanını tatmak harika bir şey olmasına rağmen Rik'i de seviyordum ve onu çok daha uzun zamandır tanıyordum. Güç için kraliçemin kanına ihtiyacım vardı.

Ama Rik'in...

Tadı ev gibiydi. Aile. Keisha Skye'ın mahkemesine karşı sadece o ve ben olduğumuz zaman. Milyon yıl geçse de oraya geri dönmek istemezdim. Ama o neredeyse kırk yıldır tanıdığım en iyi şeydi.

"Peki hepinizin bana bok gibi davranmasına daha ne kadar katlanmak zorundayım?"

Homurdandım. "Sen hapsedildiğin sürece."

"Sen de ona zarar vermeye çalıştın."

Yüzümü buruşturarak omuz silktim ve tekrar kuşa odaklandım. Hâlâ orada oturuyordu. İzliyordu. Rengi de tuhaftı. Arkansas'ta bulmayı beklediğim her şeyden daha tropikti. Ama bir köle ya da başka bir Aima gibi hissettirmiyordu, yine de büyülü bir şey olmadığından emin olmak için yaklaşmam gerekecekti. "Onu asla öldürmezdim. Sadece onu durdurmak istedim."

vücudundaki tüm kemikleri kırıp onu boğuyor. Bu kuş sana da tuhaf görünüyor mu?"

"Evet, nöbetçi olmamız gerektiği için bunu fark etmeniz ne kadar süreceğini merak ediyordum."

Bizi izleyen şüpheli bir kuş var: Rik'e bağda söyledim. *:Ama garip ya da tehdit edici bir şey hissetmiyorum. Sadece yerinde değil:*

Göster bana:

Kuşa bakarken içimdeki kalkanları indirdim. Kelimenin tam anlamıyla gardımı indirdim. Rik'in bağı içimde dalgalandı ve gözlerime bakarak içime doğru kaydığını hissettim.

"Siktir," diye fısıldadı Mehen nefesinin altından. "Bunu yapabildiğini bilmiyordum. Şu anda bile onun gibi kokuyorsun."

Rik içimde bu kadar güçlüyken konuşmaya çalışmadım. Onun sözlerini benim sesimden duymak tuhaf olurdu. Mehen'in ya da diğer Kan'dan herhangi birinin bunu yapabileceğini sanmıyordum. Benim kadar tam olarak değil. Ona birden fazla şekilde boyun eğmiştim, bu da bunu kolaylaştırıyordu. Dün gece Mehen'i becermiş olabilirdi ama kudretli Leviathan *teslim* olmamıştı. Tam olarak değil.

Nevarre'nin kuzgunu gürültülü bir gaklamayla uçarak yanımızdan geçti ve doğruca garip kuşa yöneldi. Umarım onu öldürmemiştir. Kuş çok güzeldi ve hiçbir şeye zarar vermiyordu. Henüz.

Dev kuzgun ağacın dibinde yere kondu ve başını eğerek küçük kuşu izlemeye başladı. Ciyakladı ve ciyakladı, Nevarre başını salladı ve ağacın altında volta attı. Sonra kuş havaya fırladı ve güneye yöneldi.

"Zaniyah'tan bir haberciydi. Nevarre bağlarımız aracılığıyla söyledi. *Skye saldıracak. Toprağa dikkat edin dedi:*

"Yere dikkat etmek mi?" Mehen sordu. "Bu da ne demek şimdi?"

Nevarre yuva sınırından geri uçtu ve bizden önce yere indi. *:O gerçek bir kuştı, bir quetzal, bir şekil değiştiren değil, bu yüzden tam bir kelime dağarcığı yoktu. Yine de bana yerden yükselen bir şeyin görüntüsünü gönderdi. Sanki yiyebilecekmiş gibi gagalıyordu. Böcek olabilir mi? Solucanlar? Ama yerden çıkan bir şey.:*

Tiksintili bir hırıltı çıkardım; bu ses benim savaş kedisinden çok Rik'in trolüne benziyordu. "Yerden yukarı, doğrudan yuvanın içine."

Rik benden o kadar sert ve hızlı bir şekilde geri çekildi ki bir an dengemi kaybederek sendeledim. Mehen elini omzuma koyarak beni sabitledi.

Herkes yer değiştirsın. Burun yere doğru. Nevarre, yukarıdan gözlerini kullan. Şüpheli bir şey görürsen, karda koyu bir leke bile olsa, bizim için haritala. Kraliçemizin yuvası tehlikeye girmeden önce bu lanet tehdidi bulun:

RIK

Kraliçeme, sözde aşılmaz yuvasının yakında saldırıya uğrayabileceğini itiraf etme işinden HİÇ HOŞLANMIYORDUM.

Burada güvende olacağına yemin etmiştim. Ve birkaç gün içinde, yerden gelen bilinmeyen bir tehditle karşı karşıya kaldık. Daha da kötüsü, bizi önceden uyardığı için Zaniyah'a borçlu olacaktı.

Ancak tüm bu düşünceler, Keisha Skye Shara'ya kancayı takmayı başarırsa kraliçeme ve bana ne olacağına dair gerçek tehdidin yanında sönük kalıyordu.

"Nerede olduğumuzu nereden biliyor?" Shara, Gina ile yaptığı konuşmadan dönüp bana bakarak sordu.

Bağların arasından dinlediğini düşünmemiştim, hele de consiliarius'uyla yolculuk planları yaparken. "Skye sarayındaki tek kardeşimiz Kendall değildi. Herhangi biri yerimizi tespit edebilirdi ama en çok Kendall'dan besleniyorduk."

"Yani yuvaya aşağıdan girmeye çalışacak," diye düşündü gözlerini boşluğa dikerek. "Nevarre gibi şekil değiştirenlerinden biri aynı anda uçabilir mi?"

"Hayır, bildiğim kadarıyla hayır. Ama bir yuvaya topraktan giren birini de hiç duymadım."

"Eğer Nevarre senin kanından değilse, muhtemelen yuvaya girecek kadar yükseğe uçamazdı. Mehen ekledi, hâlâ insan şeklindeydi. Artık kraliçemiz onu Kan olarak kabul ettiğine göre, kraliçe açıkça izin vermedikçe ejderha formuna geçemezdi. :Kanınız yukarıda ve aşağıda uzanan büyüü bir duvar yaratır, ancak kanın yere nüfuz etmesi daha zordur. Çoğu kanatlı yaratık bunu aşamaz ama benim canavar aşabilir:

"Ne tür bir şekil değiştiren yerin altından çıkabilir ki?"

"Aklıma gelen bir şey yok," diye cevap verdim. "Özellikle de onun sarayında. Kanında çoğunlukla kediler ve kurtlar var."

"Onun mahkemesi hakkında pek konuşmadınız."

Birkaç dakika önce de hemen hemen aynı şeyi söylemişti ama sözlerinde meraktan daha fazlası vardı. Bilgiye ihtiyacı vardı ve eğer gerçek ve mevcut bir tehlike altındaysak...

Derimin altındaki kaya sertleşti ve yüzümü granite çevirdi. "Çünkü unutmayı tercih ederim."

Bağlarımın içine girip geçmiş i içimden çekip çıkarabilirdi. Anılarımı bir film gibi izleyebilirdi. Ama kraliçem sadece parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi ve koluma sarıldı. "Eğer hiçbir şekil değiştiren yerden kalkamıyorsa, bize karşı ne gönderebilir? Ne gibi güçleri var?"

"Kuş yerdeki bir şeyi gagaladı, Nevarre bir tür böcek olduğunu tahmin ediyor." Sesim rock troll basıyla gümbürdüyordu ama umarım bunun kalbim minnettarlıkla sızladığı için değil, tehditten kaynaklanan öfke olduğunu düşünmüştür. Umutsuzca bilgiye ihtiyacı olduğunu biliyordum ama bunu benden bir anda öğrenemezdi. Gerçi bu durumda belki de en iyisi bandajı söküp atma yaklaşımı olacaktır. "Onun sarayında güçlerini ve sergilediklerini bilecek kadar yüksekte değildim..."

Omzumu öptü. Ne kadar gergin olduğumu ancak o zaman fark ettim. Ona karşı granit bir kaya gibi olmamak için kaslarımı gevşettim.

"Keisha Skye hakkında bilinmesi gereken sadece iki şey var." Daire odaya girdi, her zamanki sakın kişiliği hırçın bir hırıltıya dönüşmüştü, savaş kedisi bağının içinde bir ileri bir geri volta atıyordu. "Kaybettiği çocuğunun yerine bir çocuk istiyor ve alfaları kırmaktan hoşlanıyor."

I Rik ve Daire'nin kayıp bir kraliçeyi aramak için Skye'in sarayından ayrıldıklarını ve Skye'in güç tabanını genişletmek için beni kandırmalarını beklediğini biliyordum. Ama Rik'in aslında Skye'dan Onu korktuğunu fark etmemiştim.

Benim büyük, kötü alfa kanım. Korkuyorum.

Bu bana Keisha Skye hakkında bilmem gereken her şeyi anlattı. Damarlarımda alevler dolaşüyor, öfkemi körüklüyordu. Bir daha hiç kimse Kanımdan birini incitemeyecek, korkutamayacak ya da tehdit edemeyecekti. Tanrıçam bana yardım et.

Rik, Daire'ye "Yuvayı aramaya çıkmalısın," dedi ama bunu söylerken arkasında bir emir çanı yoktu.

Daire başını hafifçe savurdu ve sarıya çalan saçları sırtından aşağı döküldü. Artık omuzlarını iyice geçen saçları, yumruklarımı saçlarına geçirip onu kendime çekmek istememe neden oluyordu.

Yalınayak, gömleksiz ama kot pantolonuyla bana doğru ilerledi, çömelip kucağıma uzandı ve başını Rik'in bana sardığım kolunun altına soktu.

"Henüz bulunacak bir şey yok," diye cevap verdi. "Nevarre hâlâ havadan keşif yapıyor ve onun kuş görüşü bizimkilerden çok daha iyi."

Parmaklarımı saçlarında gezdirdim, mırıltısını dinledim. Bekliyorlardı. Hazır olduklarında, içlerinden biri bana Keisha Skye'ın ikisini de bu kadar korkutan ne yaptığını anlatacaktı.

Gina konuşmakta tereddüt ediyormuş gibi yavaşça, "Bazı temel gerçekleri doğrulayabilirim," dedi. "Keisha Skye'ın neredeyse yüz yıl önce bir çocuğu oldu. O zamanlar bu büyük bir olaydı, öyle ki büyükannem bunu kişisel kayıtlarına not etmişti. Damızlık kraliçeler günümüzde ve çağımızda nadirdir, ama

Başarılı bir şekilde hamile kalabilen ve çocuk doğurabilen kraliçeler daha da nadirdir. Birkaç yüzyıldır hiçbir kraliçe çocuk sahibi olmayı başaramamıştı ve bunun için haklı olarak övgü almıştı. Diğer kraliçeler ona hamile kalmak için ne yaptığını sormakta gecikmediler ama o bu konuda çok ketumdu. Büyükannem bunun tek bir anlama gelebileceğini söyledi." Sesini daha da alçalttı ve "kara büyü" diye fısıldadı.

Kandan zevk alan vampirler için, Gina'nın fısıldamasına neden olacak şeyi sormaya neredeyse korkuyordum. "O da ne?"

"Kara büyü, gücü artırmak için bir şeyin ölümünü gerektirir."

"İsteksiz bir kurban," diye fısıldadı Rik, kaya trolünün çakıllı gümbürtüsüyle.

"Kadınları tercih ediyor," dedi Daire. "Her zaman öyleydi. Ama bir kraliçenin çocuk doğurabilmesi için erkek bir alfaya ihtiyacı vardır. Alfa ne kadar güçlü olursa o kadar iyi. Yani tabiri caizse ahırında her zaman bol miktarda alfa bulundurur ve onları... uh... test eder."

"Onlara işkence ediyor," diye homurdandı Rik o kadar derinden ve alçak sesle ki fincanım masanın üzerinde tıkırdadı.

Daire yumuşak bir sesle, "Sanırım içten içe erkeklerden nefret ediyor," dedi ve onu yatıştırmak için başını Rik'in koluna yasladı. "Çocuk doğuracak en iyi alfayı bulmak için test etme kisvesi altında onlara zarar vermekten zevk alıyor. Sonunda gebe kaldığında, bu süreçte tesadüfen alfayı öldürdü."

Ağzım açık kaldı. "Onu o mu öldürdü?"

"Öyle diyorlar."

"Ama bu çocuğu kaybetti? Nasıl?"

"Bir kızı vardı, evet," diye yanıtladı Gina. "Tanza, sanırım, ama emin olmak için kayıtlarımızı kontrol etmem gerekecek. Yine de çocuğun doğru olmadığına dair fısıltılar hemen başladı."

"Rik ve ben mahkemeye gelmeden önce gitmişti ve Skye, mahkemesindeki herhangi birinin onun hakkında konuşmasını engellemek için bir geas yaptı." Daire söyledi. "Ama yine de onun hakkında gizli, genel referanslarla fısıldaşıyorlardı. Hikayelerin ne kadarı doğrudu bilmiyorum ama bize anlattıkları kabusların yarısı bile gerçekten olduysa, o zaman çocuğun ölmesinin bir lütuf olduğunu söyleyebilirim."

"Büyükannem çocuğun ele geçirildiğini yazmış," diye itiraf etti Gina, sanki hepimiz Keisha'nın bir şekilde ondan bahsettiğimizi anlamasından korkuyormuşuz gibi hâlâ fısıldayarak. "İçinde bir şeytan taşıyordu. Kraliçe çocuğunu kaybettiğinde biraz delirdi. Bildiğim kadarıyla Skye'ın sarayı dışında da kimse onun nasıl öldüğünü tam olarak bilmiyor."

Daire, "Çok fazla delirdi," diye düzeltti. "Dürüst olmak gerekirse hâlâ dengesiz ama elli yıl öncesine kıyasla şimdi daha iyi olduğu söylenebilir. Gerçi hâlâ başka bir çocuk sahibi olmayı takıntı haline getirmiş durumda."

"Aklı başında hiç kimse insanlara onun yaptığı gibi işkence etmez." Rik'in sesi hâlâ gürliyordu, kasları bana karşı sallanıyordu. "O bir iblis taşıyan kişi."

"O sadece alfalara işkence eder," Daire'nin sesi kesildi ve yüzünü Rik'e doğru daha da derinleştirdi. "Bir gün onun Kan'ına katılmak için çağrılacağı korkusuyla yaşadım. Alfaları çok çabuk tüketti."

Rik diğer elini Daire'nin başına koydu ve bana daha sert yaslandı. "Önümde çok sayıda alfa vardı ama sonunda gitmemize izin verdiğinde rahatladım."

Bir an gözlerimi kapattım, soğukkanlılığımı yeniden kazanmak için mücadele ettim. Gözlerim sıcak ve yanıyordu ama ağlamayacaktım. Şimdi değil. Belki daha sonra, sadece ben ve o olduğumuzda ve ona sıkıca sarılabildiğimde, beni bulamadan onu kaybetmeye ne kadar yaklaştığıma ağlayabilirdim. "Nasıl oldu da Skye'ın mahkemesine düştün?"

"Annem ve babam Jarnsaxa'nın sarayında kardeş olarak görev yapmışlar. Her iki sarayda da kanı taze tutmak için genç Aima'yı takas etmek üzere Skye Hanesi ile uzun süredir devam eden bir ilişkisi vardı. Keisha'nın sarayı dışında kimse bunun ne kadar kötü olduğunu bilmiyordu, özellikle de alfalar için ve bunun benim için ne kadar tehlikeli olduğunu fark ettiğimde çok geçti. Anlaşmalarını bozarsam hem ailemi hem de annemin kraliçesini utandırmış olurum ve bu yüzden elimden geldiğince dayandım."

"Yaptığımız şey bu," dedi Daire yumuşak bir sesle. "Eğer kendi kraliçeniz yoksa, katlanırsınız ve mümkün olan en iyi sarayı umarsınız. Sanırım Marne Ceresa'nın sarayına gitmediğimiz için şanslıyız."

Rik usulca homurdandı. "Kanını nasıl yönettiği hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama Skye'ınki kadar kötü olmayacağı kesin."

Rik'in bağında acı ve korkuyla yankılanan karanlık noktalar hissedebiliyordum. Gördüğü ve beni uzak tutmaya çalıştığı şeylerin anıları. Her ikisi için de ne kadar korkunç olduğunu bilmemi istemiyordu, ama özellikle de kendisi için.

Bir parçam bilmek istiyordu, böylece emin olacak ve şöyle bir şey yapmayacaktım o.

Bana o kadar hızlı döndü ki, yoğunluğu karşısında biraz irkildim.

Kendimi tutabildim. "Sen asla böyle bir şey yapmazsın. Hiç şüphem yok

Hem de hiç. Kanına yaptığı işkenceyi görmek istiyorsanız, zihnim size açık. Her zaman öyledir. Ama bizimle aynı şekilde görmemenizi ve korkmamanızı tercih ederim."

Uzandım ve yüzünün sert mermer düzlemlerini okşadım, ta ki öfkesi yatışana kadar. "Senin sözüne güveniyorum. Onu yenmek için bilmem gereken bir şey olmadığı sürece görmek istemiyorum."

"Onu çoktan yendin."

"Aslında, evet, öyle," dedi Gina, sesi endişeyle titriyordu. Yüzünü görmek için Rık'ten uzaklaştım. Gözleri iri, karanlık ve korkuyla parlıyordu. "Üreyebiliyorsun. Bu da gebe kalabileceğin anlamına geliyor. Büyükannemin notlarında onun hakkında okuduğum her şeye göre, Keisha Skye sırf bu yüzden bile senden nefret edecek. Bu onun için politik bir mücadeleyi kişiselleştirecek. Aslında, Selena'nın nasıl olup da seni bir insandan hamile bırakabildiğini merak eden saplantısı muhtemelen onu şimdiden yiyip bitiriyordur. Şu anda başka bir çocuğa hamile kalabilmek için sokaktan insan kaçırıyor olması beni şaşırtmaz."

"Gerçeği bilseydi daha mı iyi olurdu yoksa daha mı kötü?"

Gerçeğe inanmak çok daha zordu, hatta yarı insan olabileceğim düşüncesi kadar tuhaftı. Ölene kadar beni büyüten insanlar aslında benim ailem değildi. Selena benim teyzemdi ve Alan'ın benimle hiçbir kan bağı yoktu.

Annem ve Selena, eski tanrı ve tanrıçaların soyundan gelen güçlü bir vampir soyu olan Aima'ydı. Özellikle benim ailem İsis'in soyundan geliyordu.

Babam...

Uzun zamandır unutulmuş bir tanrı. Typhon, Cerebus gibi canavarların babası. Ve benim. Üç başım olmamasına rağmen, şimdiye kadar hem kobraya hem de wyvern'e dönüşebildim.

"Dürüst olmak gerekirse, bunun pek bir önemi olacağını sanmıyorum," diye yanıtladı Gina. "Üreyebiliyorsun, yani kişisel olarak onun için bir tehditsin. Diğer kraliçeler senin yarı insan olmadığını bilirlerse kesinlikle daha temkinli davranacaklardır ama Skye için bunun bir önemi yok."

"O zaman bu sorunu teker teker ele alalım. Şu anda benim sorunum Keisha Skye. Yuvaya bir saldırı planlıyor, Mayte Zaniyah'tan başka kimsenin daha önce duymadığı bir şey, çünkü uyarıyı o gönderdi. Skye Hanesi hangi tanrıçanın soyundan geliyor?"

"Skye Adası'yla özdeşleşmiş efsanevi savaşçı bakire Scathach'tan birkaç nesil sonra dünyaya geldi," diye yanıtladı Rik. "Yine de atası gibi bir savaşçı olarak bilinmiyor. Onunla ilişkilendirildiğini duyduğum tek güç hava durumunu, özellikle de fırtınaları kontrol etmek."

Kaşlarını çattım. "O zaman toprağı etkileyebilecek ya da topraktan gelebilecek ne gibi bir gücü var?"

"Bildiğim kadarıyla yok. Yine de gücünü sergilediğini hiç görmedim ve biz Kan olmadığımız için onu doğrudan hissetmedik."

Gina birkaç dakika dizüstü bilgisayarında bir şeyler yazdıktan sonra, "Büyükanne Paula'nın notlarına göre 1938'deki kasırga Tanza'nın ölümüne işaret ediyor. Altı yüzden fazla insan ölmüş."

Tam olarak bir çözüm düşünmeye çalışmadım. Sadece kafamda fikirler oluşmasına izin verdim. Seçenekler. Olasılıklar. Ta ki bir şey kristalleşene kadar.

Ayağı kalktım ve hemen herkes benimle birlikte ayağı kalktı. "Devam edin ve geziyi planladığımız gibi düzenleyin."

Gina başını salladı ama alını endişeyle kırıışmıştı.

"Teşekkür ederim Winston. Keyifli bir kahvaltıydı, şey... çok geç bir brunch."

Başını eğdi. "Rica ederim, Majesteleri."

"Shara, lütfen. Evimde resmiyet olmasını istemiyorum. Bana kalırsa hepiniz ailedensiniz."

Gözlerini kırıştırdı ve monogramlı bir mendil çıkarıp gözlerine sürdü. "Hizmet etmek bir onurdur, Shara."

Ona hızlıca sarıldım ve sonra Gina'ya döndüm. "Ne yapacaksın?"

"Yuvamı bildiğim en iyi şekilde koruyacağım." Gülümsedim ve Gözleri parladı, bir kaşı merakla kavışlendi. "Kanayacağım."

I Evde çok uzun süre kalmadığımı sanıyordum ama dışarıda hava çoktan kararmıştı. Kar hâlâ zemini kaplıyordu ama izler beyaz yüzeyi bozuyordu. Toynak ve pençe izlerinin yanında kurt izlerini görmek beni gülümsetti.

Baskılar.

Rik başını Daire'ye doğru salladı. "Devriyeye çık. İçimden bir ses hava karardıktan sonra saldıracağını söylüyor."

Daire önce bana yaklaştı ve hızlı ama derin bir şekilde tüm vücuduyla sarıldı. Sadece kollarını kullanmakla kalmadı, benden neredeyse bir karış uzun olmasına rağmen tüm vücudunu üzerime örtmeyi başardı. "Hazır olduğunda, onu içimden çıkarmayı denemeni çok isterim."

Kansas City'deyken, Keisha Skye'ın artık onlara tutunamaması için önceki kan bağlarını yakıp yok etmeyi deneyebileceğim fikrine kapılmışım. Daha önce hiç kimse böyle bir bağı koparamamıştı, en azından bizim bildiğimiz kadarıyla.

"Seni bu şekilde incitmek istemiyorum."

"Canımı yak. Umurumda değil. Bir yük, bir zayıflık olmaktan nefret ediyorum."

Ellerimi saçlarına doladım ve başını geriye doğru çektim. Mırıldanmaya başlayınca elimi daha da sıktım ve saçlarını geriye doğru çekerek boğazının uzun, seksi çizgisini ortaya çıkardım. "Sen asla bir sorumluluk ya da zayıflık değilsin. Aslında, Skye Court ile aranızdaki bağı onlara ihanet etmek için kullanmak niyetindeyim."

"Nasıl? Ne zaman?"

Gülümsedim ve boğazını öptüm, ona sadece dişlerimi hafifçe gösterdim. Sonra onu serbest bıraktım. "Göreceksin. Onun bağı hakkında endişelenme."

Suratını astı ama aralarındaki bağda bir itme hissettim. Rik, alfa iradesini kullandı. Daire hemen yer değiştirdi, ancak başını karnıma çarparak

Kulağının arkasında birkaç çizik var.

Rik gürleyen bir hırıltı çıkardı.

Daire kuyruğunu kıpırdatarak Rik'in bacaklarına vurdu ama itaatkâr bir şekilde kararan geceye doğru yola koyuldu.

"Peki Skye bağlarımızı kullanma planınız nedir?"

Dişlerim aşağı indi ve beni titretti. Midem düğümlendi. Açlığım arttı. İhtiyaç yaktı. Rik derin ve alçak bir sesle gürledi, kolu belime dolandı ve evet, onun kanını istiyordum. Ama henüz değil.

Dişlerimi bileğimde gezdirdim.

Güç, saf bir dağ pınarı gibi içimde kabardı. Duyularım keskinleşti. Diğer beş Kanımı hissedebiliyordum. Kalp atışlarını. Nevarre'nın kanatlarındaki her bir tüyü. Guillaume'un toynaklarının yere vuruşunu. Xin'in kürkünün karda süzülürken çıkardığı fısıltıyı.

"Çembere kan eklemek zorunda değilsin." Rik'in sesi karnımda derin ve alçak bir şekilde gürleyerek arzumu körükledi.

"Biliyorum," diye fısıldadım, bileğimi uzatarak kanın derimden yere damlamasını sağladım.

Yerdeki ilk kan damlası bir güç halkasının dalga dalga yayılmasına neden oldu. Kan çemberimin fedakârlığıyla hazır hale gelen büyük Toprak Ana Gaia, hevesle cevap verdi. Toprak açlıktan ölmek üzere olan bir yaratık gibi kanımı emdi. Kanımın sıcaklığıyla buzlar eridi. Toprakta hayat kıvılcımlandı. Küçük bir tohum filizlendi, karda soluk yeşil bir yaprak açıldı.

Pişmanlık boğazımı sıktı. Minik filizin ölmesini istememiştim. Kışın ortasında bir şeyin büyümeye başlamasını istememiştim.

Yine de filizin başka fikirleri vardı. Birkaç dakika boyunca hızla büyüdü, yeşil yaprakları dizlerime kadar geldi. Ama sonra durdu, yumuşak yapraklar biraz soldu. Bütün genç gövde bana doğru eğildi, yapraklar kar ve soğuğa karşı durmak için zorlanıyordu.

Bileğimi tekrar genç bitkinin üzerine uzattım ve kanın yapraklara sıçramasına izin verdim. Bitki hemen yeniden büyümeye başladı, ta ki körpe gövdesi yerini benden daha uzun odunsu bir sapa bırakana kadar. Yapraklar ve dallar gökyüzüne doğru uzanıyordu ama daha da önemlisi, kökler toprağın derinliklerine batıyor, hassas bir ağ gibi yayılıyordu.

Kanım ağacın içinde, toprağın derinliklerinde nabız gibi atıyordu. Toprağa ve kayaya enerji pompalayan kökler, sabit bir radar bip sesi çıkarıyor ve yerinde olmayan herhangi bir şey arıyordu.

"Vay canına," dedi Rik, sesi saygıyla yumuşamıştı. "Bunu yapmayı nasıl bildin?"

"Ben yapmadım, tam olarak değil. Ama yuvayı kurduğumuzda kanımı ne kadar sevdiğini hissettim ve bunun başlamak için bir yol olduğunu düşündüm."

Köklerden oluşan kafes otuz metre kadar aşağıya uzanıyor ve geniş bir daire çiziyordu ama yuvanın tamamına yakın değildi. Kan izlerini takip ederek yürümeye başladım, dinliyor ve kıvılcım çıkaracak başka bir tohum arıyordum. "Bu ne tür bir ağaç?"

"Meşeye benziyor."

Şaşkınlıkla arkama baktım. Körpe yeşil yapraklar boğumlu kalın dallara dönüşmüş, yere kadar uzanıyordu. Ağaç sanki birkaç yüz yıldır buradaymış gibi görünüyordu.

Karda bir kıvılcım hissettim ve durdum, başka bir filizin kardan kopup kanıma doğru uzanışını izledim. Bu bir çeşit yaprak dökmeyen ağaçtı. Birkaç dakika içinde, güçlü bir çam gökyüzüne doğru uzandı ve köklerini meşe ile birleştirdi. Ne kadar yol kat etmem gerektiğine bakarak iç çektim. Çok fazla kan dökmem gerekecekti.

Rik beni kollarına çekti. "O zaman bir sonraki ağacı yetiştirirken kesinlikle benden beslenmelisin."

"Eğer yuvayı korumak zorunda kalacaksak zayıf düşmeni istemiyorum."

Homurdandı ve kolunu bana dolayarak yürüdü, ben karın altında filizlenen bir sonraki tohumu bulana kadar bekledi. "Seni beslemek beni güçlendiriyor, zayıflatmıyor. Skye yuvanı bozmaya kalkışmadan önce kraliçemin iyi beslenmesini ve alfa gücüyle pompalanmasını istiyorum."

W Yeni kraliçemin yuvasının üzerinde yavaş daireler çizerken, göğsümde hapsolmuş bir kuş gibi çırpınan kargaşaya engel olamıyordum. Belirsizlik damarlarımda yanıyor, beni boğuyordu.

Kaderim çoktan belirlenmişti. Zamanım tükenmişti. Ben ölmüştüm. Benim için çok geçti.

Ta ki Shara Isador beni ölümden geri çağırıp bana yeniden hayat verene kadar. Ama neden ben?

Bana neden ikinci bir şans verildiğini hâlâ bilmiyordum. Zaten en büyük başarısızlığı yaşamıştım. Hayatım da dahil olmak üzere her şeyimi kaybetmiştim. Kesinlikle başka bir şansı hak etmiyordum. Bırakın bir kraliçeyi.

Brigid bir kraliçe değil bir druid olmasına rağmen, hayatımı ona adadım. Beni en dibe vurduğum anda bulmuş ve yaşadığım ıssızlık yerine hayatıma mutluluk ve umudu geri getirmişti. Onun sarayı Inverness'in eteklerinde üç yüz yıllık basit bir kulübeydi. Koyunlarımızdan elde ettiğimiz yünleri boyayıp eğiriyor ve kırsal kesimdeki fuarlarda ve turistik dükkanlarda sattığımız biblolar yapıyordu. Kelt düğümleri ve özenle dokunmuş sahnelerle basit duvar asmaları gibi görünüyorlardı, ancak her parça belirli bir büyülü amaç için yapılmıştı. Evinizi korumak. Doğurganlığınızı ya da zenginliğinizi arttırmak. Hastalarınızı iyileştirin. Mahsulünüzü iyileştirin.

Bir Morrigan oğlu için kesinlikle uzun bir düşünüş.

Kraliçe yok. Yuva yok. Kardeş yok. Aile yok.

Sadece o başarısızlıklara rağmen beni seven bir druid cadı.

Geriye dönüp baktığımda, Brigid'le geçirdiğim on yıllar hayatımın en güzel yıllarıydı. Bana hayat, sevgi, aile ve basit zevkler hakkında çok şey öğretmişti. Yeni doğmuş bir kuzu. Gümüşü ay ışığı kırlarda dans ediyor.

Muhteşem gün batımı saçlarındaki ateş ışığının parıltısı. Kolları beni sararken, göğsümdeki kayıp delik neredeyse katlanılabilir bir acıya dönüştü. Ta ki ben de onu kaybedene kadar.

Gece hızla çökerken, görüşüm o kadar keskin değildi. Kraliçeme doğru döndüm. Kanının kokusu havaya sinmiş, tüm kanını yanına çekiyordu. Ne yaptığından emin olmasam da çok kan kaybetmişti. Hava büyü ve kanla doluydu, doğrudan kafama gidiyordu. Büyü sarhoşu. Kraliçemin kanıyla sarhoş olmuştum. Onun seksiyile sarhoş.

Dün gece benim tadıma bakmış ve yıldızların altında beni becermişti. Brigid'i kaybettikten sonra hiçbir şeyin beni tekrar harekete geçiremeyeceğini düşünmüştüm ama Shara'ya ne kadar kolay ve hızlı tepki verdiğime şaşırıyordum. Onun mevcut kanına ne kadar iyi uyum sağlamıştım. Beni hiçbir kızgınlık ya da çekişme olmadan karşılamışlardı, ölü bir kuzgun bile. Büyük alfası bile hizmet etme hakkımı sorgulamamış ya da geçmişte çok ciddi bir şekilde başarısız olduğum için yeteneklerime gölge düşürmemişti. Keşke başarısızlıklarımın yarısını bilselerdi...

Bu kraliçeyi kaybetsem hayatta kalamazdım.

Karanlıkta, evinin etrafındaki orman farklı görünüyordu. Sadece gözlerimle bile kaybolduğumu söyleyebilirdim. Ormanın şekli ve dokusu değişmişti. Daha önce karlı bahçelerden başka bir şey olmadığına yemin ettiğim yerlerde yeni ağaçlar büyümüştü.

Ağaçlar.

Evinin etrafında bir çember. Yuvasında bir halka.

Yere atladım, son anda yer değiştirerek ayaklarımın üzerine koşar adım iniş yaptım ve Shara'nın önünde dizlerimin üzerine düşene kadar kendimi yakalamak için tökezledim.

Budaklı, eski bir Norveç ladininin yayılan dallarının altında duruyordu. Bildiğim kadarıyla Arkansas'a, hatta Kuzey Amerika'ya özgü olmayan bir ağaçtı ve kesinlikle bir saat önce burada değildi.

Aslında bu ağaç bir zamanlar Morrigan'ın Korusu'nda, annemin yuvasında yetişmişti. Çocukken bu dallara tırmanmıştım ve ilk kraliçem beni dallarının altına götürmüştü. O kadar tanıdık gelmişti ki dizlerimin üzerinden kalkmadım. Orada öylece diz çöktüm, titreyerek görkemli dallara baktım.

"Nevarre? Ne oldu?"

"Morrigan'ın Korusu." Sesim kesildi ama umurumda değildi. "Bu ağaçlar annemin yuvasında büyüdü, ta ki consiliarius'u bize ihanet edene ve ağaçlar yok edilene kadar. Onları kaybettik. Her şeyimizi kaybettik. Onları bir yığın halinde gördüm.

ve rüzgarda külden başka bir şey olmadan yandı, yine de onu yeniden yarattınız. Nasıl? Bu nasıl mümkün olabilir?"

Omuz silkti. "Gaia'ya kan sundum ve o da bunu yetiştirdi. Yuvayı topraktan korumamıza yardımcı olacak bir şeye ihtiyacım vardı ve şimdi köklerin toprağın derinliklerine doğru parmaklarını uzatarak dev bir ağ oluşturduğunu hissedebiliyorum. Sanki birbirleriyle ve benimle konuşuyorlar."

Beynim aynı koru olamayacağını söyledi. Aynı ağaçlar. Bu imkansızdı.

Benim sihrim başka bir hikayeydi. Kanımda sıçradı, istekli ve huzursuz, kullanılmaya hazır. Son sevdiğim ağaç topraktan sökülüp yakıldığında kaybettiğim büyü.

Yanaklarımı avucunun içine aldı ve yüzümü kendi yüzüne çevirdi. "Ağlıyorsun. Neyin var?"

"Hiçbir şey," diye fısıldadım kısık sesle. "Bu... harikulade. Hiç düşünmemiştim... Hiç ummamıştım..." Yüzümü karnına gömdüm. "Kraliçem."

Ellerini saçlarımda gezdirerek beni kendine yakın tuttu. "Morrigan kraliçenin tanrıçası mıydı?"

Ona karşı başımı salladım. "Annemin. Kraliçem Elspeth White'dı ama koruyu kaybettiğimizde aramızdaki bağı kopardı. Sonra Brigid'i de kaybettim, başka kimse yapmazken beni yanına alan druid cadıyı."

"Nasıl?"

Ölümcül araba kazasının görüntüsü zihnimden geçti. Shara'ya bıraktım, bir film gibi izliyordum. Çiftlik kamyonumuz yoldan çıkıp dik bir uçuşta yuvarlanmıştı. "Beni büyüyle kurtardı ama nedenini asla bilemedim. Şu ana kadar."

Shara'nın şüphesi dilimde acı bir tat bıraktı. Basit bir araba kazası beni öldürememeliydi, Morrigan'ın bir oğlunu değil, büyümü güçlendirecek bir kraliçe olmasa bile. Ama alevler çok yoğun, uçuşum çok derindi. Daha kötü bir yere düşemezdik ve ben bizi kurtaramamıştım. Onun şüphesini hak etmişim. Brigid'i korumakta başarısız olmuşum ve şimdi ben hayattaydım ama o değildi. "Alevler bir anda öyle sıcak ve yoğun bir şekilde patladı ki nefes alamadım. Otomatik olarak yer değiştirmeye başladım ama kanadım çarpmanın etkisiyle o kadar kötü kırılmıştı ki uçmayı bile düşünemedim. Bırakın onu taşımayı."

Shara'nın bağının içimde kaydığını hissettim, sıvı ay ışığı acının o eski gölgeli yerlerine dokunuyordu. O anıları yeniden yaşamak acı veriyordu.

Her gece onları yeniden yaşadım.

Kafamda canlanan anıyı durdurdu. Yoldan çıkmış ve uçuruma yuvarlanmıştık. Benzin kokusu almıştım. Kan beni boğmuş, yüzümden aşağı damlıyordu. Derimden tüyler fışkırıyordu, kuzgun ortaya çıkmaya başlamıştı. Yavaşça hafızasını geri aldı, sahne sahne gözünün önünden geçti. Kamyon havada uçuyordu. Yoldan çıkıyordu. Parlak kıvılcak saçların çerçevelediği dünyanın en mavi gözleri benimkilere bakıyordu. Yanaklarına serpilmiş çiller.

Brigid.

O çok güzel: Shara fısıldadı. Seni çok seviyordu:

Cevap veremedim. Sonunda onu hayal kırıklığına uğratmış olsam da, birlikte olduğumuz süre boyunca onu mutlu ettiğimi umuyordum.

Shara hafızayı biraz daha geri sardı ve gözlerim yaşardı. Ön camda şimşek gibi bir şey çıktı. Sıcaklık ve parlaklık gözlerimi hassaslaştırdı, anıdan bile olsa tekrar aktı.

"Ra," dedi yüksek sesle. "Kızın yoldan çıkmasına o sebep oldu."

Ağzımda kanın tadını aldım, sert demir ve soğuk nefret içime işledi. "Işık Tanrısı Brigid'imi mi öldürdü?"

"O ışığı daha önce de görmüştüm. Beni de öldürmeye çalıştı ama araba kazasıyla değil. Yine de onun imzası olduğuna eminim."

Şövalye at formunda bile çok iğrenç bir ses çıkarmayı başardı: *:Katliyorum. Bu o.:*

Ağaçlar etrafımızda fısıldıyordu. Yapraklar ve dallar yüzlerce yıldır duymadığım kadim bir dil konuşuyordu.

Ra. İntikam. Cezalandır onu. Ra.

Kraliçemin bakışlarıyla karşılaştım ve o da başını salladı. O da onları duymuştu. O da artık korunun bir parçasıydı. Onunla da konuşuyordu.

Ayağa kalktım, avucumu dişlerimin üzerinde açtım ve dev çam ağacına doğru yürüdüm. Dizlerim korkudan değil ama huşudan titredi. Bu ağaçlar kutsaldı, inanılmaz derecede yaşlıydı ve benim bile anlayamayacağım kadar büyüleyici ve ben bu konuda büyüme ayrıcalığına sahip olmuştum. Bu görkemli yaşlı ağaçların buldozerle bir yığın haline getirilip yakıldığını görmek tüm klanımı dize getirmiş ve annem çaresizlikten ölmüştü.

Saygıyla, kanayan avucumu kadim gövdenin üzerine koydum. *Seni koruyamadığım için özür dilerim.*

Ağaç kabuğu elimin altında hareket etti, sanki ağacın kalbi kabarmış, dışa doğru itiliyordu. Bir dal yanağımı okşadı ve fısıltıyla

etrafımı sardı. Kelimeler değil, bir his. Bağışlanma. Huzur. Kader. Kader.

Hepimiz birbirimize bağlıydık. Hepimizin bu ana gelmesinin bir sebebi vardı.

Onun sebebi. Morrigan'ın. Ve Shara'nın. Bu amaçta birleşmişlerdi.

Büyüm kanımda titreşiyor, neşeyle dans ediyor ve intikamla yanıyordu. Kalbimin ağır ritmi onun savaş davuluydu. Kuzgunum, onun habercisiydi.

Savaş Tanrıçası beni gölgesi ve kanatlarıyla kutsadı. Kraliçemle, onun tanrıçasıyla ve benimkiyle savaşa uçacaktım.

Ve onun gölgesi kudretli güneşi sonsuza dek silecekti.

SHARA

ACILIYET DUYGUSU SINIRLERIMI ZONKLATIYORDU. Morrigan'ın hâlâ yapması gereken çok iş vardı. Korusu henüz tamamlanmamıştı.

Kalp ağacı kayıptı.

Yine de dizlerim titriyordu ve açlık içimi yakıyordu. Devam etmeden önce beslenmem gerekiyordu.

Nevarre'nin kanı beni bir pervane gibi ateşe çekti.

İhtiyaç içimi dövüyordu ama ona dokunmadan önce durdum. Çoktan sevdiği birini kaybetmişti ve bu acı hâlâ tazeydi. Brigid'in ölümünün anısının kalbine saplanmış paslı çiviler gibi zonkladığını hissedebiliyordum.

Daha derinde, ihaneti çatlamış, parçalanmış kemikler gibi hissettim. İçinde çok fazla kayıp ve öfke yanıyor, onu bir kanser gibi kemiriyordu.

Bana doğru döndü ama sırtını ağacın sert kabuğuna dayadı. Dallar etrafında hafifçe sallanıyor, uzun saçları dallara dolanıyordu. Toprak müziği etrafımızda yükseliyor, hoş geldin ve neşe içinde şarkı söylüyordu. Kaybolmuş sevgili oğlum artık evindeydi.

Yorgun ve bitkin olmasına rağmen kollarını açarak karşılamışlardı onu.

"Yorgun değil," diye fısıldadı. "Kırılmış."

Hüznü ve acısı boğazımı sıktı. Koruyu tekrar bulmak onun için buruk bir tatlıydı. Ağaçların önemini bilmiyordum ama Gaia'nın bize geri verdiği şeyi değiştiremezdim. Yuvamı ve Kanımı korumam gerekiyordu. Köklerden oluşan ağ hala aşağıdaki toprağın derinliklerine iniyordu.

Çevredeki ormanla iç içe geçiyordu. Ağaçlar birbirleriyle konuşuyor, gece hareket eden yaratıkları, çıplak dallardaki karın soğuşunu ve baharın vaatlerini fısıldıyorlardı.

Kilometrelerce ötede bir yanlışıklık hissi. Bir esir, diye düşündüm. Hayır, bir sürü. Havadaki kanımın kokusunu aldılar. Kendilerini neyin beklediğini bilmelerine rağmen, akılsız açlık onları daha da yaklaştırdı. Onlar da kanımın kokusunu alabiliyorlardı. Yine de geldiler. Leş yiyiciler gibi yuvanın dışında oyalanıyorlardı.

"Bırak gelsinler," diye homurdandı Rik. İri kollarından biri bana dolandı ve beni göğsüne doğru çekti. Diğer bileğini bana doğru kaldırarak sessizce kanını sundu.

Ama eğer onu ısırırsam.

Önce içimde olmasını tercih ederim.

"Dileğiniz benim için emirdir, kraliçem."

Döndüm ve kollarımı boynuna doladım. "Aynı anda ikimizi birden besleyebilir misin?"

Burun delikleri alevlendi. "Elbette, eğer dileğiniz buysa."

Nedenlerimi sorgulamamasını seviyordum. Bir şey istediğimde ya da ihtiyacım olduğunda, onunla ilgilenirdi. Ne olursa olsun.

"Daire," diye fısıldadım, Rik'in yüzüne bakmadan elimi ona doğru uzattım.

Gözleri yumuşadı: *"Bugün onun sessiz dileğini duydun..."*

Tabii ki.:

Savaş kedisi benim ve Rik'in bacaklarına sürtünerek etrafımızda dolanıyor, gök gürültüsü gibi mırıldanıyordu.

"Isırabilmen için yer değiştirmen gerekiyor," dedim ona. "Henüz dikkatimin dağılmasını istemiyorum. Hâlâ yapacak çok işim var."

Onun tekrar seksi Kan'ıma dönüşmesini izlerken şaşkınlığım hiç bitmeyecekti. Savaş kedisi katlandı, tekrar Daire olana kadar içeride yuvarlandı. Kemik kırılması, acı ya da çaba yoktu. Çok kolaydı.

"Bunu kolaylaştırıyorsun," diye mırıldandı, bana sürtünerek. "Bunu mümkün kılıyorsun."

Biraz yana kayarak Rik'e karşı ona yer açtım. Sol kolumu Rik'in boynuna, sağ kolumu da Daire'nin beline dolayarak ikisinin arasına yerleştim.

İlk iki şövalyem. En karanlık anımda beni kurtaranlar.

"Onu nereden ısırmalıyım kraliçem?" Daire o gürültülü mırıltısıyla fısıldadı.

"Hmmm." Bir an düşünür gibi yaptım. "Boynunu ısıırırsan, uzanmak için çok kısayım. Muhtemelen onu daha aşağıdan ısırılmalısın."

Daire kaşlarını sallayarak beni güldürdü. "Ne kadar alçak, kraliçem?" Dizlerinin üzerine çöktü ve başını Rik'in karnına sürttü, karışık saçlarının arasından bana baktı. "Belki burası? Kasıklardan alınan kanın daha güçlü ve sıcak olduğunu söylerler."

Ama Rik oyunumuzla eğlenmiyordu. Eğildi, bir kolunu popomun altından geçirdi ve beni kendine doğru çekti. "Benim kraliçem asla dizlerinin üzerine çökmez. Karda bile."

Ona doğru bastırıldığında, onu ısırılmama kararımından pişmanlık duymaya başlamıştım.

"Sonra." alçak sesi düşen kayalar gibi çarptı. "Söz mü?"

"Bunu biliyorsun." Daire'ye sert bir bakış attı. "Devam et. Açlık çekiyor."

Daire yanıma kaydı, dişlerini Rik'in boğazına geçirirken hâlâ mırıldanıyordu. Göğsünün derinliklerinde inledi ve başını kaldırmadan önce birkaç yudum aldı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım, birlikte geçirdiğimiz ilk geceyi hatırlayarak.

Bana nasıl yardım etmek zorunda kaldıklarını, benim için nasıl ısırıldıklarını, çünkü dişlerim yoktu.

Şimdi, ciddi bir yan etkisi olan kocaman dişlerim vardı. Yani yine de bana yardım etmek zorundaydılar ve ben buna hiç aldırıyordum. Artık umurumda değil.

Onları bu kadar çok severken nasıl yapabilirdim?

Ağzımı Daire'nin lokmasına kilitleyerek Rik'i içime çektim. Çok güzeldi. Çok güçlü. Dişlerimi uyluk atardamarına batırmış olsam bile kanının daha sıcak ya da daha güçlü olduğunu hayal edemezdim. Kanı beni sakinleştirdi, kayam ve temelim, sarsılmaz.

Daire hâlâ mırıldanarak yanıma kıvrıldı ve kaçırıldığım kan izlerini yaladı. Rik ikimizi de kendine çekti. Bizimle ilgileniyordu. Bizi seviyordu. Ve bunun ne kadar güzel olduğuna ağlayabilirdim.

Daire ağzımı yaladı, paylaşmamı istiyordu. Normalde buna en ufak bir itirazım olmazdı. Daire'nin ağzından Rik'in kanını tatmak baş döndürücü, erotik bir eylemdi ve ikisini de hızla misafirhaneye sürüklememe neden olacaktı. Ama gerginlik hâlâ içimdeydi, sınırlarım bir davul gibi gergindi. Keisha Skye saldıracaktı ve biz henüz tam olarak hazır değildik. Kalp ağacı bitene kadar değil.

Hayır: Rik ben daha kıpırdıyamadan, *"Kendi ısırığını kendin yap."* dedi:

Daire ona söyleneni yaptı ve dişlerini Rik'in boğazının diğer tarafına geçirdi: *Tadın farklı. Daha güçlü. Beni yandan sık, ama o kobra ısırığı tadını daha da güzelleştirdi:*

Rik uzaktan gelen gök gürültüsü gibi alçak bir ses çıkardı, kolları bize sıkıca sarıldı. Bağını dinlerken sağlığını dikkatle takip ettim. Tadı ne kadar güzel olursa olsun alfamı zayıflatma riskini göze alamazdım.

Homurdandı, başını eğip çenesini bana dayadı: *Beni asla zayıflatamazsın. Ayakta duramayacak hale gelene kadar kanımı emsen bile, tek yapman gereken bana kanından birkaç yudum içirmek olur ve her zamankinden daha güçlü olurum. İhtiyacın olanı al, kraliçem:*

Solumda bir hareket hissettim ve Nevarre'nin kan kokusunu aldım. Sözümü kesmedi ama Rik'e yaslanarak kendini bana sundu, kolu da bana dolandı. Sonra Mehen, onca insan arasından, sessiz bir adak olarak Daire'ye ve bana doğru bastırdı. Ben izin verene kadar yer değiştiremezdi ama onun bağında hissettiğim tek şey hevesti.

Beslememi istedi. Sikişmek istedi. Hepimizi. O da bunun bir parçası olduğu sürece kimin olduğu önemli değildi. Yine de Daire'nin mırıltısından gelen titreşim en yaşlı Kanım için ciddi bir uyarılma yaratıyordu. Tabii ki Daire daha yüksek sesle mırıldandı ve poposunu diğer adama doğru itti.

Eğer acele edip kalp ağacını büyütmezsem, yıldızların altında bir seks partisi daha yapacaktık.

Zerre kadar umursadığımdan değil.

Ama önce yapmam gereken ciddi bir iş vardı.

Başımı kaldırıp Rik'e baktım ve dudaklarımdaki kanı yaladım.

Gözleri ağır ve yoğun bir şekilde yanıyordu: *"Bence Daire yeterince cezalandırıldı kraliçem..."*

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve gözyaşlarımı kırıştırarak gülümsedim. Sonunda kucak arkadaşımı yatağıma geri getirecektim.

Daire, küçük bir pislik gibi, o kadar yüksek sesle ve o kadar sert mırıldandı ki, muhtemelen sadece ona yaslanarak boşalabilirdim. Gerçi bunu bana olduğu kadar Mehen'e de eziyet etmek için yapmış olabilir.

Onun yerine Nevarre'ye döndüm. Ben bir şey söyleyemeden elini ağzıma götürdü ve kanını sundu. Daha önce eski Kelt büyüü ve rüzgârlı kırlar gibi bir tadı vardı, en azından benim aklımdan geçen buydu. Şimdi ise kanında daha karanlık, ince bir kenar vardı. Kılıç şakırtıları. Savaşın gürültülü çağrısı onun bağında çınılıyordu. Yavaş, sinsi bir

En güçlü ve en kudretli savaşçıları bile yok ederek topraklara yayılan bir gölge.

Morrigan hediyyemi geri verdi: Zihnime fısıldadı. Ben bir kez daha onun gölgesiyim:

Bu da ne demek?

Ağzı acımasız bir eğimle sertleşti, gözleri acımasız bir kılıcın sert, taş gibi soğuk parıltısına büründü: *"Işığın tanrısı bile onun gölgesine karşı duramaz..."*

Güzel: Avucunu yaladım ama sonra ağzımı kaldırıp onun yerine kanayan elini kendi avucuma aldım. Kanımız damladı ve birbirine karıştı, bileklerimizden aşağı süzüldü:

Kanımız yere damlasın diye ellerimizi indirerek yavaşça yürümeye başladım ve Gaia'nın bana ne zaman durmam gerektiğini söylemesini bekledim. Daha önce beni tam olarak ne yapmaya yönlendirdiğini fark etmemiştim ama koru evimi tamamen çevrelemiş gibi görünüyordu, yuvayı oluşturmak için koyduğum kan çemberinin içinde daha sıkı bir halka. Malikânem tam ortada değildi ama korunun arka tarafına doğru uzanıyordu. Yeryüzünün müziğini dinleyerek merkeze doğru yürüdüm. Ağaçlar fısıldıyor, hafifçe sallanıyor, gecenin yaratıklarını çağırıyordu. Birkaç kuş, bir saat önce orada olmayan eski dallara tünemişti bile. Şişman bir sincap devasa bir meşenin altında koşuşturuyor, ulu ağaçtan düşen taze meşe palamutlarını topluyordu.

Toprağın kendisi yaşamla titreşiyor, kökleri su ve besinlerle besliyordu. Solucanlar ve böcekler, eriyen karların üzerine düşen taze yapraklara karşılık vererek toprağı gevşetiyor ve hazırlıyordu. Ağaçlarla birlikte toprak daha sıcak görünüyordu, sanki yaşam güçleri o kadar güçlüydü ki etraflarındaki toprağın ve havanın sıcaklığını değiştirebiliyor, kışın ortasında bir çözülme getirebiliyorlardı.

Omurgamdan aşağı buzlu su gibi bir şey damladı ve beni nefessiz bıraktı. Durdum, kanımızın toprağı beslemesine izin verdim. Kafa derim karıncalandı, saçlarım başımın etrafında uçtu. Kalbimin her atışında yüzüm zonkluyor ve dişlerim aşağı iniyordu. Topraktaki bir şey beni çağırıyordu. Acilen. Aç. Çaresizce.

Bu seferki acı verici olacak: Nevarre uyardı, sesi pişmanlıkla yumuşamıştı. :Annem klanını İrlanda'dan İskoçya'ya taşıdığında bunu yapmıştı. Sadece üç ya da dört yaşındaydım ama hala hatırlıyorum:

Güvende olacağımız anlamına geliyorsa her şeye katlanırdım. Özellikle de Rik'in eski kraliçesi onu kırmaya çalışmayı düşünürse. Derin, sakın bir nefes aldım.

ve diğerk bileğimi kestim. Kolumu uzatarak kanımın bir tür korkunç çeşme gibi fişkırmasına izin verdim.

Filizlenen sarmaşıklar yerden kıvrılarak çıktı ve bacaklarıma tırmanmaya başladı. Nevarre'nin elini bıraktım ve kollarımı avuç içlerim aşağı bakacak şekilde uzatıp kanımın olduğu gibi düşmesine izin verdim. Başımı arkaya eğdim ve gökyüzündeki kocaman ve gümüş rengi dolunaya baktım. Daha önce de orada mıydı? Hatırlayamadım. Ama şimdi dokunabilecek kadar yakın görünüyordu.

Kot pantolonumun altından baldırımı çizen dikenlerin ilk batışını hissettim. Küçük bir acı. Yine de sarmaşıklar etrafımda daha hevesle dolanmaya başladı. Beni kısıtırıyordu. Beni hapsediyordu. Kalp atışlarım hızlandı ve midem titredi ama kendimi sağlam tuttum. Daha büyük dikenler kot pantolonumun üzerinden kalçalarıma battı. Yumuşak bir çığlık attım. Kahretsin. Acıyordu. Karnımdan yukarı. Kumaş yırtıldı. Ağır kotlar bile dikenli dallara karşı duramıyordu. Dikenler daha derine battı. İçgüdüsel olarak irkildim, ancak diğerleri tarafından oyuldum. Yüzlerce iğne batması yüzünden derim yandı. Binlerce. Ama yine de çok kötü değildi.

Ta ki dikenli sarmaşıklar bileklerime dolanıp beni yerden çekene kadar. Ben engel olamadan irkilerek bir çığlık attım. Dikenler derimin altına kayarak bileklerimi deldi. Kanımla ziyafet çeken düzinelerce diş gibi yanıyor, çok açlardı. Kanım havaya karışırken derimden buhar yükseldi. Kıyafetlerim yırtıldı, açgözlü sarmaşıklar tarafından parçalandı, işaretlemeleri için daha hassas bir cilt ortaya çıktı.

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü ama başka bir ses çıkarmamaya çalıştım. Leviathan kolumu kırduğında yaptığım gibi Xin'in sisini düşünmeye çalıştım ama konsantre olamadım. Acı çok şiddetliydi. Her yerde. Kaçış yoktu. Acımasız. Ateş. Kan. Acı.

Çığlık attım.

I Kraliçemin benden istediği her şeyi yapardım.
Onu tehdit eden her şeyi ya da herkesi öldürürdüm. Onun için ölürdüm.
Memnuniyetle.

Ama bir kenarda durup onun acısını hissetmeye, çığlıklarını duymaya ve hiçbir şey yapmamaya dayanamazdım.

Hay sikeyim. Acısı o kadar şiddetliydi ki ne görebiliyor ne de nefes alabiliyordum. Bir Kan kendini kraliçesinin iyiliğine adamıştı, bu yüzden bağın bir yönü, hissettiği herhangi bir acı veya rahatsızlığın yüz kat büyütülmesi anlamına geliyordu. Eğer kraliçem acı çekiyorsa, bunu bilirdim çünkü ondan yüz kat daha fazla hissederdim.

Hepimiz yaptık.

Daire yanımda öğürdü. Guillaume elleri ve dizleri üzerine çökmüş, başı öne eğik, sefilce inliyordu. Xin ayağa kalktı ama gözlerini gümüş rengi aya dikmişti ve yanaklarından kırmızı gözyaşları süzülüyordu, yüzü acıdan çökmüş ve çukurlaşmıştı. Mehen yerde çırpınıyor, parmaklarını donmuş karda gezdiriyordu. Kırmızı beyazı lekeliyordu, elleri kanıyordu ve buzdan yırtılmıştı. Başını geriye atıp böğürdü, ejderhasına çok benziyordu, her ne kadar canavarını zincire vurmuş olsa da.

Nevarre ellerini dikenli bölgeye daldırdı ve kollarını dirseklerine kadar parçaladı. "Benim kanımı al. Onunkini değil. Onu bağışla Morrigan. Sana yalvarıyorum."

Eğer tanrıçası duyduysa, kraliçemizin işkencesini durdurmadı. Onun yerine Shara yerden kaldırılıp gökyüzüne yükseltildi. Acı dolu çığlığı Guillaume'un ölümcül bıçağı gibi içimi kesti. Yer değiştirmeye çalıştım, ona ulaşmak için o sarmaşıkların arasına girmeye kararlıydım. Elbette dikenler onu delip geçemezdi.

Kaya derimi. Ama bana kanını verdiğinden beri ilk kez yer değiştiremiyordum.

Sadece karda diz çöküp onun çığlıklarını dinleyebildim.

Sarmaşıklar birbirine örülerek bir tür dev ağaç oluşturmaya başladı. Uzuvarlar sallandı ve kan damlacıkları yağdı.

Onun kanı.

Her damla başka bir sarmaşığı filizlendiriyordu. Dikenlerle dolu başka bir işkence bitkisi. Dallarda tomurcuklar oluştu ve dolunaya doğru açıldı. Güller, o kadar koyu kırmızıydı ki neredeyse siyahtı. Yüksek ağacı ve etrafındaki diken halkasını kapladılar. Daha önce hiç gül ağacı görmemiştim ama onu tarif etmenin en yakın yolu buydu. Tatlı parfüm havada yoğun bir şekilde yayılıyordu. Shara gibi kokuyordu. Teninin yumuşak, tatlı kokusu, sanki yüzümü kulağının arkasındaki boğazının çukuruna gömmüşüm de saçları yüzüme dökülüyormuş gibi.

Ağacın tepesinde sırtüstü uzanmış, kollarını ve bacaklarını saran sarmaşıklar onu ağacın bir parçası haline getirmişti. Kıyafetleri alt dallarda yırtık pırtık paçavralar gibi asılı duruyordu. Gökyüzünde alçakta asılı duran dolunay, onu ve ağacı bir spot ışığı gibi aydınlatmak için mükemmel bir şekilde hedeflenmişti. Göğsünün hareket edip etmediğini görmek için gerindim. Hâlâ yaşıyor muydu?

Ölümçül dikenlerden oluşan halka Nevarre'nın geçebileceği kadar yarılmıştı, ama bitkiler onu kana bulamıştı. Tekrar bana baktı. "Sanırım artık onu yakalayabiliriz."

Kalçalarımda ve karnımda ateş gibi yanan çizikleri görmezden gelerek peşinden gittim. Kraliçemizin hâlâ taşıdığı acı dolu ateş topunun yanında ateşböcekleri gibi önemsizdiler.

Ağacın kendisi başımızın çok üzerinde yükseliyordu. Ona ulaşmanın tek yolu, birbirine kaynaşmış gül dallarından oluşan dikenli bir gövdeye tırmanmaktı.

"Ben daha hafifim." Nevarre ağacın altında volta atıyor, yukarı çıkmanın en iyi yolunu arıyordu. "Beni atabildiğin kadar yukarı at, ben de onu sana doğru indireyim."

Sıkışmak için iyi bir nokta buldu, başımın yaklaşık on metre yukarısında kalın bir dal. Ben onun altında pozisyon aldım ve o da vücuduma tırmandı. Diğer Kan da bize katıldı, kollarında ve yüzlerindeki çiziklerden dolayı kanıyorlardı, sanki dallar onları çok hırpalamıştı. Mehen Nevarre'nın bir kolunu, Guillaume ise diğer kolunu tutarak onu omuzlarımda durabilecek hale gelene kadar sabitledi.

"Vites değiştirip ona doğru uçsan çok daha kolay olurdu," diye homurdandı Mehen nefesinin altından.

Nevarre yontulmuş buz kadar sert ve soğuk bir sesle, "Ben de kendimi sizin gibi zor bir durumda buluyorum," diye cevap verdi. "Hepimiz aynı durumdayız."

"Vites değiştiremiyor musun? Siktir." Mehen gözlerini kırıştırdı, sonra da kaşlarını çatarak ona bakan hepimize baktı. "Nereden bilebilirdim ki? O olmadan asla vardiya değiştiremem."

"Elimden gelse orada onunla birlikte olup onu dikenlerden sağlam bir kayayla koruyacağımı düşünmüyor musun?" Kibirli piçi yumruklama isteğine karşı koyarak karşılık verdim. Onu dümdüz etmek için kaya trolüne ihtiyacım olmazdı.

Sabırım tükenmişti. Kontrolüm, içimde sıcak bir çamur gibi zonklayan öfkenin kavurucu sığağında kurumuştu. Ama Mehen'e kızgın değildim, tam olarak değil. Hangi tanrıça kraliçeme çılgılık attırıysa ona kızgındım.

"Fiyat-" Guillaume söylemeye başladı ama şiddetli bir hırıltıyla sözünü kestim.

"Biliyorum. Bundan hoşlanmak zorunda değilim." Ellerimi Nevarre'nin ayaklarının altında gezdirdim ve o benim elimde kendini sabitleyene kadar bekledim. "Hazır mısın?"

"Beni atabildiğin kadar yükseğe at."

Onun acısına duyduğum öfkeyi, Mehen'e olan kızgınlığımı, kendi hayal kırıklığımı ve çaresizliğimi bir araya getirdim ve kollarımı kükreyerek kaldırılabildiğim kadar yukarı kaldırdım. Eğer bu onun acısına son vermemizi sağlayacaksa Nevarre'ı aya bile fırlatabilirdim.

Yukarıdaki dala tutundu ve bağırdı ama dikenlere rağmen bırakmadı.

"Çıkarın onu oradan!"

NEVARRE

EN AZINDAN dikenler, avuç içlerime bulaşan kana rağmen dallara tutunmama yardımcı oldu.

Düşünmek için kendime izin vermedim. Olabildiğince hızlı bir şekilde ağacın tepesine tırmandım. Neredeyse otuz fit yüksekliğinde olmalıydı, annemin yetiştirdiğinden bile daha uzun. Bu da Shara'nın çok kan kaybettiği ve ölmek üzere olduğu anlamına geliyordu. Annem kalp ağacını yetiştirdikten sonra günlerce halsiz kalmıştı, onu tam sağlığına kavuşturacak on sağlıklı Kan'a sahip olmasına rağmen. Kraliçemin sadece altı kanı vardı ve Skye ile bilinmeyen bir kraliçe olan Zaniyah'tan gelen dış tehditle karşı karşıyaydı.

Onu bir an önce tam gücüne kavuşturmamız gerekiyordu. Yoksa onarmayı başardığı her şey bir şekilde yeniden buldozerle yıkılacaktı.

Gözüme damlayan kan rahatsız edici olsa da alnımdaki sıyrığı görmezden gelerek başımı gölgelikten yukarı kaldırdım.

Annemin duruşmasını görmüştüm. Hazırlıklı olduğumu sanıyordum.

Ama kraliçemin etine saplanmış devasa dikenlerle tuzağa düşürülmüş ve bağlanmış görüntüsü midemi bulandırdı. Ona bakınca nereden başlayacağımı bilemedim. Bileğim kalınlığındaki sarmaşıklar kollarını, bacaklarını ve belini sarmıştı, sanki işkenceci ağaç onun her santimini dallarının arasına almaya kararlıydı. Dikenler etine battı ve bileklerini tamamen deldi. Ama en kötüsü...

Dev bir diken sırtından girip göğsünü delmiş ve göğüslerinin arasından çıkmıştı. Kalbini delip geçmiş olmalıydı.

"İndirin onu!" Rik bana doğru bağırdı.

Ellerim titriyordu. Nereden başlayacağımı bilemedim. Onu zaten acı çektiğinden daha fazla incitmek istemedim. O dikenleri içinden çıkarmak...

Tanrıça. Bunu yapabileceğimi sanmıyorum.

Shara kısık bir ses çıkardı ve gözleri açıldı. Gözlerinden, burnundan ve kulaklarından kan damlıyordu ama yine de gülümsedi. Gülümsedi amına koyayım. Bana. "Nevarre."

Çenesinden kan damlıyordu, dişleri acı verici bir şekilde uzamıştı. Bağları, açlığını hissedemeyeceğim kadar çok acıyla çalkalanıyordu ama ne kadar bitkin olsa da açlıktan ölüyor olmalıydı.

Başını kaldırmaya çalıştı ama saçları da sarmaşıklara dolanmıştı. Acıdan nefesi kesildi ve Rik yine bir şeyler kükredi ama neyse ki ne dediğini anlayamadım.

"Yara bandı yaklaşımı," diye fısıldadı bakışlarımla buluşarak.

Hepsini bir kerede, hızlı ve pürüzsüz bir şekilde kopar. Midem bulandı ama başımı salladım. "Önce onları açmalıyız."

Sarmaşığın tirbuşon şeklindeki ucunun bana en yakın bacağına sıkıca sarılmış olduğunu gördüm. Cesaret edebildiğim kadar sert bir şekilde çekerek sarmaşığı kalçasından çözmeye çalıştım. En azından üst kısmını. Nefes alıp veriş hızlandı ama yine bağırmadı. Rik muhtemelen ağacı yerden söküp bu kadar yavaş olduğum için beni onunla döverdi. Sarmaşık soyulduğunda, derisine verdiği zararı kırmızı, kızgın yaradan görebiliyordum.

Bir bacak serbest. En azından üst baldırı. Ama baldırının etrafına sıkıca sarılmış olanlarla çalışmak için onu bırakır bırakmaz, üstteki sarmaşık hızla yeni bir yerde onun etrafına dolandı ve çığlık atmasına neden oldu.

"NEVARRE," diye kükredi Rik, onuncu kategori bir kasırga gibi.

"Elimden geleni yapıyorum ama bu lanet sarmaşıklar..." Kendi sözsüz lanetimle homurdandım. "Morrigan, lütfen kraliçemin gitmesine izin ver-"

Sarmaşıklar titredi ve onu hemen serbest bıraktı, ancak çivili dikenler hala onu yerinde sabitliyordu. Biraz güç kazanmak için ayaklarımı yukarı doğru ittim. Tehlikeli bir şekilde dengede dururken, mümkün olduğunca az hasar vermek için onu dikenlerden yukarı kaldırmam gerekiyordu. Bakışlarımla karşılaştı, gözleri vakurdu, acıya hazırdı ama korkmuyordu.

Kollarını sıkıca kavrayıp derin nefesler alarak yüksek sesle saydım. "Bir. İki. Üç."

Onu kendime doğru çektim. Kemik, tendon ve kaslara sürtünen o kötü dikenlerin kayışını ve çekişini hissetmeme rağmen korkusuz kraliçem ses çıkarmadı. Göğsünden kan fışkırması gerekirdi ama fazla kanı kalmamıştı. Cansız ve ağır bir şekilde yere yığıldı, neredeyse ikimizi de ağaçtan düşürecekti. Rik'in hangimizi yakalayacağını çok iyi biliyordum ve bu kesinlikle ben olmayacaktım.

"Atla," diye bağırdı. Altımızda bir ileri bir geri volta attığını görebiliyordum ama önümüzde bir sürü dal vardı.

Kazara bir dala takılmasın diye kollarını altıma sokarak onu kendime doğru çektim. Sonra gözlerimi kapattım. "Yüce Kraliçe, Gölge ve Savaş Tanrıçası, dallarını yolumuzdan çek ki kraliçemi güvenli bir yere götürebileyim."

Duamı duyup duymadığını görmek için bakmadım. Shara'yı sıkıca tutarak sıçradım. Saçlarım bir dala takıldı, başımı sertçe yana çekti ve muhtemelen kafa derimden iyi bir parça kopardı. Başka bir dal omzuma hafifçe çarptı. Ama onun dışında, hırçın dalların arasından kayarak Rik ve Guillaume'un kollarına düştük.

Rik çoktan kanayan bileğini kızın ağzına bastırmış, onu kendisine yaslamıştı. Göğsünde kocaman bir delik açılmıştı ve sayamayacağım kadar çok yaradan kan akıyordu. Yine de yaşıyordu.

"Elbette yaşıyor," dedi Guillaume yumuşak bir sesle. "O Isis'in kızı ve başsız şövalyenin kanıyla beslendi. Ağaç onun kafasını koparabilirdi ve o yine de geri dönmenin bir yolunu bulurdu. Ama benim kanım onun hayatta kalmak için katlanmak zorunda olduğu acıya bir şey yapamaz."

Dizlerim titredi ve Guillaume'a doğru sarktım. Şaşırarak kendime baktım. Bende de birçok delik, yırtık ve çizik vardı ve

Kalbime büyük bir diken batmamış olsa da sallanmama yetecek kadar kan kaybetmişim.

Guillaume bileğini uzattı. "Beslen dostum. Skye'ın saldırısı için hepimizin hazırlanmasına ihtiyacı var ve bu gece hiçbirimizi besleyemeyecek."

Minnettarlıkla bileğini dikkatlice ısırdım. İlk rahatlatıcı, zengin akış dilime çarptığında gözlerim kapandı. Kan paylaşmak çok samimi bir şeydi. Onun bağı aracılığıyla zaten zihinlerimizi paylaşıyorduk, ama bu sadece ona dair duygularımı derinleştirecekti. Sanki ruhlarımız birbirine sürtünmüş gibiydi.

Çok yaşlı ve yorgundu. Mehen kadar yaşlı değildi ama derinliklerin büyük kralının öfkesi ve intikam susuzluğu onu ayakta tutuyordu. Yüzlerce yıl boyunca Guillaume'un onurundan başka hiçbir şeyi olmamıştı. Desideria'ya hizmet ederken, bu onur onu boynundaki devasa bir zincir gibi ağırlaştırmış ve yavaş yavaş cehenneme sürüklemişti. Bu kadar değerli ve kıymetli bir şey, işkencesinin tek kaynağı haline gelmişti.

Şimdi bile onu hırpalanmış bir zırhın içinde görüyorum, kanlı, kirli, ezik. Ama Shara'nın kanı zırhındaki lekeyi silmiş ve zincirleri bir kenara atmıştı. Onu özgür bırakmıştı, tıpkı kralı özgür bıraktığı gibi.

Tıpkı beni serbest bıraktığı gibi.

Başımı kaldırdım. "Teşekkür ederim, Sör Guillaume. Size borçluyum."

"Kan arasında borç yoktur." Ağzının bir köşesi seğirdi.

Hafifçe, yüzünün gülümsemeye en yakın halini aldığını tahmin ettiğim bir şekilde. "En azından *onun* kanı."

Rik inleyerek dikkatimizi ona çekti. Dişlerini onun bileğine geçirecek kadar iyileşmişti. İçmesi için bir yara açmış olsa da, bazen içgüdüler devreye girer ve sevdiğin kişiye dişlerini gömersin. Brigid'de çok özlediğim bir şeydi bu. Yere, bazıları da kalp ağacının gövdesine ipler fışkırdı.

"Üzgünüm Morrigan," diye nefes nefese kaldı, gözleri kapalıydı.

Bir rüzgâr saçlarımı yüzümden geriye savurdu ve beraberinde bir kadının boğucu kahkahasının izlerini taşıdı. "Aldırdığını sanmıyorum. Hem de hiç. Aslında, hepimiz böyle bir adakta bulunsaydık muhtemelen çok hoşuna giderdi."

Esinti saçlarımı yüzüme doğru savurdu ve gülleri tekrar kokladım, yoğun, tatlı ve ağır. Shara'nın kanıyla yetiştirdiği gülleri. Hayalet gibi parmaklar yanağımı okşadı ve göğsümden aşağı indi. Guillaume'un kanıyla güçlenerek, o acımasız dişlerini bana da batırması umuduyla kendimi Shara'ya sunmaya niyetlendim.

Gözlerini açtı ve doğrudan bana baktı, ancak ben yaklaşıma kadar ağzını Rik'in bileğinden kaldırmadı. "Emin misin?"

Yanında dizlerimin üzerine çökerek başımı yana eğdim ve boğazımı sundum. "Sorgusuz sualsiz."

Otmaya başladı ama henüz kendi başına kalkacak gücü yoktu. Rik onu kaldırıp ikimizin arasında tutarken ben de onu kendime çektim. Dişlerini boğazıma geçirdi ve sırtım eğildi, her kasım serbest bırakılmak için gerildi. Boşalmam yere damladı ve başım onun ağaçlarının fısıltısıyla uğuladı. *Çok uzun sürdü, Morrigan'ın oğlu. Gölge yine yürüyor. Savaş çağrısı. Tehlike geliyor.*

Gözlerimi zorla açtım. "Tehlike," sözcüğünü zorla söyleyerek Rik'in bakışlarıyla buluştum. "Ağaçlar geldiğini hissediyor."

Alfa'mın sert gözleri beni delip geçti. "Ne oldu?"

Guillaume şimdi bize doğru bastırdı ve Shara ona dönerek dişlerini onun da boğazına geçirdi. Elimi kalp ağacının dikenli gövdesine bastırarak kadar uzaklaştım, avucumdaki ani iğneleri görmezden geldim. Gözlerimi kapatarak ağacın içine gömüldüm ve beni gövdesinden aşağıya, kraliçemizin kanıyla titreşerek toprağın derinliklerine çekmesine izin verdim. Soğuk, zengin toprak, taşlı olsa da karanlık ve bereketli. İrlanda ya da İskoçya olmasa da ağaç burada olmaktan mutluydu. Yeni toprak, yeni organizmalar, yeni hayat. Kök parmakları toprağı kazdı, daha derine, kalbi koruya ve koruyu çevredeki ormana bağlayan küçük teller.

Bu ağ sayesinde, yerdeki rahatsızlığı hissettim. Bir şey bir yeraltı mağarasından zorla yukarı çıkıyordu. Milyonlarca küçük yaratık, sorunsuz bir şekilde birlikte çalışıyordu. Kraliçeleri arkada, askerleri tarafından korunuyordu. Ağaçlar onu kötü huylu bir hücre gibi algıladı ve ortadan kaldırılması için işaretledi, çünkü Skye'in kanından bir damla taşıyordu.

Kararlılıkla yürüdüler. Kir ve döküntüleri bir kenara iterek, kilometrelerce kaya ve toprağın ve en önemlisi kalın köklerin arasından tırmanarak bize ulaştılar.

Gözlerimi açtım. "Karıncalar. Büyük bir ordu. Onlar..." Bir an gözlerimi kapattım ve ne kadar uzakta olduklarını ölçmeye çalıştım. Çok derinde oldukları için bu zordu ama ağaçlar teker teker yankılanarak mesafeyi belirlememe yardımcı oldu. "Muhtemelen bir saat uzaklıkta. Yakın ama henüz yeryüzüne çıkmaya hazır değil."

"Lanet karıncalar mı?" Mehen karşılık verdi. "Skye'in bize karşı gönderdiği büyük tuzak bu mu?"

"Milyonlarcası," diye cevap verdim acımasızca. "Ve onlar sadece normal karıncalar değil. Askerlerin her biri neredeyse bir inç uzunluğunda ve büyük kesici çeneleri var. Bir cesedi birkaç dakika içinde yiyip bitirebileceklerinden eminim. Asıl endişelenmemiz gereken kraliçeleri. Keisha Skye onu kanıyla işaretledi. Sanırım kraliçe Shara'ya ulaşip onu sokacak ve Skye'ın o kana işlediği büyüü ona enjekte edecek."

"Peki onları mümkün olduğunca çabuk nasıl öldürebiliriz?" Rik hepimize teker teker baktı. "Eğer milyonlardan bahsediyorsak, zaman kaybetmek istemeyiz."

"Bence ejderhaya dönüşmeme izin verin, ben de o pislikleri ateşe vereyim. Yerden sürünerek çıkmaya çalıştıklarında onları sürekli ateşle patlatacağım."

Shara başını Guillaume'un boğazından kaldırdı. Çoğunlukla daha iyi görünüyordu ama göğsündeki yara hâlâ çirkindi. Hâlâ ezik ve şekilsiz görünüyordu. Henüz kapatamadığı deliklerden hâlâ kan damlıyordu. "Ateş onları öldürmeli. Ben de üzerlerine ateş atardım ama bir saat ya da daha kısa bir süre içinde buna hazır olacağımı sanmıyorum."

Daire onunla Guillaume'un arasına sıkışarak ona sürtündü. "Güvende olmak için birimizin üzerine binmelisin. Seni yerden uzak tutarsak, ulaşmaları daha zor olur. Ben varım ama G'nin cehennem atı muhtemelen en iyi seçenek olacaktır. İkimiz de karınca kadar küçük bir şeyi öldürmekte pek iyi olmayacağız."

"Anlaştık," dedi Rik. "Gerekirse Xin'le de sırayla saldırın. Mehen ortaya çıktıklarında onları kızartabilirse, ben kaçanları ezeceğim ve Nevarre havadan saldırabilir."

"Ağaçlar yardımcı olacaktır." Rik kuşkuyla baktı, ben de ekledim: "Çok oburlar. Bu yüzden bu kadar iyi savunma yapıyorlar. Kökleri topraktaki her şeyi tuzağa düşürebilir ve gerektiğinde pozisyon değiştirebilirler."

"Ağaçlar. Bu hareket." Mehen sırtarak başını salladı. "Buna inanmak için görmem gerekecek."

"Oldukça... ürkütücü," diye cevap verdim omuz silkerek. "Bunu nasıl yaptıklarını açıklayamam ama bir an ağaç bir adım ötede duruyor, sonra farkına bile varmadığın ağaçlarla çevrili oluyorsun."

"Onları er ya da geç iş başında görme şansına sahip olabiliriz." Shara Rik'e döndü ve ona elini uzattı. "Misafirimiz var."

"Ne?" Ayağa kalktı ve onu kollarının arasına aldı. "Kim?"

"Kardeşlerinden biri olduğunu tahmin ediyorum. Ağaçlar, yaklaşık iki mil ötede ormanda yürüyen bir adam olduğunu söylüyor."

Rik'in emrini beklemedim. Havaya sıçradım ve kuzgunumu içimden patlaması için çağırdım. Çok yoğun bir gece olacaktı.

I Ölmüş olmam gerektiği düşünülduğünde kendimi oldukça iyi hissediyordum. Beni hayatta tutan Isis'in mirası mıydı, yoksa Guillaume'un kanı mı, yoksa ikisi birden mi, bilmiyordum. Canım yanıyordu, evet. Hem de çok. Ama ölmekten korkmuyordum. Bugün korkmuyordum.

Özellikle de Keisha Skye'in komplolarından birinden.

Ayakta durabiliyordum ama yürümek beni aşıyordu. Henüz enerjim, dengem ya da vücudumun kontrolü yoktu. Rik beni kollarına aldı ama çok zayıf görünmek istemedim. Bu Skye kardeş üzerinde bir etki bırakmak istiyordum, özellikle de kraliçesi onun gözlerinden izliorsa.

Guillaume'a döndüm. Venezuela'dan gelen Noel Günü haber görüntülerinden sonra, cehennem atına dönüşebilen büyük başsız şövalyenin benimle olduğunu biliyorlardı. "Onlara bir gösteri yapmak ister misin?"

Gözlerinin kenarları kırıştı ve hiç tereddüt etmeden yer değiştirdi. Daire, Rik'in bacaklarına süründü, baştan kuyruğa cehennem atı kadar uzundu, ama Guillaume cidagolarda daha uzun duruyordu. :*Sana kıyafet getireyim mi?*

Normalde, bir yabancıyla tanışmadan önce kıyafet alma fırsatını kaçırmazdım. Ama dürüst olmak gerekirse, bu noktada umursamanın ötesindeydim. Beni kanlar içinde, yaralı ama canlı, daha da iyisi korkusuz ve sarsılmamış görmelerini istiyordum. Saldırılarından önce bu kadar incinmek için ne yaptığımı daha fazla düşünmelerini ve kendilerinin de aynı şeyi yapabileceklerinden şüphe duymalarını istedim.

"Hayır," dedim sonunda. "Üzerimde o kadar çok kan var ki zaten pek bir şey göremeyecek. Xin, daha önce olduğu gibi gizli kal. Henüz senden haberleri yok."

Gümüş kurdum burnuyla bana dokundu: "*Önce sizi besleyebilir miyim kraliçem?*"

Elimi başının ve kulaklarının üzerinde gezdirerek kanımı ona bulaştırdım. "Bu kardeşin icabına baktıktan sonra, kesinlikle. Nevarre, onların da senden haberi yok, o yüzden yüksekte ve gözden uzakta kal."

Kuzgun başının üzerinde yavaş daireler çizerek uçarken onaylarcasına öttü. "Ya ben?" Mehen, Rik'in alanına agresif bir şekilde girdi ve göğsünü bana çarpan bir gümbürtü kazandı.

Gücümü toplayıp sert ve hızlı bir şekilde saldırdım ve dişlerimi Mehen'in boğazına geçirdim.

O kadar yüksek sesle kükredi ki, yaklaşan yabancı muhtemelen tehditlerini bile yapamadan neler olduğunu merak etti. Mehen salıverilmekten titrerken hem benim hem de Rik'in üzerine boşaldı.

Onun yaşlı ve güçlü kanına ihtiyacım vardı. Dürüst olmak gerekirse, önce ondan beslenmeliydim, ama-

Her zaman önce benden beslen kraliçem: Rik sadece benim bağım için fısıldadı. *:Ben seninim, kalbim ve ruhum.:*

Kadim kan içime aktı, içimdeki acıları yatıştırdı ama yine de ateşim vardı. Gözlerim kafatasımın içinde alev alev yanıyordu ve ejderhanın kanı bunu hafifletmek için çok az şey yaptı.

Aslında, onun kanı içimdeki ateşi daha da körükledi. Duygularım alevlendi. Skye bize saldıracak diye öfkelen dim. Öfke, alfamın onun sarayında ondan korkacak kadar çok şey görmüş olmasıydı. Öfke, Rik ve Daire'nin onun sarayında kardeşleri olduğu sürece peşimizden gelmeye devam edecek olması.

Bu da başımı Mehen'in boğazından kaldırmama neden oldu. "Skye'da hâlâ kaç kardeşin var? Şimdi kimin geleceğini söyleyebilir misin?"

Daire'nin dev kafası dinlerken yana eğildi: *Ezra. Huh. Bu garip bir şey.:* "Neden?"

"Ben ondan hiç beslenmedim," dedi Rik. "Sadece Daire'den."

Keisha'nın mahkemesinde beni ilk besleyen oydu:

"Başka kim olabilir? Sanırım sormak istediğim şey, tam olarak nerede olduğumuzu bildiği için peşimizden daha kaç kez birini gönderebileceği?"

İkisi de hemen cevap vermedi. Daire'den Rik'e baktım, cevap verme konusundaki isteksizliklerine şaşırmıştım.

"Tam olarak isteksizlik değil," dedi Rik sonunda iç çekerek. "Geriye dönüp baktığımda, büyük bir hata yaptığımızı görüyorum. Skye'ın bu bağları müstakbel kraliçemi avlamak için kullanabileceği hiç aklıma gelmemişti."

Skye'in sarayında birçok kişiden beslendik: Daire başını sallayarak ekledi: Neredeyse her seferinde yeni bir tane, Kendall diğerlerinden daha fazla olsa da:

Lanet olsun. Bu saldırıları durdurmak için kalan kardeşlerinden herhangi birini hedef alma planımı suya düşürdü. Keisha Skye ile doğrudan ve sonsuza dek uğraşmak zorunda kalacaktım. "Sanırım artık bir önemi yok. Yuvanın nerede olduğunu biliyor, yani onu tekrar bulamayacak gibi değil. Zamanımızın çoğunu burada geçireceğiz. Yine de Zaniyah'ın yuvasını ziyaret etmek için birkaç günlüğüne buradan ayrılmak güvenli olacak mı?"

"Birkaç gün iyi olur," diye yanıtladı Rik, çenesi hâlâ pişmanlıkla gergindi. "Biz yokken yabancılara verdiğin tüm erişimi kaldırabilirsin ya da ziyaretçilerin geliş gidişleriyle ilgilenmesi için Frank'i görevlendirebilirsin."

Uzandım ve yanağını avuçladım. Avucumun altında bir kas seğirdi. "Önemli bir şey değil. Artık önce kardeşlerini ortadan kaldırmak yerine doğrudan ona vurmam gerektiğini biliyorum."

"Yapmalıydım-"

"Bir kraliçe bulacağınızı nereden bilebilirdiniz ki? Bırak Skye'ın bizi böyle avlayacağını?"

Beni Guillaume'un geniş sırtına yatırırken, nefesinin altından homurdandı. "Seni zayıflattığım için hâlâ nefret ediyorum."

Gülümsedim, içimde binlerce diken deliği varken ve kanla kaplıyken bile bunu gizemli ve seksi kılmaya çalıştım. "Eğer bunu ona karşı kullanırsam bu bir zayıflık olmaz. Zaten muhtemelen dövüşü doğrudan ona karşı yapardım." Mehen'in bakışlarıyla karşılaştım. Ben alfamla konuşurken hiçbir şey söylememişti ama gözleri parlak ve istekliydi. Canavarını istiyordu. Öldürmek istiyordu. Sadece karıncalar bile olsa.

Tek kelime etmeden, Leviathan'ın boynuna doladığım büyülu tasmayı geri çektim. Yer değiştirmekte serbest kalır kalmaz Mehen başını geriye attı, kollarını iki yana açtı ve ejderhasını karşıladı. Leviathan pençeleri, pulları ve kanatlarıyla içinden çıktı. Kudretli ejderha zümrüt yeşili gözleriyle bana bir bakış attı ama varlığını düşmanımıza duyurmak için kükremedi. Bunun yerine sessizce havalandı, devasa kanatlarının sesi avlanmakta olan büyük bir baykuşun yumuşak kanat çırpışından daha yüksek değildi. Hemen gece gökyüzüne yükseldi ve gözden kayboldu.

Guillaume'un postu altımda seğirdi. Bir atın üzerinde çırılçıplak oturmak çok garipti.

"Bir at olmak ve çırılçıplak kraliçemin amının bana doğru bastırılması çok garip."

Eğlenmek için ona karşı kıpırdandım. Başını geriye eğdi ve daha önce hiç duymadığım alçak, derin bir at sesi çıkararak kişnedi.

"Sanırım şimdi gidip Ezra'yı görsek iyi olacak." Rik keyifle sırıttı ve yuvamın kenarına doğru yürümeye başladı. Guillaume otomatik olarak onunla birlikte hareket etti, Rik'in düşme ihtimalime karşı bir elini kalçamda tutabilmesi için ona ayak uydurdu.

"Hâlâ birkaç dakika uzaklıkta. Acelen ne?"

"Bu, bir aygırın kızgınlık dönemindeki bir kısrağın kokusunu aldığında çıkardığı sestir." Oh. Lanet olsun.

:*Kraliçem,*: Nevarre kafamın içinde dedi ki: *Bir fikrim var ama kısa bir süre ayrılmam gerekecek:*

Hiç tereddüt etmeden, "*Git*" dedim. *Zamanımız var.:*

Daire mırılayarak baldırıma ve Guillaume'un yanına sürtündü: "*Seni ne zaman gezdireceğim?*"

Guillaume boynunu çevirdi ve savaş kedisine acımasızca saldırdı. Daire kaçtı ve kuyruğuyla ona bir fiske vurdu. Göğüs kafesimi acıtmasına rağmen gülmekten kendimi alamadım. Bir cehennem atına ve bir savaş kedisine sırayla bineceğimi söylemek zorunda kalacağımı milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi.

Mehen bizim bağımızda hırladı. *Ve bir ejderha:*

M Şövalyelerin eski kardeşi ağaçların arasından yavaşça yuvama doğru süzüldü. Konuk evinin arkasındaki ormanın uzak ucunda ağaçların arasından çıktığında, şaşkınlıkla durdu onu beklediğimizi görmek için.

Belki de Keisha Skye'in bu sefer haberci olarak bu kardeşi göndermesinin nedeni buydu. Gizli olmak istemişti ve Daire ondan sadece bir kez beslenmiş, Rik ise hiç beslenmemiş olsaydı, muhtemelen yaklaştığını hissetmezlerdi.

İyi bir plan. Eğer yuvama yönelik tehditleri takip etmenin başka yolları olmasaydı. Belki de beni devasa bir cehennem atının üstünde otururken gördüğüne şaşırmıştı. Kıpırdamadan dururken bile Guillaume'un toynakları yere vuruyordu ve durduğumuz yerden on adımlık bir alandaki tüm karlar erimişti.

Ezra, çıplak elleriyle inşa ettiği bir kulübede izole bir şekilde yaşadığı dağdan yeni inmiş gibi görünüyordu. İri ve iri omuzları ve kocaman elleriyle bir ağacı kaldırıp kürdan gibi kırabilecekmiş gibi görünüyordu. Dolgun sakalı ve gür saçları vahşi adam görünümünü daha da pekiştiriyordu. Nedense onu New York'ta bir mahkemede yaşarken hayal edemiyordum.

Rik'e sordum: *Onun kanı mı? Yoksa sadece bir kardeş mi?*

:*Sib sadece.:*

Daire sözlerine şöyle devam etti: *"Ukrayna'da Christabel Devana'nın sarayında birlikte büyüdük, bu yüzden Skye'a geldiğimde beni beslemeye tenezzül etti:*

Çok fazla soru sormak istiyordum. Kanım hakkında hâlâ bilmediğim çok şey vardı. Annelerinin kraliçe mi yoksa kraliçe mi olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

değil. Hangi tanrıçaların soyundan geldiklerini. Skye'dan önce başka saraylara hizmet etmişlerse.

"Dürüst olmak gerekirse bunların hiçbiri önemli değil," dedi Rik aramızdaki bağda ve Daire başını salladı. "Biz asla Guillaume ya da Mehen gibi ünlü olmadık.

Bu benim için önemli. Senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum.:

"Majesteleri." Ezra'nın sesi de görünüşü kadar sertti. "Ben-"

"Ezra Skye," diye araya girdim, başımı sallayarak. Hoş sohbetler için vaktim yoktu. Özellikle de onlarca diken yarası yüzünden hâlâ kan kaybederken sabrım yoktu. "Tehditlere geçelim, olur mu?"

"Ezra Ursula Devana'yı tercih ederim çünkü Skye bana hiç iyilik yapmadı," diye karşılık verdi. "Sadece üç kanınız var. Bir tane daha ister misin?"

Daire kılandı, tüyleri omurgası boyunca yükseldi. *:Ne kadar kavgacı olabileceğini unutmuşum:*

Ezra'nın tam olarak kaba olmak istediğini düşünmüyordum. Sadece bana insanlardan hoşlandığı ya da sohbet etmek için sabrı olduğu izlenimini vermedi. Bu noktada benimle aynıydı. Aslında saçma sapan havadan sudan konuşmaları es geçmesini takdir edebilirdim. "Elbette. Ama sen değil."

Başını geriye çekti ve beni daha iyi görebilmek için ağır saçlarını alnından silkeledi. "Nedenmiş o?"

"Keisha Skye'ın kanını taşıyorsun."

Gözleri kısıldı. "Yani. Onlar." Başını Rik ve Daire'ye doğru salladı. "Kedi bana kefil olabilir."

Daire alçak sesle tıslayarak arkasını döndü ve Guillaume'un bacaklarının etrafından dolanarak bu eski dostu tamamen görmezden geldi.

"Seni küçük pislik," diye hırladı adam. "Yardıma ihtiyacım var. Ailene sırtını mı döneceksin?"

Yabancıyı izlerken kaşlarımı çattım. Topyekûn bir savaşa ve tehditlere hazırdım, bir yardım ricasına değil. Adamın beceriksizliğine rağmen çaresizlik sezdim. Yine de samimiyetinden şüpheliydim. Skye'dan kaçmak için çaresiz olabilirdi. Ya da Skye'ın hazırladığı alçakça planda kendi payına düşeni yapmak için çaresiz olabilirdi. Ama gerçekten yardım istiyor muydu? Benim yardımımı mı? Bundan emin olamadım.

Daire adama bakmadı ama onun bağında isteksiz bir endişe hissettim. *Birlikte büyüdüğ ama beni aileden saydığını bilmiyordum. Neden yardıma ihtiyacı olsun ki?*

"Ne yardımı istiyorsunuz?"

Ezra benden Daire'ye ve tekrar bana baktı. "Bilmiyor musun?"

Ağaçlar keskin kış havasında mırıldandı. *Tehdit. Yakın. Çok sayıda.*

İstilacı karıncalar yakındaydı, yeraltı mağarasından yavaşça yukarı tırmanıp köklere ve evet, yuvama yaklaşıyorlardı. Ağaçlar sallanıyor, gecenin durgunluğunda bile yapraklar hışırdıyordu. Bir heves sezdim. Açlık. Ormanlarını, korularını ve evet, yuvamı savunmaya hazırdılar.

Ziyafet, onlara söyledim. *Onlar bize ulaşmadan öldürebildiğiniz kadarını öldürün.*

Ağaçlar daha yüksek sesle hışırdadı. Ezra başını eğdi, rüzgâr olmamasına rağmen gürültüyü fark etti. Birden bana arka ayakları üzerinde yükselip yiyecek ya da tehlike arayan bir ayıyı hatırlattı. İri yarı bir ayı. Evet.

Doğruluk hissi beni ve Kanımı da şaşırttı. Rik bakışlarını adama dikti ve onu ölçüp biçti. Daire kalçalarının üzerine oturdu ve dev pençesini yalamaya başladı, jilet gibi pençeleri kınından çıkarılmıştı. Guillaume başını kaldırdı ve burun deliklerini açarak sert bir nefes verdi. Xin bile durakladı, burnu havada, benim sessiz hayalet kurdum.

İsteksizce gözlerimi kapattım ve zihnimdeki gobleni gözümün önüne getirdim. Başka bir Kan istemiyordum. Hele ki böyle bir karmaşayla karşılaşmak.

Ama kırmızı ışıltısı yuvamın dışında parlıyordu, homurdanan dev bir boz ayı gibi.

:*Fuck*: Daire tiksintiyle homurdandı: *"Yavruyken başımı ne kadar belaya soktuğunu biliyor musun?"*

Rik aramızdaki bağda sessizce inledi. *Harika. Tam da ihtiyacımız olan şey. Başka bir yaramazlık yapıcı.:*

"Hayır," dedim yavaşça. "Sanırım bilmiyorum."

"Skye." Adını bir küfür gibi tükürdü, ki ben bunu çok onaylayabilirdim. "Beni ve dolaylı olarak Daire'yi rehine olarak kullanarak Devana'yı Triune için yaptığı teklifi desteklemeye zorlamaya çalışıyor."

Daire pençesini yavaşça indirdi ve arkadaşına baktı: *Fuuuuuccccck. Hiç iyi değil. Hem de hiç. Büyük bir protokol ihlali.:*

Kan kaybı beynimi mahkeme politikaları için çok halsizleştirdi. Birkaç dakika sessiz kaldım, kafamdaki alternatiflerin ve seçeneklerin karmaşık ipuçlarını takip etmeye çalıştım. İlk başta onun Keisha Skye tarafından başka bir ultimatomla gönderildiğini düşünmüştüm. Ama belki de kendi isteğiyle gelmişti. *Benim* Kanım olmak için mi? Skye'ın sarayından bir başkası mı? Umut verici kırmızı ışıltısına rağmen, bunu göremiyordum. Tek bildiğim, muhtemelen yaklaşan kendi saldırısını örtbas etmek için onun gitmesine izin verdiğiydi. Sonra da

Kendall'ı öldürdüğüm gibi onu da öldüreceğimi varsayarak Ezra'yı tepkisiz bir şekilde ortadan kaldırdı.

Başım ağrıyordu. Tüm vücudum ağrıyordu. Ve milyonlarca karınca dakikalar içinde yuvama iniyordu.

Rik çaktırmadan bir kolunu belime doladı ve beni kendisine doğru destekledi. En azından o zaman dik durmak için kaslarımı kullanmak zorunda kalmıyordum. Guillaume'un omuzlarından, göğsünden ve bacaklarından aşağı kan damlıyordu. Beslenmemişti ve şimdi bu kanla ona, hepsine eziyet ediyordum. Rik'e doğru biraz daha sarktım. Bu yaraları kapatabilmek için gerçekten tekrar beslenmem gerekiyordu. Kanamaya devam ettiğim sürece kendimi pek iyi hissetmeyecektim.

:Bu ilahi bir azap,: Guillaume bağımızda dedi ki: :Onun işkencesini hayal edin. Bir kraliçe, kanlar içinde, bariz bir ihtiyaç içinde, en karanlık saatinde olası bir kurtuluş ya da en büyük tehlikesi...:

Ona inanıyor musun?

Guillaume başını hafifçe salladı, *:Samimi kokuyor. Yine de bu Skye'ın onu kullanmadığı anlamına gelmez:*

Ezra derin, alçak bir homurtu çıkardı. "Çok geç kaldım. Seni çoktan incitti." Bakışlarımı onunkilere çevirdim. "Beni uyarmaya mı geldin?"

Başını onaylarcasına salladı. "Ve Daire. Bilmesi gerekirdi." "Seni Keisha Skye'ın göndermediğine inanmamı istiyorsun." "Hayır."

Rik homurdandı. "Sakın ona yalan söyleme Ezra. Kraliçen bir düşünceyle seni New York'a geri gönderebilir."

Ezra nefesinin altından bir kahkaha attı. "Öyle mi düşünüyorsun? Her şeyden önce, kanının bir damlasıyla beni isteğim dışında bir şey yapmaya zorlayamayacak kadar gergin. Ben bu konuda her zaman güçlü oldum."

Daire kısmen kızgınlık, kısmen de kahkaha atarak zihnimde gürledi: *:Doğru. Kraliçemiz ona istemediği bir şeyi yaptırma konusunda sık sık umutsuzluğa kapılırdı, biz yavruyken bile...:*

Rik inledi ve Guillaume sırtını hafifçe kamburlaştırdı, bu da yuvamızda iki baş belası Kan olduğu düşüncesinden duyduğu tiksintiyi anlatmaya yetiyordu.

"İkincisi, gezmeye meraklı, inatçı ve asi bir kardeşten daha önemli işleri var. Ayrıca, sarayında beni besleyecek çok az kişi var. Muhtemelen bende o ikisinden daha az kardeş kanı var."

Alternatiflerimi tarttım, duyularımın bu adam ve çevresindeki orman üzerinde gezinmesine izin verdim. Ağaçlar onun vahşilik duygusunu sevdiler. Onunla birlikte yanıyorlardı.

Açlık ve hevesle köklerini toprağa doğru uzatmış, yaklaşan karıncaları tuzağa düşürmek için bekliyorlardı ama tek bir dal bile kıpırdamadı. Onu yemeye hiç niyetleri yoktu. Benim olduğu için mi? Yoksa bu komploda masum olduğu için mi?

Dişlerim ağrıyordu. Beslenmem gerekiyordu. Hem de çok. Sırf ayağa kalkıp normal bir şekilde hareket edebilmek için şimdiden birkaç kanımı emmiştim. Yaralarımın geri kalanını iyileştirmek için ne kadar kan gerekecekti? Kendimi iyileştirmek için hepsini etkisiz hale mi getirecektim? Bunu riske atmaya cesaret edemedim. Skye'ın saldırısı yaklaşırken olmaz. Bu bakımdan, başka bir Kan iyi olurdu.

"Rica ederim. Rik sertçe ekledi: :Zaniyah'la buluşmaya gitmeden önce birçok kez beslenmen gerekiyor. Tam gücünde olmalısın ve şu anda zar zor ayaktasın ve kanamanı kontrol edemiyorsun..."

İçimi çektim. Haklı olduğunu biliyordum. "Hiç doğrudan Keisha Skye'dan beslendin mi?"

"Siktir, hayır. Onun boğazından beslenen erkekler çabucak ölür. Bu gerçeği herkesten daha iyi biliyorsun, Rik."

Rik'in kolu etrafımda sıkılaştı, iri vücudu granite doğru kaydı. "Isador sarayında işler farklı."

Ezra, "Umarım öyledir," diye karşılık verdi.

Göğsünün derinliklerinde hırlayan Rik omuzlarını dikleştirdi ve başını eğdi. "Bu yuvayı bir hevesle terk edip kırsalda dolaşarak sorun yaratmayacaksın."

"Kim öyle diyor?"

"Ben." Bu tek kelimeyle sesine kayalar çarptı ve yuvarlandı.

Birbirlerine baktılar. Uzun dakikalar geçti. Karıncaların ilki ana kök sistemlerine girerken ağaçlar heyecanla mırıldandı. Karıncaların toprakta patlayıp koptuğunu, doymak bilmez kökler tarafından film patlamış mısırları gibi yutulduğunu hissettim. Dallar küçük bedenleri yakalayıp kıvrılıyordu. Onları parçalıyordu. Toprağı beslemek için besin maddeleri. Kökler yerlerine oturuyor, karıncaları kendi tasarladıkları bir ağıla hapsediyordu. Ağaçlar onları olabildiğince çabuk yutuyordu ama binlercesi hala durmaksızın yüzeye doğru ilerliyordu.

Ne kadar dayanabileceğimi ölçmek için gücümü, hatta küçük bir ateş topunu bile çağırmayı denedim.

Acı. Göğüs kafesim yarılmış gibi ağrıyordu, acı içime işliyordu. Yumuşak bir çılgılığı tutamadım.

Rik başını bana doğru çevirdi, bana bir kez daha kan vermek için bileğini yırtmaya başlamıştı bile. Ona zahmet etmemesini söylemeye çalışsam da bu beni şaşırtmadı. Daha birkaç dakika önce ondan derinlemesine beslenmişim ve bir saldırının eli kulağındayken onu riske atamazdım. Beni şaşırtan şey Ezra'nın yuvamın dışında çıkardığı gürültü oldu.

Kükreyerek kan çemberimin görünmez bariyerine vurdu. "Bırak gireyim! Daire, seni küçük piç! O tüylü kıcını buraya getir ve beni içeri sok! Bana ihtiyacı var!"

Rik bileğimi kaldırdı ve o acımasız deliklerden birindeki kanımı nazıkçe yaladı. *Benim için endişelenmeyin kraliçem. Kanınızdan birkaç yudum aldıktan sonra eskisi kadar iyiyim.*

Yeni adam daha yüksek sesle kükredi ve ben onun acısını hissettim. Çemberim onun içeri girmeye çalışmasından hoşlanmamıştı. Hem de hiç. Ama o durmadı.

:*Bırak girsin.*: Rik Daire'ye zihinsel bir iç çekişle şöyle dedi: "*Yine de onun için seni sorumlu tutuyorum.*

"*O zaman onu içeride istemiyorum.* Daire homurdandı ama yine de çembere doğru yöneldi. Daire, adamı kan çemberimden geçirmek için ona sürtünmek ya da bastırmak yerine çenesini Ezra'nın etli ön koluna doladı ve onu sürükleyerek doğrudan bana getirdi, Rik'in önünde durana kadar gitmesine izin vermedi.

Rik hiçbir şey söylemedi. Bileğimi tuttu, dikenlerin açtığı birçok yaradan akan kanımı şefkatle yaladı, diğer kolunu bana doladı, bileğini ağzıma bastırdı. Ona doğru yığılmış bir halde, Rik'in bileğini bırakmadan aralarındaki etkileşimi izledim. O hazır olana kadar.

Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca birbirlerine baktılar. Ezra neredeyse Rik kadar uzun ve neredeyse iki katı genişliğindeydi. Ama bu sefer Rik'in güvenliği için endişelenmiyordum. Alfa'nın kim olduğunu yüzde yüz biliyordum. Ve eğer Ezra kalmak istiyorsa...

O da bilirdi.

Sonunda huysuzca, "Alfa." dedi. Sonra bana baktı, gözleri yumuşamıştı. "Kraliçe." Bakışlarını kaçırdı, bunu yapmak canını yakıyormuş gibi yüzünü buruşturdu ve Guillaume'a baktı. "Damızlık." Ama Daire'ye baktığında hırladı. "Korkak kedi. Beni bu kadar sert ısırmana gerek yoktu."

Shara seni ısırana kadar bekle: Daire, Ezra henüz duymamış olsa da, bağımızda şöyle dedi: "*Kimse onu uyarmadı.*

Rik'in bileğini bıraktım. "Karıncalar. Yakındalar."

Gürültülü gâklamalar ve kuş sesleri hepimizin bakışlarını gökyüzüne çevirmesine neden oldu. Kocaman kuzgunum Nevarre'nin önderliğinde büyük bir karga ve diğer kuş sürüsü ağaçlara üşüştü. *:Olabilirdiğince çok kuşu uyandırdım. Gece ziyafeti için minnettarlar. Kış zayıf bir zamandır:*

"Crow," dedi Ezra, yavaşça dönüp bana bakarak, tek kaşını kaldırarak. "Dört Kan. Ya da daha fazlası?"

"Daha fazla." Dudaklarım kıvrıldı. "Ama o kuzgunu tercih ediyor."

"Mehen, Bay Surly ile tanışana kadar bekle. Daire bizim bağımızda kıkırdadı.

Rik kaya trolüne dönüştü, devasa kaya formu yavaşça içinden çıktı. Tamamen şekil değıştirdiğinde, diğer Kan'ımı bir çocuğun oynayacağı oyuncaklar gibi gösterdi.

Ezra yumuşak ve alçak sesle ısıık çaldı ama tek kelime etmedi.

"Guillaume, Daire, kraliçemizin hayatı sizin ellerinizde." Kurdum görünmez bir şekilde etrafımızda yavaş bir daire çizerek ilerlemesine rağmen Xin demedi. Karıncalara karşı da pek bir şey yapamazdı. Ezra'ya güvenebileceğimizi düşünmüştüm ama kanını içene kadar emin olamayacaktım ve o zaman da çok geç olabilirdi. Suikastçi Kanımın yakınlarda olduğunu bilmek daha iyi hissettiriyordu, Ezra'nın korunmayı bilmeyeceğı bilinmeyen bir tehdit.

Soğuk ve sessiz Xin, saldırmaya hazır bir şekilde sadece birkaç adım ötede duruyordu. Hedefini öldürüp öldüremeyeceğini düşünmüyordu. Benim hiç şüphem yoktu. Sessiz olsun ya da olmasın, beni anında savunacağını biliyordum.

Ezra yaklaştı ve Rik'in gidebilmesi için bir kolunu bana doladı. Alfa'm ona uzun uzun baktı.

Ezra, "Onu uzun süre ve iyi beslememi söylemene gerek yok," diye mırıldandı. "Kısa sürede turp gibi olacak."

"Buradalar," diye fısıldadım, midem titriyordu. Tam olarak korkudan ya da dehşetten değil. Sadece... endişe. Kanımın herhangi bir şekilde zarar görmesini istemiyordum. Üç. Yağmacı bir karınca ordusuna karşı.

Rik başımın tepesini öptü ve olabilirdiğince hızlı bir şekilde korunun ortasına doğru ilerledi. Canım yanmasına rağmen başımı çevirmeye çalışarak gidişini izledim. Her şey acıyordu. İhtiyacım olan...

Guillaume ağırlığını kaydırđı ve ben kaymaya başladım. Ezra bir adım daha yaklaşarak beni kendisine yasladı. Cehennem atımın bunu bilerek yaptığını, dikkatimi savaştan uzaklaştırmak için bir yol olduğunu biliyordum. Yine de beni rahatsız ediyordu. Dikkatimin dağılmasını istemedim. İstemiyordum...

Ezra'nın boynu yanağıımı ısıtıyordu. Sakalı yüzümü gıdıklıyordu. Sırım gibi ama garip bir şekilde de yumuşak. Ayısının hissetmesini beklediğim şeye çok benziyordu.

gibi. Sıcak tarçın ve tatlı tütün gibi kokuyordu, tamamen erkeksi ama aynı zamanda yumuşak, zengin ve yatıştırıcıydı. Kavgacı tavrına rağmen, içinde kocaman bir lokum olduğundan şüpheleniyordum. Daire, dişlerimin yan etkisi hakkında adamı kızdırmaya hazır bir şekilde izlerken, ona acıdım. "Rik'in yaptığı gibi bileğini benim için yırtmak isteyebilirsin."

Beni kendine doğru yaklaştırdı ve boğazını bana bastırduğundan emin oldu. "Hayır. Ben dişleri severim. Onları derine batır, tatlım."

"Adamı duydun. Daire resmen kıkırdadı."

Dudaklarımı Ezra'nın boğazına bastırdım, en büyük damarını bulana kadar tenine yumuşak öpücükler kondurdum. Kendini toparlaması için onu uzun uzun yaladım ve sonra dişlerimi boğazına geçirdim.

Guillaume'un altımda hafifçe seğirmesine neden olan bir böğürmeyle sırtını eğdi, cehennem atı olmasına rağmen devreye giren eski bir uçuş içgüdü. Ya da belki de dengesini sağlamak zorundaydı çünkü Ezra'nın dizleri sarktı ve Guillaume'un yanına doğru eğildi. Ama beni bırakmadı ve düşmeme izin vermedi.

Ezra'nın tadı da kokusu kadar güzeldi ve içi de hayal ettiğim kadar yumuşak ve yapış yapıştı. Aslında, kurabiye gibi bir tadı vardı. Dışı baharatlı tarçın ve şekerle hafifçe gevrek ama içi yumuşak ve kabarıktı. Onu emdim, bağıni özümşedim. New York'ta yalnız bir yaşam sürmüştü. Asla uyum sağlayamamıştı. Özünde bir dağ adamıydı, şehir onun için bir hapishane olmuştu. Alfa değildi, bu yüzden Skye'ın ona gerçekten ihtiyacı yoktu ve Daire mahkemeye geldiğinde bile hiç arkadaşı olmamıştı. Daire'yi herkes severdi. Şakacı ve eğlenceliydi, partinin hayatıydı, cana yakındı ve geçinmesi kolaydı. Ezra ise huysuz ve aksi biriydi ve aptallara ya da taklitçilere tahammülü yoktu. Ne düşündüğünüz umurunda değildi ve duygularınız ya da iyi davranmanız da umurunda değildi.

Bu ona pahalıya mal olsa da, yalnızlığı kaçmasını kolaylaştırmış, ona daha fazla özgürlük vermişti. Özellikle de Skye'ın neyin peşinde olduğunu anladığında.

Aslında, tüm mesafeli tavırlarına rağmen, sırların kokusunu alma konusunda esrarengiz bir yeteneği vardı, yumuşak fısıltıları ve gizli toplantıları duymak için her zaman doğru zamanda doğru yerdeydi. Keisha Skye, Christabel Devana'nın mahkemesindeki bakıcılarıyla ilgili tehditlerini savurmak için düzinelerce kat yukarıdaki balkonuna çıktığında, o da ultra modern bir apartman dairesinin arka kapı girişindeki hizmetli bölümünde oturuyordu.

Isırığının onu doruğa zorlayan ilk şokundan sonra tekrar dikleşti, ağırlığını Guillaume'dan aldı ve beni büyük fıçı göğsüne sarıldı. Tüm huysuzluğuna rağmen büyük elleri beni yuvasından düşmüş yavru bir kuşmuşum gibi kucakladı. Kanımı kendisi için almadı, gerçi kesinlikle alabilirdi. Hâlâ o kadar çok yaram kanıyordu ki, parmaklarını tenimde gezdirip gücüne güç katabilirdi.

Kendisinden önceki pek çok Ursula erkeği gibi bir ayı olacağından emin değildi ama kanını, kraliçe annesini ve özellikle de beni onurlandırmayı umuyordu.

Kanayan bileğimi ağzına doğru kaldırdım ama o hâlâ tereddüt ediyordu. "Yaralandınız kraliçem."

Ona düşüncelerimi gönderemezdim, önce kanımı vermeden olmazdı ama boğazını bırakmıyordum. Bileğimi ağzına daha sert bastırdım, ısrar ediyordum. Basınç yaraya iyi geliyor, kan akışının bir kısmını durdurmaya yardımcı oluyordu.

Yutkundu ve beni çocukluğunun geçtiği dağa geri götürdü. Uzun çamlar, kalın iğneli halılar, havada kar, sakalına karışan nefesi, ağır kürklü botları ve paltosu, adımlarını boğuyor ve ona o geniş ayı görünümünü veriyordu. Sonra dev bir boz ayıydı, arka ayakları üzerinde duruyordu, büyük pençeleri etrafıma dolanmış, beni tutuyordu. Kürkü yüzüme bastırıyordu, yumuşak ve kalındı, hala tarçın ve biraz tütün kokuyordu ama şimdi çamlar, dağ havası ve anavatanının derin, vahşi Ukrayna ormanı da eklenmişti.

Teşekkür ederim kraliçem:

Teşekkür ederim ayıcığım:

I En korkunç işkenceler altında bile bunu asla kabul etmezdim ama sonunda canavarımın kontrolünü kaybetmenin huzurunu bulmuştum.

Yuvamızın çevresinde yavaş ve sessiz daireler çizdim, herhangi bir istila belirtisi için izliyordu. Gerçi milyonlarca karıncayı ağaçlara zarar vermeden nasıl patlatabileceğimi düşünüyordu, emin değildim. Umarım onları yanlışlıkla bir grup parlayan meşaleye dönüştürmemişimdir. Her ne kadar istediğim zaman yer değiştirme yeteneğimi kaybettiğim için yakınmaya devam etsem de, aslında bu oldukça özgürleştiriciydi. Artık kimi katledeceğim konusunda endişelenmeme gerek yoktu. Kraliçem beni düşmanlarını uygun gördüğü şekilde katletmek için kullanacak ve kızartılmasını ya da parçalanmasını istemediği kişilere zarar vermeden önce beni tasmaladığından emin olacaktı.

Çok basit.

İşaret etti. Ateşle patlatır ve uzuvları parçalara ayırırdım. Belki de Xin artık ona suikast düzenleyemeyeceğini düşündüğü için beni doğrudan Skye'ın peşine gönderecekti. Bu düşünce burnumdan dumanlar çıkmasına neden oldu. New York'un genişleyen merkezinin üzerinde uçan dev bir ejderha. Bu kesinlikle olabilir.

Nevarre korkunç bir çığlık atarak yere doğru dalışa geçti ve alevler kuyruk tüylerini kavuruyormuşçasına zıpladı. Bullseye.

O noktaya odaklandım. :*Got it.*:

Yakındaki bir ağaca zıpladı, ağacın dalları her tür kuşla doluydu. Daha fazla karga, bir düzine baykuş, birkaç şahin ve bir milyon kadar küçük kuş. Ne tür oldukları hakkında hiçbir fikrim yoktu. Aç ve hızlı oldukları sürece ne oldukları umurumda değildi.

Pek bir şey göremiyordum. Gün ışığında bile görüşüm bir karganinki kadar keskin değildi. Burnumla avlanıyordum. Ama lanet karıncalar nasıl kokuyordu? Pislik mi? Lanet böcekler.

Kraliçemizin bağı sayesinde Nevarre benimle bir tür yeraltı haritası paylaştı. Shara'nın kanıyla büyüttüğü yer üstündeki yeni ağaçlar zaten etkileyiciydi ama yeraltındaki kök ağı hayret vericiydi. Hassas, dantelli bir kök ağı şimdi tüm yuvayı kaplıyor ve en az otuz kırk metre derinliğe ulaşıyordu. Sürünün bir petrol gayzeri gibi topraktan çıktığını hissettim. Aslında, bana ham petrolü hatırlatan bir tür kimyasal gibi kokuyorlardı.

Bu, onlar için hazır olduğumuzu fark ettiklerinde son anda rotayı değiştirmeye çalışırlarsa kesinlikle takip edebilirim.

Doğrudan Skye tarafından mı komuta ediliyorlar? Nevarre'ye sordum. Bizi hazır ve beklerken gördüğünde planı değiştirebilir mi?

:Unknown.:

Ciğerlerime büyük hava akımları çektim, iç körüklerimi güçlendirdim. Sıvı ateş, sıcak erimiş kaya seviyesinde ısı istiyordum. Çıtır çıtır yaratıklar. Kaçma şansı yok.

Koku yoğunlaştı. Kuşların hepsi yere yaklaştı, dikkatle odaklandılar, ziyafete hazırıldılar. Burnuma petrol kokusu gelene ve yer hareket etmeye başlayana kadar bekledim. Sonra en sıcak ateşimi patlattım, kontrollü, uzun patlamalarla yeri bir cehennem gibi aydınlattım. Kraliçemin büyümesi için çok acı çektiği ağaçları yakmayacaktım. Ateşim dumana dönüştü ve bir başka saldırı için havayı çekerek tekrar gökyüzüne yükseldim. Kuşlar hemen alçaldı, çıtır çıtır karıncaları ve hala tekmeleyen canlı karıncaları toplamak için içeri daldılar.

Tanrıça. Yer onlarla kaynıyordu. Böcekler. Kanatlar. Bu kesinlikle kâbusların malzemesiydi. Yanmış karıncalar şimdi daha çok kavrulmuş patlamış mısır gibi kokuyordu.

Birkaç metre ötede bir hareket hissettim. Nevarre'nin yeraltı haritası kafamda parladı ve karanlık kütlenin köklerin arasından kayarak daha güvenli yeni bir çıkış noktasına ulaşmaya çalıştığını gösterdi. Ağır hizmet tipi kıskaçlar kökleri kesmeye çalışıyordu ama bu zaman alıyordu ve kökler karıncalara kement atıp onları ezmek için çok iyi bir iş çıkarıyordu. Hay sikeyim. Milyon yıl geçse de lanet olası ağaçlarla ve rastgele kuşlarla savaşağımı hayal edemezdim. Toprağı tekrar patlattım, buhar ve duman çıkmasını sağladım, umarım karıncalar daha ortaya çıkmadan onları öldürürüm ya da en kötü ihtimalle acımasız köklerle onları aşağıda tutarım.

Aramızdaki bağla Shara kendini daha güçlü hissetti, taze bir enerji seli hepimizin içine doldu. Lanet olsun, yeni bir Kan. *Kraliçelerini bul:*

Ağaçlar kafasının içinde o kadar yüksek sesle tepki verdi ki hepimiz bunu hissettik. *Kraliçe. Al bakalım. Tehlike.*

Sürünün arasında küçük bir karınca. Ağaçlar onu işaretlemişti, yine de söyleyebileceğim kadarıyla farklı görünmüyordu. Hâlâ yerin altındaydı ve Shara'ya doğru sertçe ilerliyordu, iyi yalıtılmıştı ve askerleri tarafından çevrelenmişti. Kuşlar yüzeye kaçan karıncalarla ziyafet çekmekle meşgulken, Nevarre kraliçe karıncanın izini sürüyor, yeri eşeliyor, gagasıyla kazıyor, ona ulaşmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordu.

Geri döndüm ve ana karınca grubunu kontrol ettim. Yer hâlâ böcekler ve kuşlarla doluydu ama kuşlar onları iyice kontrol altına almış, heyecan içinde birbirlerine cıvı cıvı ötüyorlardı. Muhtemelen hiç bu kadar çok böceği aynı anda yememişlerdi.

Nevarre kraliçenin grubuna doğru süpürüldüğümü hissetti ve uçarak yoldan çekildi, yeri tekrar patlatabilmem için yer açtı. Askerlerinin üst katmanını hakladım. Ama kraliçeyi değil. Gruptan bazıları, onu yakmayacağımı hissederek bir ağaca yaklaştı. Meşenin yan tarafında bir yarık vardı, muhtemelen büyük bir sincap ya da rakun yuvası yapmış eski, çürümüş bir delik. Karıncalar ateşten korunan bu yarığa üşüşmüşlerdi. Yaşlı, kuru ve çürümüş olan ağaç büyük bir çıra yığınınına benziyordu. Korudaki diğer tüm ağaçlar arasında bu ağaç, karıncalar köklerinden geçerken hiç kıpırdamadı.

Öldüğünü sanmıştım, karıncalar da öyle. Ta ki yarık dev bir ağız gibi kapanana ve binlerce karıncayı oyuk merkeze hapsedene kadar.

Yer gümbürdedi ve dikkatimi tekrar kraliçemize doğru ilerleyen bir grup karıncaya çekti. Kaya trolüne dönüşen Rik, devasa yumruklarıyla yere vuruyor, toprak ve kaya katmanlarını sıkıca iterek yüzlerce karıncayı eziyordu.

Yine de kraliçe yoluna devam etti.

Ejderhalar terlemedi ama bu şeyin Shara'ya bu kadar yaklaşması hoşuma gitmedi. Rik'in de hoşuna gitmedi. Toprağı yırttı, dev çim ve kök parçalarını kaldırdı. Kraliçeyi, Nevarre ya da benim ona ulaşabileceğimiz bir yerde ortaya çıkarmaya çalışıyordu.

Bu bölgeyi tekrar patlat: Rik bana emretti. *Ateşin bana zarar vermeyecek.*

O kadar emin değildim ama bana söylediği gibi yaptım ve tüm alanı ateşle yıkadım. Ayağını yere vurup tepinirken alevler yeri ve baldırlarını yaladı. Karıncalar onun taştan bedenine tırmanıyor, dev karıncalara işe yaramaz bir şekilde saldırıyorlardı.

kayalar. Bir tür kıyamet sahnesine benziyordu; dev bir canavar vücudunu ve toptrağı tokatlıyor, ateşin tüketemediklerini öldürüyordu.

"Kraliçe nerede?" Rik yüksek sesle kükredi. "Bulun onu."

Ağaçlar izini kaybettirdi. Bu da bana yüzeyin üstünde olması gerektiğini söylüyordu. Yerde alçaktan süzülerek karınca halısını taradım. Birçoğu tütüyordu ya da hasar görmüştü, Rik içlerinden geçerken bacakları işe yaramaz bir şekilde seğiriyordu. Ama kraliçe yoktu.

Shara'nın beklediği yere tehlikeli bir şekilde yaklaşmıştık. Onu ya da koruyucu Blood'lardan birini yakma riskini göze alamayacağım kadar yakındı.

Yere indim ve Rik'e katılarak kocaman ayaklarımla ezebildiğim kadarını ezdim. Alçak bir kükremeyle devasa bir boz ayı hantalca yaklaştı ve pençeleriyle karıncaları toplayıp yemeye başladı. Xin'in kurdu ortaya çıktı ve zıplayarak pençelerinin altındaki karıncaları ezdi, ayının bir an için doğrulup kulaklarını seğirmesini sağladı, sonra da bir yığın karınca daha toplayıp yemeye başladı.

Daire de ona katıldı ama savaş kedisinin ağzının tiksintiyle kıvrılması, karıncaların kişisel zevkine uygun olmadığını ilan ediyordu.

Guillaume yaklaşan tehditle yüzleşmek için arkasını döndü, kaymamak için dikkatliydi, gerçi artık daha güçlü ve dengeliydi. Başını eğen cehennem atı yeri taradı.

"O ölmedi," diye uyardı Shara. "Onu yakınımnda hissedebiliyorum."

:*There.*: Nevarre gakladı ve kraliçemizden sadece birkaç metre ötede yere doğru pike yaptı.

Neyin peşinde olduğunu bile göremiyordum. Aramızdaki bağda aciliyet hissi vardı. Rik ona doğru koştu, yumrukları hızla yere çarpıyordu ama çok uzaktaydı. Aldığım her nefeste duman püskürüyordu ama ona ateş etmeye cesaret edemiyordum. Alevimin içinde zarar görmeden durabilirdi ama çok geç olana kadar bunu bilemezdim.

Cehennem atı tabak büyüklüğündeki toynaklarından birini kaldırdı ve tatmin edici bir çıtırtıyla yere vurdu: :*Done.*:

Duman püskürterek yere indim. Kraliçemizin önünde otomatik olarak bir koruma yayı oluşturarak ona doğru geldik, cehennem atına binmiştik ve etrafımız bir ejderha, kaya trolü, savaş kedisi, kurt, kuzgun ve şimdi de başka bir tüy yumağıyla çevriliydi.

Bu boz, kertenkele... Yeni Kan, kraliçemizin bağında hırladı.

Kesik gözlerimi devirip ona doğru duman üfledim, Daire'nin öksürmesine ve ayının hapsirmasına neden oldum. Guillaume hırıltılı bir kişneme çıkardı.

hepimizi korkuttu, ta ki gerçekten güldüğünü fark edene kadar.

Çömeliş çenemi kırdım, kuyruğum yere çarptı. Bırakın cehennem atını, daha önce hiç boz ayı bile yememiştim ama ikisinin de lezzetli bir atıştırma olacağından emindim. En azından o iğrenç karıncalardan çok daha lezzetliydi.

Rik aramıza girdi. Taş gibi sert bir elini gırtlığının etrafına, alt çenemin hemen altına sardı ve sıkarak havamı kesti. Lanet olsun, ne zaman bu kadar büyümüştü? Bu kadar güçlü? Bir kaya trolü olarak bile Leviathan kadar büyük değildi ama ejderhanın yara almadan kaçmak konusunda ciddi şüpheleri vardı.

Bu da bana dün gece beni nasıl kıştırdığını hatırlattı. Beni ne kadar sert sikmesine yardım ettiğini. Ve evet, ruh halim hızla şehvete dönüştü.

Shara Guillaume'un üzerinden kayarak indi, yelesinden tuttu ve sabit durduğundan emin olmak için bir an ona yaslandı. Daire başını onun kolunun altına soktu ve yavaşça bize doğru yürürken ona yaslandı.

Rik'e doğru. Doğal olarak. Her zaman ilk ona giderdi. Umursamamalıydım. O alfaydı. Tüm kanından önce ona gitmeliydi. Ama kuyruğum yerde huzursuzca kıvrılıyordu ve başımı yukarı kaldırarak onun pençesinden kurtulmaya çalıştım. İmkânsızdı, gerçekten. Yine de denemek zorundaydım.

Durakladı, yanıma yaslandı. Endişeyle bağını araştırdım. Eğer gerçekten birkaç adım yürümek bile onu yoracak kadar güçsüzse, kendisinden çok daha yaşlı bir kraliçeyi alt etmeye asla hazır olamazdı. Bırakın Marne Ceresa'yı, Keisha Skye'a bile hükmetmek için ne tür bir güce ihtiyacı vardı...

Ama bağı iyi hissediyordu. Eskisinden çok daha iyi. Cildi ölmekte olan, pul pul dökülen kanla kaplıydı ama göğsündeki korkunç yara sonunda iyileşmişti.

Eğildi. Bana karşı. Leviathan. Derinliklerin kralı.

Rahatlık için. Güvenlik için. Sevgi.

Onun bağında hissettiğim her şey.

Sağlıklı bir eğlence dozuyla karıştırılmış, ama aynı zamanda şefkat ve anlayış.

Alfası boğazımı serbest bıraktı, böylece ben de bu sevgiye karşılık verebildim.

Etrafına kıvrılıp yere uzandım ve kuyruğumu kullanarak onu ölü karınca leşlerinden ve parçalanmış topraktan kaldırdım. Daire göğsünün derinliklerinde guruldayarak onun yanına zıpladı. Acımasız, gaddar, korkunç bir ejderhanın üzerinde yattığını umursamadan.

Ve her nasılsa bununla tamamen iyiydim.

F Tüm muazzam güçleri ve koruyucu içgüdülerine rağmen Kanımın her birinin savunmasız bir tarafı vardı. Mehen hiçbir zayıflığın ortaya çıkmasına izin vermedi. Onun zihninde, umutlar, hayaller ve incinmiş duygular sadece

Kimseye, özellikle de kendisine itiraf etmeyi reddettiği zayıflıklar. Tarihteki en büyük ve en yaşlı ejderha olabilirdi ama yine de yeni bir Kan'ın ortaya çıkmasıyla sarsılmıştı. Kendisi tam olarak fark etmemiş olsa bile.

Guillaume bana ilk geldiğinde Daire'nin biraz güvenceye ihtiyacı olduğu gibi Mehen'in de vardı. Sadece biraz şefkate ihtiyacı olduğunu görmeme izin vermek yerine lanet bir pislik gibi davrandı.

"Ben lanet olası bir pislik değildim," diye kafamın içinde karşılık verdi, ancak beni ya da Daire'yi yan yattığı yerden kaldırmak için hiçbir hareket yapmadı.

Hala mırıldanan Daire başını kucağıma koymuş uyuyor gibi yapıyordu ama arada sırada kuyruğu ejderhanın postuna şakacı bir şekilde vuruyordu.

Yani iki kanımı yemekle tehdit etmedin mi?

Nefes alış verişiyle yan tarafı altımızda yükseldi. *:Şaka yapıyordum:* Yan tarafı aşağı indi, beni çabucak uyutacak hafif bir sallanma hareketi.

:Çoğunlukla...:

Nevarre zıplayarak yaklaştı, hala kuzgun formundaydı. O bana bir güncelleme yapmadan önce, *"Arkadaşlarına bizim için teşekkür et"* dedim. *Son derece yardımcı oldular.:*

"Minnettar olanlar onlar." diye cevap verdi. *"Sakıncası yoksa birçoğu yetiştirdiğiniz yeni ağaçlarda kalmak istiyor."*

:Ağaçlara bağlı, ama kuşlardan herhangi birinin kalmasını çok isterim...:

Başını salladı ve havaya sıçradı, şık siyah kanatları onu kuşları kontrol etmek için havaya kaldırdı. Birçoğu alt katta tünüyordu.

Küçük kuşlardan bazıları hâlâ karınca aramak için toprağı gagalasa da artık dallar şişman ve uykuluydu.

Rik insan formuna geri döndü ve Kanımın geri kalanı da hızla onu takip etti. Mehen bile, gerçi şimdi hem Daire hem de ben onun insan formunun üzerinde oturuyorduk. Aldırmıyor gibiydi ve yine de bizi itmedi.

Eski Kanım doğal olarak yanımda toplandı ve en yeni Kanı kenarda bıraktı. Dışarıdan bakıldığında rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Hatta yalnızlığı tercih ettiğini bile söylerdi. Ama daha derinde, bağında sızlayan bir yalnızlık hissettim. Özellikle de Daire'ye baktığımda.

"Millet, bu Ezra Ursula Devana. Ezra, bu Mehen, eski adıyla Leviathan, derinliklerin kralı. Rik ve Daire, biliyorsunuz. Wu Tien Xin, Guillaume de Payne ve Nevarre Morrigan," diye ekledim.

"Isador," diye yavaşça evimin adını söyledi Ezra, bize tek tek bakarak. "Görünmez olarak etrafta saklanan ya da gece gökyüzünde uçan başka birileri var mı?"

Hafifçe gülümsedim. "Hayır."

"Yedi." Bana baktı ve başını salladı. "Skye'ın karşısına yedi kanla çıkmayı mı düşünüyorsun? Ceresa'dan bahsetmiyorum bile. Lanet olası bir aptal mısın yoksa sadece aptal mısın bilmiyorum."

Guillaume adama sert bir bakış fırlattı. "Kraliçemizin onuruna saygı göster, yoksa sana unutamayacağın bir ders veririm."

Ezra tiksintiyle kamburunu çıkardı. "Bunu size söyleyen kişi olmaktan nefret ediyorum şövalye efendi ama Skye söz konusu olduğunda onurun hiçbir değeri yok. Onurlu olduğumuz için hiçbir savaşı kazanamayacağız."

Bir elimi Daire'nin saçlarında tembelce gezdirdim. Ezra'nın sözleri beni üzmemiştii. Çoğunlukla doğruydular. Skye ve Ceresa gibi büyük haneleri sadece yedi Kan ile yenmeyi umduğum için aptalın tekiydim. Bunu hepimiz biliyorduk ve beni daha çok Kan çağırmam, hatta bir kardeş ve onun Kanını almam konusunda ikna etmeye çalışmışlardı.

Sadece istemedim.

"Barış, Guillaume," dedim usulca. "Alınmadım."

"Öyle olmalısın," diye mırıldandı Ezra. "Hepimiz öleceğiz."

"Belki." Ayağa kalkmaya başladım ve hemen Rik bir elini indirdi ve Daire ile Mehen ayağa fırlayarak bana yardım ettiler. "Ya da belki de senin bilmediğin birkaç planım vardır."

"Umarım öyledir." Tiksintili bir homurtu daha çıkararak arkasını döndü ve ormana doğru ilerledi.

Rik kılını bile kıpırdatmadı ama bağları alfa kızgınlığıyla gürledi: *"Sana ormanda tek başına dolaşmak yok demiştim..."*

"Siktir git," diye hırladı Ezra, durmadan. "Ya da zaten ölmüş olma ihtimaline karşı bir mil kadar geriye sakladığım çantayı getirmem için bana güvenmiyorsan benimle birini gönder."

Rik, Daire'ye sert bir bakış fırlattı. "Onunla git ve onu hizada tut."

Daire suratını asarak çocukluk arkadaşının peşinden yürüdü. "Sana onu içeri almak istemediğimi söylemiştim."

Ezra omzunun üzerinden seslendi, "Döndüğümüzde akşam yemeği için hazır olacağım!"

Mehen diğer Kan'a dönüp başını sallarken, "Ne hoş bir kişilik," diye söylendi.

Giyecek bir şeyler almak için misafirhaneye doğru yola çıktığımızda Guillaume onun sırtını sıvazladı. "Evet, seni gülümseyen bir timsah kadar arkadaş canlısı gösteriyor."

Mehen vahşi bir sırıtışla dişlerini gösterdi. "En azından ben gülümsüyorum."

DAIRE

"YANI..." Ne söyleyeceğimi bilemediğim için kelimeyi ağzımdan çıkardım. Ezra ve ben ormanda yalnız başımıza yürümeyle uzun zaman olmuştu.

Hiçbir şey söylemedi ama adımlarını yavaşlattı, böylece ben de onun yanında yürüyebildim.

Konuşmayı kolaylaştırmazdı. Hiç yapmadı.

"Kraliçelerimiz evde nasıl?"

"Keisha Skye sağ olsun, çok endişelendim. Onun bölgesinden sağ salim çıkar çıkmaz consiliarius'umuzu aradım ve ikimizin de Skye Hanesi'nin kontrolünden çıktığımızı bildirdim, ancak henüz nerede olduğundan emin değildim. Seninle olan bağlantım oldukça zayıftı. Annelerimize haber vereceğine söz verdi."

Yüzümü buruşturdum. Skye'ın mahkemesinden en az bir yıl önce ayrılmıştım. Bir kez olsun evi arayıp anneme haber vermeyi düşünmemiştim. Ya da ona kendi kraliçemi bulduğumu ve artık Isador Hanesi'nin kanından olduğumu söylemeyi. Çok heyecanlıydı. "Eğer

Skye'in mahkemesinden biri bizi bulmaya geldi, sen olduğun için mutluyum. Anneme iyi olduğumu haber verdiğin için teşekkürler."

"Göletin her iki yakasında da ortalık karışacak. Keisha Skye elindeki kozu kaybetti. Kraliçemiz tehdit edildiği için çok kızgın. İşler çirkinleşecek."

"Ve Shara bunun tam ortasında."

Ezra alçak bir ses çıkardı, normal tiksinti homurtusundan daha yumuşaktı. Neredeyse bir mırıltı. Sırtıttığımı gizledim. Shara'ya karşı zaten bir zaafı vardı ve hayır, kim olmazdı ki?

"Peşimizden geldiğinde, seni Kan olmaya çağıracağını biliyor muydun?"

"Siktir, hayır. Ama yaklaştıkça, onu senden daha çok hissettim ve aciliyet Rik kafatasımı örs gibi kullanıyormuş gibi içime işliyordu." Kanlı olmamak için peşimden gelmişti ve bana ailem demişti.

Suçluluk duygusu midemi çalkaladı. Skye'a geldiğimde ona neredeyse sırtımı dönmüştüm... ve ona hiç ailemmiş gibi de davranmamıştım. Beni besledikten sonra bile.

Genç Aima'yı diğer hanelerle birlikte beslemek ortaçağdan kalma bir gelenektir. Bunun hem siyasi ittifakların sürdürülmesini sağlaması hem de kanı ve gücü taze tutması gerekiyordu. Eğer bir ev sadece kendi soyundan gelenlerle beslenirse, büyü zamanla bayatlardı ya da genel kanı böyleydi. Hatta bazı bilim adamları bu yüzden kraliçelerin artık çok sık gebe kalmadığını bile teorize etmişti. Büyü çok zayıftı, kan bağları çok yorgundu, nesiller boyunca zayıflamıştı.

Ancak hiç kimse yeni bir sarayda evlatlık olarak ciddi anlamda zor zamanlar geçirebileceğinizi kabul etmedi. Öncelikle, sizi sarayının bir parçası yapan kraliçenin kanını vermek için ilk birkaç kez sizi beslemeye istekli birini bulmak. New York'a ilk taşındığımda Skye'in sarayının önemli bir üyesi olmayı hiç beklemiyordum. Kendi sarayım çok güçlü değildi, eski ve saygın bir saraydı ve annem de kraliçemizin küçük kardeşlerinden sadece biriydi. Ancak yeterince umut vaat etmiş ve siyasi görgü kuralları konusunda yeterince çalışmıştım ki kraliçemiz Skye Hanesi'nde Ezra'ya katılmam için gerekli düzenlemeleri yapmıştı.

Yalnız kalmamı istememişti. Geriye dönüp baktığımda, Ezra'nın neden gönderildiğini merak ettim. Tek başına. Ne kadar zor zamanlar geçirmiş olmalı.

Kimsenin beslenip beslenmediğini umursamaması beni çok şaşırtmıştı. İşte bu yeni politik olarak güçlü saraydaydım, öğrenmeye hevesliydim, memnun etmeye hazırdım ve tek bir lanet olası kişi bile teklif etmeyi düşünmüyordu

Boğaz. Belki diğer saraylarda yeni evlat edinenlere şüpheyile bakılmıyordu ama Skye Hanesi'nde kimse kimseye güvenmiyordu. İlişkiler yavaş gelişıyordu. Rik olmadan...

Suçluluk duygusu içimi daha da burktu. Çünkü Rik'e sahip olduktan sonra Ezra için bir saniye bile düşünmemiştim. İyi beslendiğinden ya da ihtiyacı olduğunda güvende olabileceği bir yer olduğundan emin olamamıştım.

"Um-"

"Yapma," dedi Ezra kelimeyi ısırarak. "Geçmiş geçmişte kaldı." "Ama-"

"Birinin sana söylediği tek bir kelimeyi bile dinliyor musun?"

"Hayır," dedim hafifçe, gözlerim yanmasına rağmen. "Beni bundan daha iyi tanıyor olmalısın." Aslında, Rik dışında Ezra beni muhtemelen herkesten daha iyi tanıyordu, bu da ihanetimi daha da kötüleştiriyordu.

"Bu bir ihanet değildi, seni embesil," diye sertçe karşılık verdi, devrilmiş bir kütüğün altına eğilip bir sırt çantası çıkarırken. "Sen yanlış bir şey yapmadın."

"Ben yanlış bir şey yapmadım. Her şeyi yanlış yaptım." Bakışlarımı kaçırarak aya baktı. Ama beni dinliyordu ve ben de söyleyeceklerimi söyleyecektim. "Skye'a geldiğimde benimle ilgilendin ve sonra elime geçen ilk fırsatta seni unuttum."

Omuz silktili, hâlâ bakışlarıma karşılık vermiyordu. "Harika bir fırsat yakaladın. Yapabilseydim ben de siktir olup giderdim."

"O zaman seni de yanımızda götürmeliydim."

Bir kahkaha attı. "Evet, doğru. Büyük ve sert, inatçı ve huysuz kıcıımı sürüklemeye bayılırdı. Koruyucun olması için gelecek vaat eden genç bir alfa aradığın için seni asla suçlamadım. Gerçi o sarayda herhangi bir alfanın uzun süre hayatta kalma şansı sıfırdı."

"Özür dilerim," diye fısıldadım, göğsüm ağrıyordu. "Her şeyi berbat ettim."

"Benim adıma üzölme. Sen akıllıydın. Hayatta kalmak için ne gerekiyorsa onu yaptın. Ben daha akıllı olabilirdim. İnsanlara karşı daha nazik olabilirdim. Arkadaş edinmeye çalışabilirdim. Ama bu benim tarzım değil."

"Kraliçemiz seni neden Skye Hanesi'ne gönderdi ki?" Cevap vermeden yuvaya doğru geri yürümeye başladı, bu yoldan geldiğimizden daha hızlıydı. Ona yetişmek için acele ettim. "Ezra?"

Sarsılarak durdu. "Beni senden uzaklaştırmak için."

Sırt çantasından bir pompalı tüfek çıkarıp namluyu tam karnıma dayasaydı daha fazla şaşırıamazdım. "Ne?"

"Kraliçemiz annelerimizi bir araya topladı ve benim etkim olmadan kendi başınıza gelişmeniz için size zaman tanımak amacıyla daha geç değil, daha erken evlatlık vermemin en iyisi olacağına karar verdi."

Şaşkınlık içinde yüzünün sert hatlarını inceledim. "Ama biz çok iyi arkadaşlık. Başımız biraz belaya girdi, evet, ama seni göndermelerine neden olacak kadar kötü bir şey değildi. Bunu neden yapsınlar ki?"

Başını bana doğru çevirdi, gözleri parlıyordu. "Çünkü seni seviyordum Daire. Sana kafayı takmaya başlamıştım ve kraliçesi olmadan takıntılı bir Ursula'nın dürtülerini kontrol etmesi iyi bir şey değildir. Aramıza biraz mesafe koymazsak seni kazara parçalayacağım korkuyorlardı."

Ne diyeceğimi bilemedim. Çok uzun zaman önceydi. Gençtik. Arkadaştık. Dağlarda ve ormanda dolaşır, vahşi holiganlar gibi yapmamamız gereken zamanlarda yuvadan kaçardık. Ezra gittiğinde ben on beş, belki de on altı yaşındaydım. O da on sekiz ya da yirmi yaşındaydı, aramızdaki yaş farkını tam olarak hatırlayamıyordum. Aima'ya göre biz bebektik.

House Skye'ın yanına on yıl daha bakıcı olarak gitmemiştim. New York'ta bir engerek yuvasında tek başına on yıl dayanmıştı.

Beni havaalanından almaya geldiğinde tanıdık bir yüz gördüğüme ne kadar sevindiğimi hâlâ hatırlıyorum. Beni hemen beslemeyi teklif etmemiş olsa da yerleşmemi sağlamıştı. Yıllar içinde ikimiz de değişmiş ve olgunlaşmış olsak da aramızda hiçbir şey zorlama ya da tuhaf görünmüyordu.

Aylar sonra ona gitmiştim. Üzgün. Yalnızdım. Gözyaşları içindeydim çünkü New York'ta bulunduğum süre boyunca kimse beni beslememişti.

Aima kansız uzun süre dayanabilirdi, eğer güçlerini gerçekten kullanarak tüketmiyorlarsa. O zamanlar kesinlikle Kan değildim ve kimseye verecek kendi gücüm yoktu. Ancak kardeşler için beslenme, ağ kurmanın ve bağlantılar kurmanın bir yoluydu. Ayrıca, biz beslenmeyi severdik. İyi hissettirirdi. Hem de çok iyi. Onsuz ölmeyecektim ama totem direğindeki en alt kardeş olmaktan bıkmıştım.

Kimse beni sevmiyor diye sızlanırdım. Keşke evde kalsaydım diye. O da kolunu omuzlarıma doladı, beni kendine çekti ve başka bir şey söylemeden boğazına sarıldı. Ve evet, Aima'nın beslenirken yaptığı gibi, biz de seviştik. İyi de olmuştu. Onunla birkaç gün kalıp kanını ve yatağını paylaşacak kadar iyiydi.

Beni sevdiğine ya da ona geldiğim için mutlu olduğuna dair hiçbir şey söylemedi. Hiçbir şey söylemedi.

Bu Ezra'nın tarzı değildi.

Sonra Skye'in kardeşlerinin arasına daldım ve bir başkasını, bir başkasını aradım. Ağımı kurmalı, değerimi kanıtlamalı ve onların güvenini kazanmalıydım. Yine de zor oldu. O zamanlar biraz Skye kanı taşıyor olsam da Ezra'nın işi hiç de kolay olmamıştı. Başka bir yerde beslenmemi asla yadırgamasa da, arkadaş edinmeyi reddediyordu. Diğer kardeşler benim onunla bir ilişkim olduğunu gördüler ve bu onları bana karşı daha temkinli hale getirdi. Alrik Skye'a ve onun yatağına tökezleyerek girdiğimde, bir daha asla arkama bakmadım. Bir kez bile.

Gözlerinde parlayan duygulara dayanamayarak tekrar arkamı döndüm. "Lanet olsun, dostum. Neden bir şey söylemedin?"

"Neden yapayım ki? İyi vakit geçirdik. Sen yoluna devam ettin. Kalmak isteseydin kalırdın."

"Ama ben bilmiyordum!"

"Suçluluk duygusuyla kalmanı ister miydin sanıyorsun? Bana borçlu olduğun için mi? Sikerim böyle işi. Nerede olduğumu biliyordun ve beni isteseydin bana gelirdin. Sonra sen gittin ve ben Skye'ın başına gelenlere daha fazla dikkat etmeye başladım. Rik'in söz verdiği genç bir alfanın gözünün önünden ayrılmasına izin vermek mantıklı değildi. Onun takıntısıyla değil. İzledim. Elimde kanıt olana kadar bekledim. Sonra da doğruca sana geldim."

Ezra büyük sevgi gösterilerinden pek hoşlanmazdı ama sakalından bir tutam aldım ve başını aşağı doğru çekerek kendimi çenesinin altına sıkıştırdım. "Sana borcumu nasıl ödeyebilirim?"

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Hırladı ama geri çekilmedi. "Senin acıma teşekkürünü istemiyorum. Bu mahkemenin nasıl işleyeceğini anlayana kadar beni biraz besle yeter. Eğer Rik, saçma kurallarına uymadığım için kafamı kırmaya karar verirse, kendimi kötü topraklara atmaya tamamen hazırım."

Kıs kıs güldüm, boğazının derinliklerine sokuldum. Ne kadar kıllı olduğunu ve bundan ne kadar hoşlandığımı unutmuştum. Göğsü kalın bir hasırla kaplıydı, saçı ve sakalı vahşi ve tüylüydü. Shara gücünü ortaya çıkarmadan önce bile her zaman insandan çok ayıya benziyordu. "Burada beslenmek konusunda endişelenmene gerek yok. Shara farklıdır."

Burnunu saçlarıma sürttü ve kokumu bedenine çekerek derin bir nefes aldı. Bunu daha önce de yaptığını hatırlıyordum ama nedenini fark etmemiştim. Şimdi biliyordum ve bu kalbimi bir peynir rendesi gibi parçaladı. "Kanlar çoğunlukla birbirlerini mi besler?"

"Hayır, neredeyse hiç. Ondan besleniyoruz."

"Hepimiz mi?" Yüksek sesle söylemedi ama ne düşündüğünü çok iyi biliyordum. *Ben bile mi? Yeni (düşük) adam? Kimsenin sevmeyeceği kişi?*

"Hepimiz. Neredeyse her gece. Gerçi karşılığında sizi kurutmak üzere. Gücü inanılmaz."

Nefes nefese kaldı. "Evet, anladım. Onun o ısırtısıyla..."

Tereddüt etti, doğrudan sormayacak kadar kibardı. Bu beni yine güldürdü, başımı salladım. Çünkü önemli olmadığında kibardı. Ama kibar olması gerektiğinde... Kaba ve dobraydı. "Evet, bizi de beceriyor, genellikle aynı anda birkaç tane, böylece onu besleyebiliyoruz."

"Huh."

Başımı kaldırdım ve hınzır bir sırıtışla bakışlarını karşıladım. "Birdenbire yuvaya dönmeye mi heveslendin?"

"Yolu göster, seni küçük pislik."

I Nevarre'nin bana getirdiği bornozu giydim. *Kıyafet* istemiştim ama bir adam İskoç eteği giyip başka bir şey giymediğinde, bana giymem için benzer bir şey getirdiğinden şikayet edemezdim. En azından Winston'la masaya oturabilir ve utanmazdım.

Rik saçlarımı havluyla sıkarak nemini aldı, böylece her yere damlamayacaktım. Kanı bana çağırmak istememiştim, çünkü kurbanımın yetiştirdiği ağaçlara ne yapacağını bilmiyordum. Eğer yerdeki çılgın miktardaki kanı kullanabileceklerse, bırakalım kullansınlar. Yine de sıcak bir duşu tercih ederdim, gerçi Gina'nın bulabildiği en büyük küvete sahip yeni banyomun hazır olmasını bekleyemezdim.

Henüz akşam yemeği yemediğimiz için ana evde hızlı bir duş almaya karar vermiştim. Yedek banyo gayet kullanışlıydı (gerçi Winston ana banyonun yenilenmeden önce çok fazla tadilata ihtiyaı olduğunu düşünüyordu) ve misafir evine gidip gelmek içimden gelmiyordu.

Aynada kendime bir göz attım ve bir an bakmaktan kendimi alamadım. Göğüslerimin arasında Rik'in yumruğu büyüklüğünde bir yara izi vardı, derisi hâlâ pembe ve kırılgandı. Bizi korumak için nelere katlandığımın bir hatırlatıcısıydı. Zamanı geldiğinde seve seve tekrar yapacağım bir şey.

"Tanrıça," diye fısıldadı Rik, ürpererek beni kendine doğru çekti. "Bir daha asla böyle acı çekmek zorunda kalmayasın."

Kollarında döndüm ve başımı göğsüne yasladım. "şimdi benim de sana verdiğime eşdeğer bir yara izim var."

"Yaptığın şey..." Derin bir nefes aldı, iri elleri sırtımda nazikçe duruyordu. "Etkileyiciydi. Tam anlamıyla tanrıça seviyesinde bir boktan bahsediyorum. Morrigan's Grove'u burada, Amerika'da, Arkansas'ın ortasında büyötmek..." İçimi çektim. "Evet. O'nun böyle yapacağını bilmiyordum. Sadece eğer bir fedakarlık yapmaya istekli olursam, bunu kullanacağını söyledi. Bunu bilmiyordum.

Aslında ölürdüm, milyonlarca gül dikeni tarafından bıçaklanarak öldürölürdüm."

Gaia beni önceden uyarmış olsaydı bile... yine de yapardım. Toprakdan bir şeyin tekrar yuvama girebileceğini hayal bile edemezdim. Belli ki karınca leşleri neredeyse benim kanım kadar iyi bir gübreydi ve ağaçlar her ikisini de iyi bir şekilde kullanmış, hem yerin üstünde hem de altında yükselmişti.

"Yeni Kan'dan benim de haberim yoktu. Onsuz da kazanabilirdik ama beni ayağa kaldırmak için birinizin beni tekrar beslemesi gerekirdi." Aynada Rik'in yüzünü izledim ve yeni adamla ilgili herhangi bir endişe duyup duymadığını dinledim. "Sanırım o ve Daire arasında bir şeyler vardı."

Rik'in kaşlarından biri kalktı ve biraz omuz silkti. "Olabilir. Biz kardeş olmadan önce olabilirdi."

"Ezra'nın şu anda burada olması seni rahatsız ediyor mu?"

Gözleri daha da büyüdü. "Daire ile birlikte olduğu için mi? Nasıl olabilir?"

"Ezra onu hâlâ önemsiyor, ama Daire'nin ona sahip çıkmadığı izlenimini edindim.

bir ipucu."

Rik homurdandı. "Tipik. Hiç umursamadan sağda solda kalpler kazanıyor, bunun farkında bile değiller."

Kollarında döndüm, böylece ona doğru bastırabiliyor, vücut ısını içime çekebiliyordum. Onun gücünü. Benim kayam. Sarsılmaz. "İşler karmaşılaşıyor. Birini yatağa atıp diğerini atmaya kimseyi gücendirmek istemiyorum. Bu konuda çok fazla düşünmek istemiyorum, anlıyor musun? Ben sadece..." Aptalca görünüyordu ama yüksek sesle söylemek zorundaydım. "Ben sadece herkesi sevmek istiyorum. Herkesin sevildiğini, mutlu olduğunu ve dahil edildiğini hissetmesini istiyorum."

Kollarını bana doladı ve dudaklarını alnıma bastırdı. "İşte bu yüzden sizi bu kadar çok seviyoruz kraliçem. Kanınızdan birini ya da birçoğunu yatağınıza çağırduğınızda hata yapmazsınız. Hepsi size memnuniyetle gelecektir, sahip olabileceğiniz her türlü arzuyu deneyimlemeye ve paylaşmaya istekli olacaklardır. Şu anda önermekte tereddüt edeceğim tek kombinasyon Mehen ve Ezra'nın birlikte olması, ancak ben orada olduğum sürece ikisini de hizada tutacağım."

Tepkisini görebilmek için yüzümü yukarı kaldırdım. "Yani Daire ve Mehen benim için sevişseler sorun olmaz mı? Ya da o ve Ezra?"

Rik'in gözleri parlıyor, dudakları sürekli aklımı başımdan alma yeteneğine tamamen güvenen bir adamın yüce kibirli gülümsemesiyle kıvrılıyordu. "Sen beni aynı anda becerirken nasıl becerebilirim ki?"

Parmak uçlarımda yükseldim, böylece ağzımı onunkine değdirebildim ve sözlerimin bir okşamaya dönüşmesine izin verdim. "Daire için sakıncası var mı?"

"Bu soruyu sormana gerçekten gerek yok."

"Benim için sorun olabileceğini düşünmen bile beni çok kırdı. Daire zihnime fısıldadı ve bana suratını asmış nefis alt dudağının görüntüsünü gönderdi. Savaş kedisi içime sürtündü, hınzır tüyleri kalbimin etrafına dolandı.

Önce hangisini görmek istersiniz kraliçem? Büyük, acımasız Leviathan'ı mı? Yoksa huysuz, inatçı ve aslında tanıdığınız en yumuşak başlı ayıyı mı? O kadar kıllı ve sert ki, bazen ne zaman erkek ne zaman ayı olduğunu anlamak zor...:

Düşünemiyordum. Beynim lapaya dönmüştü. Meme uçlarım ağrıyordu ve Rik'e daha fazla bastırdım, ne kadar sert olduğunu görünce inledim. Her yeri, sadece aleti değil. Tepeden tırnağa taş gibi kaslıydı ve birden ağırlığını üzerime verip beni yatağa bastırması için sabırsızlanmaya başladım.

Sanırım cevabı her ikisi de...: Rik'in bağı bir çığ gibi gürledi.

Kulağa hoş geliyor:

"Önce yemek yemelisin," dedi Rik, beni kendine doğru daha sıkı çekerek. "Bu gece çok fazla kan kaybettin. Ve biz yemek yerken, bu gece sevgililerini nasıl ayarlamak istediğine karar verebilirsin."

"Sana sahip olabilecekken yemek yemek gibi sıradan bir şeyle vakit kaybetmek saçma geliyor. Ya da Daire. Ya da Xin..."

"Bize sahip olacaksın." Beni sıkıca bir kenara bıraktı, ancak kolumu kendi koluna doladı ve diğer misafirlerime katılmak için aşağı inerken beni yakın tuttu.

Yemek odasındaki resmi masaya sadece bir cübbe giyerek oturmak en hafif tabirle tuhaftı. Yanlarına geldiğimde Ezra da dahil olmak üzere tüm Kanım ayağa kalktı ve kaşlarını çatarak odanın geneline baktı. Biraz temizlenmişti bile. Gür saçlarını topuz yapmış, sakallarını tarakla düzeltmişti. O da diğer Blood'larım gibi kot pantolon giymiş ama tişört yerine flanel gömlek tercih etmişti. Vahşi adam tercihleri göz önüne alındığında beklenmedik bir şey değildi.

Başını salladı ve elimi okşadı. "Elbette. Benim hissettiklerim senin katlandıklarının çok küçük bir kısmıydı. Biraz uyuduktan sonra iyi olacağım."

Hay aksi. İnsan hizmetkarlarımın ne hissedeceğini hiç düşünmemiştim. "Çok özür dilerim! Sizi uyarmalıydım ama tam olarak ne olduğunu anladığımda artık çok geçti. Frank iyi mi?"

"Ben iyiyim, gerçekten. Sadece hayatımın en kötü migrenini geçirmişim gibi hissediyorum ve hâlâ kırılganım, sanki kafatasım yumurta kabuğuymuş gibi. Frank bana odasına gidip biraz uzanacağını ama sabah beşte döneceğini mesaj attı."

Kanamam yoktu, bu yüzden onu iyileştiremedim, ancak bir anlığına dikkat çekmeden bağını dinledim, iç yaralanmalar veya düzeltebileceğim kalıcı sorunlar olup olmadığını hissetmeye çalıştım. Yorgunluk dışında başka bir sorun hissetmedim.

Midem guruldadı ve kanım bunu "hadi yiyelim" komutu olarak algıladı. Rik hemen önümüzde duran salata yeşilliklerinden oluşan büyük tahta kaseyi kaptı ve tabağını doldurmaya başladı. Lazanya ve sarımsaklı ekmek ağzımı sulandıracak şekilde etrafa dağıtıldı. Winston ayrıca deniz mahsullü alfredo, basit domates soslu spagetti ve tanımadığım bir tür haşlanmış ya da kavrulmuş et yapmıştı.

Her şeyden biraz denedim ve hepsinin harika olmasına şaşırmadım. "Winston, yine kendini aşmışsın."

"Benim için zevkti kraliçem ama biraz yardım aldım. Birkaç personel daha işe alana kadar şehirdeki bir yemek şirketiyle anlaştık. Osso bucco'ları harika."

"Kaç kişiyi işe almalıyız?"

Gina bir şarap şişesi aldı ve bana biraz ikram etti. Başımı salladım ve ikimize de biraz beyaz şarap doldurdu. "Hâlâ bunun hakkında konuşuyoruz. Winston sadece bir ya da iki kişiye ihtiyacı olduğunu düşünüyor ama ben bu kadar büyük bir evi idare etmek için en az beş kişiye ihtiyacımız olduğunda ısrar ediyorum."

Winston'ın yaşı göz önüne alındığında, Gina'ya tamamen katılıyordum. "Beşin yeterli olduğundan bile emin değilim. Yani, bu adamların ne kadar yediğine bir bakın."

Guillaume kocaman bir spagetti tepeciği ağzına doğru ilerlerken durakladı ve Daire'nin her iki elinde de yarısı parçalanmış koca bir somun ekmek vardı.

Ezra, "O eti buraya geri ver," diye bağırdı.

Mehen, Winston tabağı uzatmadan kaptı ve kalan eti onun tabağına boşalttı. "Üzgünüm, hepsi bitti."

Ezra homurdandı ve sandalyesinden kısmen kalktı.

Mehen ona sadece sırtıttı. "Hadi bakalım koca adam."

Winston peçetesini yere bıraktı ve sandalyesini geriye itti. "Merak etme, mutfakta koca bir tencere daha var. Blood'ın nasıl yemek yediğini biliyorum."

Mutfağa gitti ve döndüğünde Ezra ondan bütün tencereyi alıp yemeye başladı.

"Hey, ondan biraz daha istedim," dedi Daire.

"Gel de al, kedicik."

Daire gürleyen bir mırıltı çıkardı ve ayağa kalkmaya başladı. Bunun bizi ne tür bir gösteriye sürükleyebileceğini hayal edebiliyordum, bu yüzden konuyu hemen onun dikkatini dağıtacak bir şeyle değiştirdim. "Ee, alışverişe nereye gidiyoruz?"

Bana döndüğünde gözleri parladı. "Rodeo Drive? Londra mı?"

Gina, "Meksika'ya giderken Dallas'ı düşünüyordum. Ülkedeki en eşsiz tasarımcı elbiselerinden bazılarının yanı sıra erkek kıyafetlerinin de bulunduğu güzel bir butik mağaza var. Geceyi bir yuvanın koruması dışında geçirme endişesi olmadan yolumuzun üzerinde durabileceğimizi düşündüm. Dallas şu anda mülk sahibi olmadığımız birkaç şehirden biri ve Rik'in süper güzel bir otel bile olsa bir otelle uğraşmak isteyeceğinden şüpheliyim."

Rik başını salladı. "Güvenlik tam bir kâbus olur ve onun yanında hepimizi barındıracak kadar büyük odaları olmayacak."

Gina başını salladı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Butikle bir randevu ayarlayacağım, böylece hava kararmadan önce burası bize kalacak."

"Güzel. Kraliçe gitmiş olsa da bölgede muhtemelen hâlâ köleler olacaktır."

"Keşke Mayte mi yoksa başka biri mi olduğunu bilebilseydik," dedim. "Zaniyah'ın her zaman Mexico City'de bir yuvası mı vardı?"

"Kayıtlarımıza göre, evet."

"Peki Dallas'taki Mayte ise, neden yuvasını terk etti? Ne kadar kaldı?"

"Bir ya da iki yıldır sürekli olarak kölelere dair raporlar var. Haritamda görünecek kadar. Elimizde doğrulanmış bir kimlik olmadığından, aslında siz olabileceğinizi düşündüm ve bölgeye resminizle birlikte birkaç özel dedektif gönderdim. Tabii ki siz olmadığınız için kraliçeyi asla bulamadılar."

Tabağımı ittim ve şarap kadehimi alıp sandalyeme yaslandım. Çocuklar hâlâ aç kurtlar gibi yemek yiyorlardı,

ve alabilecekleri tüm enerjiye ihtiyaçları olacaktı. Karınca savaşından ve ağaçları büyüttükten sonra açlığım yemekten daha derine indi. Yanaklarıma donuk bir ağrı yayıldı, henüz inmemiş olmalarına rağmen dişlerim zonkluyordu. Kana ihtiyacım olacaktı. Çok fazla kana.

İçimde açlığımın doyumsuz olacağına dair bir his vardı. Midem titriyor, sadece üçü varken Kanımı nasıl tükettiğimi, yürüyemeyecek hale geldiklerini hatırlıyordum. İçlerinden birine dişlerimi geçirmekten ve çok geç olana kadar bırakmamaktan korkuyordum.

Rik'in bağı zihnimde erimiş lav gibi parlıyordu. Kırmızı sıcak sıvı kaya.

Sen bize asla zarar vermezsin:

Seni bir kere öldürdüm zaten:

Kolunu omuzlarıma doladı ve beni kendine çekti. Korku içimi kemirirken bile yüzümü göğsüne döndüm, kokusunu içime çektim. Bu açlık...

"Vücutlarındaki her damla kanı size vermeye hevesli yedi kanınız var.

Ben de bundan korkuyorum:

Kontrol etmene yardım edeceğime güven. Daire'yi daha önce boşalttığında seni durdurmuştum, hatırladın mı? İhtiyacın var. Biz sağlayacağız. Memnuniyetle:

Gina yanına uzandı ve yere bıraktığı çantadan bir dosya çıkardı. "Birkaç şeyin üzerinden geçmeye hazır mısın?"

"Tabii ki."

"Bianca ile konuştum ve seyahatiniz için bir güzergah belirledik." Dosyayı açtı ve içindeki sayfaları okuyabilmem için bana doğru itti. Tarihleri ve saatleri özenle daktilo etmişti. "Erken kalkan biri olmadığını biliyorum, ama mümkünse dokuzda yola çıkmalıyız, böylece Dallas'ta durup hava kararmadan Mexico City'ye varacak vaktimiz olur. Zaniyah Evi'nin arabaları bizi havaalanından alacak ve şehirden çıkıp yuvaya doğru kısa bir yol alacağız."

İçimden homurdandım. Rik ve Daire beni bulduklarından beri saat dokuzda ayağa kalktığımı sanmıyordum.

"Her akşam Mayte Zaniyah ile resmi bir akşam yemeği yiyeceğiz ve buna uygun giyinmemiz gerekecek."

"Ne kadar resmi?"

"Siyah kravat. Konsiliarius Kanlarınızı teker teker tanıtacak. Her biri Mayte'nin kanından biriyle içeri girecek."

Guillaume sandalyesini yaklaştırdı. "Eski günlerde, ziyaretçi bir kraliçenin yuvaya ev sahibinden daha fazla Kan getirmesine asla izin verilmezdi. Eğer biri çizginin dışına çıkarsa, her zaman kendisine atanan hedefi ortadan kaldırmakla görevli bir ev sahibi Kan bulunurdu. Yani Kanı Kana atamanın bir sanatı var. Her birimizle kimi eşleştirdiğini görmek ilginç olacak, ancak nispeten tanınmadığınız için her birimiz hakkında bir dosya oluşturmak için yeterli bilgiye sahip olmayabilir."

"Orada kaç kişi olacak?"

"Açıkçası hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı Gina. "Zaniyah'ın büyük bir sarayı olduğunu sanmıyorum, ama ihtiyatlı bir tahminle en az elli, belki de yüz kişi olduğunu söyleyebilirim."

Harika. Bana bakan yüz yabancınn önünde yürüme düşüncesi bile...

"En azından Desideria'nın sarayı değil," diye ekledi Guillaume. "Ziyarete gelen kraliçeleri her zaman sarayına çıplak yaklaştırır ve tanıştırdıklarında onlara tek bir kan bile vermezdi. O kraliçenin mümkün olduğunca savunmasız olmasını isterdi."

Gina tekrar kolumu okşadı. "Garip görüldüğünü biliyorum ama resmi geçit törenleri binlerce yıllık bir gelenektir. Eğer Marne Ceresa'nın yuvasına çağrılırsan, onun maiyetinden en az beş yüz kişiye takdim edilirsin. Her kraliçe farklıdır. Bazıları bunu yeni kraliçenin gözünü korkutmak ve ev sahibi kraliçenin gücünü pekiştirmek için bir fırsat olarak kullanır. Mayte Zaniyah size gücünü göstermek ve değerini kanıtlamak isteyecektir, eğer kardeşiniz olmak istediğı konusunda haklıysak. O da sana ne kadar güvenebileceğini bilmek isteyecektir."

Guillaume kaşlarını çatarak, "Marne Ceresa gücünü kanıtlamak için tıpkı Desideria gibi resmi bir sunum kullanıyor," dedi. "Eski kraliçeler salonlarını uzun ve dar yaparlar, ziyaretçi kraliçeyi yüzlerce gözcünün arasından kilometrelerce yürümeye zorlarlar."

Daire, "Sadece eskiler değil," diye homurdandı. "Skye Hanesi'nin resmi avlusu birkaç futbol sahası uzunluğunda."

"İlk akşam yemeğı resmi ve çok planlı olacak," diye devam etti Gina. "Elbette her kraliçenin sarayı farklıdır ama genellikle kraliçeler, konsülleriyle birlikte sarayın geri kalanına bakan yüksek bir masada birlikte otururlar. Genellikle kraliçeler yan yana otururlar, böylece konuşabilirler ve alfaları yakın olur, genellikle tüm yemek boyunca arkalarında dururlar."

Kaşlarımı çattım. "Alfalar sürekli ayakta duruyor ve yemek yemiyor mu?"

Guillaume, "Genellikle hayır, yemezler," dedi. "Bazı kraliçeler, dikkatlerinin dağılmasından korktukları için Kan'ın yemek yemesine izin vermez. Bu tamamen kraliçeler ve onların güvenliğiyle ilgili. Biz sonra yiyeceğiz, genellikle vardiyalı olarak. Hem onun Kanı hem de seninki tüm bu süre boyunca tetikte olacak. Yanlış zamanda bir kıpırdama ölümcül olabilir. Sorulardan önce kan dökülür."

İçim daralarak, masanın karşısında Mehen'e ters ters bakmaya devam eden Ezra'ya baktım. Ezra ne kadar vahşi bir ayı gibi davranırsa, Mehen o kadar tembelleşiyordu. İkisi de çekilmez olacaktı.

"O ikisi için endişelenmeyin." Guillaume sesini yükseltmedi, hatta onlara bakmadı bile ama sesinde masadaki herkesin konuşmayı bırakıp ona bakmasına neden olan bir gerginlik vardı. "Sizin için en iyi şekilde davranacağız kraliçem. Ev sahibinizin huzurunda tek bir kelime ederseniz ya da yersiz bir bakış atarsanız, o adamın kellesini alırım. Her kim olursa olsun."

"Gerektiğinde dilimi tutabilirim," diye mırıldandı Ezra karanlık bir sesle, yanakları kızarmıştı. Öfkeden mi? Yoksa utançtan mı? Emin değildim. Bağları kış uykusundan çok erken uyandırılmış kızgın bir ayı gibi çalkalanıyordu ama geldiğinden beri böyle hissediyordu.

"Sarayının geri kalanı ana katta daha küçük masalarda oturuyor olacak," dedi Gina. "Hepsi sizi ve Kanınızı izliyor olacak, gücünüzü ve itibarınızı değerlendiriyor olacaklar. Mayte ile nasıl etkileşim kurduğunuzu izleyecekler. Eğer o mutsuzsa, sarayı da hoşnutsuz olacaktır. Kıyafetinizden yemek yeme şeklinize kadar her şey değerlendirilecek. Örneğin ikram edilen bir yemeği geri gönderirseniz Mayte gücenebilir. Sizi eğlendirmek için gösterdiği çabanın yetersiz olduğunu söyleyecektir."

Tanrım, baskıdan bahsetmişken. "Sosyal ortamlarda pek iyi değilimdir. Yani, parmaklarımla yemek yememeyi ya da yüksek sesle geçirmemeyi iyi bilirim, ama bunun dışında resmi masa görgü kuralları beni aşar."

"Pratik yapacağız," diye söz verdi Gina. "Ve Zaniyah küçük bir saha. Baskı korktuğun kadar büyük olmayacak."

Guillaume başını sallayarak, "Oh, baskı var," dedi. "Ama Mayte için, senin için değil. Onun sana ihtiyacı var. Bunu unutma. Seni etkilemek istiyor. Onu diğer kraliçelerden korumaya istekli olduğundan emin olmak istiyor. Ne zaman bir konuda endişelensen, onun alternatifinin Keisha Skye olduğunu hatırla, seni bulamadan alfana işkence edecek olan kraliçe, o zaman iyi olacaksın."

Gerçekten de, Rik'e hiç sahip olamamaya ne kadar yaklaştığımı düşünmek bile gücümün artmasına neden oluyordu. Kollarımda ve saçlarımda tüylerim diken diken oldu.

Sanki biri kapıyı kırmış gibi omuzlarımda hafifçe dalgalandı. "Olabilecek en kötü şey nedir?" Ben sordum. "Dürüst olmak gerekirse bilmek istiyorum."

"Gerçekten mi?" Masanın sonunda Mehen elinde birayla arkasına yaslandı. "Öldürüldük. Her birimiz."

Guillaume içini çekti. "Yılan haklı. En kötü ihtimalle çemberi mühürler ve bizi içeriye kilitler. Sayıca az oluruz. Bu daha önce de diplomasi kisvesi altında yapıldı."

Derin bir nefes aldım, zihnim yarışyordu. Eğer bir B planımız yoksa bu işe girmek istemiyordum. Kaçmamız gerekirse çıkmak için bir arka kapı yolu. "Onun kan çemberini kıramadım mı?"

Gina şarabının üzerine sıçradı ve kadehini yere bıraktı.

"Hayır." Kaşlarımı ona doğru kaldırdım. "Hayır mı? Emin misin?"

"Bu daha önce hiç yapılmadı. Bir kraliçe tarafından yapılan bir kan çemberi aşılamaz."

"Bana öyle söylediniz ama sonra karıncalar çemberimin altından sürünerek çıkmaya çalıştı."

Mehen birasından uzun bir yudum aldı ve sonra, "Seni uçurabilirim. Ama hiçbir kraliçenin çemberi kıramaz."

"Kraliçe öldürülmediği sürece," dedi Rik. "İşte her birinize emirlerim, bu yüzden kesinlikle açık olalım. Eğer bu buluşma kötü giderse, Shara'yı dışarı çıkaracağız. Ne olursa olsun. Size verilen Kanı öldürün ve onu Mehen'e götürün. Onu uçuruyor. Guillaume, ana önceliğin Mayte'yi öldürmek olacak. İyi korunursa bunu ancak sen yapabilirsin."

Guillaume soğukkanlılıkla başını salladı. "Anlaşıldı."

Rik Xin'e baktı. "Görünmezlik yeteneğini Shara'ya ulaşmak ve onu Mehen'e götürmek için kullanacaksın. Başka birini, hatta Kanını bile öldürsen umurumda değil. Sadece onu ejderhaya götür ki o da onu uçurabilsin."

"Anlaşıldı, alfa."

Zaniyah'ın yuvasından çıkış yolumuzu öldürerek bulmayı düşünen adamlarıma bakarak ürperdim. Korkmuyordum, sadece... Gergindim. Gergindim. Adrenalin damarlarımda pompalanmaya başlamıştı ve henüz Meksika'ya gitmemiştik bile. Kazanacağımızdan hiç şüphem yoktu. En ufak bir şüphem yoktu. Bu gece karıncalarla olan savaştan sonra nasıl şüphe edebilirdim ki? Gaia, Morrigan ve Isis birlikte çalışıp bizi korumak için büyüleri ağaçlardan oluşan müthiş bir kuru yetiştirdikten sonra?

Ağaçlarım ya da yuvam Meksika'da olmazdı.

Daha iyi bir şeyim olurdu. Kanım.

Hve Rik'le el ele, yavaşça konuk evine doğru yürüdük. Yavaşça, çünkü tek yapabildiğim buydu. Bacaklarım hâlâ güçsüz hissediyordu ama beni taşımasını istemiyordum. Saat daha erkendi, on bile olmamıştı.

ama uyku çok uzaktaydı. Zihnim planlarla ve Gina'ya sormayı unutmamam gereken sorularla dolup taşıyordu. Bu toplantıya hazırlanmak için çok az zamanımız vardı.

Çeşitli yemekler için karmaşık gümüş takımları kullanma pratiği yapmam gerekiyordu. Bir kraliçeyi ve kanını selamlamanın kibar yollarının yanı sıra daha az sıcak ve bulanık yolları. Saraydaki yaşamın içinde pek çok nüans vardı.

-Hiç bilmediğim bir şeydi. Bir gülümsemeyle nasıl aşağılayacağımı ya da bir dokunuşla nasıl etkileyeceğimi bilmiyordum.

Evden yatağıma kadar yürüyemeyecek kadar güçsüz olduğum bir zamanda bana ömür boyu saray görgü kurallarını öğretmek için üç gün.

Rik beni misafirhanenin kapısının önünde durdurdu. "Farkında olsan da olmasan da oyunu nasıl oynayacağına dair doğuştan gelen bir hissin var. Kendall'ı mükemmel idare ettin."

"Ama o sadece küçük bir Kan'dı, kraliçesi değil. Keisha Skye'ın benim hakkımda ne düşündüğü umurumda değil ama Mayte daha önemli olabilir."

"Bildiklerimizi öğrenecek." Rik'in göz kapakları ağırlaşmış, sesi derin bir gümbürtüye dönüşmüştü. "Hiç şüphem yok."

Kanım etrafımızda gevşek bir halka oluşturmuş, emirlerini bekliyordu. Benden.

Bir an gökyüzüne baktım, gümüş ay ışığının yüzümde parlamasına izin verdim. Ay şimdi daha küçük görünüyordu, devasa ve mistik olmaktan ziyade normal boyutlardaydı. Yavaşça, "Bu gece çok fazla kana ihtiyacım olacak," dedim.

Daire hemen "Önce beni al," dedi ve arkamdan kayarak sarıldı. Mehen ve Ezra aynı anda "Ben hazırım," dediler ve sonra birbirlerine baktılar.

Guillaume tek kelime etmedi ama bileğini rahatça salladı ve bir bıçak avucunda parladı. Yanında duran Xin kolunu sıvadı ve bileğini uzattı ama G onu kesmedi. Henüz kesmedi.

Nevarre gerçekten emin olmadığım tek kişiydi.

Hemen boşaldı ve önümde dizlerinin üzerine çöktü, saçlarını zahmetsiz, pratik bir hareketle geriye savurdu. Başını yana eğerek boğazının ay ışığında parıldamasını sağladı. "Benden istediğinizi alın kraliçem. Eğer size hizmet etme isteğimden şüphe etmenize neden olduysam en içten özürlerimi sunarım."

"Beslenmeme izin vereceğini biliyorum. Ama diğer konularda ne hissettiğinden emin değilim."

"Kraliçem mi?"

"Dün gece size fazla seçenek bırakmadım ve bunun için içtenlikle özür dilerim."

Gözlerinin kenarlarında minik kırışıklıklar oluştu ve dudakları yavaş, geniş bir gülümsemeyle kıvrıldı, bu da beni rahatlatarak Daire'ye biraz daha yaslanmama neden oldu. "Bunun için mi endişeleniyorsun? Noel akşamı seks partinize coşkuyla katılmam, arzu edebileceğiniz her şeyi yapmaya istekli olduğumun tam bir göstergesiydi."

Omuzlarına dökülen uzun siyah saçlarını okşamak için parmaklarımı uzattım. "Hâlâ Brigid ve kaybettiklerin için yas tutuyorsun."

Başını salladı ama yüzünü karnıma bastırmak için daha da yaklaştı. Kollarımı başına doladım ve sağ elimi saçlarında gezdirmeye devam ettim. "Kimse sahip çıkmazken beni yanına alan kadın için her zaman yas tutacağım. Onu sevdim. Onunla birlikte öldüm. Ama o benim kraliçem değildi. Eğer bir şey varsa..." Yüzünü bana daha sıkı bastırdı, daha sert eğildi. "Onu olması gerektiği kadar sevmediğim için suçluyum. Sık sık aşkımızın vahşi ve tutkulu değil, sessiz ve nazik olduğunu söylerdi, ama bazen izlemediğimi düşündüğünde yüzünde hüznü bir ifade görürdüm. Ya da ben gittiğimde gözlerinde bir bakış belirlediğini görürdüm. Gerçekten onun yanına döneceğimden şüphe duyuyordu. Bu çok acı veriyordu, çünkü doğrudu. Onu, annemin gücünü pekiştirmek için seçtiği ilk kraliçemden daha çok sevmiştim, ama yeterince değil. Asla yetmedi."

Beni görebilmek için yüzünü yukarı doğru eğdi, ağzını beni zar zor örten ince ipeğe bastırmaya devam etti, gözleri karanlık duygularla yanıyordu. "Çağrını hissettiğimde, hiçbir şey, kesinlikle hiçbir şey beni senden uzak tutamazdı. Hiçbir şey beni senin yanından ayıramazdı. Sana baktığımda, sana dokunduğumda, kanını kokladığımda ya da sihrini hissettiğimde vücudumda kükreyen şeyin nazik ve kibar hiçbir yanı yok. Seni bir günde, onlarca yıldır birlikte yaşadığım kadını sevdiğimden daha çılgınca ve tutkuyla seviyorum. Bu benim suçum kraliçem. Sizin değil."

"Her birinizi sevdiğim için kendimi suçlu mu hissetmeliyim?"

Gözleri şokla parladı. "Elbette hayır, kraliçem. Bırakın sizi, hiç kimse hakkında böyle bir yargıya varmam."

"Seni Daire'yi sevdiğim kadar sevmiyorum. Bu sana olan sevgimi azaltır mı? O zaman Daire olmadığın için gitmeli misin?"

Elleri kalçalarımın dolandı, parmakları içime işledi. "Lütfen beni sizden ayrılmak zorunda bırakmayın kraliçem. Sensiz bir an bile yaşamaktansa hayatımı emmeni ve burada, koruda ölmeme izin vermeni tercih ederim."

Ellerimle yanaklarını kavradım ve bakışlarını tutarak eğildim. "O zaman neden birden fazla kadına farklı türde aşk duyduğun için kendini cezalandırıyorsun?"

Sertçe yutkundu, boğazı çalışıyordu ve konuştuğunda sesi de kelimeleri kadar çığdı. "Çünkü çağrını hissettiğimde hâlâ yaşıyor olsaydı, bir an bile tereddüt etmeden onu terk eder ve doğruca sana uçardım."

Dudaklarımı onunkilere değdirdim. "Hâlâ yaşıyor olsaydı seni arayamayacağımı düşünmeyi tercih ederim, çünkü bir adamı sevdiği birinden asla almak istemem, ona Kan olarak ne kadar ihtiyacım olursa olsun. Sevmediğim bir Kanı almayacağım ve bir Kan başka birini sevdiğinde onu aramayacağım."

Ay daha parlaktı ve inci gibi parlayan ışınların içime battığını, Kanımın lav gibi sıcak bağlarından kaydığını neredeyse hissedebiliyordum. Bağlarımdaki emniyeti hissettim, ay yeminimi büyüme ve Kanıma bağladı.

Nevarre'nin omuzları gevşedi ve bana karşı eridi. Daire mırlamaya başladı. Nevarre karnıma sokuldu, dudakları bornozumun kemerini çekiştiriyordu.

Göz kapaklarım titriyor, tenim onların yumuşak dokunuşlarıyla parlıyordu. Daire'nin ağzı boynumda gezinirken Nevarre karnımı öptü. Dizlerim

Titredim ve Rik beni kendine doğru çekti. "Daire, Nevarre, benimle gelin. Ezra, Guillaume, beklemede kalın. Xin, Mehen, ilk nöbeti siz alın."

Ezra nöbet tutmazken Mehen'in nöbet tutmak zorunda kaldığı için söylenmesini bekliyordum ama tek kelime etmeden gecenin karanlığına karıştı.

Rik beni içeri taşıdı ve yatağa yatırdı. Ama bana katılmadı.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve dirseklerimin üzerinde doğruldum.

Ben bir şey söyleyemeden parmaklarını şıklattı ve Daire ile Nevarre iki yanıma kaydılar. Mutlulukla çıplak. Sıcak et. Yumuşak ağızlar. Yavaş, okşayan eller.

"Onları içinize çekin kraliçem," diye fısıldadı Rik, omurgamı titreten derin ama yumuşak bir gümbürtü. "Bırak dokunuşları bu akşam dikenlerin sana verdiği her acıyı silsin."

Birçok gecedir yatağımda aynı anda birkaç erkek oluyordu. Ama elleri ve ağızlarıyla beni okşamaktan başka bir şey yapmak için hiç aceleleri yokmuş gibi görünen iki erkekle aynı anda hiç birlikte olmamıştım. Tüm kanım bana zevk vermek isterdi. Ama bu ikisi sadece ağızlarıyla bana sonsuz zevk vermekten son derece mutlu olacaklarına beni inandırdılar. En belirgin bölgelere de saldırmadılar. İkisi de amıma ya da göğüslerime hiç dokunmadı.

Nevarre sol elimi kavradı ve önce parmak uçlarımı, sonra da avucumu öptü. Bileğimdeki nabza sevgiyle dikkat ediyor, sanki beni hiç ısırmadan kanımı tadabilecekmış gibi dilini tenimde gezdiriyordu. Daire de aynı şeyi sağ elime yaptı. Aralarındaki bağı kullanarak dokunuşlarını koordine ettiler ve beni enfes his dalgalarına boğdular.

Dirseklerimin kıvrımlarını öpüyor. Pazularımın kıvrımlarını kemiren yumuşak dudaklar. Omuzlarımdan. Boğazımı.

İkisinin de etrafına uzandım ve ellerimi saçlarına sokarak parmaklarımı uzun tellere doladım. Daire'ninki henüz Nevarre'inki kadar uzun değildi ama bana geldiğinden beri kolayca on beş santim uzamıştı.

Sonra Rik onlara katıldı ve beynim nükleer bir erime yaşadı.

O da aynı şekilde nazikti... ama sıkı bir tutuşla. Sağ ayağıma masaj yaptı, farkında bile olmadığım kıvrımları gevşetmek için başparmağını kemerime sıkıca sürttü. Sonra sol ayağıma da aynı derin masajı yaptı. Her iki eli de baldırlarımı sıktı ve yoğurdu. Ağzı dizlerimin iç kısmındaki hassas deriyi okşadı. Uyluklarımda çalıştı, her kası gerdi ve gevşetti, ağzı yavaş bir işkenceydi. Nevarre gibi alay edip çırpınmıyordu.

ya da Daire. Bacaklarımdan yukarı çıktıkça, çeneleriyle beni daha sıkı kavradı. Tam olarak ısırmıyordu ama yavaş saldırıları altında titreyene kadar dişlerini kalçalarımın altına aşağı yukarı gezdirdi.

Nevarre'nin saçları göğüslerimin üzerinde geziniyordu. Daire'nin gürleyen mırıltısı sabit, derin bir titreşimdi. Kalçalarımın arasına uzansa, sadece bana karşı mırıldandığını hissederek boşalabilirdim.

Boğazımın çukuruna doğru fısıldadı, "Sadece göğüslerini öperek seni boşaltabilir miyiz?"

Cevap vermek zorunda değildim. Cevap verebileceklerini hepimiz biliyorduk. Doruk noktası çoktan içimde, kafesin kapısının açılmasını bekleyen çırpınan, istekli bir kuş gibi süzülüyordu.

Göğsüme kan damlatmışım gibi tenimi yaladı, dili kedisininki gibi sert ve pürüzlüydü ama yavaş ve şefkatliydi. Nevarre'nin dudakları göğsümün üzerinde kelebek kanatları gibi geziniyordu, yumuşak ve hülyalı. Rik o büyük, güçlü elleriyle kalçalarımı yoğurdu. Sonunda iki ağız kaya gibi sert meme uçlarımda kapandı ve sırtım yumuşak bir çığlıkla kamburlaştı. Onların dokunuşları kadar nazik ve şefkatli olan orgazm içimde nabız gibi atıyordu. Zevk vücudumda dalgalandı, dikenlerin üzerinde acı çektiğini ve kanadığını hatırlayan iç sinirlerime ve kaslarıma tatlı, yatıştırıcı bir merhem oldu.

Rik'in avuç içleri kalçalarımın altına kaydı ve beni ağzına doğru kaldırdı. Dilini üzerimde düzleştirdi ve tüm yarığımı sıkıca yaladı. Boğazından alçak bir gümbürtü koptu. Açlık.

Eğer onların boşalması bağımlılık yapıcı ve sarhoş edici olabiliyorsa, benim sularımın onlara ne yapacağını merak ediyordum. Hatırlayabildiğim kadarıyla sadece Daire kalçalarımın arasını yalamıştı ve o zamanların çoğunda kanıyordum, bu da oynamak için bambaşka bir ateşti.

Rik'in bağı içimde alevlendi. En sıcak demirci ateşi gibi, beni eritip demire dönüştürüyor ve yeni bir şekle sokuyordu:

Daire ve Nevarre sanki dünya kadar zamanları varmış gibi meme uçlarımda yalamaya, emmeye ve ısırmaya devam ettiler. Sonsuz zevk. Eziyet. Lezzetli bir ıstırap. Bir parça diş. Rik kalçalarımı yoğuruyor, leğen kemiğimi ağzına doğru eğik tutuyordu. Dış dudaklarımı yaladı, kıkımın amımla birleştiği yumuşak kıvrımları, beni titreten küçük, nazik ısırıklar bıraktı. Klitorisim zonkluyordu, o kadar hassas ve şişmişti ki beni tekrar uçurmak için sadece bir dokunuş yetecekti. Ama ben orgazmın eşiğinde titreyene, kaslarım daha da gerilene kadar bekledi. Nefesim boğazımda düğümlendi. Ellerimi saçlarına doladım, çaresizce çekiştirdim, onları daha yakına çektim. Sessiz bir yalvarış.

Rik ağzını klitorisimin üzerine kapattı ve ben dikişlerimden ayrıldım. Daire'yi saçlarından tutup sürükledim ve dişlerimi boğazına geçirdim. Gırtlaktan bir çığlık attı ve benimle birlikte boşaldı. Rik beni sıkıca emdi, doruk noktamı dışarı çekti. Zevk dalgaları içimde zonkluyordu ve ancak kalçalarım onun pençesinde sarsıldığında sonunda rahatladı ve dilini daha derine kaydırarak beni tekrar tattı. Kendisi de zevkle inleyerek, her damlayı yalamak için her yarığı aradı. Onun bağı beni bir dağlama demiri gibi yaktı, bakarken acı veren erimiş bir güneş. Bu yüzden dizlerinin üzerine çöküp geri çekilmesi beni çok şaşırttı.

"Nevarre, kraliçemizin doldurulması gerekiyor."

Nevarre hemen üzerime doğru kaydı. Elimi saçlarında sıktım ama Daire'nin boğazını da bırakmadım. Tadı çok güzeldi. Sıcak, yavaş bal gibi yoğun ve tatlıydı. Kan akışını yavaşlatsa da sırf içinde olmak hoşuma gittiği için dişlerimi ona gömülü tuttum. Nevarre içime doğru itti ve Daire'nin boğazına doğru inlememe neden oldu. Bacaklarımı Nevarre'ın beline doladım ve o da tıpkı ağzıyla yaptığı gibi telaşsız bir şekilde sürekli okşayarak içimde hareket etmeye başladı.

Daire'nin kanı içime akarken ve zevk içimde dalgalanırken, ihtiyacım biraz azalmıştı. Nevarre iri yarı, güçlü bir adam değildi ama havada olduğu gibi kıvrak bir zarafetle hareket ediyordu. Bazen bir kuş irtifa kazanmak için kanatlarını çılgınca çırpardı, ama bazen de rüzgârın akıntısına kapılır, rüya gibi bir seyirle esintinin üzerinde zahmetsizce süzülürdü. O da içimde böyle hareket ediyordu. Sanki gidecek hiçbir yerimiz yokmuş gibi. Acelemiz yoktu. Acelemiz yoktu. Aciliyet yok. Sadece vücudunun içimde durmaksızın okşanması.

Daire'den uzun bir içkinin beni sakinleştireceğini düşünmüştüm ama kanı sadece daha fazlası için açlığımı körükledi. Sonunda dişlerimi ondan çektim ama boğazını sıkıca kavramaya devam ederek onu olabildiğince çabuk yuttum. Mırıltısı sürekli gümbürdüyordu, başımı desteklemek için bir kolunu boynumun altına soktu ama diğer kolu Nevarre'ın omuzlarına dolandı. Nevarre'ın başını çevirip dudaklarını Daire'ninkilere bastırması dünyanın en doğal ve en tatlı şeyiydi. Üçümüz. Siyah ipek saçlar ve bir savaş kedisinin mırıltısıyla birbirimize sarılmıştık.

Daire'nin kanını içmiş olsam da, Nevarre'ın bağı bana fısıldadı ve beni gölgelerinin derinliklerine çekti. Rik'in volkanik lav, Daire'nin oyuncu bir kedi olduğu yerde, Nevarre aysız, yıldızsız bir gecenin karanlık durgunluğuydu. Karanlık-kötü değil. Sadece ışığın yokluğu. Bir şey çırpındı

Yakınlarda, duyulmuş ama görülmemiş, kuzgunu kanatlarını hışırdatıyordu. Zihinsel olarak çekirdeğine doğru yolumu hissederek bağının derinliklerine battım.

Karanlıkta, beni döndüren ve hediyesinin dev kuzgununa doğru süzülmemi sağlayan şey onun kokusuydu. Parlak yeşil tarlalar gibi kokuyordu. Eski taş monolitlerin üzerinde alçakta asılı duran yoğun sis. Tatlı mor funda ile serpilmiş rüzgarlı kırlarda yürüdükten sonra sıcak, dumanlı bir ocak. Müzik onun bağından süzülüyordu, daha önce duyduğum toprak müziği değil, yüksek, ruhu delen ahşap bir flüt. Bu ses gözlerimi yaşarttı. Çok hüzünlü ama bir o kadar da sevinçliydi. Umut doluydu. Sevgiyle sıcak.

Daire'yi bırakarak yüzümü Nevarre'nin boğazına bastırdım. Sıcak bir ten ve üstümde bir adam hissetmeme rağmen, bağın içinde kuş tüyü kadar yumuşak tüylere dokundum. Beni kendine çekti, parmaklarını enseme gezdirdi ve gecenin içinde fısıltı kadar yumuşak kanatlarla uçtuk, ay ışığı havada dans ediyordu ve

O acımasız flüt.

İhtiyacı arttı, güçlü omuzları ellerimin altında hareket etti. Artık sessiz değildi, her itişinde alçak bir inilti çıkardı ve sonunda küçük bir bükülme ekledi, içimdeki acıyı değiştirmek için vuruşunun sonunda kaldırdı, böylece nefes aldım. Sinirlerim heyecanla şarkı söylüyordu. Tekrar boşalabileceğimi düşünmezdim, bu kadar çabuk değil, ama zevk dalgası içimde zirve yaptı. Dişlerimi boğazına geçirdim ve o da hırıltılı bir iniltiyle derinlere itti.

Zevkini kanında tadabiliyordum. Daha önce de tadı sihir gibiydi ama şimdi hem kanı hem de menisi içime fişkirirken kanı daha derin ve daha zengindi. Bedenim hevesle onun sunduklarını kabul etti, onu içine çekti. Hepsini içine çekiyordu. Ezra hariç hepsini daha önce arka arkaya yaşamıştım. İnsani duygularımın kalıntıları bunun iğrenç, aşağılayıcı ve en önemlisi pis olması gerektiğinde ısrar ediyordu ama kan olmadığı sürece onlarla seks yaptıktan sonra asla fazla pisliğe bulaşmamıştım.

Bir kraliçenin vücudu, üremiyor olsa bile, tüm o spermi kullanıyor olmalı. Kan, boşalma ve zevk tanrıça seviyesinde bir sihir yarattı.

M Dudaklarım ve dilim karıncalandı, kraliçemin arzusunun tadı ağzımda yanıyordu. Ama ben sadece gecenin ilk iki kanını alırken onu izledim. Onların güvenliğini sağlamak için bana ihtiyacı vardı.

Susuzluğu o kadar yoğundu ki. Daire'nin bilinci zar zor yerindeydi ama zarar görmemişti, yatağına döndüğü için o kadar mutluydu ki muhtemelen kaya trolüne geçmem ve nöbet tutması gerektiğinde onu zorla dışarı çıkarmam gerekecekti. Bunu nasıl yapacağımı da çok iyi biliyordum. Bir elim saçında. Diğer aletinde.

Kısa bir süreliğine içimden eğlence geçti ama uzun süre dikkatimi dağıtamayacak kadar çok ağrım vardı. Benim de zamanım gelecekti. Bundan hiç şüphem yoktu. Ama ben diğerlerinin de tadına bakmasını sağlayana kadar taşaklarım muhtemelen karpuz büyüklüğünde olacaktı.

Karanlık çökerken Nevarre hiç şikâyet etmedi. Hiçbirimiz etmezdik. Daha önce hiç bir kraliçeye hizmet etmemiştim, bu yüzden onun güçlü, sağlıklı Kan'ı en iyi zamanlarında bilinçsizliğe sürükleyebilmesinin yaygın olup olmadığını bilmiyordum. Sadece bir değil, birkaç tane ve birçoğu kendi başlarına alışılmadık derecede yaşlı ve güçlü.

Ve hala doymadım.

Bu çok nadir bir durum: Guillaume bana katılırken, ben onu çağırmaya gerek duymadan önce susuzluğunun devam ettiğini hissederek şöyle dedi: "Hâlâ gücüne kavuşmaya çalışıyor ve bu çok korkutucu bir şey Rik. Daha önce onun gibi ham güce sahip bir kraliçe görmemiştim. Desideria ve Marne Ceresa yanına bile yaklaşamaz, gerçi Marne'nin gücünü kullanma konusunda yüzlerce yıllık deneyimi var, bu da onu korkunç bir tehdit haline getiriyor. Shara ile karşı karşıya gelip ham güçle ham güce karşı savaşıp kazanamazdı ve kraliçemiz hala büyüyor...:

Shara'nın bu kadar güçlü olması beni heyecanlandırmalıydı ama Guillaume'un ciddi ve endişeli bakışlarıyla karşılaştım ve endişesini anladığımı göstermek için başımı salladım. O savunmasızdı. Nasıl kullanacağını bilmiyorsa evrendeki tüm güçler onu koruyamazdı. Başka bir kraliçe tarafından kandırılırsa, tıpkı şövalyenin onuru tarafından hapsedildiği gibi, artan gücü tarafından manipüle edilebilir, tuzağa düşürülebilirdi. O ne kadar güçlenirse, her kraliçe kendi saraylarını korumak için onu yıkmak için o kadar çok çalışacaktı. Eğer hepsi ona karşı birleşirse... Hatta sadece Üçlü kraliçeler bile...

Shara ne kadar güçlü olursa olsun tek başına ayakta duramazdı.

Guillaume sol koluna bağlı tek bir bıçak dışında çoktan soyunmuştu. Yatağa doğru ilerlerken bıçağı çekti ve boğazına bir kesik atarak bol miktarda kan akmasını sağladı. Kadın onu izledi, parıldayan gözleri ona kilitlenmişti ama Guillaume bir elini ve dizini yatağa koyana kadar Nevarre'nin gitmesine izin vermedi. Sonra da saldırdı.

İzlerken oldukça etkilendim. Nevarre'ın ölü ağırlığını üzerinden itti ve şövalyeyi, kendisinden yüz kilo daha ağır olmasına rağmen, homurdanmadan bile altına aldı. G'yi biraz şaşırttı, onu altına aldığı sürece altında olmak umurunda değildi. Önce onun boğazına kilitlendi, başka bir şey düşünmeden önce birkaç yudum yuttu. Boğazına doğru inleyerek, sessizce ondan kendisine yardım etmesini isteyerek onun karnında kıvrandı. Guillaume, boğazını bırakıp oturmaya razı olmadığı sürece kendi başına içine giremeyeceği kadar büyüktü. Ve bu yakın zamanda gerçekleşmeyecekti.

Ellerini kalçalarına kenetledi ve onu pozisyona doğru kaldırdı. Girişini kontrol etmeye çalıştı, güzel ve kolay bir şekilde aldı, ama hiçbir buna sahip değildi. Adamın pençesinde sarsıldı, kalçalarını oynattı, ta ki adam başka bir sert, boğuk çığlıkla derinlere dalmasına izin verene kadar. G eğildi, ona doğru eğildi, böylece ağzını kesiğin üzerinde tutmak için savaşmak zorunda kalmadı. Onun içinde hareket etmeye çalışmadı. Yapabileceğini de sanmıyorum. Onun her santimini doldurmuş, alfası olan benim bile yapamayacağım şekilde onu germiştii.

Ve evet, bu egomu biraz incitti. Alfa her zaman sürünün en büyük sikine sahip olmalıdır.

"Eğer G kadar büyük olsaydın, bize katılmanı isteyemezdim."

Başka bir şey istemesine gerek yoktu. Ne istediğini tam olarak biliyordum. Neye ihtiyacı olduğunu.

Ona doğru ilerleyerek bileğimi yırttım ve hem onun hem de Guillaume'un üzerine kan damlattım. Sırtına. Saçlarına. Kalçalarına ve kalçalarına. Guillaume doğrulup dizlerini onun iki yanında daha rahat bir pozisyona getirdi. Ama hemen sevişmeye başlamadım. Beni yatağa davet etmek için daha sonrasını bekleyeceğini umuyordum, çünkü onun kremini tattıktan sonra, bu yükü boşalttığımda, uzun bir süre işim bitmiş olacaktı. Umarım diğer Kan, arzusu doyurulmamışsa yeterince çabuk ayağa kalkabilirdi.

:*More.*: Onun bağı *beni* güçlü ve *durmak* bilmeyen bir gelgit gibi çekiyordu. *Seni giymek istiyorum. Sen de, G.*:

Guillaume bileğini ısırdı ve parmaklarından damlayan kanın kolundan aşağı akmasına izin verdi. Sonra kanını kızın göğüslerine bulaştırmaya başladı. Boğazına. Her iki yanına. Böğrüne. Kalçalarına. İki elimi kullanarak kanımı sırtına sürdüm, kanımı cildine masaj yaparak yedirdim. O da beni içine çekti, masaj yağı kullanıyormuşum gibi derisi kanımı emdi. Daha önce kimsenin böyle beslendiğini görmemiştim ama alfanın onun bağına vurduğunu hissedebiliyordum. Sırtını kamburlaştırdı ve G'nin üzerine daha sert bastırdı, klitorisini ona sürttü, büyük aletini o kadar derine soktu ki bağımızdaki gümbürtüyü hissettim. O kadar iyi bir acıydı ki inledi ve bunu tekrar tekrar yaptı.

Doruk noktası okyanusun en derin yerinden karanlık, canavarca bir şekil gibi yükseldi. Yavaş, sessiz ama muazzam. Durdurulamaz. Yıkıcı. Dişlerini ona geçirecek kadar uzun süre G'yi bıraktı. Sırtını eğdi ve serbest kalarak inledi, kadının derinliklerine doğru fıskırdı. Kadının doruk noktası onu sertçe kavradı ve aletinden spazm üstüne spazm çıkardı. Kadın sonunda başını kaldırıp adamın omuzlarını bıraktığında Guillaume yatağa yığıldı, gözleri kapalıydı ama yüzünde müthiş bir gülümsemeyle, "Teşekkür ederim kraliçem," diye mırıldandı.

Sonra yüzünü Nevarre'nin saçlarına gömdü ve kendinden geçti.

T Yatağında üç adam yatıyordu.

Bayıldı. Gitti. Dünya için ölü. Çünkü her biriyle o kadar uzun süre beslenmişim ki bayılmışlardı.

Midem bir an titredi ve evet, oldukça korkmuştum.

Onlardan birini ciddi şekilde incitmek istemedim. Elbette çok fazla kan kaybet-

"Bunu sevdiğimizi biliyorsun," dedi Rik, dağdan yuvarlanan bir heyelan gibi çıkan trol sesiyle.

Arkamda diz çöktü, kanı havaya karışmıştı. Düşünmek için durmadım. Kollarında bir yılan gibi kıvrıldım ve onu diğer Kanlıların bacakları arasında sırtüstü yatacak şekilde çevirdim. Bir an tereddüt ettim, en az onun kadar şaşırmıştım. Az önce alfamı yere mi serdim? Hem de hiç denemeden? Elbette bana asla karşı koymazdı, bu yüzden bu gerçek bir alt etme sayılmazdı. Daha çok onu istediğim zaman, istediğim yerde, istediğim sıklıkta alt etmek için bir davetti. Onu hareket ettirmeme *izin verdiğini* çok iyi biliyordum ama yine de kaşlarını kaldırıp bana bakmasına neden oldu.

"Yatağınızda bir ceset piramidi mi inşa ediyorsunuz kraliçem?"

Daire kıpırdandı, inanılmaz vücudundaki her bir kası gerdi, mırıltısı kış uykusundaki horlayan bir ayı gibiydi.

Ezra tiksintiyle, "Siktir git," dedi. "Ayılar horlamaz."

Ona baktım, gözlerim kısılmıştı. Benim alanıma girmişti. Benim inime. Ve onu aramamıştım.

Kızmayı düşündüm ama uzun süre kızmamam için orada dururken çok iyi görünüyordu.

Neredeyse kabarık olduğunu söyleyebilirim. Kesik değildi. Zayıf değildi. Kalın kolları ve kalın bacakları olan iri yarı, fıçı göğüslü bir adamdı.

ama diğ er Kanım kadar güçlü ve kuvvetli olduğ undan bir an bile ş üphe etmedim. Aleti o kadar uzun değ ildi ama çevresi bunu fazlasıyla telafi ediyordu. Kalın kıllar koyu bir çizgi halinde kasıklarına kadar uzanıyordu. Uylukları bile oldukça kıllıydı. Bundan hoşlanıp hoşlanmayacağımdan emin değildim.

Ama tanrıça adına kesinlikle denemeye istekliydim. "Buraya gel."

Pazar günü gölün etrafında gezintiye çıkmış gibi yatağ ımın karşı tarafına doğru yürüdü.

"Ne yapmak istiyorsun?"

Ağzı açık kaldı ve bana bakakaldı. Sonunda huysuz ayının nutkunu tutmuştum. "Bana ne yapmamı söylerseniz kraliç em."

Homurdandım ve gözlerimi devirdim. "Evet, doğru, çünkü tek bir şikayette bulunmadan çok istekli ve itaatkar bir Kan'sın."

Ağzını kapattı ve bana sert bir bakış fırlattı. "Ursula'nın beni lanetlemesine engel olamıyorum ama kraliç emi reddedersem Büyük Ayı beni burada yiyip bitirsin. Mız mızlanıp şikayet edebilirim ama bunu yapacağ ım. Hiç şaşmadan. Benden ne istediğ in umurumda bile değ il."

Rik'in iri elleri kal ç a lar ı m ı yoğ urarak bana tam olarak nerede olduğ umu hatırlattı. Sat.

Ağaç gövdeli kal ç a lar ı ndan birine. Benim istekli ve hevesli Blood'ın aletiyle elmas kesmeye hazır dı. Ayağ a kalktım ve onu içime aldım. Baş ım arkaya dü ş tü, nefesim mutlulukla uzun bir iç çekiş le dış arı çıktı. Alfa'm her zaman inanılmaz hissettirirdi ama bu gece daha da sert görünüyordu ve kanı tenimi yakıyordu. O da bunu biliyordu, bileğ ini uyluğ umdan dizime kadar sürmüştü. Onun üzerinde hareket etmem bile gerekmiyordu ve vücudum zevkle şarkı söylüyordu.

Ezra boğ azını kabaca temizleyerek bakış larımı tekrar ona çevirdi. İsted iğ imi yapacaktı... ama orada öylece dikilirken sabrı hızla tükeniyordu.

"Daire, aklın baş ında mı?"

Bana kelimelerle cevap vermedi ama Rik'in altından kalkarak alt dudağ ıma alaycı bir kısıtırmaya dönüş en bir öpücük verdi.

Sağ elimi saçlarında dolaşt ırdım ve baş ını geriye doğru çekerek boynunu kavislendirdim. Açlık içimi yakıyordu, zaten üç Kanımı derinlemesine besleyerek bile doyuramadığ ım bir ihtiyaç tı bu. Onu tekrar ıs ırmak istiyordum. Ve evet, bana memnuniyetle izin verirdi. Rik'in onu ne kadar zayıflatt ığ ıma dikkat edeceğ ini biliyordum ama hiçbirine zarar verme riskini almak istemedim. Özellikle de bu gece tadacak çok kanım varken.

Daire gürleyen bir mırıltıyla bana sarıldı. "Kötü kedicik şimdi de zalim ayı tarafından mı cezalandırılacak?"

Ezra'ya dönüp baktım ve dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Eğer meydan okumaya hazırsa."

Gözleri büyüdü ve boğazından küçük, yumuşak bir ses çıktı. Paha biçilemez. "Bana izin verirsin... ona izin verirsin..."

Gözlerindeki o şefkatli, yırtık pırtık bakış her ikisi için de kalbimin kanamasına neden oldu. Ezra, Daire'yi göreceği, koklayacağı ve ona dokunacağı Kanımın saflarına katılmayı umarak çağrıma cevap vermişti ama bir daha asla cinsel bir şekilde değil. Çünkü Daire zaten benimdi, asla Ezra'nın olamazdı.

Bu kraliçenin sevgisini herkesle paylaşacağını fark etmemişti.

Daire'nin saçını bir kez daha çekiştirerek, "Seni idare edebilir mi bilmiyorum," dedim usulca. "Oldukça ele avuca sığmaz olabiliyorsun."

Ezra yüksek sesle yutkundu ve göğsünün derinliklerinde hırladı, ancak gözleri hala yumuşaklıkla parlıyordu. "O küçük serseriye gayet iyi idare edebilirim. Eğer istediğiniz buysa kraliçem."

Rik'in üzerine daha derine yerleştim ve doğal olarak kalçalarını hafifçe yukarı itti, böylece aletin başı içime sürtündü. Her zamanki gibi ihtiyacımı karşılıyordu. Nefesim boğazımda düğümlendi ve sesim boğuklaştı. "İstiyorum Ezra. Hem de çok istiyorum. Onu tekrar besleme riskini almak istemiyorum, o yüzden yaklaş. Uyarıyorum, bu gece işimiz bitmeden dişlerimi sana geçireceğim."

"Yukarıda bir başkası için yer olduğuna emin misin?"

"Ayı haklı." Nevarre'ın sesi bulanık ve uykuluydu ama en azından uyanıktı. Kendini Rik'in altından kurtardı ve Guillaume da kıpırdayana kadar kaburgalarına birkaç kez vurdu. "Hadi gidip biraz yiyecek bulalım."

Tüm bu yer değiştirmeler gözlerimin yuvalarından fırlamasına neden oldu. Tabii ki Rik beni itip kakmaya ve daha sert sallamaya özen gösterdi.

Her iki Kan da uzun bir öpücük için eğildi. Ve bir tane daha. Parmaklarımı Nevarre'ın saçlarından uzak tutamıyordum. Guillaume bıçağını kınından çıkardı ve boğazımdan aşağıya, göğüslerimin üzerine sapladı.

"Evet," diye inledim, sırtımı

kamburlaştırarak. "İkimiz de mi?"

"Tabii ki."

"Sadece küçük kesikler," diye uyardı Rik onu, sesi çelik gibi yankılanıyordu. "Bu gece zaten çok fazla kan kaybetti. Gücüne ihtiyacı varken onu yokuş aşağı geri göndermene izin vermeyeceğim."

Guillaume her iki göğsüme birer tane olmak üzere iki hızlı kesik attı ve başlarını kanıma daldırdılar. Başlarını kendime doğru çektim, gözlerim kapandı. Daire dudaklarımı yaladı, alt dudağımı ağzına çekti.

Yatak eğildi ve Ezra'nın bize yaklaştığını hissettim. "Kraliçemizi öpmeye devam et, D. Ne olursa olsun."

"Yeter," dedi Rik iki Blood'a beni tatmalarını söyledi. "Eve koşun ve Winston'ın biraz sandviç ve bol sıvı gönderip gönderemeyeceğine bakın. Yakıt ikmalı yaptıktan sonra Mehen ve Xin'i rahatlatın. Bu gece dört saatlik vardiya. Hepimizin yakın olmasını ve onu tekrar beslemeye hazır olmamızı istiyorum."

Küçük kesikleri iyice yalayarak beni lezzetli bir şekilde titrettiler. Guillaume "Kraliçem" diye mırıldanmadan önce göğsümü, boğazımı ve çenemi öptü.

Nevarre dudaklarını meme ucumun etrafında sıkıca kapattı, Rik'in üzerinde kıpırdandım, ama Daire bir uyarıda bulundu: *"Ağzını kaybetmeme neden olma yoksa Ezra'nın vereceği cezada bana katılırsın."*

Nevarre başını kaldırdı ve Guillaume ile birlikte kapıya yöneldiler.

Ezra'nın kanını kokladım, taze çam iğneleri, kürk ve kalın kabarık karla baharatlanmıştı. Gözlerimi açtım ve Daire'nin gözlerine baktım. Artık tüm dikkatim ondaydı ve dilini dudağımın üzerinde gezdirerek sessizce yalvarmaya başladı.

Onun ne istediğini biliyordum. Tüm gücüne, kudretine ve alaycı eğlencesine rağmen Daire alınmaktan hoşlanıyordu ve Ezra'nın bana savaş kedimin ne kadar güçlü ve sert oynamayı sevdiğini göstereceğine dair bir his vardı içimde.

Sol elimi ensesindeki saçlarında dolaştırdım ve başını yana doğru çevirdim. Ağzını benim için eğmesini sağladım. Ağzı benimkine karşı açıldı ve dilimi derinlere sokarak bir onay iniltisi çıkardım. Ya da belki de bu inilti Ezra'nın üzerine kan akıtması ve onu yağlaması yüzünden çıkmıştı. Daire'nin başı yana doğru dönmüşken, Ezra'nın kanını Daire'nin kalçalarına sürmesini izledim. İri, etli elleri onu okşayıp sıkıyor, iyice yoğuruyordu ve Daire eridi, başı ellerimde ağırlaştı. Ezra parmaklarını Daire'nin içine soktu, onu gerdi, tekrar inlemesini sağladı, sırtı kamburlaştı, okşamaya doğru kalktı. Ezra'nın sert ceza tehditlerine rağmen, iri adam ona saygıyla dokundu, sanki gerçekten sevdiği bir evcil hayvanı okşuyormuş gibiydi.

Gürültülü bir tiksinti homurtusuyla bakışlarımı karşıladı, ağzı çarpıldı. "O her zaman bir kedicikti, sen hediyesini getirmeden önce bile. Yine de itiraf etmeliyim ki o lanet mırıltısına bayılıyorum."

Doğal olarak Daire daha yüksek sesle gürledi ve aramızda kıvrıldı.

"Ben de," dedi Rik, kendi sesi Töton plakalarının yer değiştirmesinden oluşan gök gürültülü bir titreşimdi.

"Ben de," dedim bağıın içinden, Daire'nin gür alt dudağını ağzıma alarak.

Ezra daha yakına kayarak dizlerini Rik'in ve benim dizimin yanına sıkıştırdı, böylece Daire'nin tek yapması gereken kalçalarının üzerine oturmak oldu. Geriye doğru iterek adamın sikini derinlemesine çalıştırdı ve mırıltısı yakalandı, birkaç kez takırdadı ve sonra iliklerime kadar hissettiğim daha derin bir zevk titreşimine indi. O kadar gürültülü değildi ama daha derindi, neredeyse duyamayacağım kadar. Aramızda kaldığında tam bir güvenle sarktı. Ezra bir kalçasını kavradı ve diğer elini Daire'nin ensesine doğru kaydırđı, parmakları benimkilerin üzerine kaydđı, böylece biz de birbirimize dokunuyorduk.

İçimde bir şey yankılandı ve bu anı kabul etti. Üç Kan ve ben, dokunarak bağlandığ. Kanımla bağılıyız. Aşkım la bağılıyım.

Böyle olması gerekiyordu. Her zaman.

Ezra ona beklediğim gibi vurmadı, kesinlikle Rik'in yaptığını gördüğüm gibi değil. Belki de Daire'nin ağzı benimkine yakın olduğu içindi. Ya da Ezra'nın dikkat etmeye çalıştığı iki kişi daha olduğu için. Ya da belki de sadece odası yoktu, çünkü evet, bu kral yatak dördümüzün içindeyken ikiz gibi hissettiriyordu. Ama Daire'nin aklını başından almak için çok fazla itmeye ihtiyacı olmadığından şüpheleniyordum. O kolanla değil, hele Daire'ye tam olarak nasıl hissettiğini göstermesinin üzerinden bu kadar zaman geçtikten sonra hiç değil.

Hepsi hırıltı. Ama saf tatlı, yapışkan lokum.

Ezra onu kucağına alıp yavaş ve sabit bir şekilde salladı. Aynı şekilde Rik de beni sallıyordu. İlk başta hareketlerimizi hissetmedim bile, onların sevişmesini izlemeye dalmıştım. Daire'nin dudaklarının benimkilere yavaşça sürtünmesinden ve dillerimizin birbirine dolanmasından çok etkilenmişim. Rik içimdeki bir şeye sürtünerek başımın derin bir iniltiyle geriye düşmesine neden oldu. Kalçalarım daha sert bastırdı, bu hissi emdi, istemsizce daha fazlasını istedi.

Ezra, tıpkı kişiliğı gibi sert ama yumuşak bir sesle, "İşte şimdi yaptın," diye mırıldandı.

Daire inleyerek, ona ağzını benimkinden uzak tutmasının söylendiğini hatırlattı.

"Bu benim hatamdı," dedim nefes nefese. Biraz geri çekilmeye, biraz boşluk bulmaya çalışarak Rik'in üzerinde kaydım, ama dizlerimin hemen üzerinde, kalçalarımı sıkıca kavradı. Beni sıkıca tutuyordu. Aletini göz kapaklarımın arkasında yıldızların patlamasına neden olan o noktaya sürtmeye devam ediyordu.

"Fark etmez," diye yanıtladı Ezra.

Daire'nin nefesi çok fazla hareket etmemesine rağmen bir "*oomph*" ile çıktı. Ezra sallanıp yuvarlanıyor gibi değildi. Yani...?

Sonra nefesim benzer bir sesle çıktı ve Rik de beni o kadar sert hareket ettirmiyordu. Omurgamdan kafatasımın tepesine kadar bir şey zonkladı.

"Kancası var," dedi Rik sonunda, içime biraz daha girerek. Daha sert. Tutuşuyla sarsıldım, sanki canlı bir tel içimden milyonlarca volt elektrik geçirmiş gibiydi.

Gözlerimi zorla açtım ve ona ters ters baktım. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum. Bu gece neyin var senin? Hiç bu kadar... bu kadar... hissetmemiştin."

Kalçalarını tekrar döndürdü ve dudaklarımdan Kanımdan başka biri duysa beni utandıracak bir ses çıktı. Ciyaklamakla ciyaklamak arasında bir şeydi.

Ezra'nın göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi. Bunun bir kahkaha olduğunu anlamam bir saniye sürdü. "Sakin bana alfanın o tatlı amcıkta içmesine ilk kez izin verdiğini söyleme."

"Daire bunu daha önce de yapmıştı," diye cevap verdim, vücudumdaki tüm kaslar gerginlikten titriyormuş gibi görünmemeye çalışarak.

"D senin alfan değil ama, değil mi tatlım?" Daire'nin başını kendine doğru çekti, sırtını eğerek daha derine oturdu. "Yine de bulduğu her fırsatta o kremi yalaması beni hiç şaşırtmadı. O her zaman yalayıcı olmuştur."

İçimdeki his çılgılık atarak beni Rik'in pençesinde seğirtir, soluk soluğa bırakır ve sarsar. Bunu durduramadım. Kötü hissettirmiyordu. Aslında, oldukça harika hissettiriyordu. Sadece kendi tepkilerimi en ufak bir şekilde kontrol edememek hoşuma gitmiyordu.

Eğer gerçekten itmeye başlarsa.

Aklımı kaçıracağımdan oldukça emindim.

"Biyoloji oldukça şaşırtıcı bir şey." Tekrar yukarı itti ve vücudumda bir depresyon daha yarattı. "Bir kraliçe soyunu devam ettirmek için güçlü bir alfa ister ve eğer üreyecekse, onun kendisini iyice boşaltmasını ve böylece gebe kalma şansının mümkün olduğunca yüksek olmasını ister. Bu yüzden kremanızın tadı ekstra özel ve beni boşaltacak

taşaklarımdaki her şey bir anda. En azından birkaç saat boyunca bitkin düşeceğim. Dahası, aletimin artık biraz daha fazla gücü var, çünkü kraliçesini iyi ve uzun süre memnun etmek alfanın avantajına, bu yüzden onu sadece yatağında istemeyecek, onu tekrar tekrar tatmasını isteyecek."

"Ama ben-" Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Dr. Borcht ile tekrar konuşmam ve üreme döngümü tam olarak belirleyebilmemiz için birkaç test daha yapmam gerekiyordu. Her ay kanadığımı sanıyordum çünkü normal insan adetlerini görüyordum. Ama yarı insan bile değilsem... Gerçekten üremiş miydim? Yoksa normal bir insan gibi birkaç gün içinde yumurtlar mıydım?

"Hamile olsaydın bilirdin," dedi Rik, beynimi dolduran çılgınca düşünceler zincirini kırarak.

Yüzüne odaklandım. "Emin misin?"

Başını salladı, gözleri ciddiye. "Sen bilirsin. Hepimiz bilirdik. Bunu hissederdik. Hamile değilsin."

"Dur bakalım," dedi Ezra. "Şimdiden üremeye mi başladı? Bu kadar gençken mi?"

"Daha birkaç gün önce," diye yanıtladı Rik. "Gerçi biyolojisini henüz çözemedik."

"Sikeyim," diye mırıldandı Ezra. "Dağlardan biraz daha hızlı geçmemem çok kötü oldu."

Daire onun pençesinde kıvranarak ikisini de inletti. "Bahsetmeyi unuttuğu şey, her ay mutlaka doğurduğunu söylemesi."

"Fuuuuuuck," diye inledi Ezra yine. "Evet. Ben alfa değilim ama buna dokunabilirim."

Rik sesini çıkarmadı ama bağı sanki kaya trolüne dönüşüyormuş gibi şişti.

"Senden sonra tabii ki, alfa," diye aceleyle ekledi Ezra, o güne kadar duyduğum en kibar ses tonuyla.

Bakışlarını sinirli bir şekilde karşıladım, evet, çünkü regl dönemim *bir* yana, *dinlenmem* hakkında ne düşündüğüm bile umurunda değildi. Ben bir şey söylemedim ama yanakları kıpkırmızı oldu ve başını eğdi. "Saygısızlık etmek istemedim kraliçem. Lütfen kaba ve hödük alışkanlıklarımı bağışlayın. Ağzımdan çıkan aptalca sözler hakkında kimin ne düşündüğünü önemsemeye alışık değilim. Daha iyisini yapacağım."

Kimseyi şaşırtmayacak şekilde, aramızdaki buzları eritmeyi ve gerginliği azaltmayı başaran Daire oldu.

"Konuştuğundan daha iyi beceriyor, kraliçem. Belki de acele edip ona göstersen iyi olur Griz."

T Bu dünyada en çok sevdiğim üç kişi buradaydı. Birlikteydiler. Bunu mümkün kılan tek şey Shara lanet Isador, kraliçem.

Ezra'nın ne kadar seksi olabileceğini unutmuşum. Dışarıdan sert ve kaba, ancak kapalı kapılar ardında inanılmaz derecede hassas ve nazik. Shara onu böyle görmenin ne kadar nadir ve özel bir şey olduğunun farkında olmayabilir. Rik'i çok sevmeme ve onu her yerde takip etmeme rağmen.

Ben de bu koca boz ayıyı sevmiştim. Ve haklıydım. Kimsenin beceremediği gibi beceriyordu.

"Sanırım iyi bir gösteri yapmak istiyorsun, ha, D." Ezra tembelce belime uzandı ve etli ellerinden birini aletimin etrafına sardı. Beni okşamadı ya da sıkmadı bile. Beni tutmasının nedeni bu değildi.

Bu zevkle ilgili değildi, gerçi onun dokunuşunu seviyordum. Kontrolle ilgiliydi.

Bu yüzden hep alfaları ya da en azından büyük, güçlü dominantları istedim. Vahşi, aptal, kontrolden çıkmış, şımarık ve hatta tehlikeli olmak istiyordum. Tırmalamak, güreşmek, kavga etmek ve yine de durumun kontrolünün partnerimde olduğunu bilmek istiyordum. Eğer düşersem, partnerim bana sahip olacaktı. Ben *dağılsam* bile.

Ellerimi yatağa dayadım ama bir elimi Shara'nın alt bacağına altından geçirmeyi başardım, böylece en azından ona biraz dokunabiliyordum. Başımı aşağı indirdim, saçlarım gözlerime döküldü. Sonra bedenimin kontrolünü tamamen Ezra'ya verdim.

Aletimi direksiyon ve vites gibi kullandı. Beni hızlandırdı, yavaşlattı, vites değiştirmemi sağladı. Beni daha derine çekti

Kucağına oturdum ve dizlerim yatağa değecek şekilde onun koca aletinin üzerine oturdum. Ve beni salladı. Beni okşadı. Beni saçlarımdan tutup geri çekti, boğazımı okşadı ve kulağımı ısırđı, öyle ki ona tısladım.

"Ah, işte kötü kedi. Ben seni becerirken kraliçemize bak."

İnledim, çünkü gözlerindeki sıcaklığı görmenin beni daha da delirteceğini biliyordum. Gözlerimi sıkıca kapattım, bakmayı reddettim. Onun beni yapmasını istiyordum.

Oltayı atmasını beklerken tüylerim diken diken oldu. Daha önce benimle sadece biraz dalga geçmişti.

"Kanca mı?" Shara bağdaki düşüncelerimi anlayarak sordu.

Sesi binlerce parmak gibi üzerimde geziniyordu. İzlediğini biliyordum. Tahrik olduğunu biliyordum. Sikeyim. Muhteşem gözlerindeki o sıcaklığı, gece yarısı gökyüzünde kayan binlerce yıldızın alevli yıkımını görmek istiyordum. Ama ona bakarsam, her şey biterdi. Ona dokunmak için savaşırdım ve Ezra kancayı patlatırdı ve ben de biterdim.

"Bazı türlerin erkekleri üreme şanslarını artıran başka bir biyolojik mucizeyle donatılmıştır." Kahretsin, Ezra bir üniversite profesörü gibi ders anlatırken bile sesini sert ve seksi çıkarıyordu. "Büyük Ayı, eşimin zevkini en üst düzeye çıkarmak ve yüzücülerimin hedeflerine ulaşmasını sağlayacak kadar uzun süre eğlenmesini sağlamak için erkek torunlarına bir kanca verdi. Ama gariptir ki, kanca erkeklerde de harika çalışıyor. Öyle değil mi, D?"

Cevap vermedim. Söylediğı gibi gözlerimi açmadım. Ona itaatsizlik ettiğimi anlaması için yüzümü görmesine gerek yoktu. Beni, söylediğini uysalca yapmamı bekleyemeyecek kadar iyi tanıyordu.

"Aslında sivri uçlu bir kanca değil," diye devam etti Ezra o huysuz, tembel sesiyle, içimde yavaşça sallanarak. "Daha çok aletimin baş kısmından çıkan bir halka. Böylece mırıldanan güzel kediciğimizi zaten geren şey aniden büyüyecek ve yeni bir bölgeye baskı yapacak. Ve hiç çekmeme izin vermeyecek. Ben bitirene kadar olmaz. Ya da doğanın işi bitene kadar."

O kancanın nasıl bir his olduğunu hatırladıkça inlememeye çalıştım. Isı kollarımdan aşağı ve yukarı sızarak beni titretti.

"Bu dünyada bir sürü Ursula kalmasının çok iyi bir nedeni var. Tanrıçam bizi yaratırken ne halt ettiğini çok iyi biliyordu."

Derine itti ve kancayı serbest bıraktı. Sırtım şiddetle kamburlaştı ve avazım çıktığı kadar bağırarak için dudağımı deldim. Lanet olsun. Sanki sikinin ucu aniden yüz kat daha büyümüştü.

Ve büyük, güçlü ve baskın bir boz ayı olarak beni şişmiş aletimin üzerine sertçe bastırdı ve baskıyı hafifletmek için bir santim bile hareket etmeme izin vermedi.

Kollarında çırpındım. Yatakları yırttım. Şiddetli kavrayışını kırmak için çabaladım.

"Kraliçemizi korkutuyorsun," diye kulağıma doğru havladı. "Senin korktuğunu ya da benim sana zarar verdiğimi düşünüyor. Seni kurtarmak için beni patlatırsa çok kızarım."

"Korkmuyorum," diye nefes nefese gözlerimi açmaya zorladım. Nasıl göründüğümü ancak hayal edebiliyordum. Gözlerim buğulanmış, dudaklarım şişmiş, yanaklarım kızarmış, terlemiş, çılgına dönmüş ve seğiriyordum. Sanki büyük bir kokain çekmiş gibiydim. "Ya da incinmiş. Shara."

Bana bakarak dudağını yaladı ve tekrar inen dişlerini gösterdi. Bu benim seğirmemi ve tekrar savaşmamı sağladı, çünkü o dişleri içimde istiyordum. Beni ısıtırırsa en azından boşalırdım ve o da sikimi daha fazla sıkamazdı. "İyi misin?"

Ezra altımda kıpırdandı ve kollarım umutsuzca savrulurken beni inletip tekrar çılgınca çırpınmama neden oldu. Tutunacak bir şey istiyordum. Ona doğru hamle yaptım ama niyetimi anladı ve beni kendine doğru çekti, ona elimi bile sürmeme izin vermedi.

"Hayır, yapmayacaksın, D. Burada oturacak ve alfamızın her damlasını sıkmasını izleyeceksin. Umarım ve dua ederim ki o görkemli dişlerini bana batırır ve beni içine boşaltır. Sonra gitmene izin vereceğim ama daha önce değil."

Rik kalçalarını yavaş ve dairesel bir hareketle kaldırdı ve kadının gözlerinin yuvalarından fırlamasına neden oldu. Boğazının derinliklerinde inledi ve avuçlarını onun göğsünde ve omuzlarında yumuşattı. Öne doğru eğildi, açısını değiştirerek klitorisini ona sürtebildi. Zevki yükseldi, beni çıldırtan çok fazla ve çok iyi arasındaki ince çizgide ilerleyen cezalandırıcı bir dalga. Ben de tam onun yanındaydım, o jilet gibi keskin çizgide parmak uçlarımla ilerliyordum. O kadar iyiydi ki imkansızdı. Çok fazla. Hiç kimse aklını kaybetmeden bu kadar çok hissi içine çekemezdi. Dayanabileceğimden çok daha fazlasıydı ve devam etti.

Ezra, "Bana şu kedicik kanından biraz ver," diye mırıldandı.

Başımı çevirdim, boynumu büküm, böylece dilini çenemde ve çenemde geniş bir alanda gezdirebilir, kanayan dudağımdaki kanı yalayabilirdi.

"Tadın çok güzel, D. Ama kraliçemiz kadar değil."

Evet, hiçbir şeyin tadı onun kadar güzel değildi. Kabul etmek istedim. Ona, üreme dönemindeyken onun tadına bakana kadar beklemesini söylemek istedim. Amından akan o koyu, zengin kanın tadına bakmama her izin verdiğinde içime dolan güç dalgası. Onu her gün hevesle yalar ve bundan büyük zevk alırdım...

Ama üreme dönemindeyken dilimi ona değdirmek için her şeyi yapardım. Ne olursa olsun.

"Evet," diye fısıldadı kulağıma. "Ben seni becerirken başını onun kalçalarının arasında görüyorum."

Belli ki o da bu görüntüyü algılamıştı çünkü Rik'in tutuşuna karşı sarsıldı ve bu sefer Rik onu bıraktı. Başını geriye atıp, ellerini karnına dayadı ve Rik'in yardımı olmadan yapabildiği kadar yukarı ve aşağı dalarak ona sertçe bindi. Zevki bağlarımızın üzerine yağıyordu, ilk bahar yağmuru gibi tatlı ve serin, ama gök gürültüsü ve şimşekle hızla kararıyordu. Yanıyordu. İhtiyacı vardı. Azı dişleri o kadar sert zonkluyordu ki, benimkiler acıyla sızladı, susuzluğu doyumsuz bir orman yangınıydı.

Ona doğru eğildim, dişlerini tekrar hissetmek için can atıyordum ama Rik "hayır" diye hırladı, aynı anda Ezra omuzlarımın arasına bir önkol yerleştirdi ve başımı onun yolundan aşağı itti, böylece onun yerine boğazını sunabildi.

Ağzıma alabilseydim onu ısıırırdım. Benden çoktan beslenmişti, ama ben hâlâ çok kızgındım.

Üzerime daha sert eğildi, beni ikiye bükte, ağırlığı sırtıma binmişti, aleti içimde inanılmaz kalınlıktaydı. Doldurulmuş ve bir simit gibi bükülmüşken, Rik'in dün gece onu becerme şeklinden sonra Mehen'e biraz sempati duymaya başlamışım.

Sesi yumuşak bir çığlıkla kesildi ve beni kıvrandırdı ama kurtulamadım. Ağzımı tenine değdirmek için bile.

Ezra aniden altımda sarsıldı ve dişlerinin boğazına battığını hissettim. Hazırlanmak için yarım saniyem vardı ve sonra içimde patladı. Serbest kalırken kükredi, eli sikimi o kadar sert kavradı ki sahip olduğum son beyin hücresi bir an için onu ikiye böleceğinden endişelendi. Sonra ben de boşalıyordum, Shara ve Rik de domino taşları gibi. Ancak Rik boşaldığında, içinde bir yanardağ patlamış gibi derin bir feryat kopardı. Vücudu sarsıldı

O kadar sertti ki yatak sarsıldı ve duvara çarptı, fıskırma üstüne fıskırma kraliçemize boşaldı. Vücudu onu, Ezra'nın boğazından kan emer gibi hevesle içti. Yudum üstüne yudum.

Ona doğru sarkmaya başladığında, sonunda ondan kurtuldum ve beline sarıldım, onu Rik'ten indirip yatağa yatırdım.

Alfa terlemişti ve bilinci yerinde değildi, böylesine güçlü bir doruktan sonra göğsü hâlâ hava almak için kabarıyordu. İçgüdöleri onu hâlâ zorluyordu. Ne pahasına olursa olsun kraliçeyi korumalıydı. Ona doğru yuvarlanmaya çalıştı ama kolunu zorlukla kaldırabilirdi.

Her şey yolunda: Sadece onun için fısıldadım. *Onu yakaladık. Dinlen:*

Gözleri akmak akmak oldu, güçlü kasları yavaşça yatağa doğru sarktı:

Onu yakaladım: Ezra aramızdaki bağı fısıldadı: *"Mehen ve Xin gelene kadar cüssemlle onu idare edebilirim.*

Onu aramızda kaydıldık, Ezra'nın boğazı hâlâ ağızındaydı. Sırtına bastıldım ve en iyi yaptığım şeyi yaptım.

Mırıldandım. Yavaş, derin ve istikrarlı. O kadar uzun süre beslendi ki, kudretli boz ayı bile onun kollarında baygın düştü. Yumuşak bir hayal kırıklığı sesi çıkardı ama bağı rahatlamış ve uykulu hissediyordu. Mırıldanmaya devam ederek onu uykuya alıştıldım. Beslenmeler arasında olabildiğince dinlenmeye ihtiyacı vardı. Bu gücünün yerine gelmesine yardımcı olacaktı.

Artık onun yatağına geri dönmüşüm ve bir daha asla gitmeyecektim.

Ilk birkaç saat kimin gelip gittiğinden emin değildim. Daire bir ara beni kucağına aldı ve yatağın çarşafalarını değiştirdiler. Bakamayacak kadar uykuluydum ama o kadar çok kişiyi besleyip becerdikten sonra fark ettim,

tüm oda muhtemelen nükleer bir patlama gibi parlardı.

Rik bir bardağı ağzıma dayadı ve hepsini içtim. Sonra Daire ve Rik sandviçleri mideye indirirken ben de Mehen ve Xin'den içtim. Rik bana da bir tane yedirmeye çalıştı ama ben yemek istemiyordum.

İhtiyacım olan şey elimdeydi.

Sabahın erken saatlerinde hepsi beni tekrar besledi. Bu açlık garip bir duyguydu. Uykumda bana eziyet ediyordu ama seksi ya da onlardan birini ısırmayı düşünemeyecek kadar yorgundum. Rüyalarımda dolaşmaya devam ettim, Kanımdan birini arıyordum, dişlerim zonkluyordu. Korkunç bir şeydi. Bütün gece bir tuvalet bulmaya çalışıp sonunda uyandığınızda mesanenizin patlamak üzere olduğunu fark etmek gibi bir şeydi.

Nöbet değişimi yapıldığında tekrar uyandım. Acı verici bir şekilde erkendi ve vücudum hala ağır ve halsizdi, ama kendimi kalkmaya zorladım.

Bütün gün yatakta yatmak için yapacak çok işim vardı. Gerçi ben odanın içinde ayakkabımın diğer tekini bulmaya çalışırken Rik bana ters ters bakıyordu. Onu zaten elimde taşıyordum.

"Sen bile yenilmez değilsin. Ne kadar güçlü olursan o kadar çok enerji harcarsın ve rezervlerini tamamen tüketmiş durumdasın. Dinlenmeli, beslenmeli ve biraz daha dinlenmelisin."

"Giyeceğim," diye ısrar ettim, Daire'nin omuzlarına tutunarak bir kot pantolon giymeme yardım etti. "Ama bu yolculuktan önce saray hayatı hakkında öğrenebildiğim kadar çok şey öğrenmeliyim."

"Çok zayıf olduğunuz için baygınlık geçiriyorsanız, görgü kuralları derslerinin kimseye faydası olmaz."

Tanrım, orada durup kaşlarını çatarak çok seksi görünüyordu. Benim büyük koruyucu alfam. Dün gece de rezervlerini tamamen tüketmişti. Hepsi içimdeydi. Menisinin sıcak sıçramasını hâlâ içimde hissedebiliyordum. Belki de haklıydı. Eğer onu yatağa geri götürürsem.

Karnım guruldadı ve bu onun için karar oldu. "Sana kahvaltı getireceğiz ve Gina ile bir saat konuşacağız. Max. Sonra da mümkünse uzun bir şekerleme yapmalısın."

"Anlaştık. Yeterince büyük bir kuvvet bulabilirsek banyo da yaparız."

Pantolonunu çekiştirdi ve sonra kolumu onunkinin içine soktu. "Eminim en az iki kişi için yeterince büyük bir şey bulabiliriz."

Dışarı çıktığımızda kendi evimi zar zor tanıyabildim. Geniş dalları olan devasa bir meşe ağacı ana eve giden yolun hemen dışında duruyordu. Kökleri yer yer toprağı delip çıkmıştı ve dallarında pek yaprak olmasa da yazın gölgesini hayal edebiliyordum. Çıplak dallar büyük bir karga sürüsüyle doluydu. Nevarre'nin arkadaşları olduklarını tahmin ettim. "Günaydın," dedim onlara başımı sallayarak. Beni anlayıp anlamadıklarını bilmiyordum ama ne zararı olabilirdi ki? "Dün geceki yardımlarınız için teşekkür ederim. Umarım ziyafeti beğenmişsinizdir."

Bir tanesi kanatlarını açtı ve daldan atlayarak bana doğru süzüldü. Hareket etmedim ya da eğilmedim ama bu beni biraz korkuttu. Bu kuşların neler yapabileceğini görmüştüm ve gözlerimin oyulmasını umursamadım...

Ama karga omzuma kondu ve ciyakladı. "Merhaba."

Omzuma sıçradı, başıma yaklaştı ama ondan kötü bir his almadım. Pençeleri saçlarıma dolandı ve sonra boynuma yaklaştı. "Ah, bak. Bir arkadaş edindim."

Daire homurdandı. "Sırtına sıçana kadar bekle."

Omzumdaki kuş hareket etmedi ya da ses çıkarmadı ama ağaçtaki yarım düzine kuş aniden Daire'ye doğru pike yaptı. Kanatlarını çırpıyor, pençeleri saçlarına uzanıyordu. Onlar yukarıdaki dala konana kadar Daire kollarını salladı ve bağırdı ama gözlerini onlardan ayırmadı.

Omzumdaki karga şaşırtıcı derecede ağırdı. Pençeleri omzuma saplandı ama alçak bir cıvıltı çıkardı ve özür dilercesine kanatlarını hışırdattı.

Nevarre, kuşlarla konuşabilir misin?

Yoldayım, kraliçem:

Ona görevinden geri dönmesini emretmek istememiştim ama kargaların ne diyeceğini merak ediyordum. Ya da ne istediklerini, eğer bir şey varsa. Artık benim mülkümde, benim yuvamdaydılar ve bana yardım ettikten sonra kendimi onlardan sorumlu hissediyordum. Eğer açlarsa... Ne tür bir kuş yemi yediklerini bilmem gerekiyordu.

Arka kapıya ulaştığımızda, Nevarre hâlâ devasa kuzgun formuyla aşağı süzüldü. Başını yana eğdi, bir kanadını kaldırdı, sonra diğerini. Kuyruk tüyleri karmaşık bir selamlama şeklinde bir aşağı bir yukarı sallanıyordu. Ya da belki bu onların diliydi. Tam olarak emin değildim.

Nevarre sonunda aramızdaki bağa cevap verdi: *Senden hoşlanıyor:*

"Ben de senden hoşlanıyorum." Onu korkutmak istemediğim için elimi yavaşça uzattım. İşaret parmağımı kanadının üzerinde gezdirdim ve yine o yumuşak cıvıltıyı çıkardı. "Acıktılar mı? Kuş evi ya da başka bir şey yapmamıza ihtiyaçları var mı?"

:Aç değiller ve bir ev teklifini takdir ediyorlar, ancak kendi yuvalarını tercih ediyorlar. Şimdi yenilerini yapıyorlar. Bir simge karşılığında klanını size teslim edecek:

Kargaların parlak ve ışıltılı şeyleri sevdiğini hep duymuşumdur. Çantamda çakım dışında ilgisini çekebilecek pek bir şey yoktu ve ondan da vazgeçmek istemedim. Yine de istediği buysa verirdim.

Tek istediği yuvasını kaplamak için biraz saçınız. Bunun yumurtalarını koruyacağına ve ilkbaharda sağlıklı yavrular çıkarmasına yardımcı olacağına inanıyor:

"Tabii ki. Biraz saç olabilir."

Oldukça uzun bir kuş cümlesi öttü ve kız havaya fırladı, kanatlarının ani çırpışı beni ürküttü. Birkaç tutam saçını çekip aldı ve tekrar ağaca doğru uçtu.

Daire arkasından "Hey," diye bağırdı. "Ona zarar verdin!"

"Her şey yolunda." Kafa derimdeki acıyan yeri ovuşturdum. "Ona yapabileceğini söyledim. Hadi yemek yiyelim. Açlıktan ölüyorum."

Sanki geldiğimi duymuş gibi Winston kapıyı açtı. "Bu kulaklarıma müzik gibi geldi, Majesteleri. Bugün sizi bu kadar erken ayakta gördüğüme sevindim. Umarım bu, çektiğiniz çileyi çabuk atlattığınız anlamına geliyor?"

Erza, "Onun iyileşmesine yardım etmekten kurtulup *kurtulmadığınızı* sorsa daha iyi olur," diye mırıldandı. Daire onu kaburgalarından dürttü. "Ne? Hepimiz ona kan verdik

iki kere. Bir kraliçenin yedi güçlü kandan iki kez içtiğini ve hala daha fazlasına ihtiyaç duyduğunu hiç görmemiştim."

"Daha önce Morrigan'ın korusunu inşa eden bir kraliçe de görmedin. Nevarre'nin sesi bağda kızgın çıkmıyordu ama kuzgun iri adama doğru zıpladı ve sivri gagasını gösterdi. Bu bana Guillaume'un bir tehdit savurması gerektiğinde avucunda her zaman hazır bir kılıç bulundurmasını hatırlattı: Annemin bir düzine kanı vardı ve zar zor hayatta kaldı. Sen kraliçemizin acı çekmesinden sonra geldin. Onun çektiklerinin sadece bir kısmını hissettiğin için kendini şanslı say:

"Daha da etkileyici olanı, burası Amerika," dedi Mehen dudaklarını ekşi bir şekilde bükerek. "Kelt büyüünden o kadar uzak bir ülke ki, doğru dürüst söyleyemiyorlar bile ve bir basketbol takımına onların adını vermişler. Neredeyse hiç ley hattı yok ve kesinlikle Stonehenge ya da herhangi bir öneme sahip dikili taşlar yok. Bunların hepsi kandı. Hepsi Shara'nın. Günde üç ya da dört kez kanımızı emmesi gerekiyorsa ben varım."

Ezra ofladı pufladı. "Şikayet etmiyordum."

Mehen homurdandı ama neyse ki boş verdi. Bu ikisi, ödüllü gizli balık tutma delikleri için kavga eden iki yaşlı adam gibi birbirlerine sataşmayı bırakmazlarsa beni deli edeceklerdi.

İçeri girerken Winston'a, "Bu sabah biraz yavaş hareket ediyorum," dedim. "Ama uyandığım için minnettarım. Gina daha gelmedi mi?"

"Yola çıktı," diye yanıtladı Winston. "Birkaç dakika önce aradı. Kasabadaki bir fırından biraz hamur işi ve taze ekmek getiriyor."

Midem, Rik'in kaya trolü ve Ezra'nın huysuz ayısının toplamı kadar gurledi. Rik beni masaya götürdü ve Daire bana bir fincan kahve getirirken Winston da buzdolabından yiyecekleri çıkarmaya başladı. "Bugün sana bu kadar erken uğradığım için özür dilerim."

"Hiç sorun değil, Majesteleri. Sadece sandviç bile olsa, Kanınız için her zaman bol miktarda hazır yiyeceğimiz olacaktır."

Daire bir lokmanın etrafında, "Bu sandviçler harika," dedi. "Ben bilirim. Ben sandviç kralıyım."

"Tak, tak," diye seslendi Gina ön kapıdan içeri girerken. "Şu çikolatalı kruvasanlardan biraz daha almak için durduğuma sevindim."

Rik önüme bir kase meyve salatası koydu ve ben de bir an gözlerim yanarak salataya baktım. Dünküyle aynıydı... Winston'ın kavunları çıkarması dışında. Dün hepsini nasıl seçtiğimi fark etmişti ve

hemen düzeltti. Gina fincanımın yanına bir kruvasan koyarken ona titrek bir gülümseme fırlattım ve çatalımı aldım. "Çocuklar. Teşekkür ederim."

Winston hafifçe eğildi, yanakları pembeleşmiş, gözleri parlıyordu. "Memnuniyetle, Majesteleri."

"Shara."

"Elbette, Shara, Majesteleri."

"Gina yanıma otururken kolumu okşadı, deri çantası benimle birlikte gözden geçirmesi gereken her şeyle doluydu. "Adab-ı muaşeret konusunda çok titizdir. İngilizlerin çoğu öyledir."

"Dün gece sana sormak istediğim şeylerin bir listesini düşündüm. Umarım her şeyi hatırlayabilirim."

"Daha çok zamanımız var."

Lezzetli kahvaltıya rağmen endişe midemi sıkıştırdı. "Pek sayılmaz. Ne kadar çok şey bilmediğimi düşününce değil."

"Tekrar söylüyorum, tüm bu formaliteler için endişelenmeyin. Zaniyah'ın mahkemesi bırakın Triune'u, Skye'inki kadar bile resmi olmayacak. Buna alıştırma olarak bak. Seni davet ediyor ve böyle şeylerle tanınmaz. Sizi etkilemesi gereken kişi o."

Genel Aima formalitelerini gözden geçirmek için iki saat harcadık. Bir kraliçe nadiren kendi başına bir şey yapardı ve masada kimin kimin yanına oturduğu ya da havaalanında bizi kimin karşılamaya geldiği gibi basit bir şeyin ardındaki tüm niyetleri ve anlamları okumak beceri gerektirirdi. Öğrendikçe, Keisha Skye'ın bana o kadar düşük bir Blood göndererek beni ne kadar aşağıladığını daha iyi anladım. Bir kere benim gücümü tamamen yanlış değerlendirmişti ve Skye'ın şöhret merdiveninde bu kadar zayıf birini, tüm sarayının çıkarlarını yeni kraliçeye karşı temsil etmesi için göndererek bu hatayı daha da derinleştirmişti.

Kanımı ve gerekirse onları başka bir kraliçeyle iletişim kurmaları için nasıl göndereceğimi düşündüğümde bu benim için büyük bir ders oldu. Sadece kişiliklerini göz önünde bulundururdum. Mesela Ezra'yı siyasi bir göreve göndermek aptalca olurdu. O sadece herkesi kızdırır ve sonunda bir savaşa neden olur. Mehen de öyle. Ama daha da kötüsü, Mehen yıkıcılığı ve nefretiyle tanınırdı. Yani bir kraliçe onu yuvasının dışında masumca dururken görürse.

Sarayını yerle bir etmek istediğimi düşünecektir. Ve eğer Guillaume giderse.

Kanı, Guillaume Kansas City'deki evime ilk girdiğinde Rik'in verdiği tepki gibi tepki verirdi. Terler, başının dönmesini beklerdi.

Zaniyah'ın tarafındaki oturma düzenine daha da fazla özen gösterilecekti.

Gina kaşlarını çatarak, "Partimizin kısa bir listesini, her Blood'ın adını da içerecek şekilde göndermişim," dedi. "Umarım sorun olmamıştır?"

Listenin tamamının başka bir kraliçenin elinde olduğunu bilmek beni biraz tedirgin etti. O televizyon görüntülerinden sonra Guillaume'u biliyor olmalıydılar ama derinliklerin kralı Leviathan'ı biliyorlar mıydı? Ya da Xin'i? Zaniyah'ın consiliarius'unun tek yapması gereken bir telefon alıp Triune'u aramaktı. "Kararınıza güveniyorum."

"Bunu yapmak kibarlıktır, ancak bir konuk için gerekli değildir. Bizim listemiz onların daha iyi plan yapmasını sağlar, ancak sizin zaten kanınızda olanlarla onları şaşırtma yeteneğinizi ortadan kaldırır. Gelişinize tam olarak hazırlanabilmeleri için listemizin tamamını gizli saklı olmadan paylaşırsak açık bir iletişim kurabileceğimizi düşündüm."

Onları hazırlamadan Mehen'le birlikte ortaya çıkmanın nasıl bir karmaşaya neden olabileceğini anlayabiliyorum. İnanılmaz derecede yaşlı ve güçlü, Zaniyah'ın kendine ait birkaç sırrı olmadığı sürece başka bir Kan ile eşleşmesi zor olurdu.

"Sırları olacaktır," diye kabul etti Gina. "Kimse Zaniyah hakkında fazla bir şey bilmiyor. Bir dereceye kadar işbirlikçi kalmak için çok çalıştı ama tamamen bilinmiyor. Herkesin sandığından çok daha güçlü olabilir. Bildiğimiz kadarıyla yüz tane kanı olabilir."

"Ya da Leviathan gibi eşit derecede yaşlı ve öfkeli bir Blood," diye ekledi Daire, odanın geneline dik dik bakan Mehen'e göz kırparak.

"Belki de bir keşif görevi için oraya uçmalıyım," dedi.

Gina yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Bu bizim için son derece kaba ve şüpheli bir davranış olurdu."

"Ve demek istediğin...?"

"Yuvasının bir haritası bile var mı elimizde?" Rik yaşlı Blood'a sakinleştirici bir bakış atarak sordu. "İşler kötüye giderse diye kendi çıkış stratejimizi hazırlamalıyız."

O ve Guillaume, Gina'nın masanın üzerine yaydığı haritaları incelediler. "Doğrudan mahkemesiyle ilgili bir şey yok ama genel bölgeyi biliyoruz."

Yolun aşağısında konuşlanmış acil durum arabalarını ve karşıya geçmemiz gerekirse diye a t l a r ı sormayı bitirdiklerinde, gözlerim

ağırlaşıyordu. Zorla açtım ve Mehen'in beni Xin ve Daire'nin iki yanında taşıdığını görünce şaşırdım. "Nerede..."

"Şşşt." Beni tutmaya devam ederek şöminenin önünde, birinin yere attığı yastık ve battaniyelerin üzerine uzandı. Taş ocakta sıcak, neşeli bir ateş çıtırdıyordu. Xin'in kolunu sırtıma dolaması ve Daire'nin mırıltısını hissedebilmem için Mehen'in yanına sarılmasıyla ejderhamın göğsünde uykuya daldım.

M Planlama günleri çok hızlı geçti, muhtemelen Rik rezervlerimi yeniden inşa etmek için çoğunu uyumamda ısrar ettiği için. Yılbaşı gecesinden bir gün önce, uçağa binmiş Mexico City, Dallas şehir merkezinde hızlı bir alışveriş gezisi ile. Küçük ama lüks mağazaların isimlerini bile bilmiyordum ama Gina onlara tüm binayı sadece bizim için kapatacak kadar para ödemişti. Gözlerimin yuvalarından fırlamasına neden olan çılgın fiyatlarla tasarımcılara ait her şeye erişimimiz vardı. Bu yüzden Gina artık etiketlere bakmama bile izin vermiyordu.

Canavarlardan saklanacak güvenli bir yerim ve karnımı doyuracak kadar yiyeceğim olduğu sürece çok param olmasını hiç önemsememiştim.

Ama Isador servetinin Kanım için neler yapabileceğini görmek...

Sahip olduğum muazzam miras için minnettardım, çünkü hayatımda siyah kravatlı resmi kıyafetler giymiş yedi adamımdan daha güzel bir şey görmemiştim. Küçük bir terzi ordusu, şık siyah pantolonlar ve ceketler etkileyici vücutlarını mükemmel bir şekilde sarana kadar, iğneleme ve ölçme, kıştırma ve sıkıştırma yaparak adamların üzerine üşüştü. Her biri biraz farklı bir tarz seçti ama sade siyah ve beyaza sadık kaldılar. Mehen ve Nevarre kuyruklu ceket seçerken, Nevarre eteğini pantolonla değiştirmeyi reddetti. Terziler, Rik'in etkileyici ağaç gövdesi kalçalarını ve devasa pazularını, ağzımın suyunu akıtan kruvaze bir takım elbiseyle kaplamayı bile başardılar.

Terziler erkeklerin takım elbiselerindeki düzeltmeleri dikerken sıra bana geldi.

İlk başta tam bir kaos vardı, çünkü Rik hariç hepsi kazanan elbiseyi seçmek istiyordu. Daha önce hiç bu kadar çok erkeğin resmi elbiselerini koridorlarda sürüklediğini ve birbirlerine şakalar yaptıklarını görmemiştim. Mehen ve Daire

Bir şekilde en açık saçık elbiseyi kimin seçeceğini görmek için bir yarışma haline getirince, Gina ayak diredi. "Bu bizi hiçbir yere götürmüyor. Sizi çok fazla seçenekle boğuyorlar ve seçimlerinin yüzde doksan dokuzu uygunsuz."

İnsan olabilirdi ama benim consiliarius'um ağırlığını nasıl ortaya koyacağını biliyordu. Tabii ki Rik'in yardımıyla. Parmaklarını şıklattı ve bağları bir alfa çekişiyle çekti ve tüm adamlar aynı anda dönüp ona baktı.

Gina, "Oturun," diyerek soyunma bölümüne dağılmış sandalyeleri ve sedirleri işaret etti, onlar da hemen oturdular.

Bizi mağazada karşılayan kadına döndü. "Shara, bu Alice Wong, mağaza sahibi ve tasarımcı. Çok önemli birkaç akşam yemeği için bir şeyler arıyoruz, ancak diğer konuklara çok fazla çabalıyormuş gibi hissettirmeden bir izlenim bırakacak özel bir elbise. Kırmızı halıya yakışır ama trafiği tamamen durdurmasına da gerek yok." Gina bana göz kırptı. "O tür bir elbise başka bir gün kullanılacak."

Söylemesine gerek yoktu. Eğer Triune'de görünmek zorunda kalırsam trafiği durduracak bir elbiseye ihtiyacım olacaktı. Bu düşünce midemi korkuyla sıktı.

Etrafımda yavaş bir daire çizerek yürüyen Alice, "Kısa mı uzun mu?" diye sordu. "Gerçekten bir tercihim yok."

"En sevdiğin renk?"

Bunu düşünmek zorundaydım. Günün her dakikasında hayatta kalmak için savaşmak zorunda kaldığımda renk gibi önemsiz bir şey hakkında düşünmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Artık çocuk değildim ama çocukken bile güzel pembe bir oda ve fırfırlı elbiseler bana göre değildi. Babam evimizin bir odasını benim için dekore etmişti ve eminim o kadar pencere varken orada uyuyamadığımda kalbi kırılmıştı. Dışarıda canavarlar varken olmaz. "Gerçekten favori bir rengim yok. Tüm renkleri severim."

"Bunu dene," dedi Alice, sesi nazık, yatıştırıcı bir tınıya sahipti. "Gözlerinizi kapatın. Mutlu olduğunuzu hayal edin. Işıl ışıl mutlu. Kendini bu kadar güzel hissettiğin bir zamanı hatırlayamıyorsun."

İstediyini yaptım. Hemen korunun içindeydin ve dolunaya bakıyordum. Kadim ağaçlar etrafımda fısıldıyor, hafif bir esintiyle dans ediyor ve sallanıyordu. Ama evim yerine, ortada İsis'in piramidini gördüm.

"Hangi renkleri görüyorsun?"

"Renk değil, gerçekten. Ay ışığı. Gölgeler. Karanlık, gece vakti."

"Çok iyi. Artık gözlerini açabilirsin."

Öyle yaptım ve Alice hem bana hem de Gina'ya gülümsedi. "Aklımda özel bir elbise var. Hemen döneceğim."

Rik kaşlarını çatarak, "Birden fazla olmalı," dedi.

"Tamamen katılıyorum," diye cevap verdi Gina, kaşlarının şaşkınlıkla kalkmasına neden olan hınzır bir gülümsemeyle. "Bu en önemlisi, bu yüzden Alice'i çağırdım. Arkadaşları onayımızı almak üzere raflardan başka kıyafetler de seçmeye başladılar ve kısa süre içinde burada olacaklar."

İnledim. Harika. Daha fazla şey denemek.

"Alice size bir kez baktı ve bedenlerinizi ve vücut şeklinizi biliyordu. Çok az deneme yapmanız gerekecek, tabii siz istemediğiniz sürece. Rafları gösterecekler ve siz sadece beğendiğinizi seçeceksiniz."

"Ya da başımızı sallayıp tüm dükkânı alabiliriz," diye ekledi Daire. "Benim oyum bu yönde."

"Bütün mağazaya ihtiyacım yok. Bunların bir kısmını bile nerede giyebilirim ki?"

"Seni korkutmak istemedim..." Guillaume bakışlarımı kendisine çekerek usulca konuştu. "Ama yıldızınız hızla yükseliyor. Mayte yardım ya da koruma için sana başvuran ilk kraliçe. Çok yakında tüm kraliçeler Shara Isador'u tanıyacak. Davetler ve talepler, Gina'nın tüm ekibinin sıralayabileceğinden daha hızlı bir şekilde yığılacak."

Mehen kaşlarını çatarak, "Bir de Triune var," dedi. "Eninde sonunda senin varlığını talep edecekler."

Gözlerim kısıldı. Bu kelimeyi sevmemiştim. *Talep*. Bana istemediğim bir şeyi yaptırmaya ya da istemediğim bir yere gitmeye çalışsınlar.

Gina, "Bir Triune izleyici elbisesi bu mağazadaki her şeyi piknikte giyilecek bir şey gibi gösteriyor," diye itiraf etti. "Alice'le tanışmanı ve tasarımlarını beğenip beğenmediğini görmeni istememin bir nedeni de bu. Eğer beğenirsen, sana resmi bir sunum elbisesi yapması için onu görevlendireceğiz."

Resmi sunum. Düşüncesi bile beni kaşındırıyordu, sanki kurdeşen döküyordum. "Ya reddedersen?"

Herkes bana baktı, çeneleri düştü, gözleri dehşetle büyüdü. "Üçlü Birlik'i reddedemezsin," dedi Gina sonunda.

"Neden olmasın?"

"Tüm Aima üzerinde nihai güce sahipler. Oturan kraliçeler sizi idam etmek için oylama yaparsa, iş biter. Duruşma yok, mazeret yok, açıklama şansı yok."

senin tarafın. Sen, Kanın ve tüm sarayın kılıçtan geçirilecek."

Titredim, kendime sarıldım. Rik alçak sesle gürledi ve yanıma geldi, kollarını bana doladı ve katı sıcaklığını sırtıma bastırdı, ama yine de içimin derinliklerinde üşüdüğümü hissettim. "Yuva bizi korumayacak mı?"

"Bir süre için," dedi Guillaume, geniş, yara izli ellerine bakarak. Bu bana Desideria'nın celladı olarak geçirdiği yılları düşündürdü. Yüzyıllar boyunca kaç kraliçe -ve onların kanlarını- öldürmüş olmalıydı. "Desideria ölmeden yıllar önce olsa da infaz için resmi emrin çıktığını duydum. Herkesi süresiz olarak bir yuvanın içinde tutmak zor, özellikle de bu çağda. Artık kimse kendi kendine yetemiyor. Eninde sonunda yuvada yiyecek ya da su tükenecek. Ya da tehlikede olan ya da yardım sözü veren birini içeri alırlar ve ihanete uğrarlar. Ya da çoğu zaman kraliçe, barışçıl bir şekilde teslim olursa sarayının yaşamasına izin vermek için Üçlü Birlik ile pazarlık yapar."

Üçlü Birlik'ten Isador Hanesi'nin idam edilmesi emri gelirse bize ne olacağını hayal etmeye çalıştım. Öfke içimde kabardı, asit gibi yakan karanlık gölgeli bir miasma. Herkesi nasıl koruyacağımı bilmiyordum ama koruyacaktım. Bir yolunu bulacaktım.

Ve eğer yapamazsam.

Kendini bizim için feda etmene asla izin vermeyiz: Rik fısıldadı, ama fısıltısı keskin bir çelik gibi kesiyordu. Asla. Eğer sen ölürsen, biz de ölürüz. Sensiz yaşamayı reddediyorum:

Alice kolunda uzun keten bir çantayla soyunma odasına geri döndü ama odadaki karanlık havayı hissederek bir an tereddüt etti. "Her şey yolunda mı?"

Zorla gülümsedim. "Evet. Biz de tam bir gün mağazanızdakinden daha büyük bir elbiseye ihtiyaç duyma olasılığını tartışıyorduk."

Gözleri parladı ve bana geniş, çekici bir gülümseme verdi. "İşte bu tam bir meydan okuma gibi görünüyor."

"Önce şu elbiseyi bir görelim," dedi Gina.

Alice küçük bir merdiven kullanarak çantayı elbisenin yere değmeyeceği kadar yüksek bir kancaya astı. Çantanın fermuarını açtı ve elbiseyi ortaya çıkarmak için çarşafı dikkatlice geri çekti.

Etek uzun ve dolgundu, havada bir bulut gibi sürüklenen bir tür akışkan malzemeden yapılmıştı. Korse oldukça sade görünüyordu.

geleneksel korse prenses tarzı. Mücevherleri, fırfırları ya da ışıltıları yoktu. Onu benzersiz kılan, gövdesindeki koyu gece yarısı morundan yavaşça lavanta grisine ve en altta gümüşü beyaza doğru solan boyalı ombre efektiydi.

Alice eteği kaldırdı ve ben yürürken nasıl hareket edeceğini göstererek aşağıya doğru salınmasına izin verdi. "Ne düşünüyorsun? Ben buna *Geceyarısı Sonatı* diyorum."

"İnanılmaz," diye cevap verdim, Gina'ya bakarak. "Sen ne düşünüyorsun? Bu yeterince süslü mü?"

"Uygun mücevherlerle, evet, sanırım bu işe yarar." Gina kollarını kavuşturmuş, parmaklarını dirseğine vurarak bir süre elbiseyi inceledi. "Evet, sanırım o takımı getirdim. Angela'ya çantayı getirmesini söyleyeyim de birlikte deneyin."

"Bekle, mücevher mi getirdin? Sonunda nasıl bir elbise giyeceğimizi bile bilmeden mi?"

Gina bana kendini beğenmiş bir şekilde başını salladı ve telefonda, "Kırmızı kadife çantayı ve size gösterdiğim diğer çantayı bagajdan getirebilir misiniz lütfen? Tamam. Teşekkürler."

Nevarre ayağa kalktı. "İzninizle kraliçem, onu içeri götüreceğim."

Başımı salladım ve o da hemen limuzine yöneldi. Hâlâ Gina'nın bir sürü mücevheri nasıl getirdiğini anlamaya çalışıyordum. Son duyduğuma göre, Isador'un tüm mücevherleri Kansas City'de bir kasada kilitliydi. Onları jete saklamış olsa bile, biz sadece arabayı kiralamıştık. Belki de Angela'nın bizimle içeri gelmek yerine arabada kalmasının nedeni buydu. Benim bile bilmediğim mücevherleri koruyordu.

"İleriye düşünmek ve her şeyi en ince ayrıntısına kadar planlamak benim işim," diye hatırlattı Gina. "Kansas City'den taşınır taşınmaz mücevherlerin büyük bir kısmını yakınlarla naklettirdim, böylece onlara her an ulaşabileceğiz. Angela'nın bu yolculuktaki tek görevi mücevherlerinizi takip etmek ve güvende olduklarından emin olmak."

"Her zaman Kan'dan birinin onları korumasına yardım etmesini sağlamalı mıyım?"

"Bu size kalmış ama gerçekten gerekli değil. Angela silahlı ve onları çalmayı düşünen herkesle başa çıkabilecek kapasitede."

Lacivert takım elbisesi ve şık topuklu ayakkabılarıyla Angela, bir elinde kırmızı kadifeden büyük bir çanta, diğer elinde daha büyük siyah bir çanta olan Nevarre ile içeri girdi. Silahı nereye sakladığını görmek için ona baktım, ama eğitimsiz gözlerim için belli değildi.

"Sırtının alt kısmında, eteğinin belinde yarı otomatik bir silah taşıyor.
Guillaume dedi ki.

Nereden biliyorsun?

Yüzü hareket etmedi ama bağın içinde *sırttığını* hissettim:

"Perdenin arkasına geçerseniz, elbiseyi giymenize yardım edeyim," diye teklif etti Alice. "Korse beden tek başına zor olabilir."

"Gina, sen de yardım edebilir misin? Böylece beni bu akşamki yemeğe nasıl götüreceğini bilirsin."

"Tabii ki."

Büyük soyunma perdesinin arkasına geçtik ve ağzım açık kaldı. Çok çeşitli iç çamaşırları raflara dizilmişti. Tangalardan tam kapsamlı külotlara kadar her çeşit külot. Düzinelerce farklı türde sütyen. Jartiyerler ve çoraplar. Alt raflarda, ense yapan stiletto'lardan tüm gece dans edebilen babetlere kadar her türden muhteşem ayakkabılar vardı.

Vay canına. Daha önce böyle şeylerin reklamını görmüştüm ama kendimi bunları giyerken hiç hayal etmemiştim. Ama evet, bu zarif şeylerden bazılarını denemek için sabırsızlanıyordum. Daha da ötesi, erkeklerin beni böyle şık kıyafetler içinde gördüklerinde verecekleri tepkiyi görmek için sabırsızlanıyordum. Gerçi beni hiçbir şey giymeden görmeyi tercih edeceklerinden eminim.

"Biliyorsun,": Rik gürlledi.

Alice elbiseyi ters astı, böylece bağları gevşetmeye başlayabilecekti. Korse gerçekten de bir korseydi, sadece korse gibi görünmesi için yapılmamıştı. "Bu özel elbisenin içinde bol miktarda destek var, ama bir kadının giyecek çok fazla güzel şeyi olamaz."

Aynı anda birden fazla sütyene sahip olduğum bir zamanı zar zor hatırlıyordum, hele bunlar kadar süslü bir sütyene hiç sahip olmamıştım. Fikrimi değiştiremeden, "Hepsini alacağım." dedim.

"Mükemmel," dedi Gina. "Ben de bunu söylemeni umuyordum."

Alice ona korseyi gevşetmek ve sıkmak için en iyi yolu gösterirken, ben de tenime kadar soyundum ve ardından zar zor giydiğim beyaz dantel külotumu çıkardım. Sonra eteği dikkatlice başımın üzerinden indirdiler ve korseyi aşağı çektiler.

Onlar korseyi tekrar sıkarken ben aynadan izledim.

"Zaten çok güzel bir şekli var, bu yüzden çok fazla sıkılaştırmanızı tavsiye etmem. Özellikle de yemek yiyecek ya da dans edecekse. Kemik inanılmaz derecede güçlü ve nefes almasını zorlaştıracaktır."

Korse ağır ve sıkıydı ama gerçekten iyi hissettiriyordu. Gece yarısı moru kadife gözlerimi mücevher gibi parlatıyordu. Etek bacaklarımda dalgalanıyor, zahmetsizce üzerimde süzülüyordu.

"İsterseniz daha fazla hacim için altına ekleyebileceğiniz hafif bir kabarık etek var."

Daha fazla hacim mi? "Aslında, evet, neye benzediğini görmek isterim."

"Tabii ki. Hemen döneceğim."

Aynada döndüm, rengin koyudan açığa doğru akışını sevdim. *Midnight Sonata* güzel bir isimdi ve elbiseye mükemmel bir şekilde uyuyordu. Karanlık ve aydınlığın oyunu bana gece yarısı ve ay ışığını hatırlattı ve renklerin birbirine karışmasını sevdim.

Alice tekrar içeri girdi ve elbiseyi daha da kabartan ama yine de hareket ettiğimde hafifçe dönüp sallanacak kadar hafif bir kabarık etek giymeme yardım etti. "Evet. Bayıldım. Sen ne düşünüyorsun, Gina?"

"Katılıyorum. Bu durum için mükemmel. Güzel ve zarif ama abartılı değil. Ayakkabı için ne önerirsiniz?"

Alice duvara yaklaştı, alt raflardaki topuklu ve düz ayakkabılara baktı. "Dans olacak mı?"

"Sanmıyorum ama resmi bir tören var, o yüzden bir süre ayakta kalacak."

"Topuklularla ne kadar iyi yürüyorsun?"

Yüzümü buruşturdum. "Kısa mesafelerde kullanabiliyorum ama çok fazla kullanmadım." "O zaman bunlara benzer bir şey öneririm." Bir çift mor ayakkabı önerdi.

ayak bileklerimi saran mor kurdelelerle tamamlanmış, gerçekten bale terliklerine benzeyen düz ayakkabılar. "Bunlar inanılmaz derecede rahat ve benzersiz tarzı ve rengi kesinlikle ilgi çekecek."

Denedim ve kabul etmek zorunda kaldım. Ayak bileklerimin etrafındaki bağcıklar çok sevimliydi ve rengi morun orta tonuna mükemmel bir şekilde uyuyordu.

Gina kırmızı kadife kutuyla geri döndü. "Şimdi mücevherleri ekleyelim ve sen de çocuklar için dönebilirsin."

Açtığı anda nefesim kesildi. Elimde değildi. Hayatım boyunca bu kadar mücevheri bir arada görmemiştim. Ne tür taşlar olduklarını bile bilmiyordum. Koyu mor, neredeyse elbisenin bedeni kadar koyu, birkaç tanesi o kadar büyüktü ki gerçek gibi bile görünmüyorlardı. Elmaslar taşların arasına girerek ışıltıya katkıda bulunuyordu.

Etkilenen tek kişi ben değıldim. Alice'in gözleri de benimkiler kadar şaşkındı. Önce mücevherlere sonra da bana baktı, yüzünde spekülatif bir ifade belirdi. Ünlü biri olup olmadığımı merak ediyordu. Belki bir aktris ya da küçük bir kraliyet mensubu. Ona güvenebileceğimizi umuyordum. Harika elbiseler tasarlamış olması, gizlice birkaç fotoğrafımı çekip bir magazin gazetesine satmayacağı anlamına gelmiyordu. Eğer Üçlü bilgi istemeye gelirse....

"Bunlar yüzyıllardır Isador'un mirası." Gina kolyeyi kutusundan çıkardı. "Sadece mor bir elbise seçmeni bekliyorum."

Kolye boynumda ağır ve soğuk duruyordu. Oh. Benim. Kibir. Mücevherler inanılmaz görünüyordu. Belki de benim hayal gücümdü ama taşlar ışığı yakalıyor ve etrafımdaki havaya mor ışınlar saçıyor gibiydi. Elmaslar daha da parlıyor, deli gibi ışıldıyordu. Vücuduma uyumlanmışlardı, sadece tenime dokundukları için benim sihrimle parlıyor gibiydiler.

"Küpelere," Gina onları kaldırdı. "Klipsli, çünkü çok ağırlar."

Vay canına, evet, süper ağır. Alev aldılar ve saçlarımin altında mor yıldızlar gibi parladılar. Küpelere daha fazla hayran kalabilmek için uzun saç tellerini geriye attım. "Sırada o var," dedi Gina gizemli bir şekilde. "Hadi gidip adamlarının ne söyle."

Elbisenin içinde nasıl göründüğümü zaten biliyorlardı. Bağlarımızdaki fokurdayan volkan herhangi bir gösterge ise, çok beğendiler.

Derin bir nefes alarak perdenin arkasından çıktım.

Önümde bir halka oluşturarak toplanan Kanım, hep birlikte diz çöktü.

"Majesteleri, Shara Isador. Kraliçemiz çok yaşa."

RIK

Kraliçemin güçlü, güzel, seksi, kendine güvenen, zarif ve hataya yer vermeyecek kadar nazik olduğunu BİLİYORDUM - değer verdiği birini tehdit etmediğiniz sürece.

Ama kraliyet ailesinden olduğuna dair kanıtlar görünce.

Guillaume'un cehennem atı iki arka toynağıyla göğsüme tekme atmış, Daire ise halıyı altımdan çekip almış gibi hissettim.

Dizlerimin üzerinde sadece ona bakabiliyor ve onun bu dünyada yaratılmasında ve yanında hizmet etmeme izin verilmesinde parmağı olan her tanrıçaya şükredebiliyordum.

Gina arkamızdaki birine işaret etti - kraliçemizin ihtişamı karşısında ne kadar şoka girdiğimizin bir başka göstergesi de, haberimiz olmadan bir başkasının yaklaşmasıydı. Neyse ki birkaç kadın ellerinde fırçalar, klipsler ve kozmetik ürünleriyle Shara'nın üzerine çullandı.

"Çok fazla makyaj yapmayın," diye uyardı Gina. "Gözlerini ve dudaklarını vurgulayın ama yüzü doğal ve kusursuz görünmeli."

"Cildi şimdiden parlıyor," dedi kadınlardan biri. "Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim."

Çünkü daha önce hiç güç dolu bir Aima kraliçesi görmemişti.

Shara'nın uzun saçlarını büküp başının üstünde dağınık ve tamamen doğal görünmeyi başaran gevşek bir bukile yığını haline getirdiler, aynı zamanda boğazını açıp mücevherlerin ışıldamasına izin verdiler.

"Şimdi de taç," dedi Gina.

Shara'nın başı döndü. "Ne *tacı*?"

"Sen Isador'un kraliçesisin. Elbette bir taç var. Aslında birkaç tane. Ama sen son Isador kraliçesi olduğun için Isis'in tacını takmaya hakkın var." Angela büyük kare bir kutuyu ona doğru çevirerek açtı ve Gina içine uzanarak geniş boynuzları olan ağır bir altın taç çıkardı ortasında kırmızı bir disk tutuyor.

"Onu bunu giyerken gördüm," diye fısıldadı Shara. "Yapamam... Yani, bu..." Yutkundu, gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "Bu onun. Ben..."

Gina tacı saygıyla tutarak, "Bunu soyuna verdi," diye ısrar etti. "Eğer görmek isterseniz, taktığı diğer tacı da getirdim. Daha çok bir tahta benziyor. Bu..." Tereddüt etti, gözleri sertleşti, ağzı sert bir şekilde eğildi. "Kırmızının çelişkili olabileceğini biliyorum ama o güneş. Sana *yaptığı* saldırıdan sonra, güneşin *onun* ihtişamı olduğunu gösteren tacı takmak isteyeceğini düşündüm. Onun değil."

Ah, Shara bu düşünceyi sevdi. Çenesi yukarı kalktı ve başını salladı. Gina onun arkasına geçti ve tacı dikkatlice başına yerleştirdi, saçlarını ağır altın başının üzerinde yastıklanıp dengelenecek şekilde ayarladı.

Zaten güç ve güzellikle parlıyordu, vücut bulmuş bir tanrıçaydı.

Ama başındaki taçla.

Ben, Isis, var olmuş, var olan ve var olacak her şeyim.

Hâlâ ayakta olsaydım, dizlerimin üzerine düşerdim. Bir insan böyle bir gücün karşısında nasıl durabilirdi? Daire bir adım daha atarak yüzüstü uzandı ve gözlerini ondan ayırmamak için boynunu zorladı. Guillaume da onu takip etti ve ben de onun nasıl yüzüstü yattığını hatırladım.

onu ilk gördüğünde yerde yatıyordu. Sırada Nevarre ve Xin vardı, ama Mehen ve Ezra bir an birbirlerine baktılar, diğerinin önce gitmesi için cesaretlendirdiler ve sonra ikisi de aynı anda, yumuşak bir şekilde, bir olarak karınlarına indiler.

Bana baktı, gözleri irileşmişti, ağzı hayır demek için açılmıştı, ihtişamının önünde böyle bir teslimiyet göstermesi gerekli değildi. Bakışlarını tutarak öne doğru eğildim, avuçlarımı yere koydum ve kendimi yavaşça yere bıraktım.

Dudakları titredi. Sarsılmış, sanki o ana kadar üzerimizdeki gücünü hiç anlamamış gibi kolunu kaldırdı ve bileğini yırtarak açtı.

Gina'nın nefesi kesildi. "Elbiseye kan bulaştırma!"

Aslında elbisenin, ön kısmına kan sıçratılmış haliyle daha iyi görüneceğini düşünmüştüm. Mükemmel bir şekilde görebiliyordum: şeklini saran şık beyaz bir elbise, kırmızı damlatılmış ve kraliçemizin kanıyla korsajdan ve etekten aşağı sıçramıştı.

Tanrıçamızın kanı.

Önce o bana geldi ve bileğini uzattı. Elini ağızma götürecektik kadar yükseldim ve derisindeki kanı yaladım.

Birkaç damla mermer karoya çarptı ve Daire zemini yalayarak temizlemek için yaklaştı. *Kadının şaşkınlığı karşısında mırıldanmaya başladı: "Kanını bu şekilde ortalık yerde bırakamayız. Thrall'lar bir damlasını bile tatmak için bu binanın duvarlarını yıkar. Kesinlikle umurumda değil. İzin verirsiniz arkanızdan yürüyüp yere düşen her damlayı yalayacağım:*

Daha sonra Guillaume'u yanına çağırdım ve diğer kanları da sırayla onun için karınlarına düştüler. Mehen ve Ezra en sondaydı ve onlara iyi geçinmeyi öğretmek için aynı anda kanını paylaşdırmak istiyordum.

Mehen beni şaşırtmayı başardı. Başını Ezra'ya doğru salladı. "Önce sen git."

Büyük adam onun fikrini değiştirmesini beklemedi ve dudaklarını kraliçemizin bileğine kilitlemek için daldı.

Mehen kaşlarını kaldırdığını fark etti ve biraz mahcup bir şekilde güldü. "Eğer en son ben gidersem, yarayı yalayarak kapatabilirim. Bu, ayının sıradaki olmasına değer."

:*Fuck me,:* Ezra mırıldandı. *Bunu hiç düşünmemiştim:*

"Um..." Alice hafifçe sallandı, yüzü solgundu.

Shara bana baktı, gözleri parladı: *"İnsanların izlediğini unutmuşum...*

"Bu çok eski bir kan yemini töreni, eski şövalyeler kraliçelerine sadakat yemini ederlerdi," dedi Gina hızlıca. "Gardırobun geri kalanını görebilir miyiz?"

onun için seçtiniz mi?"

Daha fazla satış vaadi kadını sersemlikten kurtarmış gibi görünüyordu. İş arkadaşlarına döndü ve onlar da koşuşturarak birkaç raf dolusu kıyafet getirdiler. Shara bileğini Mehen'e uzattı ve Mehen birkaç yudum aldıktan sonra diliyle sert bir hareket yaparak yarayı kapattı.

Ayağa kalktım ama ona dokunmakta tereddüt ettim. Etrafında parlayan bir güç aurası asılı duruyordu; mücevherlerden ve taçtan, ama özellikle de gözlerinden ışık yayılıyordu. Kanının eklenmesi onun uhrevi görünümünü daha da güçlendirmişti. Hiçbir ölümlü insan İsis'in örtüsünü kaldıramaz ya da ona dokunmaya cesaret edemezdi. İnsan değildim ama ölümsüz de değildim. Şu anda, ihtişamına el sürmeyi aklından bile geçiren bir erkeği krallığa uçuracak türden tanrıça seviyesinde bir güç taşıyordu.

Shara elini koluma koydu. Parmakları titriyordu, bağı son derece kırılgandı. Tam olarak korkmamıştı ama başına gelen her şeyden dolayı bunalmıştı. Kayasına ihtiyacı vardı. Bana ihtiyacı vardı. Ben de diğer elimi onunkinin üzerine kapattım ve daha da yaklaşarak ona sıcaklığımı, gücümü ve korumamı sundum. Her zaman. Ve özellikle de kalbimi.

T Mexico City yolculuğunun geri kalanı sinirlerime göre çok hızlı geçti. Sanki bir göz kırptım ve hepimiz yeni muhteşem kıyafetlerimizi giymiş ve uçağa geri dönmüştük. Bir göz kırpma daha ve biz Meksika'daydık ve başka bir arabaya geçtik, bu uzun siyah bir Hummer'dı, neyse ki klimalıydı. Daha Mayte'yle tanışmadan makyajımın terden akmasını istemiyordum.

Başka bir kraliçeyle tanışacaktım. Sinirlerim o kadar gergindi ki, yanlışlıkla Rik'i ya da Daire'yi iki yanımdan tekmeleyip duruyordum. Yanımda durmadan mırıldanması bile yardımcı olmadı.

"Ya bunu berbat edersem?" Özellikle kimseye fısıldamadım. "Ya adını unutursam? Ya da onu nasıl selamlayacağımı? Tekrar ne söylemem gerekiyor?"

Gina Daire'ye doğru uzandı ve dizimi sıkıca kavradı. "Dürüst olmak gerekirse, önemli değil. Nazık ve kibar ol. Senin için gösteri yapıyor. Yardımınızı istiyor."

"Ama bundan emin değiliz."

"Var," dedi Gina kararlılıkla. "Yuvasını size sunması için başka bir neden yok. Yardımınızı istiyor. Hem de çaresizce."

"Ama ya yanlışlıkla ona hakaret edersem?"

"Onun izni olmadan Kanından beslenmediğin sürece, ona hakaret etmiş olmazsın."

Bu beni ürpertti ve Rik'e daha çok bastırdı. Kolunu omuzlarıma dolamıştı, bu yüzden beni daha yakına çekti, böylece neredeyse onun kucağındaydım, Daire çoğunlukla üstümdeydi. "Onun insanlarından herhangi biriyle beslenmek istemiyorum. Bu bir sorun olmayacak." Guillaume kısık bir ses çıkararak dikkatimi ona çekti. "Ne?"

"Konuyu karıştırmak ya da endişenizi daha da arttırmak istemem ama iyi niyetinin bir göstergesi olarak size sarayından birini teklif edebilir. Kanından ya da doğrudan ailesinden birini teklif ederse, reddetmek hakaret olur."

Ağzım bir an açık kaldı. "Kanımdan başka kimseden beslenmiyorum. Nokta."

"Ama sana yemin etmek isterse ve sen de kabul edersen, onun kanını tatmalısın. Sana resmi boğazını sunacak."

Sertçe yutkundum, midemi yatıştırmaya çalıştım. Sanki Nevarre'nin kuzgunu tüm arkadaşlarıyla birlikte midemin derinliklerine çökmüştü. İçten içe, ondan beslenmek zorunda kalacağımı biliyordum. Sadece bunun nasıl olacağını kafamda tam olarak canlandıramamıştım. Gina'yı insan hizmetkârım olarak bana bağlamak için ona kanımdan verdiğim zamanki gibi birkaç yutkunmayla olmayacağına dair bir his vardı içimde.

"Tüm sarayının önünde," diye ekledi Mehen, pek de yardımcı olmamıştı çünkü inledim ve yüzümü ellerime gömdüm. Rik ona hırladı. "Ne? Bu, sarayının tanıklık etmesi gereken bir onur. Kraliçelerini senin önünde diz çökerken görmeliler. Boğazını sana açmış. Onu nasıl karşılayacağın, ileride sana nasıl bakacaklarını belirleyecek. Çekingen davranırsanız, zayıf olduğunuzu düşünürler. Ona kötü ya da kaba davranırsanız, kızabilirler ama birçoğu onlara ne yapacağınızdan korktuğu için size karşı gelmekten korkacaktır. Bu, kraliçeleri dışında kimseye dokunmadan onlara bir ders vermeniz için bir şans."

Guillaume homurdandı. "Biz Aima'lar her küçük dokunuş ya da jestten bir anlam çıkarmayı severiz."

"İşte bu yüzden bir hata yapmaktan çok korkuyorum."

"Sen hata yapmaktan acizsin," dedi Rik kararlı bir şekilde ve omuzlarımı iyice sıktı. Her iki kana da sert bir bakış fırlattı. "Kendinize sadık kalın ve kalbinizin sizi yönlendirdiği gibi hareket edin, her şey yoluna girecektir. Tanrıçanız sizin içinizde yürüyor. Hata yapmanıza izin vermeyecektir."

Birkaç dakika sessizlik içinde yol aldık ve birden ilk kraliçemin yakınlığını hissettim. Daha doğrusu yuvasını.

Hava yankılanıyor, enerji ile uğulduyordu. Yaklaştıkça çınlama kulaklarımda yankılanıyor, dişlerimin ağrımasına neden oluyordu. Rahatsız edici değildi ama eğer isterse canımı çok yakabileceğini hissediyordum. Araba yavaşladı ve sonunda durdu. Hava o kadar büyük bir enerjiyle titriyordu ki kan çemberinin tam olarak nerede olduğunu biliyordum.

"Yuvaya girmeliyiz," dedi Gina. "Bakalım bizi karşılaması ve içeri sokması için kimi göndermiş. Bu bize toplantının nasıl geçeceği hakkında çok şey söyleyecek."

Araba hâlâ çalışır durumdayken biri yaklaştı ve sağ tarafımdaki arabanın kapısını açtı. Rik bağ aracılığıyla hızlı emirler gönderdi: *"Mehen, sonra Guillaume, Nevarre, Daire, Ezra, Xin, görünürde kalın. Onlara niyetimizden şüphe etmeleri için bir sebep vermeyin. Yolun iki yanında sıralar oluşturun. Kraliçemiz içerideyken sınıra doğru yürüyeceğiz."*

Mehen bakışlarımı karşıladı, zümrüt gözleri heyecanla parlıyordu. "Canavarımı serbest bırakacak mısın? Seni uçurmam gerekirse diye?"

İyi bir noktaya değindi: Eğer saldırı altındaysanız, durup ejderhasını kurtarmak için endişelenmemenizi tercih ederim. Vites değiştirmesini ve seni olabildiğince çabuk çıkarmasını istiyorum:

Leviathan'ın boynundaki parlayan büyü tasmaını geri çektim ve Mehen titredi, ejderhası vücuduna yerleşmeden önce bir an kanatlarının gölgesi ve parıldayan pençeleriyle dışarı doğru şıştı. "Kimseyi öldürmeyin. Tabii, bilirsin, mecbur kalmadıkça."

Arabadan inerken alaycı bir göz kırpışıyla başını eğdi. "Elimden geleni yapacağım. Ama ayı beni kızdırırsa söz veremem."

Kanımın geri kalanı teker teker arabadan indi. Gina elimi son bir kez sıktı. "Her şey yoluna girecek. Yolun her adımında sizinleyiz."

Sonra arabada sadece Rik ve ben kaldık. Elimi ağzına götürdü ve parmak eklemlerimi öptü. "Kimsenin sana zarar vermesine asla izin vermeyeceğim."

"Biliyorum." Derin bir nefes aldım, birkaç saniye tuttum ve sonra yavaşça bıraktım. "Kendim için endişelenmiyorum. Birini gücendireceğimden ve içeride mahsur kalacağımızdan korkuyorum."

Elimi ters çevirdi, başparmağı avucumda nazik daireler çizdi, bir öpücük kondurdu ve parmaklarımı üzerine kapattı. "Onları gücendir. Fark etmez. Sen Isador'un kraliçesinin ve sana dokunamazlar. Ama ben sizi birilerini gücendireceğinizden korkmayacak kadar iyi tanıyorum kraliçem. Her şey iyi olacak."

"Söz mü?"

Bana göz kırptı ve koltuktan kapıya doğru kaydı. "Bunu biliyorsun. Çıkmadan önce sana elimi uzatmamı bekle."

Onu, arabadan inmeme bekleyen insanlara ters ters bakan, kötü bir alfa olarak hayal ettim. Bu benim

Ağzım titredi ve sinirlerim biraz yatıştı. Eli kapının dışına indi ve parmaklarımı onunkilere geçirerek kapıya doğru kaydım.

Ayağa kalktığımda ılık hava yüzüme çarptı. Önce gökyüzüne baktım, kaç kişinin izlediğini görmekten korkuyordum. Hava henüz kararmamıştı ama güneş muhteşem bir renk patlamasıyla ufkun altına doğru kayıyordu. Ayı göremedim ama büyük, parlak bir yıldız gökyüzünde bana göz kırptı.

Rik elimi kolunun altına sıkıştırdı, parmakları sert ve kendinden emin bir şekilde elimdeydi. Pazuları elimin altında kabarmış, kaya troll'ü derisinin altında geziniyordu. Beni her an savunmaya hazırdı. Gina bana cesaretlendirici bir gülümseme verdikten sonra döndü ve bizi beyaz çakıllı bir araba yoluna götürdü. Taş sütunlar araziye açılan geniş bir demir kapıyı çevreliyordu. Kan çemberine yaklaştığımızda kafa derim ürperdi, sinirlerim gerginlikle uğuldadı. Sınırı gözlerimle göremiyordum ama kollarımdaki ince tüyler diken diken olmuş, sanki elektrikli bir çit beni çarpmaya hazırmış gibi titriyordu.

Mehen ve Guillaume sütunun iki yanında, alçak taş duvarın hemen içinde duruyordu. Burası en uç nokta olmalı. Kapının diğer tarafında küçük bir grup insan bizi bekliyordu ama her iki tarafta, arazinin derinliklerinde çok daha fazlasının olduğunu hissedebiliyordum. Gina kapının önünde duraklayınca kalbim küt küt atmaya başladı. Lanet olası bir reverans yaptı ve içimi ani bir panik dalgası kapladı. Biz reverans yapmaz, selam vermez ya da-

Çünkü benim kraliçem kimseye boyun eğmez: Rik homurdandı. *:Triune bile.:*

"Hoş geldiniz, Isador Evi," dedi bir kadın, alçak ve tatlı sesi gecenin içinden geliyordu. Benden kısaydı ve bomba gibi kıvrımları vardı, vücudunu saran ışıltılı pembe bir elbise giymişti. Yanında başka bir kadın duruyordu, beyaz bir elbise içinde uzun ve inceydi. "Ben Mayte Zaniyah, yuvama hoş geldiniz. Lütfen Valle de Zaniyah'ta dinlenin."

Kraliçenin kendisi mi bizi karşılayacaktı? Bu bana pek olası görünmedi, özellikle de saray politikalarına alışkın yaşlı Aima için. Gina'ya baktım, onun da gözleri şaşkınlıkla parlıyordu, bağları heyecanla ışıldıyordu. Bunu büyük bir onur olarak kabul etti. "Teşekkür ederim Majesteleri. Davetinizi kabul etmekten onur duyduk. Ben consiliarius, Gina Isador."

Mayte başını hafifçe eğdi, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Lütfen, arkadaşlar arasında resmiyete gerek yok. Bu benim consiliarius'um Bianca."

"Mayte. Bianca." Gina başını her ikisine de eğdi ve sonra bana dönerek başını daha da eğdi. "Kraliçemi takdim edebilir miyim, Shara Isador."

Mayte'nin bakışları bana kilitlendi ve gülümseyip başını eğmesine rağmen parlak gözleri beni çekiştirdi. Çılgınca, neredeyse. Korkmuş. Endişeliydi. Ama *benim yüzümden* değil ve sonunda anladım. Hata yapmaktan en az benim kadar korkuyordu.

Üzerime bir rahatlama çöktü ve gerginliğim eridi. Gülümsedim ve aynı saygıyı göstermek için onun hareketlerini olabildiğince yakından yansıttım. "Sizinle tanışmak bir onur."

Bakışlarımı tutarak elini uzattı ve göremesem de elinin görünmez bariyerden kaymış olması gerektiğini biliyordum.

Elini tutmak için Rik'in kolunu bırakmaya başladım ama beni sıkıca kavradı. "Kanınız bitene kadar olmaz."

Mayte elini çekmedi ve yine ondan gelen ezici bir aciliyet hissi hissettim. Sanki beni içeri sokmazsa çok geç olabileceğinden korkuyordu. Tüm duyularımın dinledim, yanlış bir şey bulmaya çalıştım. Umarım bizi bekleyen bir tür tuzak varsa büyüüm beni uyarırdı.

"Elbette, lütfen sizi Kanımla tanıştırmama izin verin," dedi Mayte. "Benim alfam Eztili, Diego, Luis ve Maxtla ile birlikte."

Dört adam öne çıktı ve Rik kılını bile kıpırdatmasa da, her bir adamı tarayıp onları değerli rakipler olarak gördüğünde bağı yoğun bir şekilde titreşti. Eztili en iri adamdı ama Rik'ten neredeyse bir karış daha kısaydı ve onun kadar iri değildi. Dört adam da kıvrak bir zarafetle hareket ediyordu, yağsız kasları derilerinin altından öyle bir kolaylıkla akıyordu ki bana ormanda sessizce dolaşan jaguarları düşündürdü.

:Onlar bir çeşit kedi.: Daire'nin savaş kedisi bir uyarı gümbürdetti. :Büyük ihtimalle tahmin ettiğin gibi jaguarlar, ama yer değiştirene kadar emin olamayacağım...:

Sadece dört kanı mı var? Rik'e sordum. Başka var mı?

Kan çemberinden değil. Duyularımızın aşmakta zorlandığı bir bariyer. Geçtikten sonra, henüz tanıtılmamış başka bir kanı olup olmadığını daha iyi anlayacağım. Bu şüphelenilecek bir şey olurdu:

Arkamda duracak şekilde hareket etti, benim kayam, her zaman arkamda. Sonra diğer Kan'a başıyla selam verdi. Mayte'nin kanından biri elini uzattı ve Mehen elini t u t t u . Bir an için orada durdular, birbirlerinin ellerini sıktılar.

el ele tutuşmuş, birbirlerinin gözlerinin içine bakıyorlardı. Mehen kılını bile kıpırdatmadı ya da tek kelime etmedi ama diğerk adanın gözleri gerildi ve ağzının etrafı soldu. Mehen çemberin içinden geçip onu serbest bıraktığında, adam parmaklarını birkaç kez açıp kapattı.

Sırada Guillaume vardı. Bir an kenarda durup Kan'dan birinin elini uzatmasını bekledi. Bir an aralarında fısıldaştılar, alfaların kellelerini almasıyla ünlü Tapınak Şövalyesi'ni tanıdılar. Bu yüzden Eztlî'nin şövalyemi astlarından birinin getirmesini sağlamak yerine elini uzatmasından etkilendim. Guillaume, Mehen gibi oyun oynamadı ama alfanın bakışlarını en ufak bir gerginlik göstermeden karşıladı ve içeri adımını attı. Kanımın geri kalanı da teker teker onları takip etti, ta ki sadece ben, Rik ve Gina kalana kadar.

Bianca elini uzattı ve Gina çemberin içinden geçti. Tüm bu süre boyunca Mayte sessizce bana elini uzattı.

Şimdi git: Rik söyledi. *İşin bitene kadar arkadayım:*

Derin bir nefes alarak elimi Mayte'nin elinin içine soktum. Parmakları bana sarıldı, hafifçe titriyordu ama bu sinirden de olabilirdi. Avuçlarımızın arasında bir şey kıvılcımlandı ve hızla ısındı. Beni daha sıkı kavradı, gözleri parlıyordu ve beni çekmeye başladı. Artık kan çemberini görebiliyordum, parmaklarımı, bileğimi ve ön kolumu yalayan parıldayan bir enerji duvarı. Avuç içim daha sıcak yanıyordu. İçgüdülerim ciddi bir yanığın acısından kaçınmak için bırakmamı söylüyordu. Bir akıl oyunu mu? Yoksa tanrıçamdan bir uyarı mı?

Ateş tenimi daha da yaktı. Tüm elim ateşe düşmüş ya da elimi sobaya sokmuşum gibi hissediyordum. Ateş benim yeteneğimdi, ama daha önce bana hiç zarar vermemişti.

"Lütfen bırakma," diye fısıldadı Mayte ısrarla, parlayan gözleri bana kilitlenmişti. Gözleri kristal berraklığındaki bir gölün üzerindeki ay ışığı gibi parlıyordu. "Sana ve senin ailene zarar vermek istemiyorum. Yemin ederim."

"Dur," diye bağırdı Rik, bana doğru hamle yaparak. Sırtıma dokundu ve binlerce wattlık bir şimşek içimden geçerken çığlık attım. Onu geriye doğru savurdum, tüm sistemim bir kalp atışında güçlendi. İçimde bir basınç oluştu, büyüm kırmızı çizgi seviyelerine yükseldi. Ne olduğunu bilmiyordum ama eğer onu serbest bırakmazsam, kendi büyüm beni parçalara ayıracaktı.

Dudaklarımı dişlerimle yırtarak açtım ve içimden güç fışkırdı. Buz omurgamı yakarak elimdeki ateşle buluştu.

Bir şey beni o yuvada istemiyordu. Rüzgâr ve şimşek saçlarımı savuruyor, elbisemi yırtıyordu. Çılgınca uğuldayan bir rüzgâr etrafımda dönüyor, siyah yoğun hava beni boğmaya çalışıyordu. Ama Mayte'nin karanlığa karşı fener gibi parlayan gözlerini hâlâ görebiliyordum. Elini bırakmamam için bana yalvarmıştı. Hiçbirimize zarar vermek istemediğine yemin etmişti. Öyleyse Mayte'nin kendi kan çemberinden geçmemi kim istemiyordu?

Açıkçası bu beni çok kızdırdı. Siyasi bir hata yapmaktan o kadar korkmuştum ki Mayte'nin onayına rağmen yuvaya girmeye çalışırken sorunla karşılaşacağım aklıma bile gelmemişti. Fırtınaya karşı koymak için büyümü daha fazla çektim. Ama güç işe yaramıyordu. Ra bize saldırdığında olduğu gibi, rüzgârı uzaklaştırmaya çalıştıkça daha çok kükrüyor, kendi gücümü bana karşı kullanıyordu.

Gücümü geri çektim, fırtınanın kaynağını ararken enerjimi korudum. Fırtınanın beni hırpalamasına izin verdim ve karanlığın derinliklerine gömüldüm. Etrafımda bir kasırga gibi dönen tiz çığlıklara aldırış etmedim, hatta bir şeyin beni kemirdiğini, etimden ısırıklar aldığını hissettiğim bile. Fırtına ciğerlerimdeki havayı emdi ve nefes alamadım. Fırtınanın kuyruğunda, neredeyse kaynağında olmalıydım. Karanlıkta hiçbir şey göremiyordum. Vücudum hızla panikle kaçış moduna geçiyordu ama dişlerimi sıkarak dayanmaya çalıştım.

İşte orada. Altımda bir şeyin titreştiğini, etrafındaki fırtınayı püskürttüğünü hissedebiliyordum. Devasa zehirli bir örümcek gibi Mayte'nin kan çemberinin üzerine çömelmiş, onun sınırını kendi sınırı olarak sahipleniyordu.

Göğsüm ciğerlerim çökmüş gibi ağrıyordu ama büyümü bir ateş topuna dönüştürdüm, enerjiyle dönüyordum, öfkemle kırmızı ve karanlıktı. Ateşimin o iğrenç örümceğin üzerinde patlamasını diledim. Bacaklarının çatırdadığını duydum. Saçları alev aldı ve patladı. Acımasız bir çığlık. Kaçmaya çalıştı, bacakları çatırdadı ve koptu, öfkemle kömürleşti. Daha sıcak. Yüzümdeki yanmayı hissettim, ateş tabakaları vücudumda sanki derimi kemiklerimden ayıracakmış gibi dalgalanıyordu, sonunda örümcek patladı.

Rüzgâr aniden kesilince tökezledim. Göremesem de bedenimin bildiği eller üzerime kapandı. Mehen. Daire. Kanım. Yine de karanlığın içine düştüm. Rik kükredi, yer sarsıldı ve öfkesiyle sarsıldı. Sonra gitmişti. Hepsı gitmişti. Gördüğüm son şey Mayte'nin gözleriydi, beni çekip çıkarırken hâlâ parlıyordu.

W Ne düşünüyorduk ki? Kraliçemizin başka bir kraliçenin yuvasına girmesine izin vermek mi? Kraliçem gitmişti.
Lanet olsun gitti.

Onun bağıını hiç hissedemedim.

Devasa kaya yumruklarımı yere ve görünmez bariyere vurdum, içlerinden birine beni geçirmesi için bağırdım. Onu hissedemiyordum. Sanki ölmüş gibiydi. Yine ölmüştü. Ve buna dayanamıyordum.

Kanının geri kalanı etrafını sardı. Mehen onu kollarının arasına aldı ve ona ihanet eden kraliçe hâlâ onun elini tutuyordu. Yanlarında diz çökmüştü ama hâlâ ona dokunuyordu. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu ama kimsenin ne dediğini anlayamıyordum. Muhtemelen deli bir adam gibi kükrediğim içindir.

"Sakin ol dostum." Diğer kraliçenin alfası gelip önümde durdu. Diğer tarafta güvende, lanet olası amcık. "Kraliçeniz zarar görmedi."

"Lanet olsun, ona zarar gelmemiş! Bütün burayı tuğla tuğla yıkmadan önce beni buradan geçir, orospu çocuğu!"

Diğer adamın gözleri kısıldı, yumrukları iki yanında sıkıldı. Bariyerin arkasından bana dik dik baktı ve ben de ona dik dik baktım. Eğer onu bariyerin bu tarafında yakalasaydım, ikimiz de diğer adamın suratında çizmesiyle kimin duracağını biliyorduk ve bu kesinlikle onun çizme derisinin tadına bakan ben değildim.

"Seni götüreceğim ama kimseye zarar verme. Ne oldu-"

Koluma giren şiddetli krampı görmezden gelerek elimi bariyere dayadım. Eğer yeterince çabuk hareket etmezsem, kramplar sonunda beni bayıltacaktı. "Beni geçirin!"

Adam içini çekti ve elini bileğime doladı. Hemen kan çemberinin içinden fırladım, onu uçarak yolumdan ittim ve Shara'yı Mehen'den aldım. Nefes nefese onu kucakladım, gözlerim kapalıydı, herhangi bir yaralanma olup olmadığına bakmak için bağına nazikçe hissediyordum. En azından onu tekrar hissedebiliyordum, bağı bütündü ve zihnimde parlıyordu. Nefes alış verişimi yavaşlattım ama onu sıkıca tutuşumu gevşetmedim. Hâlâ hareket etmiyordu ve zihninin kıpırdadığını hiç hissetmiyordum. Vücudu hâlâ sıcak olmasına rağmen, sanki zihni boşalmış gibiydi. Bu sefer ölmemişti. Ama soğuktan bayılmıştı.

Taç aşağı kaymış, saçlarına dolanmıştı. Gina karışmış saç tellerini dikkatlice gevşetti ve tacı başından çıkardı. Elleri benimkiler kadar kötü titriyordu. "Ne oldu böyle? Ev sahibi kraliçenin davetiyle bir yuvadan geçmenin tehlikeli olmaması gerekir. Ona korkacak bir şey olmadığını söyledim."

"Olmamalıydı," diye homurdandım ve herkese bir kez daha ters ters baktım. Özellikle de kraliçe Mayte'ye. "Kraliçemin acı çekmesine neden oldunuz."

Başını sallayarak onaylasa da gururla kendini yukarı çekti. "Üzgünüm ama başka yolu yoktu. Yeterince güçlü olduğumu umuyordum ve öyle de. O harikulade."

"Bilinci yerinde değil ve senin elinden acı çekti. Yakında unutmayacağım. o."

Mayte başını eğdi. "Senden bunu beklemezdim, alfa, gerçi ben affınızı kazanmayı umuyorum. Lütfen, içeri girelim ve onu rahat ettirelim. Uyandığında her şeyi açıklayacağım."

Ana eve doğru yürürken etrafımıza pek dikkat etmedim. Onun bağında hissettiğim o korkunç boşluk beni hâlâ çok sarsıyordu.

:G, devral.:

:Anlaşıldı, alfa.: Guillaume hemen diğer Blood'ları ikisi arkada, üçü önde olmak üzere koruma düzenine soktu ve biz çakıllı uzun bir araba yolundan aşağıya doğru yürüdük. İnsanlar yol boyunca dizilmiş, biz geçerken fısıldaşıyorlardı. Isador. Kraliçe. Herkes umutlu ve heyecanlı görünüyordu ama bu beni sadece sinirlendiriyordu.

O kadar endişelendiği ilk siyasi toplantısı, bir kraliçe arkadaşıyla tamamen eğlenceli ve hafif bir düzenleme ile aksamadan geçmeliydi. Oysa tam bir felaket olmuştu ve bunu fark edecek kadar bile uyanmamıştı. Başka bir hata yapma endişesi bir yana. Uyandığında tüm bu yuvanın yerle bir edilmesini isteyeceğini umuyordum.

Zaniyah bizi iki katlı kolonyal tarzda bir evin içine ve birkaç uzun kanepenin bulunduğu karanlık, sessiz bir odaya götürdü. "Buyurun, lütfen oturun. Dinlenin."

Hırıltımı bastırarak en yakındaki kanepeye oturdum, bir yanımda Gina, diğer yanımda Daire vardı. Kan'ın geri kalanı odaya yayılmıştı, acımasız ve soğuk, bize yan bakan herkesi öldürmeye hazırdılar. Mayte'nin dört Kanı vardı ve Bianca kapıyı arkamızdan kapatarak meraklıları dışarı çıkardı.

"Eee?" Shara'nın saçlarını yüzünden geriye doğru düzelterek sordum. "Uyanana kadar bekle, böylece bu hikâyeyi sadece bir kez anlatmış oluruz."

"Eğer uyanırsa," diye mırıldandım karanlık bir sesle. Gerçi bağında hafif bir kıpırdanma hissetmeye başlamıştım bile. Gözlerini açtığında hepimiz rahat bir nefes aldık.

"Ne oldu?" Doğrulamaya çalıştı, herkesin ona baktığını fark edince gözleri fal taşı gibi açıldı. Etrafına bakındı, etrafını tanıyamadı. "Bayıldım mı? Neredeyiz biz?"

Mayte yaklaştı. Kraliçemin önünde diz çökerken gözümü ondan ayırmadım. "Majesteleri, beni hatırladınız mı?"

"Mayte," diye fısıldadı Shara. "Elini tuttum. Avuçlarımızın arasında sıcak bir şey vardı, bir... bir... taş gibi. Sonra alev aldı ve bir kasırga beni öldürmeye çalıştı. Nefes alamıyordum. Fırtınayı ne kadar zorlarsam o kadar güçleniyordu. Sonunda kan çemberinde örümcek gibi bir şey buldum. Onu öldürdüğümde fırtına da dindi."

"Sana en son bir kraliçenin beni ziyarete gelişiyle ilgili bir hikâye anlatmama izin ver," dedi Mayte usulca, kraliçeme ciddiyetle bakarak, gözleri anlayış için yalvarıyordu. "Kırk dokuz yıl önce Keisha Skye buraya davetsiz geldi ve Zaniyah Hanesi'yle görüşmek istedi. Ne istediğini biliyordum ve onu yuvama davet etmeyi reddettim. Sonraki birkaç yılı bize saldırarak geçirdi. Sarayıma sızmak için insanlar gönderdi. Kendi kardeşlerini yakınlarla yerleştirdi, eğer biri tek başına dışarı çıkmaya cesaret ederse saldırmaya hazırdı. Karıncalarıyla neredeyse başarılı oluyordu ama bizim obur ateş karıncalarımızın yuvayı savunmaya yardım edeceğini hesaba kattığını sanmıyorum. Tüm saldırıları başarısız olunca, kendi kan çemberimi kirletmek için buraya son bir kez daha geldi."

Mayte Shara'nın elini tutmak için uzandı. Shara irkildi, çektiği çileden dolayı teni hâlâ hassastı. "Kendi yuvama bir geas koydu, böylece ben izin verene kadar başka hiçbir kraliçe geçemezdi. Çemberimi kıramazdı -Ama sığınağımızı hapishaneye çevirecek kadar kanını döktü. Benimle ittifak yapması için hiçbir kraliçeyi davet edemezdim.

Skye'in geas'ını kıracak kadar güçlü olmak. Sen o büyüyü bozdun, Shara. Karşıya geçip bize ulaşabildin."

Lanet olsun. Çemberi geçmenin onu bu kadar incitmesine şaşmamalı. Öfke damarlarımda asit gibi köpürdü. "Ve sen onu böyle bir sınava hazırlamayı hiç düşünmedin mi? Onu tehlikeye karşı uyarmayı?"

Mayte başını eğerek Shara'nın elini alnına bastırdı. "Yapamadım. Tek yapabildiğim, eğer gelersen onun üzerimizdeki etkisini kıracak kadar güçlü olacağını ummaktı. Ve öyleydin. Öyleydin. Keisha Skye'in koyduğu bir geas'ı hiçbir şey olmamış gibi kırdın."

Hiçbir şey. Hatırlamak istemediğim kadar uzun süre baygın kalmasına aldırmadım.

Shara diğer elini şakağına götürdü, parmakları titriyordu. "Hâlâ kendimi... kırılğan hissediyorum. Sanki çok hızlı hareket edersem kafam patlayacakmış gibi." Oturmak için biraz öne eğildi ama bana yaslandı.

Başını çenemin altına sıkıştırdım ve kollarımı ona sararak vücut ısıımı ve gücümü ona verdim.

Guillaume elinde bıçakla yaklaştı. "Sizi besleyebilir miyim kraliçem?"

"Beslerim," diye araya girdi Mayte telaşla. "Memnuniyetle. En azından bunu yapabilirim. Zaniyah

Isador Hanesi'ne derhal yemin etmeye hazır ve isteklidir."

Shara bir an ona baktı ve başını salladı. "Hayır. Henüz değil. Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum, özellikle de..." Cümlesini tamamlamadı ama ne demek istediği açıktı.

Mayte consiliarius'una baktı, aralarında keskin bir çaresizlik vardı ve evet. Buna çok sevindim. Kraliçeme yaptıklarından sonra biraz kıvranmaları gerekiyordu. Artık büyüsü bozulmuş olan Skye'in öfkesiyle tek başlarına yüzleşmek konusunda endişelenmelerine izin vermeliydim. Yüzlerce kilometre ötede bile Skye büyüsündeki o kırılmayı hissedebilirdi. Tek umudum bunun onu da bayıltmış olmasıydı.

Shara yumuşak bir sesle, "Önce Rik'in tadına bakmak istiyorum," dedi.

Bileğimi kaldırdım ve Guillaume elbisesine dikkat ederek onun için düzgün bir kesim yaptı. Ön kolumu ağzına bastırdım ve Mayte ile Kan'ına ters ters baktım. Özellikle de alfasına. Shara Mayte'yi kardeş olarak almaya karar verirse, o Kan'ın Mayte'nin yakınında olmasını istemiyordum. Onun kanının tek bir damlasını bile hak etmiyorlardı. Hele de Skye'in kurduğu tuzağa düşmesine sessizce izin verdikten sonra.

"Neden kendini beslemek için ısırmıyor?" Diğer kraliçenin kanından biri arkadaşına biraz fazla yüksek sesle fısıldadı.

Daire gürleyen bir kahkaha atarak, "Çünkü onun içine girmeden boşalmasını istemiyor," dedi. "Kraliçemiz tek bir damlayı bile ziyan etmeyi sevmez."

Uzun süre besledi, öyle ki üzerimden hoş bir gevşeklik aktığını hissetmeye başladım. Ama onu durdurmadım. Zaten ona zarar verilmesine izin vermiş olan bu yabancıların önünde bunu yapamazdım. Sonunda küçük yarığı yaladı ve ağzını kaldırdı ama henüz işi bitmemişti. Aslında, kendini giderek daha iyi hissettikçe açlığı da artıyordu. Guillaume bileğine bir kesik attı ve tek kelime etmeden kanını sundu. Zaniyah'ın sarayını tedirgin ederek neredeyse bir o kadar daha ondan beslendi. Aralarında fısıldaşarak, onun teker teker içimizden geçmesini, her birimizden derin ve uzun beslenmesini izlediler.

Mesajını vermek istese de istemese de mesajı çok açıktı. Yedi güçlü Kandan ziyafet çekecek ve bizi dize getirecek kadar güçlüydü.

Ve hala daha fazlasına ihtiyacım var.

İhtiyacı -ve gücü- işte bu kadar büyüktü.

Kanımızdan her yudum onu güçlendirdi, evet, ama aynı zamanda kendine güvenini ve bu yeni Aima'lar arasındaki itibarını da artırdı. Bir kraliçenin bırakın bu kadar derinden beslenmeyi, aynı anda bu kadar çok kişiden beslenmesi bile olağan bir şey değildi. En yüksek, en güçlü kraliçe olarak hakkı olduğu üzere, o da kendi ihtiyacını görürken hepsini bekletti. İş bittiğinde, gecikme için özür dilemedi ya da yemeğin yeniden planlanmasını veya yerinin değiştirilmesini istemedi. Sadece Gina'ya döndü ve elini uzattı.

Tacı için.

Başına dikkatlice yerleştirdi ve ayağa kalkması için hem Guillaume'un hem de Mehen'in uzattığı elleri kabul etti. Sabit durduğundan emin olmak için bir an bekledi. Sonra her santimiyle gururlu, kraliçe gibi Mayte'ye baktı. "Kanımın şimdi yemeğe ihtiyacı var."

"Elbette, elbette." Mayte, ellerini çırparak ve İspanyolca seslenerek kapıdan aceleyle çıkan Bianca'ya başıyla işaret etti. "Bu taraftan, Majesteleri. Akşam yemeği hazır."

Shara bana döndü ve elini uzattı. Elini koluma doladım, yanıma yaklaştırdım ve kraliçemi yemeğe götürdüm.

Başınız dik. Artık sinirlenmek yok. Shara Isador artık bu lanet yuvanın sahibiydi ve tanrıça adına, bunu biliyordu.

I Bir kraliçenin yuvasına girip Kanını kılıçtan geçirmeyeli onlarca yıl olmuştu. Ama Desideria'nın boyunduruğundan kurtulduğumdan beri ilk kez, bu yuvadaki her bir Zaniyah Kanını kendi özgür irademle öldürmek için yanıp tutuşuyordum.

olacak. Bir kez olsun ünümün tadını çıkardım. Gözlerimi kraliçenin alfasına kilitledim. Onun kellesi benim olacaktı. Rik aldırmazdı. Bana yönetimi devralmamı söylemişti. Ve hiç şaşırmadım. Kraliçemiz böyle bir tuzağa düşerken yuvanın dışında kapana kısılmış olmanın nasıl bir his olduğunu hayal bile edemezdim.

Arnavut kaldırımlı bir meydana açılan kemerli bir kapıda durduk. Duvarların arasına renkli ışıklar ve fenerler asılmış masalar kurulmuştu. Kraliçelerinin kendilerine katıldığını fark ettiklerinde konuşan insanların gürültüsü aniden kesildi.

Bianca yüksek bir sesle, "Kraliçemiz Mayte Zaniyah ve alfası Ezti Zaniyah" diye seslendi.

Kraliçeleri karşı duvardaki tören masasında yerini almak üzere yanlarından geçerken tüm halk ayağa kalktı ve eğildi. Platforma çıktı ve bekleyen büyük ahşap sandalyelerden birinin arkasına geçti ama oturmadı.

Bianca önce bana, sonra da Rik'e baktı, alayı hangimizin belirleyeceğini merak ediyordu. Rik'in öyle ya da böyle bir şey söylemesini beklemedim. İyi ve hazır olduğunda kontrolü geri alacaktı. Ayrıca Rik o kadar gençti ki muhtemelen resmi bir tören bile görmemişti. Bense birkaç tanesini atlatmıştım. "Daire Devana Isador."

Daire hemen diğer kraliçenin bekleyen Kan'ının yanına geldi.

Soyadının tamamını duyunca gözleri hafifçe büyüdü ama adını verdiğim gibi tam olarak açıkladı. "Luis Zaniyah ve Daire Devana Isador."

"Nevarre Morrigan Isador."

Bir adım öne çıktı ve Diego Zaniyah ile birlikte onun adını seslendi.

"Ezra Ursula Isador."

İri adam bir adım öne çıktı ve Shara'nın bakışlarını yakalayınca ona göz kırptı. Sakalını kesmiş ve saçlarını topuz yapmıştı. Resmi takım elbisesiyle bildiğimiz vahşi boz ayıya hiç benzemiyordu. "İyi temizleniyorum, ha?" Çok yüksek sesle fısıldadı ve en yakın masadaki konuklar kıs kıs güldü.

Bianca onu Maxtla Zaniyah ile duyurdu. Kraliçemiz gibi Mayte'nin alfası da aslında oldukça gençti. Maxtla onun en yaşlı ve en güçlü kanıydı, hatta şakaklarında biraz kırılma bile görülüyordu. Ezra ya patavatsız sözleriyle onu kızdırır ya da birkaç kadeh bira içerek büyük dost olurlardı. Henüz hangi şekilde sonuçlanacağından emin değildim ama bahis oynayan biri olsaydım paramı ikincisine yatırırdım.

Sonra Xin'in resmi adını verdim. "Wu Tien Xin Isador."

Zaniyah'ın başka kanı olmadığından, sarayından birkaç kardeşi bizimle birlikte içeri girmek için hazır bekliyordu. Misafirler her bir takdimi merakla beklerken meydandaki fısıltılar daha da yükseliyordu. Artık en küçükten en büyüğe ve evet, daha ünlü olana doğru geldiğimiz belliydi. Meksika'daki nispeten küçük bir yuva bile geri kalanlarımızdan bazılarını tanıyabilirdi. Bianca, Xin'i Armando Zaniyah ile tanıştırdı; yakışıklı ve genç bir adamdı ve Xin'e çoktan vurulmuş gibi gülümsüyordu.

Zaniyah'ın maiyetinden iki kişi daha öne çıktı, ikizlerden bahseden ürkütücü bir sessiz koordinasyonla birlikte hareket ediyorlardı. Sessiz bir iletişim içinde bir an birbirlerine baktılar ve sonra Shara'ya doğru dönüp ona bir adım daha yaklaştılar.

Rik ve Mehen onlara hırlayarak yaklaşımlarını engellediler. Ama bu benim iki adama biraz daha yakından bakmamı sağladı. Mayte'nin diğer kanından ya da kardeşlerinden hiçbiri kraliçemize yaklaşmayı düşünmemişti. Bu ikisi Nevarre'den daha yaşlıydı, diye düşündüm, belki de benim kadar. Gönderdikleri genç kardeşten kesinlikle daha yaşlılardı. Bu ikisi, doğru yaşlandırmayı zorlaştıran yaşlanmayan bir güç duygusu taşıyordu.

Bu da bana çok eski olabileceklerini ve eğer öyleyse, oldukça güçlü olduklarını söyledi. O zaman neden Mayte'nin Kanı değillerdi?

"Şimdi ben devralıyorum," dedi Rik bana.

Bianca'nın yanına, ikizlerin yanına gittim. İkisi de bana bir bakış bile atmadı, ki böyle bir şey beni rahatsız etseydi egomu okşardı.

Bianca bizi anons etti. "Itztli Zaniyah ve Guillaume de Payne Isador."

Shara'nın bağında bir takdir dalgası hissettim ve ona evinin adını verdiğim için memnun oldum. Çoğu Kan kraliçelerinin adını alırdı ama Shara beni kendi adı olarak kabul edene kadar ben hiç almamıştım.

Ana masaya doğru yürürken Itztli nefesinin altından "Yaşlandın," diye mırıldandı. "Ama sen alfa değilsin."

Yüzyıllardır bir başkasının emri altında yürümek, onun açık sözlülüğüne rağmen adımlarımı sabit tuttu. "Kraliçemin alfası var. Hizmet etmek için alfa olmama gerek yok."

Yüzümüzü odaya döndüğümüzde adam, "Büyük biri," diye itiraf etti. "Ama sanırım kardeşimin yardımıyla onu alt edebilirim."

Kendimi tutamadan bir kahkaha attım. "Sana iyi şanslar."

Rik, adamın düşüncelerinin nereye gittiğini benim bağımdan anladı ve bekleyen kardeşine sert bir bakış attı.

Bianca'ya adını söylerken Mehen'in dudakları sert bir gülümsemeyle geri çekildi.

Gözleri büyüdü ve yutkundu, ama onu açıkladı. "Tlcel Zaniyah ve Leviathan Gorgon Isador."

Yanımda duran adam nefesinin altında kamburlaştı. "Leviathan mı? Derinliklerin kralı gibi mi?"

Anladım. Piç kurusu gerçek adını vermedi. Leviathan bu kadar çok yıkım ve kargaşa vaat ederken onu suçlayamazdım. "Evet."

"Ve o senin alfanı almadı mı?"

Yine güldüm. Elimde değildi. "Alfa ve kraliçemiz tarafından anlamsızca becerilmekle o kadar meşguldü ki herhangi birinin pozisyonunu almak için endişelenmiyordu."

Rik bana baktı, bir açıklama bekliyordu.

O ve ikizinin seni alabileceğini düşünüyor. Sanırım kan olmak gibi bir planları var:

Rik'in omuzları ve pazuları şişmiş, onu her zamankinden daha büyük, daha geniş ve daha acımasız hale getirmiş gibiydi. Kraliçemiz onun yanında duran bir çocuk gibi görünüyordu, ya da daha iyisi, güzelliğimiz devasa hantal canavarın yanında.

"Majesteleri Shara Isador ve alfası Alrik Hyrrokkin Isador."

"Hyrrokkin," diye homurdandı yanımdaki adam. "Bu çok şeyi açıklıyor. O da kurda dönüşüyor mu?"

Aklından geçen göndermeyi biliyordum - savaşa kurtla giden bir dişi dev. Ama anlamasını kolaylaştıracak bir şey yaparsam ne olayım. "Hayır."

Kendi aralarında fısıldaşan kalabalık, kraliçem meydana girdiğinde tedirgin oldu. Artık büyüü bozduğuna göre ondan korkmak için sebepleri vardı. Onun ne kadar güçlü olduğunu biliyorlardı. Mayte'nin onu neden davet ettiğini biliyorlardı. Böylece Zaniyah'ın Isador'a tam olarak nasıl dahil olacağına dair tahminler başlamıştı. Shara'nın işi bittiğinde bu yuvanın hâlâ ayakta olup olmayacağına kadar hepsinin kaderine yüce kraliçe karar verecekti.

Tören koridorunun iki yanında yer alan ikizlerin dikkati kraliçeme kilitlenmişti. Shara bize doğru geldi, başı dik, adımları yavaş ve ölçülüydü. İzleyen hiç kimse bunun Skye'ın yuvadaki geas'ını kırdığı için kendini hâlâ güçsüz hissetmesinden kaynaklandığını düşünmezdi. Ama biz biliyorduk. Yanakları normalden daha solgundu, gözleri açlıktan çok parlak yanıyordu, yanımdan geçerken dişlerinin bir kısmı hâlâ görünüyordu. Hepimizden derinlemesine beslendikten sonra bile hâlâ açlık çekiyordu.

İkizlerin arasından geçerken adımları hafifçe duraksadı.

Biliyorum: Ben bir şey söyleyemeden Rik hırladı. Onları hissediyor. Çağrılıp çağrılmayacaklarını görecekiz. Zaniyah'ın saflarımızda olmasını istemiyorum. Tek bir uyarı olmadan yüzleşmesine izin verdikleri şeyden sonra değil .:

Saçmalık geas sadece buydu. Tamamen ve tamamen saçmalık. Bir kraliçeye Kan olarak hizmet etmek isteyen erkeklerin nasıl sessiz kalıp tek kelime etmeden onun bir tuzağa doğru yürümesini izlediklerini anlayamıyordum. Belki de Zaniyah'ın alfasını ortadan kaldırmadan önce bu ikisinin kafasını kesmekle işe başlamalıydım. Kraliçemize övgü olarak dizilen üç kelle yine de beni ya da herhangi birimizi ama özellikle Rik'i sessizliklerini affettirmeye yetmezdi.

Yakın bile değil.

SHARA

BAHAR GÖKYÜZÜ'NÜN TUZAĞINDAN SONRA, siyasi görgü kuralları hakkında endişelenmek saçma geliyordu. Mayte'nin hakkımda ne düşündüğü umurumda değildi.

Ben zaten

kimsenin yapamadığı bir şeyi başardı. Bana borçluydu. Bana ihtiyacı vardı, tıpkı Gina ve Kanımın söylediği gibi. Rahatlayabilir, yemeğin ve sohbetin tadını çıkarabilirdim, en azından içimi kemiren bu açlıkla yapabildiğim kadar.

Birkaç Blood'ımla uzun bir seansa ihtiyacım vardı. Hayır, siktir et. Hepsiyle. Kaslarını bana karşı istiyordum. Rik'in devasa kollarını. Daire'nin mırıltısı. Nevarre'nin saçlarını.

Hay sikeyim. Ayağa kalkıp kanımı sürükleyerek bir yerde yatak bulmaya gitmeden önce dikkatimi dağıtmam gerekiyordu.

Rik arkamda duruyordu, bir eli omzumdaydı. Gina sağımda, Mayte ise solumda oturuyordu. Alfa da ayakta duruyordu ama Rik'le omuz omuza değil. Kafasını kavun gibi ezeceğinden korktuğu için alfasının Kanıma o kadar yakın durmaya cesaret edebileceğini sanmıyorum.

Kanımın geri kalanı, Zaniyah'ın Kanıyla dönüşümlü olarak diğer masalara bakacak şekilde önümüze oturdu. Servis elemanları ellerinde sürahiler ve şarap şişeleriyle odada dolaşıyordu. Arkamızda bir yerlerden yayılan kokular midemin guruldamasına neden oldu. O kadar yüksek bir sesle ki tüm Kanım dönüp bana baktı ve sonra yanımda oturan kraliçeye dikkatle baktı. En azından Kanım yemek yiyecekti, yine de Rik'in yemeğe dayanıp dayanamayacağı konusunda endişeliydim. Ona oldukça sert vurmuştum.

"Biraz şarap alır mısınız, Majesteleri?" Bir garson etiketi üzerinde bir şişe uzattı. Bir göz attım ve ne tür olduğu hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen başımı salladım.

İkimiz için de biraz doldurdu, eli titreyerek neredeyse masaya kırmızı şarap sıçratacaktı. "Teşekkür ederim."

"Sarah'ya ilk yemeği servis etmeye başlamasını söyle." Genç adam başını salladı ve geri çekildi.

Mayte bir sepet uzattı, pötikareli bir peçeteyi kaldırarak sıcak, yumuşak tortillaları gösterdi. "Mutfaktan sıcak ve taze geldi. Sarah onları dökme demir tavada ateşte pişiriyor."

Bir tane aldım ve bir parça kopardım, tortillanın ne kadar kalın olduğuna şaşırdım. Eve döndüğümde yediklerime hiç benzemiyordu ve tanrıçaya şükürler olsun. Bunlar harikaydı ve ona da söyledim.

"Umarım yemeğin geri kalanını da beğenirsiniz. Her şeyi oldukça geleneksel tutmaya karar verdik, ancak Sarah her zaman birkaç sürpriz yapmayı sever."

"Eğer her şey bu tortilla kadar iyiye, sabırsızlanıyorum." Havadan sudan konuşmakta pek iyi değildim. Daha doğrusu, hiç pratik yapma fırsatım olmamıştı.

bir konuşma yapmak. "Hayatınız boyunca burada mı yaşadınız?"

"Ah, evet. Büyükanнем bu yuvayı Mexico City henüz Tenochtitlan iken kurmuştu. Hâlâ hayatta ama artık sakın bir yaşamı tercih ediyor ve yuvayı bana devretti. Annem beş yüz yıl önce İspanyollar geldiğinde öldü." Şarabından bir yudum aldı, ben de yavaşça yudumladım. Midemde bir tortilladan daha fazlası olana kadar sarhoş olma riskini almak istemedim. "Senin bir yuvada büyümediğini söylüyorlar."

"Hayır, değildim." Bir an tereddüt ettim, hangi hikayeyi paylaşacağıma karar vermeye çalışıyordum. Yaygın olarak bilinen yalanı mı? Yoksa gerçeği mi?

Rik'in ve Gina'nın bağlarına dokundum. : *Yarı insan olduğuma inanmasına izin vermeli miyim? Yoksa ona gerçeği mi söylemeliyim? Buna inanır mıydı?*

Gina öne doğru eğildi ve konuşmaya katılabilmek için hafifçe döndü. "Shara'nın alışılmadık bir yetiştirilme tarzı vardı. O kadar sıradışıydı ki Triune'a hiçbir ayrıntıyı açıklamadık."

"Anlıyorum." Mayte bir an sessiz kaldı, gerçi bağları aracılığıyla başka insanlarla iletişim mi kuruyordu yoksa sadece düşünüyor muydu emin değildim. Başını bana doğru eğdi. "Benim de Üçlü'ye açıklamadığım sırlarım var."

Bianca sandalyesini kraliçesine yaklaştırdı ve sesini alçak tuttu, böylece duymak için zorlandım. "İçimize kapanmayı sevmemizin birden fazla nedeni var. Bazı açılardan Skye'ın geas'ı bizi izole etmeye yardımcı oldu. Bu her zaman kötü bir şey değildir."

"O bana sahip olamadıysa, kimse olamazdı," dedi Mayte acı acı. "Tüm çabalarım..." İçini çekti. "Dürüst olmak gerekirse umudumu yitirmiştim, ta ki Isador consiliarius'tan bölgame geleceğinize dair beklenmedik ama çok hoş bir telefon alana kadar. Yeni bir kraliçe. Daha da iyisi, bir Isador kraliçesi. Sadece bu isim bile Triune arasında korku ve saygı uyandırıyor. Sadece davetimi dikkate alacağınızı umabilirdim. Umut etmeyi bile reddettim..."

Sunucular geri döndüler ve önümüze taştan çorba kaseleri koydular. O kadar güzel kokuyordu ki salyalarım akmaya başladı.

"Eğer vejetaryen posole isterseniz, Sarah her zaman fazladan bir tencere yapar." "Hayır, teşekkür ederim, bu mükemmel. Genelde et yemem ama bu inanılmaz kokuyor."

Tadı daha da güzeldi. Domuz eti o kadar yumuşaktı ki dağıldı. Birkaç lokma yedim, midemi rahatlatmaya yetecek kadar, ama benim

Alfa beslenmeden sırtımda duruyordu. Özellikle de daha önce o kadar uzun süre beslenmeme izin verdikten sonra.

Ben iyiyim, kraliçem:

Gözlerimi devirdim ve sandalyeme geri oturup başımı ona doğru eğdim. "Yanıma gelsen de birkaç lokmayı paylaşısam ayıp olur mu?"

Benimle diğer alfa arasında bir dizinin üzerine çöktü ve diğer adamı engellemek için devasa omuzlarını kullandı. "Beni asla utandıramazsınız kraliçem. Ama buna gerek yok-"

Kaşığımı ağzına doğru kaldırdım. *Lütfen. Bunu senin için yapmama izin ver:*

Gözleri alev alev yanarken ağzını açtı ve ona bir ısırık vermeme izin verdi. Kaşığa bir lokma daha attım, aynı anda ben de biraz yersem daha az tartışmayla daha iyi yiyeceğini çok iyi biliyordum. Bu yüzden çorba bitene kadar lokmaları değiştirdim. Sonra ona şarabımdan bir yudum verdim, dudaklarımı onunkinin olduğu kadehe bastırabilmek için kadehin kenarını dikkatlice çevirdim.

Kraliçem. Beni çözdün.:

Dudaklarım kendini beğenmiş küçük bir sırıtışla kıvrıldı: *:Başımdan beri planım buydu. Arkanda bir duvar varken beni burada koruyabildiğin kadar iyi koruyamaz mısın?*

Sunucular çorba kâselerini kaldırdılar ve önümüze küçük renkli salata tabakları koydular.

Daha da yaklaştı, kolunu arkama doğru kaydırды, böylece omzunun kıvrımına sarıldım. *:Bir şartla burada kalacağım...:*

Evet?

Seni tekrar beslememe izin ver:

Resmi yemek kurallarını çiğneyen alfam hakkında ne düşündüğünü anlamak için yanımdaki Mayte'ye hızlıca bir bakış attım. Bakışlarımı karşıladı, dudakları gülerek kıvrıldı. "O yapabiliyorsa, sen de yapabilirsin Eztli. Israr ediyorum."

"Resmi bir yemek sırasında böyle beslenmek ayıp değil mi?" diye sordum Rik'e.

Bir alfanın kraliçesinin yanında diz çökmesinden daha kaba değil:

İçinden homurdanan diğer alfa, kraliçesinin yanında diz çöktü ve gerekirse onu Rik'ten korumak için pozisyon aldı. "Bunun bir örneği yok."

Mayte omuz silkti ve salata tabağını ona doğru itti. "Zaten burada kurallara göre yaşamıyoruz. Neden bu kadar katı ve resmi olmaya çalıştığımızı bile bilmiyorum. Biz böyle değiliz."

Bana baktı, gözleri yumuşamıştı, yukarıda asılı yumuşak ışıklarda parlıyordu. Tam olarak ne renk olduklarını kestiremesem de gözlerinin ne kadar güzel olduğunu bir kez daha fark ettim. Bana kristalleri ya da prizmaları anımsattılar, ışığı gökkuşağının tüm renklerinde, aydınlık ve gölgesiz bir şekilde geri veriyorlardı. Bir kraliçe böyle kristal gözlere sahipken yalan söyleyebilir, hile yapabilir ve yıkım planlayabilir miydi? Ondan şüphe etmek istemedim. Beni Skye'ın kasırgasına doğru çeken parlayan gözlerinin görüntüsünü bozmak istemedim.

"Alfa'mın beni tekrar beslemesi sizi ya da sarayınızı rahatsız eder mi?"

Gözleri irileşti ve suçluluk duygusu yüzüne yansiyarak parlaklığının bir kısmını bastırdı. "Tabii ki hayır. Size borçluyuz. Eğer geas'ı kırmanın etkilerini hâlâ hissediyorsan, beslenmelisin. Israr ediyorum."

:G.:

Şövalyem ayağa kalktı ve elinde bıçakla masaya doğru eğildi.

"Neden sizin için kesiyor, Majesteleri?" Diğer alfa sordu.

Mayte onun kolunu sıktı. "Kanım bu kadar meraklı olduğu için özür dilerim. Bu bizi ilgilendirmez."

"Rik ve Daire beni ilk bulduklarında ne olduğumuzu bile bilmiyordum. Birkaç gün boyunca dişlerim yoktu ve sonunda geldiklerinde..." Ona alaycı bir omuz silkleme hareketi yaptım. "Diyelim ki ısırıklarım seksi zamanlar için harika ama yatak odası dışında o kadar da harika değil, ne demek istediğimi anlıyorsanız."

"Oh. Oh." Mayte kaşlarını kaldırdı ve yüzünde yanaklarımı ısıtan spekülatif bir ifadeyle bana baktı.

Sonra bakışlarını ağızma indirdi ve Rik beni tutmak için yanımda olmasa sandalyemden düşebilirdim.

"Bu büyümlü ısırık kadınlar üzerinde işe yarıyor mu?"

Ağızımı açtım. Kapattım. Sözsüzce omuz silktim. Hiçbir fikrim yoktu. Mayte'nin bana boğazını teklif etmek isteyeceğini söylemişlerdi.

Ama bunun ne anlama geldiği hiç aklıma gelmemişti. Özellikle de benimki gibi orgazmik bir ısırık için.

"Bunu öğrenmek ilginç olabilir," dedi Mayte usulca ve alfasıyla paylaştığı salataya geri döndü. Birkaç lokma yerken başını hafifçe başka yöne çevirdi.

Bana boğazını gösteriyor.

Bir Aima kraliçesinin başka bir kraliçeyle flört etme yöntemlerine aşına değildim... ama bu bana oldukça bariz göründü.

Guillaume'un bakışlarıyla karşılaştım ve o da benim için Rik'in boğazını hızlıca kesti:

Benim için bir zevk, kraliçem. Başka bir yardıma ihtiyacınız olursa...: Bana kaşlarını kaldırdı, gözlerinde yanaklarımı daha da renklendiren bir pırıltı vardı: Arzu ettiğiniz her şekilde hizmet etmeye hazırım:

Daire'nin savaş kedisi kafamın içinde gürlledi: *"Masanın altında elbisenin altından kayabilirim. Fiziksel olarak bana dokunmasa da iri dilinin tenimin üzerinde sertçe gezindiğini hissettim:*

Gözlerim yuvalarından fırlamak üzereydi. Dikkatimi hızla Rik'e çevirdim, boğazındaki kanı yaladım ve ağzımı küçük kesiğin üzerine kapattım. *:İlk resmi yemeğimi bir seks partisine dönüştürmek istemiyorum...:*

Daire suratını astı ve savaş kedisi bana şakacı bir şekilde çarptı. *:Bence sıkıcı bir siyasi yemeği çok daha unutulmaz bir şeye dönüştürmenin tek yolu bu. Eminim Mayte aldırmaz. Özellikle de onu ısıırırsan. Buna bayılacaktır:*

"Kimseyi ısırmam, özellikle de başka bir kraliçenin yemek masasında, tüm sarayının önünde...

Mayte'ye ve olası ittifakımızın ne anlama geleceğine dair zihnimi toparlamaya çalıştım. Bunun sadece politik olacağını varsaymışım. Ama ağzım alfamın boğazına kilitlenmişken bile onun parlayan gözlerini görebiliyordum. Dudaklarıma bakışı, bana boğazını sunuşu. Çok kadınsı ve güzel ve-

Kan değil.

Kesinlikle benim Kanım değil. Onları onunla aynı fotoğraf karesinde göremezdim. Kanımın benden başka kimseye dokunmasını istemiyordum. Daire'nin ya da Nevarre'nin onun saçlarını okşadığını ya da sırtını okşadığını düşündükçe gözlerini oymak ve Leviathan'ı gönderip tüm bu yuvayı yerle bir etmek istiyordum.

Ben varım: Mehen hemen aramızdaki bağla, bana ejderha ateşinin sahayı yıkadığı ve insanların çığlık atarak meydandan kaçtığı bir görüntü verdi.

Bunu istemedim. Gerçekten istemedim.

Ama Mayte'nin kanıma dokunmasını istemedim.

Alfa'sının bana dokunduğunu hayal etmeye çalıştım ve zihnim bundan da ürktü. Rik diğer adama ters ters baktığı için değil, Skye'ın tuzağına düşmeme nasıl izin verdiklerini hâlâ hatırladığı için. Bana ters ters bakmıştı.

Mehen kolumu kırdıktan sonra çok ateşli olmuştu. Çünkü ikisi de *benimdi*.

Bu Eztlı denen adam onundu. Geniş omuzları, ince beli ve kıvrak, güçlü hareketleri olan esmer tenli, çok iyi bir adam olduğunu fark etsem de ona baktığımda hiçbir şey hissetmedim. O benim değildi. Asla benim olmayacaktı. Benim olmasını *istemiordum*, çünkü o zaten *onun* olmuştu.

Rik boş salata tabağını itti ve bir sonraki yemeğe başladı. Bir çeşit kavrulmuş ya da ızgara et. Bundan fazla yemek istemeyeceğimi biliyordu ve bu yüzden yiyerek beni mahrum bırakıyormuş gibi hissetmiyordu. Yutkunurken boğazı ağzımın altında çalışıyordu. İkimiz de farklı şekillerde de olsa yiyor, besleniyorduk ve onun *beni* besleyecek güce ve enerjiye *sahip* olduğundan emin olmak için yemek yediğini bilmek içimdeki ilkel bir şeyi tatmin ediyordu:

Biliyorum: Bağında bir tereddüt, bir soru sezdim. Ya da belki bir şey önermek istiyordu ama benim tepkimden korkuyordu.

Yüzden fazla insanın önünde kanını almama izin verirken bunu nasıl düşünebildi, hiçbir fikrim yoktu. Yüzümü çıplak boğazına dayadım ve dişlerimle derisini hafifçe çizerek titremesine neden oldum.

Her şeyi istediğiniz gibi ayarlayabiliriz:

Biliyorum: Biliyordum, gerçekten. İstedğim her şeyi yapmakta hiç isteksiz olmamıştı. Ama ilk etapta ne istediğimi bilmiyordum. Tam olarak değil.

Ona dokunmamızı istemiyorsun. Onun kanına dokunmak istemiyorsunuz. Peki geriye ne kaldı?

Bana. Ona dokunmak.

Rik arkamda. İçimde. Ve o parlayan gözler benimkilere bakıyor.

I Blood'larımın hayal kırıklığına uğramasına rağmen, inanılmaz uzun akşam yemeğini kimseyi becermeden atlattım. Dişlerim kalbimle aynı anda zonkluyordu. Tam olarak beslenmek için değil, çünkü Rik çoktan Susuzluk. Sırf zevk için ona dişlerimi geçirmek istiyordum. Onun içinde olmak ve bağımız boyunca kükreyen zevkini hissetmek. Köşede kurulan bir müzik grubu ve masaları kaldıran bir ekiple şenlik devam ederken, daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyordum.

Tabii ki Kanım yaklaşmak ve beni baştan çıkarmak için nedenler buldu.

Nevarre saçları çıplak omzumun üzerinden kayacak şekilde eğildi ve bana bir şey getirip getiremeyeceğini sordu. Guillaume bıçaklarıyla oynamaya devam etti, havadan bir bıçak çıkarıp döndürdü, parıltısı dikkatimi çekti. Kendini kasten bıçaklamayı düşündü.

Aklından bile geçirme: Onu uyardım. *:Kendini kazara kesemeyecek kadar yetenekli olduğunu biliyorum..:*

Ezra ve eşleştirildiği yaşlı Blood birkaç devasa bira bardağından sonra çok iyi anlaşıyorlardı. Bana müstehcen bir şarkı söylemeyi teklif edene kadar dikkatinin oldukça dağınık olduğunu düşünmüştüm.

Xin bile oyunlara katıldı ve Gina'yla benim aramda cisimleşerek beni şaşırttı: *:Yeteneğimi daha sonra kullanmayı ve yuvayı aramayı düşündüm. Bakalım saklayacak bir şeyi var mı?*

Yanımda çömeldi, kolunu masaya dayadı ve yakınımaya eğildi. Bir erkeğin vücudunun her parçasını severdim, özellikle de Kanıminkini ama eminim insanlar Xin'in ön kollarına adanmış şiirler yazmışlardır. Kasları Rik'inkiler gibi şişkin değildi ama derisinin altında damarlar ve bağlar dolaşıyordu. Göz kapaklarım bir an dalgalandı, onu ne zaman aldığımı hatırladım.

Tek başına. Binlerce parçaya ayrılacağından ve bana bir daha asla hizmet edemeyeceğinden korktuğu zamanlarda bile güçlü, zayıf bedeninin beni memnun etmek için nasıl bu kadar çok çalıştığını.

Bu harika bir fikir.: Aramızdaki bağda bile, Rik'in sözleri derin, alçak bir bas sesiyle gürledi. Rock trolü de ortaya çıkıp oynamak istedi. :Sadece dört kanı olduğuna ve bunca yıldır kendini Skye'dan koruyabildiğine inanamıyorum:

Daire masaya doğru eğildi ve çenesini dirseklerine dayadığı ellerinin üzerine koydu. "Belki dans etmek istersiniz kraliçem?"

Mırıldanmadı bile, düşündükçe hâlâ ürperiyordum. Müzik eşliğinde sallanırken, o bana sarılmıştı. Dişlerimi ondan asla uzak tutamazdım.

Mehen avuçlarını Daire'nin iki yanındaki masaya vurdu ve saldırgan bir hamleyle sırtına doğru eğildi. Gözleri zümrüt ateşiyle parlıyordu. "Onu sizin için cezalandırmaya can atıyorum kraliçem."

Mayte tüm bunları yüzünde bir eğlence ve tahrik karışımı bir ifadeyle izledi. "Onu ne için cezalandıracaksın?"

Diğer adama sürtünebilmek için sırtını kamburlaştıran Daire, gözlerini ona dikti. "Her şeyi."

Daha hareket ettiğimi bile fark etmeden elimi saçlarına atmış, yüzünü kendime doğru çevirmiştım. "Ona kedicik gözlerini gösterme."

"Bu gözler..." Bana uzun, yavaş, şehvetli bir göz kırpışı yaptı, gözleri ateşle parlıyordu. Derin bir mırıltı masayı sarsarken şarap kadehim tabağıma hafifçe vurdu. "Sadece sizin için kraliçem."

Mehen'in bağı uzaktaki bir fırtına gibi gürledi: *Lütfen, Shara, kraliçem. İyi davrandım. En azından benim için. Önce ayının gitmesine bile izin verdim:*

Daire'ye diğer kanın savunması hakkında ne düşündüğünü sormama gerek yoktu. *:Büyük kötü ejderha kesinlikle senin için beni cezalandırmalı. Xin'in fark edilmeden daha kolay kaçabilmesi için yüksek sesli bir dikkat dağıtıcı sağlayacağız.:*

Daire, Xin'in yardıma ihtiyacı olmadığını çok iyi biliyordu, hele de hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolacakken.

"Onlara izin veriyorsun..." Mayte cümlesini bitirmedi. "Üzgünüm, bu beni ilgilendirmez."

Ona baktım, yanaklarına yayılan allık, yumuşakça ayrılmış gür dudakları ve onları nemlendirmek için dışarı fırlayan dili. Alfa'sı ve diğer üçü yakınlaştı, onun ihtiyacına çekildiler. Tıpkı benim kanımın benimkine çekildiği gibi. *İşimin bir parçası olmayı çok istiyordu.*

Masanın önünde beklenti içinde duran diğer iki adamın bana bakması için hiçbir neden yoktu. Özellikle de o karanlık, şehvetli bakışla.

Mayte onları not aldığımı gördü. "Büyük ikiz kardeşlerim, Itztli ve Tlcel. Yuvamdaki herkes emrinize amadedir. İhtiyacınız olan ya da istediğiniz bir şey olursa..."

Adamlardan biri, "Bizi Kan olarak kabul etmenizi istiyoruz," dedi.

İlk bakışta onları birbirinden ayıramadım. Bronzlaşmış, zayıf, kıvrak, duruşları ve kendilerini tutuşlarıyla muazzam savaşçılar. Çekiciydiler, evet. Onlarla ilgilenebilirdim.

Olabilir.

Onlara sert bir bakış attım, bu da onları şaşırtmışa benziyordu. Bu beni daha da kızdırdı. Gerçekten de onları kabul etmek için kendimi parçalayacağımı mı düşündüler? Hayatın kendisinden daha çok sevdiğim yedi kanım varken?

"Ben Kan'ı güç, sayı ya da siyasi kazanç için almam. Benim Kanımdan olmanın getirdiği bazı şeyler var..."

"Gereklilikler," diye ısırdı Rik, sesi çakıllı çıkıyordu.

"Riskler," diye hırladı Mehen ve Daire bile ayağa kalkarken onlara karanlık bir bakış fırlattı, ancak diğer Kanımdan uzaklaşmadı. "Çekincesiz hizmet."

Guillaume bıçağa bakmadan diğer eline götürdü. "Aklınızın alamayacağı onurlar."

İki adam birbirlerine baktı ve sonra omuz silkti. "Ne gibi?"

Güldüm. Elimde değildi. "Beni neredeyse öldürecek bir tuzağa düşmeme seyirci kalan iki adamı Kan olarak kabul edeceğimi mi sanıyorsun gerçekten?"

Mayte'nin boğazından küçük, boğuk bir ses kaçtı. Kardeşleri ona doğru döndüler. "Ne?"

"Özür dilerim," diye fısıldadı.

"Onu Skye'ın geas'ı konusunda uyarmadın mı?"

"Nasıl yapabilirim?" Bana ve kardeşlerine yalvaran bir bakış fırlattı. "Bilseydi denemezdi bile diye korktum ve bizi korumak zorundaydım."

Bu küçük tereddüt kafamda alarm zillerinin çalmasına neden oldu. Bir şeyler saklıyordu. Çekici ya da değil, güçlü ya da değil, politik olarak zeki ya da değil... Bana geas'tan bahsetmeyerek beni böyle bir riske maruz bırakmasını göz ardı etsem bile, benden sır sakladığında onun müttefiki olmak için körü körüne imza atmamın hiçbir yolu yoktu. Bırakın kardeşlerini kanıma almayı.

İkisini de incelerken aralarında küçük farklar görmeye başladım. İkisinin de omuz hizasında koyu renk saçları vardı, ama biri saçlarını yüksek bir at kuyruğu şeklinde örmüştü, diğeri ise saçlarını iki yandan sıkı örgüler halinde toplayıp başının tepesinden aşağıya doğru bir yele gibi sarkıtmıştı. İkisinin de yanaklarında dövmeler vardı ama birinde siyah bir güneş, diğesinde ise kırmızı bir spiral vardı. Benim Blood'ım gibi siyah takım elbise giymişlerdi ama altlarında koyu kırmızı gömlekleri vardı ve kravatları yoktu, gömleklerinin yakası açıktı.

Siyah güneş kardeşin boğazında altın ve yeşil bir parıltı parladı. Bir çeşit mücevher olduğunu tahmin ettim. Bana baktı ve ilk kez ona karşı bir acıma hissettim. Yüzündeki sefil özlem kalbime saplanmış bir bıçak gibiydi. Tam olarak benim için değil, çünkü kim olduğum hakkında hiçbir fikri yoktu. Tam olarak değil. Hayır, temsil ettiğim şeye özlem duyuyordu: güç, Kanım olarak onur ve halkı arasında itibar. "Kendimize ait bir kraliçe için ne kadar beklediğimizi biliyorsun."

"Biliyorum, özür dilerim," diye tekrarladı Mayte gözlerini ovuşturarak. "Bunu düzelteceğim." Omuzlarını dikleştirerek bakışlarıma karşılık verdi. "Majesteleri, kardeşlerimi özgürce Kan olarak kabul edebilmeniz için tam tazminat bedelinizi söyleyin. Ne olursa olsun, bu yuvada benden başka kimseye zarar vermediği sürece ödeyeceğim."

"O kadar kolay değil." İrkildi ve ben de hemen açıklamak için acele ettim. "Sevmediğim bir Kanı asla almayacağıma dair yemin ettim."

"Sen..." diğerkardeş dikkatimi çekti, sesi melodik tonlarla dalgalanıyordu ama yine de gürlmeyi başarıyordu. "Onları seviyor musun? Hepsini mi?"

"Evet."

Yaklaşmaya başladı ama Guillaume ve Xin onun önüne geçerek bana giden yolu kapattılar. "Aşkını kazanmamız için bize bir şans bile vermeyecek misin?"

Gina yaklaştı ve fısıldadı, "Bu akıllıca bir siyasi hamle olur."

Gözlerimi onlardan ayırmadan hafifçe başımı salladım. "Ama onlara güvenilebilir miyim? Ya da ona? Yaptıklarından sonra?"

Başını hafifçe salladı. "Bunu bilmenin bir yolu yok-"

Bir iç çektim. Kanlarını tatmadığım sürece. Ve o zaman çok geç olurdu.

Rik yavaşça ayağa kalktı, etkileyici vücudunu açarak yanımda tam hakim boyuna *ulaşırken* ikizlerin bakışlarını üzerine çekti.

Bu gece bir karar vermek için. Kimin alfa olduğu konusunda biraz ikna edilmeleri gerekebilir ve bu gece seni daha fazla zorlamak istemiyorum...:

Bu benim için olayı kapattı. Rik'in kafalarını ezmesini istiyorlarsa, başka bir gece bekleyebilirlerdi. Benim aklımda daha önemli şeyler vardı. Ben de ayağa kalktım. "İsteğinizi değerlendireceğim ve beni ve alfamı bize ait olduğunuza ikna etmeniz için size bir şans vereceğim. Ama bu gece olmaz. Daha önce olanlardan sonra, önce dinlenmem gerek."

Mayte boyun eğmiş ama ağzında kararlı bir ifadeyle ayağa kalktı. "Elbette, Majesteleri. Size odalarınızı gösterelim."

R Ejderham beni ateşten çok şehvetle kavurdu. İhtiyaçtan yanıyordum. Tüm besleme, dokunma ve terli sıcak bir yığının içinde uyumak iyi ve güzeldi...

Ama Shara beni sadece bir kez becermişti.

Bir kere. Sikişmek. Zaman.

Bağına her dokunduğumda "*sik beni, sik beni, sik beni!*" diye bağırmamak için elimden gelen her şeyi yapıyordum. Beni tekrar almazsa aklımı kaçıracaktım. Ya da en azından birini almama izin vermezse.

Daire'yi gerçekten anlamsızca becermek ve o mırıltının içinde aletimle ne kadar iyi hissettirdiğini görmek istedim. Ama seçici değildim. Kanından herhangi birini sikebilirdim. Hatta at gibi asılmış Guillaume'a bile beni sikmesi için yalvarabilirdim. Ya da ayıya. Ezra benden nefret ederdi. Umurumda değildi.

Kan olarak, zevkin en üst noktasını her zaman kraliçemizle yaşadık, bu yüzden hiçbirimizin isteyeceği son şey iki Kan daha olmasıydı. Onunla daha da az zamanımız olurdu. Yine de bu iki palyaço eğlenceli olabilir. Rik'in geniş sırtına sanki alfamızı ele geçirme şansları varmış gibi bakıp duruyorlardı. Ben,

Leviathan, derinliklerin kralı, teslim olduğumda.

Tamamen saçmalık. Ama Rik'in ikisini de dal gibi kırmasını izlemek çok komik olurdu.

Zaniyah kraliçesi bizi büyük bir merdivenden yukarı çıkardı. En üstte duraklayarak solundaki bir çift kapıyı işaret etti. "Ana odam." Sonra sağımızdaki aynı çift kapıyı. "Misafir odaları." Bizi takip eden iki özentiye başıyla işaret etti ve onlar da misafir odalarının kapılarını iterek açtılar. "Umarım her şeyi tatmin edici bulursunuz."

"Oldukça rahat edeceğimizden eminim," diye **y a n ı t l a d ı** Shara. "Teşekkür ederim."

Akşam yemeği harikaydı."

Mayte gülümsedi ama ellerini önünde birleştirdi. "Bizim için zevk. Bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen bize haber verin."

"Yapacağım. İyi geceler." Shara Fransız kapılarına doğru ilerlerken iki adam asık suratlarıyla sessizce onu izliyordu. Son anda fikrini değiştirebileceğini umarak...

İçimden kıs kıs gülererek Daire ve Xin'in onun iki yanına sıkıca yerleşmelerini izledim. Doğal olarak, Rik onun arkasındaydı. Guillaume onun önünde durmuş, yolu kapatıyordu ve evet, sert piç kurusu onlara eziyet etmek için onu bir kol mesafesinde durdurmuştu. "Güvende olmak için önce Nevarre ve Leviathan'ın odayı taramasına izin verin kraliçem."

Başını salladı ve Nevarre ile birlikte etraflarından dolaştım. Misafir süiti yeterince güzeldi ve çantalarımız çoktan teslim edilmişti. Rahat görümlü deri koltuk ve sandalyelerin bulunduğu özel bir oturma odası. Konsiyaryus için küçük bir yatak odası, makul büyüklükte bir tam banyo ve geniş bir yatak odası.

Ne yazık ki eksik bir yatakla. Eğer kral boy olsaydı, Guillaume beni becerirken ben de Rik'in kışını yerdim.

Çift kanatlı bir Fransız kapısı, hâlâ renkli parti ışıklarıyla aydınlanan plazaya bakan bir balkona açılıyordu. Müzik geceyi dolduruyordu ama kraliçeler emekli olduğundan müzisyenler dans müziği yerine yumuşak türküler ve halk ezgileri çalıyordu. Duyularımı tamamen açtım ve ejderhamın yanlış bir şey olup olmadığını anlamak için kafasını kaldırmasına izin verdim.

Plazaya dışarıdan erişim: Rik ve Guillaume'a bağda söyledim.

Oda boş:

Guillaume yüksek sesle, "Her şey yolunda kraliçem," dedi ve kolunu bırakıp kenara çekildi.

Kanına katılmak isteyen adamlara bir saniye bile bakmadan odaya daldı. İçlerinden biri o geçerken yüksek sesle soludu ve nefesinin altında inledi.

"Seni burada oyalanırken bulmasam iyi olur." Guillaume üzerinde bir yerden bir ayak uzunluğunda bir bıçak çıkardı. Başparmağıyla kenarını test etti. "Ya da hala doğru dokunuşa sahip olup olmadığımı görebilirim." En yakınındaki adama baktı ve gülümsedi. "En keskin bıçakla bile bir adamın kafasını kesmek için yumuşak ama güçlü bir vuruş gerekir."

İkizler derin bir şekilde eğildi. "Duyduk ve itaat ediyoruz."

Homurdandım. "Tabii. Tabii." Ve kapıyı suratlarına kapattım.

Gina'nın telefonu çaldı. "Affedersin, Shara. Bir Şeye ihtiyacın olursa odamda olacağım."

"Umarım o oda ses geçirmezdir" diye mırıldandım.

"Şüpheli," diye güldü ve başını salladı. "Ama endişelenecek bir Şey yok. Kulaklık getirdim ve Londra'ya yapmam gereken birkaç arama var. İyi geceler."

"İyi geceler, Gina."

Kapılar kapandıktan ve yabancılar gittikten sonra Shara bütün akşamki yüz ifadesini bir kenara bıraktı. Aramızdaki bağda yorgunluk ağır basıyordu. Ve evet, oh, evet, ihtiyaç. O da en az benim kadar yanıyordu.

Hepimizin yaptığı gibi.

Tacı çıkardı ve Nevarre'ye uzattı. Kuaförün Dallas'ta yaptığı karmaşık düğümler ve kıvrımlar yüzünden saçları dökölüyordu. Parmaklarıyla taramaya çalıştı ama ağır saç telleri birbirine karışmıştı.

Rik çantasını karıştırdı ve bir saç fırçası çıkardı. "İzin verin kraliçem."

Yorgun bir Şekilde başını salladı ve elbisesinin fermuarını çekmek için arkasına uzandı. Daire parmaklarını onunkilerin üzerine kapadı, parmak uçlarını öptü ve onun yerine geçti. Elbise yere kaydđ ve kadın iç çekerek ona yaslandı.

Tabii ki küçük piç kurusu çok sevdiği o lanet mırıldanmaya başladı.

"Lütfen herkes üstünü değiştirsin. Rahatınıza bakın."

Daire hepimizin söylemek istediği Şeyi dile getirdi. "Ya da soyunmak?"

Gülümsedi ve yatağa doğru ilerledi. "Eğer dileğin buysa."

Rik ceketini omuz silkerek çıkardı ve gardıroba astı. "Xin, etrafı kolaçan et ve ne bulabileceğine bak. Guillaume, Ezra, Nevarre, ilk nöbet sizin. Gözünüz ikizlerin üzerinde olsun. Kraliçemizin arzusu ve kanı havada uçuşurken, karşı koyamayabilirler."

"O zaman ölmüş olurlar," dedi Guillaume soğukkanlılıkla. "Nevarre, sen balkonu al. Ayı ve ben ön odayı alacağız. Senin kuzgun daha iyi görür ve uzaktan yaklaşmaya çalışan her Şeyi görür."

Nevarre ceketini Rik'e fırlattı, gömleğini başının üzerinden çekti ve eteğinin ağır kumaşını kalçalarına saran deri kemeri çözdü. Saniyeler içinde çırılçıplak kaldđ ve katlanmış eteğini çantasının üzerine bıraktđ. Balkon kapısına doğru yürürken sırtından tüyler fişkırdı.

Rik, Nevarre'nin paltosunu ve pantolonunu astıktan sonra Shara'nın yanına, yatağa doğru ilerledi. Yatak başlığına yaslanarak kalçalarını iyice açtı ve Shara onun sıcaklığıyla sarmalanarak ona doğru yerleşti. Adam yatağın tüm genişliğini kaplamıştı.

Shara onun saçlarını dikkatle tararken usulca güldü. "Sanırım ziyaretçi bir kraliçenin aynı anda birden fazla kanı yatağına almasını beklemiyordu."

"O zaman bir şok yaşayacaklar," diye cevap verdi Rik. "Yaptığımız her şeyi duyacaklarını biliyorsun."

"Bize katılmak istedi."

"Evet, istedi."

Shara birkaç dakika sessiz kaldı ve sonra tekrar güldü. "Eğer onu almaya karar verirsem, umarım yatağı bundan daha büyük olur."

Kuyruklu paltoyu çıkardım ve Rik'inkinin yanına astım. Daire pantolonunu bana fırlattı ve onun gibi kokan bir malzemeye yüzüme tokat attı.

Şımarık, mırlayan kedi.

Dişlerimi sıktım ve onun takım elbisesini de astım. Çok kasıtlı olarak ona bakmayı reddediyordum. Onu alıp alamayacağımı söyleyene kadar bakmadım.

"Bu gece ne istiyorsunuz kraliçem?" Rik'in alçak rock troll sesi döşeme tahtalarını salladı.

"Daire'nin Mehen'e işkence etmesini izlerken beni becerebilir misin?"

"Sonunda," diye homurdandı Daire, sinirlenmiş gibi görünmeye çalışarak ama sesindeki alaycılığı hepimiz duyduk. "Dikkatini çekmek için ejderha istifini çalmam gerekecek sanıyordum."

Rik kıkırdadı. "Dileğiniz bizim için emirdir."

Bir an gözlerimi kapattım ve kontrolümü sağlamak için derin nefes aldım. Evet. Tanrıçaya şükürler olsun. "Altın falan yok, D." Dolabın kapağını kapattım ve ona bakmaya cesaret ettim. "Sadece dişler ve pençeler."

Yatağın yanında durdu, sırtı bana dönüktü, ince, yuvarlak poposu açık bir davetti. Omzunun üzerinden bana göz kırptı. "Sözler, sözler."

Parmak uçlarım yandı, ejderha pençeleri serbest kalmakla tehdit ediyordu. Kendime derin bir nefes aldırıldım ve beşe kadar saydım. Canavarı kontrol etmek pek tecrübeli olduğum bir şey değildi. Yüzyıllar boyunca Leviathan olarak yaşadıktan sonra değil. Umarım küçük piç kurusu ejderhamla güreşmeye hazırdır.

Daire'nin bağı içimde gürledi, *ayak bileklerimin* etrafında dolanan bir kedi gibi *içime dolandı*.

yıllarca alfamızla oynadım. Umarım meydan okumama hazırsındır:
Ürperdim. Tanrıça. Bu aralıksız mırıltı beni öldürecekti.

SHARA

Guillaume'un bıçaklarından birini ödünç alıp iki Kan'ım arasındaki yoğun ve çığ cinsel gerilimi kesmek istiyordum. Leviathan'ın -daha doğrusu Mehen'in- bizimle çok uzun süredir birlikte olmadığını düşünmek delilikti. Günlerdir. Bir hafta bile değil.

Ve herkesin ihtiyaçlarını karşılamaya çalışsam
da... Her gün hepsini beceremezdim.

Bir seferde birkaç tane almanın faydası oldu ama bu seyahatin planlaması, koruyu büyütmek ve Skye'ın karınca saldırısını püskürtmek derken, aynı anda çok fazla kişiyi yatağa götüremeyecek kadar yorgun düşmüştüm. Ve evet, Mehen'le uğraşmak yorucu olabiliyordu. Çok talepkârdı, çok güçlüydü, kontrolden çıkmıştı. Aramızdaki bağa dayanarak ejderhasının boynuna bir ilmik geçirmek istiyordum ama ona güvenmediğimi düşünmesini istemiyordum.

Sadece Daire'nin bağına çok hafif bir *dokunuşla* odaklandım. *Sertleşse bile mi?*

Daha yüksek sesle gürledi ve bana doğru gelmeye başladı. Eğer savaş kedisine dönüşmüş olsaydı, kuyruğunu bir o yana bir bu yana çevirirdi. *Bunu seveceğim. Beni beklediği kadar kolay bulamayacak:*

Beni uyardığına sevindim çünkü Mehen elini omzuna koyar koymaz Daire hırladı ve dönerek adamın göğsüne bir darbe indirirken çömeldi. Mehen'in derisinde kanayan çizikler bırakan tırnaklar da değildi bunlar.

Mehen bir kükremeye yerde ona doğru hamle yaptı. Daire ona çarptı, pençeledi ve ısırdı.

Kalbim küt küt atıyordu. Boğuşmalarını ve yerde yuvarlanmalarını izledim. Biri homurdanarak yatağın ayakucuna çarptı. Artık onları göremiyordum ama nefes alış verişlerini duyabiliyordum. Yatak gümbürdedi. Tekrar. Sertçe.

Rik boynumu okşayarak ellerini belime doladı ve beni kucağına kaldırdı. Altımda sert bir penis, yakınlarda bir boğuşma sesi.

Tanrıça. Bana işkence ederek ileri geri kayarken çok ıslanmıştım. İkimize de eziyet ediyordu. Aletinin ucunu yavaşça içime sokarken nefesi kulağıma çarpıyordu.

Onu görememek çok garipti. Yüzüm ona dönük olduğu için aç tıhaftı ama bir o kadar da heyecan vericiydi. Kalçalarını kapatarak içimi doldururken bana destek olacak bir şey verdi. Acı verici bir yavaşlıkla, sonunda beni kasıklarına yasladı ve tamamen içime girdi.

"Bu nasıl bir his?"

Kaslarımı ona doğru gererek inledim. "İnanılmaz."

Ağırlığımı biraz öne kaydırarak ellerimi kalçalarına dayadım. Ellerini sırtımda gezdirdi, parmakları ve başparmakları kaslarımı yoğurdu. Tanrıça, ellerini, parmaklarının yavaş, sabit, sert vuruşlarını seviyordum. Bana nasıl dokunacağını çok iyi biliyordu. Sert, sıkı, ama sonra nazik ve yavaş. Bir devin cezalandırıcı gücü. Benim alfam, koca vücudunda bir ejderhayı zapt edecek kadar güç vardı, böylece onu becerebilecektim.

Yine de bana dokunduğunda inanılmaz derecede şefkatliydi.

"Orospu çocuğu," diye homurdandı Mehen, nefes alış veriş gürlütölüydü. Neredeyse yatağın altındaymışlar gibi geliyordu.

Daire, "Saksocu," diye karşılık verdi.

"Hayır, o sen olacaksın, seni küçük pislik. Kraliçemizi izleme zevkinden mahrum ediyorsun."

Mehen gürlütölü bir hamleyle tekrar görüş alanına girdi ve Daire'yi yatağın kenarına yüzüstü yatırdı. Mehen, Daire'nin saçlarından bir avuç tuttu ve diğer kolunu beline dolayarak ağırlığını Daire'yi aşağıda tutmak için kullandı.

"Burada ikinize yetecek kadar yer yok," dedi Rik hafif bir gürlütölüyle. "Özellikle de güreşecekseniz."

Her ikisinin de kanaması vardı ve ironik bir şekilde en çok hasarı Mehen almış gibi görünüyordu. Omuzlarında ve göğsünde geniş pençe izleri vardı ve sağ ön kolunda tamamen insan görünümölü olmayan ve kesinlikle iki düzgün Aima deliği olmayan kötü görünümölü bir ısıruk vardı.

"Çok fazla alana ihtiyacım yok," diye homurdandı Mehen ve diğer adama daha sert bir şekilde yüklendi.

Daire kaygan bir yılan balığı gibi altında kıvrandı ve Mehen'in belindeki tutuşunu kırmayı başardı. Pençelerini açıp boğazında şiddetli bir hırıltı çıkaran Daire, diğer adamın yüzüne doğru hamle yaptı.

Nefesim kesildi. Elimde değildi. Yırtılmış eti, şeritler halinde aşağı sarkan deriyi çok kolay hayal edebiliyordum. Daire'nin ne tür bir hasar verebileceğini görmüştüm. Tüm mırıltısına ve oyuncu kedi kişiliğine rağmen, Ra'nın iskeletleri bize saldırdığında bir saniye bile tereddüt etmemişti. Hücum etmiş ve baş iskeletin kolunu tamamen koparmıştı. Beni korumak için göğsüne bir kılıç sapladığında bile.

Mehen son anda yüzünü yana çevirdi. "Güzel. Benim için geri döndün."

Elini Daire'nin saçlarına daha sıkı sardı ve başını sertçe yana sallayarak dengesini bozdu. Bu da Daire'yi vücudunun agresif ağırlığı ve arkasındaki şilte arasında sıkıştırmasını kolaylaştırdı. Daire'nin üzerinde durdu, kalçaları vücudunun her iki yanında kilitlendi, Daire sonunda çırpınmayı bırakana kadar onu sıktı, ancak vücudu hala gerginlikle titreşiyordu.

"Aç şu lanet ağzını," diye homurdandı Mehen, başını bir kez daha sallayarak.

Daire dilini dışarı çıkardı ve sonra dudaklarını sıkıca kapattı.

Mehen yan tarafına öyle sert bir yumruk attı ki Daire'nin nefesi bir iniltiyle kesildi.

Bu mücadelenin kontrolden çıkmasından korkarak kaskatı kesildim. Ama Rik elleriyle beni yatıştırdı ve tekrar ona yaslanmamı sağladı.

Ama kaburgaları....:

O iyi.:

Daire de öyleydi. Bağın içinde yükselen şehvetini hissediyordum. Mehen sertleştikçe ve ona vurdukça, onu kıstırdıkça Daire daha çok mücadele ediyordu. Bu onun en sevdiği kısımdı.

Üçümüzün birlikte olduğu ilk gecemizi hatırladım. Rik onu sikerken ben de ona işkence edebileyim diye Daire'nin kollarını benim için nasıl sıkıştırmıştı. Daire ne kadar çırpınırsa, Rik de onu o kadar sıkırmıştı. Daire onu da kana bulamıştı ama Rik sadece gülmüştü.

Mehen gülmüyordu. Ama bağları duygularla öfkeliydi. Beklediğim şehvet. Kudretli ejderha herkesle sevişebileceğini ya da herhangi birimizin onunla sevişmesine izin verebileceğini açıkça belirtmişti. Bir ejderha hapishanesinde yüzlerce yıl kapalı kalmak insana bunu yaptırır. Arzusu, onu tehlikeli sınırına getiren kuduz bir açlıkla keskinleşti.

Daire de buna bayılırdı.

Mehen ona bir yumruk daha atarak gergin dudaklarının arasından homurdanmasını sağladı. Tekrar. "Aç şu lanet ağzını, D. Böylece onu doldurabilirim."

Daire ona isyan edercesine baktı. Mehen de onun ağzına bir tokat attı. Kan aktı.

Titredim ve Rik'in kollarından kurtulmak için mücadele etmeye başladım, ama o beni sıkıca tuttu ve kulağıma usulca mırıldandı. "Ona bak, Shara. Ona gerçekten bak."

Nefes nefese, Mehen'in eğilip Daire'nin omzundan sıçrayan kanı yalamasını izledim. Dili Daire'nin çenesinde gezindi. Ağzının köşesinde. Dudaklarının arasında. Yalarken, gürlerken, Mehen dilini diğer adamın ağzının derinliklerine sokabilmesi için dudaklarını yumuşatmaya ikna etti.

Oh. Benim. Sigara. Sıcak. Sikeyim. Alarm.

Mehen, Daire'nin başını acı verici bir açıyla geriye doğru itti ve tüm vücudunu Daire'yi yatağa bastırmak için kullandı. Dilini Daire'nin ağzının derinliklerine soktu. Onu diliyle beceriyordu. Daire, bir kase kremayı yalamak için yerleşen bir kedi gibi onun karşısında eridi.

Mehen başını kaldırıp bana baktı, gözleri zümrüt gibi parlıyordu. "İşte, kraliçem. Şimdi gerçek gösteri başlıyor."

Tİçimde görünmez bir düğme vardı. Bazen bir partnerin onu bulmak için çok çalışması gerekiyordu ama o düğmeye bir kez basıldığında beynim kapanıyordu. Sadece bedenim vardı. Tüm hisler. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

ama o yavaş, rüya gibi alanda mümkün olduğunca uzun süre var olmak.

Bazen yüksekteydi, bulutların üzerinde, süzülüyordu.

Bazen karanlık ve sessizdi, unutulmuş bir mahzene ya da toprağın derinliklerindeki bir mağaraya gömülüyordu.

İkisine de ihtiyacım vardı. Hem yükselmeye hem de batmaya ihtiyacım vardı.

Mehen kesinlikle dipsiz okyanusa kayan derin batan taş türündendi. Dilinde kanımın tadını alabiliyordum ve daha fazlasını istiyordum. Daha da derine inmek istiyordum.

Sağ elini saçlarımda dolaştırarak üzerimden çekildi ve sırtımın üst kısmı şilteye dayalı olarak dizlerimin üzerine çökmeme izin verdi. "Şimdi ağzını aç, D."

Ona bakarak kalçalarını kavradım ve ağzımı öyle açtım ki çenem ağrıyordu, beni nasıl kullanacağını görmek için bekliyordum. Bu bana onun çok sık bakmaktan hoşlanmadığı derinlerde nasıl bir adam olduğu hakkında çok şey söyleyecekti. Ezra hırlar ama ısırılmazdı. Rik hırılıyor ve ısırıyordu ama o alfaydı. Beni kırıp açmasını ve boş zamanlarında içime bakmasını beklerdim. Alfa olarak bu onun hakkıydı ve beni istediği gibi, istediği zaman kullanmasından daha azını beklemiyordum.

Gerçi artık Shara'ya sahip olduğumuz için, beni kırıp dökmesine, paramparça etmesine ve tekrar bir araya getirmesine gerek kalmamıştı.

İhtiyacım olmasına rağmen.

Shara'yı vücudumdaki saldırgan olmayan, baskın olmayan her kemikle sevdim. Beni almasını seviyordum. Rik'in kontrolü ele almasına izin vermesini de sevdim. Her zaman bana hükmeden, agresif ve baskın bir kraliçeye ihtiyacım yoktu. Onunla kucaklaşabilmeyi, onu kızdırabilmeyi ve gülümsetebilmeyi seviyordum. Hayatındaki onca kan, tehlike ve güç varken benim hafifliğime ihtiyacı vardı.

Bana ihtiyacı vardı.

İhtiyaç duyulmayı severdim.

Ama benim de buna ihtiyacım vardı. Kırılmaya ihtiyacım vardı. Evcilleştirilmeye. Zorlanmaya. Kırılmış olmama rağmen bedenime sahip çıkılmasına, kullanılmasına ve değer verilmesine.

Mehen elini saçlarımda daha da derinleştirerek boynumu acı verici bir kavis çizmeye zorladı. Mükemmeldi. Sonra sikini ağzıma soktu.

"İşte biraz tadına bak, böylece etimin ne kadar kalın ve geniş olduğunu hissedebilirsin" yok. Mehen'in tarzı bu değildi. *"Çiğ olana kadar sikimi boğazından aşağı yut ve belki işim bittiğinde nefes almana izin veririm"* diyerek taşaklarına kadar soktu.

Tam da sevdiğim gibi.

Başımı verdiğim en iri adam değildi ama kesinlikle en sertiydi. Ellerimi taşaklarını okşamak ya da kıcıyla oynamak için kullanamıyordum. Hayatımı kurtarmak için kalçalarına tutunmakla meşguldüm. Tekrar tekrar derinlere daldı, boğazımı sıktı ve muhtemelen kendini de acıtıyordu. Onu dişlerimle kazımaya çalışmıyordum, ama bir adam bir Aima'nın ağzını bu kadar sert siktiğinde, kazalar oluyordu, yine de aldırıyor gibiydi.

Yüzü gergin ve asıktı, bana baktı, gözleri Shara'nın içinde yeşil bir ateş yakmış gibi parlıyordu. Çenelerim ağrıyor, boyun kaslarım doğal olmayan açılış yüzünden çılgınlık atıyordu. Kokusu burnumda yandı, kısmen ejderha ateşi ve kısmen yılan. Kraliçemizin kobrasının taşıdığı o doğal tehlikeli koku. Ensemdeki minik tüylerin alarmla titremesine neden oldu ve onun tarafından kullanılmanın heyecanını yepyeni bir seviyeye taşıdı.

Çok hızlı bir şekilde, gırtlaktan gelen bir hırıltıyla derinlere daldı ve yükünü boğazımdan aşağı öyle bir boşalttı ki yutmak zorunda kalmadım.

Bana hızlı bir nefes verdiğinde çılginca bir nefes çektim.

Nefes nefese eğildi ve gözlerimin içine baktı. "Mırıldanmadın lan." Geri adım atarak beni saçlarımdan tutup kaldırdı, döndürdü ve yatağa fırlattı. "Seni becerdiğimde mırılacaksın. Yüksek sesle. Seni istiyorum"

taşaklarımı titreştirmek için. Şimdi bir işe yara ve alfamız onu, ben de seni sikerken kraliçemizin amını yala."

SHARA

DAIRE, Rik'in bacaklarına sarılarak bana doğru ilerledi. Saçları dağınıktı, dudakları şişmişti, çenesinden aşağı kan, salya ve boşalma akıyordu. Bana dokunmadan önce temizlemek için dilini dudaklarında gezdirdi, gerçi bunu gerçekten de o gülünç derecede yetenekli diliyle beni kızdırmak için yaptığını düşünüyorum.

Gözleri. Tanrıça. Akli başından gitmiş, uçurtma gibi uçmuş ama yine de tamamen yere çakılmıştı. Tamamen bilinçli ve tutarlıydı ama aynı zamanda zihnini bedeninden ayırmıştı. Bedeni artık onun değildi. Mehen'e aitti. Tamamen Mehen'e aitti.

Yumuşak, şefkatli dudaklarımı dudaklarıma bastırdı. Onun kanının ve Mehen'in menisinin tadını alabiliyordum.

Keskin bir çatırtı başımı kaldırmama neden oldu. Dizlerinin üzerinde yatakta bize katılan Mehen, elini Daire'nin kalçasına tekrar indirdi. "Sana ağzını oraya koymayı söylememiştim."

Daire onu görmezden gelerek boynuma sokuldu, çenem boyunca ve kulağıma kadar dudaklarını gezdirdi.

Ben bu şekilde öne doğru eğilmişken ağzını amıma kolayca sokabilecek gibi değildi. Rik zaten içimdeydi. Sadece çok... çok... çiğ görünüyordu.

Ve çok ateşli.

O görüntüyü aklımdan çıkaramıyordum.

"Kendi kontrolü dışındaki bir şey için onu cezalandırmayın." Sesimi eşit tutmak için mücadele ettim ama keskin tonlar beni irkiltti. Tam olarak kızgın değildim. Duygularım çalkantılı ve karmakarışık. Tahrik olmuşum. Birbirlerini incittikleri için öfkeli ve bundan bu kadar zevk aldığım için kendime kızgındım. Ve çok muhtaçtım. Hepimiz. Bir karmaşa. Tıpkı Daire'nin yüzü ve Mehen'in kanayan göğsü ve kolları gibi.

Daire'nin ağzını o kadar sert kullanmıştı ki aletin de kanamamasına şaşırmıştım.

Yine de o kadar ıslanmıştım ki kendi arzusun kokusunu alabiliyordum. Rik içimdeyken burada oturmak, itmek bile değil, yapabildiğim tek şeydi

gelmemesi için. Ya da dişlerimi Daire'ye geçirip onun boşalmasını sağlayacağım. Ya da ikisini de. "Neden olmasın?" Mehen gözleri parlayarak karşılık verdi. "Yeterince hoşuna gidiyor.

Yoksa neden hala kendisine söyleneni yapmadığını düşünüyorsunuz?"

Rik altımda iri bedenini esnetti ve gözlerim yuvalarından fırladı. İçimdeki her şey kenetlendi. Daire'nin başını kavradım ve o kadar sert boşaldım ki çığlık attım ve kendi dudağımı ısırdım.

Daire ağzımdaki kanı yalamak için hamle yaptı ama Mehen onun üzerine atılarak omuzlarını aşağı itti ve başını aşağıda tutmaya zorladı. "Hayır, yapamazsın. Seni becermek için bir dakika daha beklemek istemiyorum."

Daire'nin ağzına vurduktan sonra yaptığı gibi Mehen de çenemi yaladı ve alt dudağımı ağzına aldı. İşte vahşi ejderha bu şekilde şefkatli olabiliyordu. Bir yaradan kan yalayarak.

Kanımı ilk kez tattığı an aklıma geldi. Elimi güçlü çenesiyle nasıl kavradığı... ve evet. Çok acımişti. Kolumu kırmıştı.

Ama derimdeki kanı *yaladı*. Oysa elimi koparıp kanlı kütükten geriye kalan asil kanla yıkanabilirdi.

Boğazının derinliklerinde inledi ve kalçalarını Daire'ye doğru itti. Daire'nin de inlemesi kanımın Mehen'i yeniden sertleştirdiğini gösteriyordu.

Rik avucunu boğazıma doladı ve beni kendine doğru çekti. Boğazım. Onun elinde. Çok tahrik ediciydi. İçimde biraz yukarı itti, bana büyüklüğünü hatırlattı. Ben diğer iki Kan'ımı izlerken nasıl da sabırla bekledi, yine de basit bir dokunuşla bana tam ve mutlak kontrolünü hatırlattı. Bunu o mümkün kıldı. Alfa'm, kudurmuş bir ejderha ile alaycı bir savaş kedisinin birbirlerini hırpalamasını güvenle izleyebilmemi ve bundan keyif almamı sağladı. Çünkü ona yüzde yüz güveniyordum. Aralarına girip ikisinden birine ya da ikisine de haddini bildirmesi gerekirse bunu yapardı. Hiç tereddüt etmeden. Kışkandığı ya da onları benden uzaklaştırmak istediği için değil, herkesin güvende olmasını ve mümkün olduğunca çok sevilmesini en az benim kadar önemseydiği için.

Bu, iki adam bacaklarının üstünde sikişirken, çoğunlukla unutulmuş bir şekilde arkamda oturması gerektiği anlamına gelse bile. Ya da onlardan biri dilini yarığım boyunca kaydırmak ve sikişin tabanını kızdırmak için alçalırken.

"Aferin kedicik," diye hırladı Mehen bileğini yırtarak açarken. "Kraliçemizin alfamız için tekrar gelmesini sağla. Onun sikini ikiye bölmesini sağla."

Daire'nin, benim ve Rik'in üzerine kan sıçrattı, kanı dikkatsizce çarşaflara bulaştırdı. Kalçalarımın arasında eğilen Daire'nin sırtından damlayan kanı görmek beni çılgına çevirdi. Dişlerim aşağı indi ve ellerimi Daire'nin sırtında gezdirerek kanı tenine bulaştırdım. Dilini Rik'in içime gömülü sikinin etrafına kaydırды ve yavaşça yukarı doğru çıktı, giderken etimi emdi. Sonunda dudaklarını klitorisimin etrafında kapattığında, sırtım eğildi ve başını tuttum, çünkü Rik kalçalarını tembel, güçlü bir şekilde döndürdü.

Kalbim çılgınca çırpınıyor, kalçalarım titriyordu. Mehen'in parmaklarını Daire'nin kıkına sokarak onu gevşetmesini ve Daire'nin bana karşı gürlemesine neden olan sert bir hamleyle onu derine itmesini izledim.

Oh tanrıça. Bu mırıltı. Bu inanılmaz güçlü gümbürtünün bir parçasına bile sahip bir vibratör hayal edemezdim. Mehen'in başı geriye düştü, boynundaki ve omuzlarındaki tendonlar belirgin bir şekilde ortaya çıktı. Mutluluktan titreyerek, "ahhhhh" diye nefes verdi.

Evet. Ben de öyle. Kıpırdamadan oturamazdım. Rik içimde bu kadar sertken olmaz. Daire beni emiyordu. O mırıltı sinirlerim boyunca kayıyor, klitorisimden meme uçlarıma ve ağzıma doğru ilerliyordu. Dişlerim çenemin derinliklerinde ve boğazımda zonkluyordu.

Mehen gözlerini açarak Daire'nin kalçalarını iki eliyle kavradı ve ona daha sert vurdu. Gözlerimin içine bakarken kendini dışarı attı ve Daire'nin nefesini içime çekerek sertçe geri çarptı. Mehen bana dokunmuyordu bile ama ağzının üzerimdeki hareketinden Daire'nin içinde hareket ettiğini hissedebiliyordum.

Rik sağ kolunu bana doladı, parmakları karnımda geziniyordu. Boğazımı okşayarak beni kendisine daha da yaklaştırdı. İri elinin ağırlığı bile açığı hafifçe değiştirerek sikinin başının içimde yeni sinirlere sürtünmesine neden oldu. Ellerinde bir gitar gibi hissediyordum, parmakları boğazımdan akorları tıngırdatıyordu. Karnımı biraz daha sert iterek içimde biraz daha derinlik kazanmasını sağladı. Daire'nin ağzının ve Mehen'in gözlerindeki yeşil ateşin

altında kıvrandım. Kalçalarımınla Daire'nin omuzlarına sarıldım, ellerim saçlarında. Emdi. Daha sert, inleme ve inleme karşı

benim et ile Mehen'in ona attığı her cezalandırıcı yumruk. Kral ona hiç acımadı. Şefkat göstermedi. Onu acımasızca dövüyor, zor nefes alıyor, alnından ter damlıyordu. Gözleri güçle parlıyor, pulları titriyor ve

Ejderha derisinin altında kayarken ve kıvrılırken omuzlarında parılıyordu.

Dudakları yüzünü buruşturdu ve sağ elini Daire'nin sırtında gezdirerek pençelerinde derin kanlı çizikler bıraktı.

Kan kokusu bana eziyet ediyordu ama hiçbirisi dişlerime yaklaşmak istemiyordu. Onları derine batırmaktan kendimi alıkoyamazdım ve o zaman bu iş biterdi. Onları suçlamıyordum. Ben de bu işin bitmesini istemiyordum. Ama açlığım, kuraklığın vurduğu bir ormanda çıkan orman yangını gibi içimi kasıp kavuruyordu.

Üç adam. Çok yakın. Dokunaklı. Ama kolayca ısırabileceğim bir şey değildi. Dişlerim bu kadar acımasaydı bu beni güldürürdü. Yine de iyi bir acıydı. Zevkimi daha da artıran türden bir acıydı.

Titremeler Daire'nin omuzlarını sarstı. Daha yüksek sesle mırıldandı, daha çok bir hırıltı, çaresizce yalvaran bir kükreme ve Mehen'in öfkeli ritmi durakladı. Derinlere daldı ve dişlerini sıkarak serbest kalmasına karşı koydu ama Daire'nin buna tahammülü yoktu. Gümbürtüsü daha da alçaldı, ayak parmaklarımin kıvrılmasına neden olan yeni bir basa ulaştı ve tekrar paramparça oldum. Mehen sözsüz bir kükreme çıkardı ve yatak onun salıverilmesinin öfkesiyle sallandı. Daire'nin üzerine düştü ve kanayan bileğini ağzıma bastırdı, bu da beni uçurumun kenarına itti.

Doğal olarak, Rik dişlerini omzuma batırdı ve içime boşalırken doruk noktamın yepyeni bir stratosfere yükselmesini sağladı.

Nefes nefese ve ter içinde gözlerimi zorla açtım. Bağlarımız iyi hissettiren endorfinlerle parıldıyordu. Mehen yan yatmış, Rik'in kalçasına yaslanmış, Daire'nin sırtına sarılmıştı. Muhtemelen onu boğmuştum, kalçalarım başının etrafında kilitlenmişti. Onu serbest bıraktım ama hemen ayağa kalkmadı. Dişlerini bacağıma geçirmişti ve ben bunu fark etmemiştim bile.

Rik kafasına vurmak için yanıma uzandı. "Çok fazla değil. Bugün neler yaşadığını biliyorsun."

Daire dudaklarını yalayarak üzerime çıktı ve kendini üzerime bıraktı. "Sadece bir tadımlık."

Saçlarını yüzünden geriye doğru okşadım. "İyi misin?" "Mmmmm. Muhteşem."

"İkinizin de üzerindeki çiziklere bakıp iyileştirilmeleri gerekip gerekmediğini görmeliyim."

Mehen homurdandı, Rik'in yanına kaydı ve neredeyse yataktan düşüyordu. Daire'nin saçlarını ve Rik'in kalçasını tuttu, dengesini sağlayana kadar dayanmaya çalıştı. "Saçmalama. Bu çizikler iyileşmek için tek bir damla çaba harcamana değmez. Sabaha hepsi geçmiş olacak."

Gözlerim çoktan ağırlaşmıştı. Esnedim ve Rik hemen, "Git, uyuyacak bir yer bul. Dinlenmeye ihtiyacı var."

Daire başını bana gömdü. "Bu gece kucaklaşmak yok mu?"

Mehen bile hayal kırıklığına uğramış görünüyordu, yine de doğrulup Daire'nin kışına hafifçe vurdu. "Hadi D. Gidip bakalım G'nin o iki salakla bir sorunu var mı?"

Keşke kalabilselerdi, ama bu lanet yatak...

Daire beni öptü ve Mehen'in peşinden yürüdü. "Ben kanepeyi arıyorum." "Siktir et onu. Yerde uyuyabilirsin. Bir sürü yastık var."

Dudağımı ısırdım. Eğer onlar yerde yatmak zorundaysa, o zaman ben de onlarla yatmalıydım.

Rik beni yana kaydırды, böylece bana kaşıkla sarıldı. "Sikerim böyle işi. Benim kraliçem yerde yatmaz."

Ve onunla tartışmadan uykuya daldım.

T Rik'in sıcaklığının üzerimde olmaması beni alçak seslerden daha çok uyandırdı. Doğrulduğum ve hemen hem Rik hem de Xin plazaya açılan Fransız kapılarından dönüp yanıma geldiler.

Rik yanıma oturdu ve kolunu sırtıma doladı, eli karşı uyluğumun altından aşağı kayarak omzunu sırt desteği olarak sundu. "Özür dilerim kraliçem. Sizi uyandırmak istememiştik."

"Bir şey mi buldun?"

Xin yatağın yanına çömeldi. "Gerçekten de öyle. Başka bir Kan saklıyor, kraliçem. Leviathan gibi son derece güçlü, yaşlı bir Kan."

"Bir kralı mı var?"

Xin omuz silkti. "Belki de bir kraldır. Belki de başka bir şeydir. Onda onun kanının kokusunu alıyorum ve o çok eski. En az senin kralın kadar yaşlı. Beni göremiyordu ama yakınlarda bir şey olduğunu biliyordu. Neyi koruduğunu görmek için daha derine inmeye cesaret edemedim."

"Kardeşleri beni neden uyarmadığı konusunda ona baskı yaptığında, 'bizi' koruduğunu söyledi ama sanki başka bir şey varmış gibi tereddüt etti. Başka biri. Belki de bu yaşlı Kan'ın koruduğu kişi odur."

"Ondan hiç bahsetmemiş olması endişe verici," diye ekledi Rik. "Tek yapması gereken başka bir yerde görevlendirdiği başka bir Kanı olduğunu söylemekti ve hiçbirimiz bunu yanlış anlamazdık. Bir kraliçe Kanını istediği göreve gönderebilir. Özellikle bilmenizi istemiyorsa, beşinci bir Kan olduğunu neden saklasın?"

Senaryoları düşünmeye çalıştım. Kardeşim olmak istiyordu. Biz geceyi geçirmeden önce teklif etmişti. Beni yuvasına davet etmişti.

Böyle bir ziyareti son derece tehlikeli kılan geas konusunda beni uyarıyordu. Her bir sır tek başına ona güvenmemem için yeterliydi. Ama bir araya gelince.

"Bu Kan Skye'in sarayının bir üyesi olabilir mi? Sen ve Daire onu tanımayın diye onu bu yüzden saklamış olabilir mi?"

Rik Xin'e odaklandı. "Onu zihninde canlandır. Onu aramızdaki bağ aracılığıyla görmeye çalışacağım."

Xin başını salladı ve topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu, elleri uyluklarının üzerinde gevşekti. "Ben hazırım, alfa."

Bağlarımızı daha net görebilmek için gözlerimi kapattım. Rik'in bağı her zaman bir yanardağ gibiydi, kırmızı erimiş kayalar yanlarından aşağı kayıyordu, bağı sessiz olsa bile. Xin'in bağı daha çok kurdu gibiydi. Sakin, sessiz, neredeyse görünmez, yumuşak, nemli bir sis örtüsü. Rik'in Xin'in sisine doğru yuvarlanan bir lav akıntısı göndermesini izledim. Ona zarar verebileceğinden ya da sisini yakıp yok edebileceğinden korkarak gerildim ve eminim Rik isteseydi ikisini de yapabilirdi. Daha önce bağlara Mehen'in ejderhasını bile etkileyen bir alfa dalgası gönderdiğini hissetmiştim. Xin'in bağı tepki olarak titreşti ama dağılmak yerine sisi Rik'in bağının etrafında yoğunlaşarak onu içine çekti. Ben de ona uzandım ve hemen karanlık bir koridorda onun kurduyla birlikte durdum. Hava ağırdı ve bodrum gibi hafif rutubet kokuyordu. Üzerimizde bir ağırlık ve mesafe izlenimi hissettim. Zemin, duvar ve tavan birbirine geçmeli taşlarla kaplıydı. Belki de bir koridordan ziyade insan yapımı bir tüneldi.

Tünelin sonunda ışık yanıp söndü ve kalın ahşap bir kapının önünde bir adam durdu. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, ayaklarını yere sağlam basan bu adam kesinlikle koruyucu olduğunu haykırıyor, bakışlarıyla net bir mesaj veriyordu. *Burayı terk edin.*

Rik yanımdan geçti, tavanın alt kısımlarından birinin altından geçmek için biraz eğildi ve adamın önünde durdu. Çok garipti, çünkü gerçek değildi. Nemli, yoğun kir kokusunu ve başka bir şeyin kokusunu alabilsem de gerçekten orada değildik. Vahşi bir şey.

Bu adam değildi. O kapının ardındaki bir şeydi. Değerli bir şey.

Uğruna seve seve ölebileceği bir şey.

Sonra k a f a m a dank etti. Adam Rik kadar büyüktü. Belki... hatta biraz daha büyüktü.

Rik omzunun üzerinden bana baktı, kaşları çatılmıştı. "Yine de benim kaya trolümden daha büyük değil."

"Olduğundan daha büyük bir şeye dönüşmediği sürece."

Rik tiksintiyle homurdandı. "Mehen'in ejderhası benden daha büyük, ama hepimiz bunun nasıl olduğunu hatırlıyoruz."

"Ne kadar büyük olduğu önemli değil. Ona karşı bir çekim hissetmiyorum."

Kendinden emin sözlerine rağmen alnında bir kırıışıklık belirdi. Benim büyük, kötü alfam en büyük ve en kötü olmayı severdi. *Bu asla değişmeyecek:*

"Onu tanımıyorum ve Skye gibi kokmuyor. Bu kadar büyük, bu kadar güçlü bir adam onun üzerinde bir etki bırakırdı. Onu alt etme fırsatını yakaladığı için neredeyse başı dönecekti."

"O alfa mı?"

"Hem evet hem hayır. Mehen ya da Guillaume gibi. Yaşlı ve güçlü, evet. İsteseydi alfa olabilirdi. Ama değil. Belki de Zaniyah onu çağırdığında zaten bir alfası vardı."

Gözlerimi açtım ve yönümü şaşırmış bir halde hafifçe sallandım. Beynimin karanlık tünel yerine misafir odasına alışması bir saniye sürdü. "En azından Skye'ın bir bitkisi değil. Bunun dışında neyi koruduğunu ya da Skye'ın onun hakkında neden yalan söylediğini gerçekten bilmiyoruz."

"Geri dönüp daha fazlasını öğrenmeye çalışmalı mıyım kraliçem?" Xin sordu.

Yanağını kavradım ve yüzünü okşamama çevirerek avucuma daha derin süründü. "Hayır, teşekkür ederim Xin. Keşfedilmen riskini almak istemiyorum. Onun ne sakladığını bulacağım."

"Nasıl?"

Esnedim, Rik bunu hemen beni kucağına alması, yatağın derinliklerine doğru kaydırması ve iri bedenine yaslaması gerektiği şeklinde algıladı. Şikayet ettiğinden değil. "Saat kaç?"

"Sabahın dördü," diye yanıtladı omzuma doğru, dudakları yumuşak bir okşayışla.

Bir an bağlarımı dinledim, hızlı bir envanter çıkardım. Mehen balkonda Nevarre ile yer değiştirmişti. Daire kapıda Guillaume'un yerini almıştı ama Ezra hâlâ ayaktaydı ve Daire ona katıldığına göre görev yerini terk edeceğine dair hiçbir işaret vermiyordu. Gina uyuyordu. "Xin, Gina için kısa bir not yazıp bu sabah ilk iş Mayte ile bir buluşma ayarlamasını isteyebilir misin? Sekiz gibi. Kapısının altından at. Eminim benden çok önce kalkacaktır."

Xin başıyla onayladı ve hemen ayağa kalkarak kâğıt ve kalem aramaya başladı.

Rik burnunu kulağımın arkasına sürterek kokumu içine çekti. "Bu kadar erken kalkmak istediğinize emin misiniz kraliçem?"

"Ne yazık ki evet," diye iç geçirdim ve gözlerimi kapattım. "İçimde çok uzun bir gün olacağına dair bir his var."

M Kraliçe birçok şeydi. Muhteşem, güçlü, şehvetli, yürüyen, nefes alan bir tanrıçanın vücut bulmuş haliydi. Ama o bir sabah insanı değildi.

Rik kahve fincanını burnunun altında tutuyordu ama yine de ona bitkinlik dolu bir bakış attı. "Bir toplantı için bu kadar erken kalkmak kimin aptalca fikriydi?"

Ona sırtıttı ve fincanı ağzına doğru kaldırdı. "Senin olsun."

Gina kraliçemizin kıyafetlerinin bulunduğu seyahat dolabının fermuarını açtı. "Bu sabah nasıl bir imaj çizmek istiyorsunuz?"

"Ölümün beni ısıtmadığını."

"İş gibi bir şey mi? Yoksa boğucu mu? Masum ve tatlı mı, yoksa zorlu mu?"

Shara inledi. "Moda pek umurumda değil. Sen seç. Ben giyerim."

"Hmmm." Gina içerideki çeşitli boylardaki elbiseleri inceledi. "Anladığım kadarıyla dün gece ilginç bir şey bulmuşsun ve onun ayaklarını ateşe atmaya niyetlisin."

"Öyle de denebilir."

"Yani zorlu ve güçlü bir şey, ama dehşet verici değil."

Elbiselerden birine dokundu ve zihninde kanatları çırpındı. Kuzgunumun değil, tanrıçamın kanatları.

Gina çoktan birkaç elbise aşağı inmiş, hâlâ doğru kıyafeti arıyordu. Yaklaştım ve Morrigan'ın beğendiği elbiseyi çektim. İlk bakışta, Shara'nın tarzını yansıtmayan uzun kollu ve yüksek belli, kasvetli bir koyu yeşildi ama yine de yeterince güzeldi. Neredeyse

Dizlerinin altına kadar inen mütevazı bir uzunluk ve kırılğan ya da müstehcen görünmeden film gibi görünmeyi başaran tam kat bir etek gibi bir iş.

"Bu mu?"

Başımı salladım. "Morrigan bunu çok beğendi." "O

zaman ben giyeceğim," diye cevap verdi Shara.

"Yüksek topuklular mı yoksa daha rahat bir şey mi?" Gina sordu.

"Rahat ama zorlu."

Gina homurdandı. "İşte bu büyük bir emir. Bakalım Dallas'tan ne getirmişiz. Gözüme çarpan birkaç çift vardı ve onları paketlediğimize eminim, yine de hala jette olabilirler."

Shara, sıcak olmasına rağmen kahve fincanının yarısını geri devirdi. "Angela'yı ayakkabı için buraya göndermeye değmez. Elimizde ne varsa o iyidir."

Görkemli bir şekilde çıplaktı ve ona baktığımızı umursamadan, vücudu bir Grek heykeli gibi duruyordu. Bize verdiği her fırsatta ona gözlerimizle, bedenimizle ve ağızımızla nasıl tapmayabilirdik? O muhteşemdi. Yaşayan, nefes alan bir tanrıça. Elbiseyi ona getirdim, Rik'in devralmasını bekliyordum. Ya da Daire'nin. Kendini sık sık böyle işe yarar hale getirirdi. Ama o arkasını döndü ve kollarını kaldırarak elbiseyi başının üzerine bırakmamı bekledi.

Sertçe yutkundum. Kraliçemi giydirmek çok mahrem bir şeydi. Bir insan erkeğinin karısı için yapabileceği bir şey, onunla ilgilenmenin küçük bir yolu. Mahremdi, çünkü o elbisenin altında ne giydiğini biliyordum. Ya da ne giymediğini. "Sütyen ister misin?"

Bunu söylemek bile yanaklarımın yanmasına neden olurken, Daire alttan alta kıs kıs güldü.

Omzunun üzerinden bir gülümseme fırlattı. "Hayır. Hava çok sıcak ve eğer lanet bir elbise giymem gerekiyorsa, en azından rahat edeceğim."

Elbiseyi başından geçirdim ve boynunun dibindeki kancayı takmasına yardım ettim. Önden bakıldığında elbise oldukça muhafazakârdı ama arkası... Güceneceğinden korkarak yutkunmama neden oldu. Sırtının tamamı çıplaktı ve bakışlarımı doğrudan kalçalarının üstündeki gölgeli yarığa yönlendiren bir noktaya doğru nefis bir şekilde alçalıyordu.

Rik bana sert bir bakış attı. "Zaten uğraşmamız gereken ikizlerimiz var ve sen böyle açık saçık bir elbise mi seçiyorsun?"

"Açık saçık mı?" Shara aynada arkasına baktı ve gözleri büyüdü. "Vay canına. Evet. Morrigan'ın neden beğendiğini anlayabiliyorum. Sorun değil, Rik."

"Emin misiniz? O iki salağın seni gereksiz yere rahatsız etmesini ve tüm o deriyi istemiyorum..." Sesi kalınlaştı, gözleri kızın omurgasında dumanlı bir bakış izlerken ısındı.

Elbise, kraliçemizin altına hiçbir şey giymediği belli olacak kadar düşük kesilmişti. Sütyen yok. Külot yok. Sadece yumuşak bir okşama için yalvaran tatlı bir ten.

"Yanımızda yeşil ayakkabı getirmedik ama bu siyah ayakkabılardan herhangi biri iş görür." Gina iki çift ayakkabı çıkardı. Biri parmak uçlarında biraz ışıltı olan sade bir babet, diğeri ise topuklu. "Rahat demiştiniz, o yüzden bu topuklar çok yüksek değil. Yürümek için fazla zor olmamalılar."

Shara ayağını her iki ayakkabıdan birinin içine soktu ve aynada kendine baktı. "Evet, topuklular. Sanırım onların içinde iyi olacağım."

"Mücevher." Gina ağır bir çantayı yatağın üzerine koyup açtı, iki tarafı da açıldığında içinde özenle bölümlere ayrılmış taşlar ve altınlarla dolu bir servet ortaya çıktı. "Elbisenin önu gibi beklenmedik ve abartısız bir şey düşünüyorum."

Shara bana baktı, gözleri boğazımı sızlatan yumuşak bir duyguyla parlıyordu. "Bırak Nevarre seçsin. Morrigan bu elbiseyle ne istiyor?"

Elimi yüzüklerin, kolyelerin ve küpelerin üzerine uzattım ve bir şey kafamın içinde tekrar çırpınma sesi çıkarana kadar bekledim. Karmaşık bir şekilde bükülmüş siyah telden ağaç madalyonu olan ağır gümüş zinciri çıkardım. Morrigan'ın Korusu. Tabii ya. Zinciri boynuna geçirdim ve onun için kilitledim. Ağaç göğsünün ortasında mükemmel bir şekilde asılı duruyordu. Tam olarak büyük çivili dikenin onu deldiği yerde.

Rik fincanı ona uzattı ve o da iki eliyle fincana sarılmış halde yatağın kenarına oturdu. "Şimdi sıra sende."

"Bugün ne kadar şık olmamızı istiyorsun?" Her birimiz çantalarımıza yönelirken Rik sordu.

Yanıma aldığım tek takım elbise ceketı süslü kuyruklu olanıydı. Onu tekrar giymek istemiyordum ama kraliçem ne isterse onu yapacaktım.

Mehen gardırobu açtı. "Eğer resmi kıyafetler giymemizi istiyorsan, Zaniyah'a birkaç şeyi ütöletip ütöletemeyeceğimizi sormalıyız."

"Resmi kıyafet yok. Ama hepinizin sert ve zorlu görünmenizi istiyorum. Siyah bir şeyler. Kot pantolon olması umurumda değil ama baştan aşağı siyah olsun." Bana baktı ve gülümsedi. "Sen hariç, Nevarre."

"Pantolonum var..."

Başını iki yana salladı. "O eteği sevdiğimi biliyorsun."

Daire bana karanlık bir bakış attı ve saçlarını omzunun üzerinden geriye attı. Yuvayı mühürlediği gece beni aradığından beri eteğimle ilgili surat asıyordu.

"Bunun için dizlerin yok," dedim ona.

Homurdandı ve çantasından siyah bir kot pantolon çıkardı. "Baktığı şeyin senin dizlerin olduğunu sanmıyorum."

Etekle birlikte düz siyah bir tişört, kalın çoraplar ve en ağır savaş botlarımı giydim. Blood'ın geri kalanı siyah kot pantolon ve benzer gömlekler giydi. Rik bir çift siyah kargo pantolonu giydi ama Mehen deri bir pantolon ve düğmeleri yarıya kadar açık ipeksi siyah bir gömlek giydi. Daire ona güldü.

Ta ki Shara elini Mehen'in gömleğinin içine sokup tenindeki pulların parıltısını okşayana kadar.

Biri kapıya hafifçe vurdu ve Guillaume seslendi: "Makyajınıza yardım edecek genç bir kadın geldi kraliçem."

"Tamam, onu içeri alın."

Genç kadın yatak odasının kapısında duraksadı, sanki kraliçenin odasına bu kadar girmesine izin verilmesine şaşırılmış gibiydi. Odanın içinde kraliçemizin etrafında duran, giyinik olmamıza rağmen hala koruma modunda olan hepimize bakarken gözleri büyüdü. Sonra çarşafların üzerine sıçrayan kanı gördü ve yanaklarına pembe bir allık çalındı.

Küçük bir kardeş, karar verdim. Kraliçe kanının ne demek olduğunu biliyordu. Özellikle de yatakta.

"Majesteleri, eğer isterseniz saç ve makyaj konusunda size yardımcı olmaktan onur duyarım."

"Elbette, teşekkür ederim."

Rik, Shara'nın oturması için köşedeki küçük masadan tahta bir sandalye çekti ve kadın çalışmaya başladı.

"Hafif bir dokunuş lütfen. Fazla makyaj için hava çok sıcak. Ve saçım ile ilgili basit bir şey."

"Yine de yukarıda olmalı," diye ekledi Gina. "Elbisenin arkası saçlarınız tarafından yarı yarıya gizlenirse aynı etkiyi yaratmayacaktır."

Orada oturan Shara, kadın saçlarını tararken biraz kıpırdandı. Kraliçem insanların kendisiyle ilgilenmesine alışık değildi. Eteğini düzeltti ve gözleri birden parladı. "Cepler! Cepli bir elbise!"

Daire ile şaşkın bir bakış paylaştım, bu kadar büyütülecek ne vardı anlamadım. Henüz kimsenin dokunmadığı yırtık pırtık, soluk bir çantaya gitti ve pantolonunun içine soktuğu küçük bir çakı çıkardı. *"O gidene kadar bıçağını senin için taşıyacağım"* diye fısıldadı ona.

Gözleri yaşlarla doldu. *Teşekkür ederim:*

"Neden üzgün?" diye sordum Daire'ye usulca, sözlerimi duymasına izin vermemeye çalışarak.

Üzgün değil. Onun için hala çantasını taşıdığımız ve bıçağını üzerinde taşımayı sevdiğini hatırladığım için çok duygulandım. Elbise giyse bile.:

Solmuş çantaya baktım, kraliçeme ait olduğu için dehşete düşmüştüm. Kış için bir koyun sürüsüyle birlikte ağıla atılmış bir şeye benziyordu. Bir yuvada büyümediğini biliyordum ama bir kraliçenin yaşam tarzından ne kadar mahrum bırakıldığını fark etmemiştim.

Ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadan, beş yıl boyunca tek başına, kaçarak, hiçbir mirası ya da koruması olmadan hayatta kaldı:

Gözlerimin dolma sırası şimdi bendeydi. İki yıl önce Brigid'imi kaybetmiştim. Ben de yalnızdım ve bir bakıma kaçıyordum. Ne olduğumu bilmeme ve açlıktan ölmeyecek ya da hayatımdan endişe etmeyecek kadar güce sahip olmama rağmen, yine de sefil bir varoluştum.

Kraliçemin bu kadar acı çekmesi.

:Dayanılmaz.: Rik aramızdaki bağla usulca homurdandı. Ve diğer tüm Kanlar da başlarını sallayarak onayladılar.

SHARA

Saçımı yapan genç kadın içeri girip kraliçesiyle konuşurken güneşli ve aydınlık bir odanın önünde durakladık. "Geldiler, Majesteleri."

Mayte elindeki çay bardağını yere bıraktı ve gülümseyerek ayağa kalktı, gerçi yorgun görüldüğünü düşündüm. Muhtemelen benim görüldüğüm kadar yorgundu. Hayatım boyunca pek çok kez az uyumuştum ama şimdi kraliçe olduğum için sürekli yorgundum. Kan kaybından mı, savaşlardan mı, yoksa her şeyin bir araya gelmesinden mi bilemiyordum.

:Sahip olduğun gücü taşımak çok yorucu,: Rik bağımızda şöyle dedi: *"Böylesine muazzam bir gücün nasıl bir bedel ödettiğinin farkında değilsiniz."*

Hemen kullanmasanız bile. Ayrıca, gücünüze kavuştuğunuzdan beri öyle ya da böyle sürekli saldırı altındasınız...:

İç çektim. Evet. Sürekli saldırılar kesinlikle zarar veriyordu. Çenemi biraz yukarı kaldırdım ve umarım kibar ama soğukkanlı bir yüz ifadesi takındım.

Mayte elini uzatarak, "Günaydın Majesteleri," dedi. "Umarım dün gece her şey sizi memnun etmiştir."

Yanakları hafifçe renklendi, gözleri altlarındaki gölgelere rağmen parlaktı. Dün gece ne kadar tatmin olduğumu çok iyi biliyordu. "Teşekkür ederim, evet, size de günaydın Majesteleri." Elimi onunkinin içine soktum ve yine avuçlarımda bir sıcaklık hissettim, sanki avuçlarımızın arasında sıcak, yassı bir taş varmış gibi. "Bunu hissediyor musun?"

"Evet," diye fısıldadı. "Daha önce ben de hissetmişim ama bunun geas olduğunu düşünmüştüm." Sıcaklığın kolumda alevlenip yanmasına hazırlanırken, başka bir şey olmayınca nihayet derin bir nefes aldım. "Sanırım bir kraliçe kraliçeye dokunuyor şey."

İkimiz de geniş cumbalı pencereden dışarı bakacak şekilde yanına oturmam için bana yol gösterdi ve Gina sol tarafıma oturdu. Uzakta dağlar yükseliyor ve tarlalarda atlar otluyordu. Pencereilerin etrafında sarı güller yükseliyordu, benim korudakiler gibi siyah-kırmızı değil, ama yine de bu manzara karşısında zihinsel olarak irkildim. Giydiği kısa kollu pembe elbisenin açıkta bıraktığı kollarına hızlıca bir göz attım ama herhangi bir yara izi göremedim. Dikenler bana yaptıkları gibi onu da mı delmişti? Yoksa sadece çiçekleri mi seviyordu? Onu soracak kadar iyi tanıyormuş gibi hissetmiyordum.

"Bunu daha önce hiç hissetmemiştim," diye itiraf etti Mayte otururken. "Gerçi daha önce pek çok kraliçeye dokunduğumu da söyleyemem."

Saçları yana doğru toplanmış ve kalın bir örgü şeklinde gevşekçe örülmüştü. Pembe elbisesi yumuşak, dökümlü ve fırfırlıydı, son derece kadınsıydı ve benim altından kalkabileceğim bir şey değildi. Yine de onun üzerinde çok güzel duruyordu, güzel tenindeki koyu kahverengi tonları vurguluyordu.

Alfası sırtını duvara dayamış, sandalyesinden bir adım ötede duruyordu ve elleri gelişigüzel ceplerindeydi. Ama Kanım'ın yakınlarda konumlanmasını dikkatle izledi. Rik solumdaydı ama o da ayakta duruyordu. Guillaume ve Mehen kapının girişinde duruyordu ve Kanımın geri kalanı koridorun aşağısında savunma pozisyonu olarak diğer girişleri koruyordu. Tanrıya şükür, diğer Kan'ından ya da kardeşlerinden kimseyi görmedim. Yine de Rik'in bağı hevesle parıldıyordu. İyi bir dövüşe bayılırdı, kaya trolüne dönüşmek ve birkaç kafaya vurmak için bir neden.

"Çok kraliçeyle tanıştın mı?" Buzlu su dökerken sordum Ben.

"Ben çocukken, büyükannem birçok gayri resmi akşam yemeği verirdi ve Triune'un dikkatini çekmemeye dikkat etse de buradaki partiler. Hatta Keisha Skye buraya bir keresinde, henüz yavru bir kızken gelmişti. Yüz yıl önce bile tanıdığımız pek çok kraliçe artık yok. Biraz daha kahve ister misiniz? Ve lütfen, buyurun. Hangi yiyecekleri sevdiğinden emin olamadım. Ben de kahvaltıda pek bir şey yemem."

"Evet, lütfen." Sürahiye kaldırdı ve Daire aniden yanıma sokularak sürahiye ondan aldı. Bana ve Gina'ya taze kahve doldurdu ve benim fincanıma krema eklerken Rik de benim için bir tabak doldurdu. Gayri resmi bir kahvaltı olmasına rağmen Mayte fırırlı gümüş kenarlı ve yumuşak pembe gül bordürlü beyaz porselen seçmişti. Su bardağım ağırdı ve bana gerçek kristal olduğunu düşündürdü. Keten masa örtüsü de koyu gül pembesiydi.

Kendime not. Mayte'nin en sevdiği renk pembeydi.

"En sevdiğin renk nedir? Rik gürleyerek sordu.

:Bütün renkleri severim.:

Tabağımı önüme koyarken yumuşak bir ses çıkardı. Çoğunlukla meyve ve bir çeşit tart. Tatmak için küçük bir parça kopardım. Dışı çıtır çıtırdı ama içi yumuşaktı ve keke dönüşmüş bir kase yulaf ezmesi gibi hafif tatlıydı. Lezzetliydi.

"Peki diğer kanınız bugün nerede?" Mayte'ye pastadan bir parça daha kemirerek sordum.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Bu sabah buluşana kadar kardeşlerimi senden uzak tutmakla meşguller. İtiraf etmeliyim ki dün gece epey yaygara kopardılar."

Gözlerimi büyüttüm ve dudaklarımı büktüm. "Kardeşlerini hizada tutmak için dört Kan mı gerekiyor?"

"Hayır, dört değil..." Duraksadı ve yüzüme hızlı bir bakış fırlattı. "Bir kraliçe için uzun süre beklediler. Kaba olmak istemiyorlar."

"Bunu çok kaba buluyorum." Dişlerimi kocaman olgun bir çileğe geçirdim ve onun tepkisini izledim.

"Ah." Mayte ellerini kucağında sıkarak bakışlarını tabağına indirdi. "Çok özür dilerim."

"Hangi kısmı için?" Çileği bitirirken sesimi hafif tuttum. "Kardeşlerinin beni sadece çok uzun süre beklemek zorunda kaldıkları için istediklerini mi? Ya da bu topraklara girmeye çalışmadan önce beni uyaracak kadar bana saygı duymadığın için mi?"

Yuvana senin davetinle mi geldim? Yoksa bahsetmeyi ihmal ettiğiniz beşinci bir kanınız mı var?"

"Geas konusunda zaten özür diledim." Başını kaldırdı, sesi keskinleşti. "Ve ben--"

"Bana yalan söyleyerek bu hakareti daha da artırma."

Derin bir nefes çekti, elleri kucağında sıkıca kenetlenmişti. "Demek senin kanından biri dün gece yuvamın etrafını kokluyordu."

Bir yalanın içinde yakalanmasına rağmen hakarete uğramış gibi görünmeyi başardı. "Acımasız bir tuzağa düşürüldükten sonra odamda sessizce oturacağımı ve başka bir şey saklayıp saklamadığımı görmek için Kanımı göndermeyeceğimi mi sanıyorsun?"

Meydan okurcasına bir an bana baktı ama sonra omuzları çöktü. "Bir şey hissettiğini söyledi ama araştırdığında tek bulduğu dış kapıda belli belirsiz bir kurt iziydi."

Hiçbir şey söylemedim, bunun yerine yemeye devam etmeyi tercih ettim. Bazen sessizlik bir açıklama talep etmenin en iyi yoluydu.

"Her şeyi yüzüme gözüme bulaştırdım," dedi sonunda hüzünlü bir gülümsemeyle. "Tüm büyük ve dikkatli planlarım bir kenara atıldı."

"Bu kraliçelik işini çok uzun zamandır yapmıyorum." Peçetemi kenara koydum ve devam etmeden önce bir yudum su içtim. "Ama birini müttefikin yapmak istiyorsan, daha ilk adımda yanlış yönlendirilirse işlerin iyi gitmeyeceğini bilmen gerekir."

"Biliyorum. Özür dilerim. Çok iyi bir mazeretim var, size söz veriyorum. Tamamen açık sözlü olmamamın tek nedeni tehlikede olan şey. Yardıma çok ihtiyacım var. Aslında, seninle tanıştıktan sonra, başka hiç kimsenin bana senin kadar yardım edemeyeceğini rahatlıkla söyleyebilirim. Yardıma ihtiyacım var, Shara. Isador'un korumasını resmen talep ediyorum ve uygun olduğunuzda boğaz sunacağım."

Tereddüt ettim, onu incelerken başımı yana eğdim. Bakışlarımı karşıladı, gözleri boyun eğmişti, evet, ama aynı zamanda şiddetle kararlıydı. "Tehlikede olan ne?" Yumuşakça sordum. "Kimi koruyorsun?"

"Gel. Sana göstereyim."

I Kraliçemle daha fazla gurur duyamazdım. Politikadan anlamadığını iddia edebilirdi ama Mayte'ye her şeyi sessizce ve sakince itiraf ettirecek kadar mükemmel bir şekilde idare etmişti. Bununla birlikte, burayı sevmedim Zaniyah kraliçeme yol gösterdi. Evin arka tarafına, üzerinde devasa bir antika demir kilit olan eski bir kiler kapısına. Kalın meşe ve demir menteşeler, Shara'yı dışarı çıkarmam gerekirse benim rock trolümü bile zorlardı.

Mayte kilide dokundu ve anahtar olmadan açıldı, yani sadece onun kanına göre kodlanmıştı. Alfasi homurdanarak kapının bir tarafını kaldırdı ve geri fırlattı.

Xin'e bakmadım, böylece diğer kraliçe hangimizin güvenlik önlemlerini aştığımızı bilmeyecekti, ama bağda ona bir selam verdim. :*İçeri nasıl girdin?*

Benim de kendi yöntemlerim var:

Etkileyici,: Shara bağının inci gibi gökkuşağı gibi parladığını söyledi. İşlerin şu ana kadar gidişatından memnun olduğu anlaşılıyordu ve Mayte'nin ne sakladığını görmek için sabırsızlanıyordu, ta ki girmesi gereken karanlık deliği görene kadar.

Önce Mayte gitti. "Bir ışık getireyim." Bir an gözden kayboldu ve sonra büyük bir el fenerinden ışık çıktı.

Shara dudaklarını büktü. Bir tür sihirli şey bekliyordu. Mayte'nin ne tür güçlere sahip olduğu hakkında hâlâ hiçbir fikrimiz yoktu. Belki bir ışık ya da ateş topunu bile yönetemiyordu. :*Onu kabul edip etmemeye karar vermeden önce, ondan gücünü göstermesini istemelisiniz...:*

İyi fikir. Bu tünel güvenli mi?

Öyle olacak: Guillaume, Ezra ve Xin'e döndüm. :*Kapıyı ve kraliçemizin çıkış yolunu koruyun...:*

Başlarıyla onayladılar.

Mehen, Daire ve Nevarre'ye baktım: *"Eğer bir şey olursa, öncelikli hedefiniz onu dışarı çıkarmak. Bu delikten, bu lanet yuvadan. Ne gerekiyorsa yapın:*

:Anladım.:

Eztli'ye sert bir bakış attım. "Birimiz önden gidecek."

Adam başıyla alaycı bir selam verdi. "Misafirim olun."

Nevarre'ye başımı salladım ve o da merdivenlerden inip Mayte'yi geçerek tünelin derinliklerine gitti. Sırada Eztli vardı, sonra Mayte, Gina ve Shara, ben ve diğer iki Blood da hemen arkasındaydık. Parmaklarım ona dokunmak, bir elimi üzerinde tutmak için kaşınıyordu ama tünel çok dardı. Bir elimi onun üzerinde tutamamak hoşuma gitmiyordu. Bu onu güvenli bir yere götürmemi bir saniye daha geciktirecekti.

Bu kadar endişelenme, diye fısıldadı yatıştırıcı bir şekilde, başımı sıkarak. *Tamamen güçsüz değilim, biliyorsun:*

"Ama bizi kurtarmayı değil, beslemeyi seçmediğiniz sürece bugün kan akıtmak zorunda kalmamanızı tercih ederim.

Mayte birkaç dakika sonra, "Biraz daha ileride," dedi.

Nevarre ilerideki tünelin hızlı bir görüntüsünü geri gönderdi. Çok iri bir adam bekliyordu, kollarını kavuşturmuş ve tıpkı Xin'in dün gece bize gösterdiği gibi kaşlarını çatmıştı. Yaklaştıkça gücünün dalgalar halinde yayıldığını hissedebiliyordum.

Hay sikeyim. Bu adam bir alfa değildi. Tamamen başka bir şeydi. Daha fazlası.

Mayte'nin en güçlü Kanını neden sakladığını anlamaya çalışarak başımı salladım. Yanında böyle bir Kan varken neden Skye'dan korkuyordu? Lanet olsun, Eztli neden alfaydı ki?

"Majesteleri, sizi Tepeyollotl ile tanıştırayım. Kalbim, bu Shara Isador, İsis'in soyundan geliyor. Tam da dediğiniz gibi geldi."

Adam her birimize baktı, el feneri yüzünde parlamasa da altın rengi gözleri parlıyordu. Çoğunlukla geceleri avlanan yırtıcı gözler. Burnundan ve her iki yanağından siyah bir şerit geçiyordu. Kot pantolon giymişti ama vücudunun üst kısmı çıplaktı, dövmele ve sembollerle kaplıydı.

Shara'ya odaklanarak belinden eğildi ve yumruğunu kalbinin üzerine koydu. "Majesteleri. Kraliçem tüm umutlarını size bağladı."

"Ben mi? Neden?"

Mayte'ye baktı. "Her şeyi ona açıklamanın zamanı geldi."

"Evet," diye cevap verdi kararlılıkla. "O gerçeği öğrenene kadar daha ileri gidemeyiz."

Mayte daha önce olduğu gibi elini kilidin üzerine koydu ve kapı açıldı. İri adam bile kapıyı hareket ettirmek için güç harcamak zorunda kaldı. Gıcırdayarak açıldı.

Bir tür kök mahzeni ya da çirkin bir hapisane hücresi bekliyordum ama duvarlar yığma taşı ve zemin kaldırım taşlarıyla kaplıydı. Eztli ve Nevarre kapıdan içeri adım attılar, onları kraliçeler izledi. Tereddüt ettim, muhtemelen birkaç yüz yıllık bir ağaçtan sökülmüş geniş tahtaları olan ağır meşe kapıya baktım. Eğer bu koca adam kapıyı arkamızdan kapatırsa...

Kaya trolüm bile yırtmakta zorlanırdı.

:*Yukarıdan girdim,*: Xin zihnimde dedi ki: *Eğer yolu kapatırsa, onu hala çıkarabilirim.*

Daha rahat bir şekilde adama başımı salladım ve Daire ile Mehen'i peşime takarak içeri girdim.

"Bu alan eskiden şarap mahzeni ve mutfak için taşma deposu olarak kullanılıyordu," dedi Mayte başka bir kapıya yaklaşırken. En azından bu kilitli değildi ve bir ton ağırlığında gibi görünmüyordu. "Orijinal giriş yıllar önce daha güvenli bir alan yaratmak için kapatıldı. Tepeyollotl dışarıda olduğu için bulabildiğim en güvenli yer burası."

Kapıya hafifçe vurdu. "Büyükanne, benim. Ziyaretçilerim var." "İçeri gel," diye seslendi bir kadın diğer taraftan usulca. "Ama sessizce."

Mayte kapıyı iterek açtı ve içeri girdi. Kucağında uyuyan bir çocukla sallanan bir sandalyede oturan yaşlı bir kraliçeye doğru yürüdü. Küçük kızı kucağına aldı ve onu kollarının arasına aldı.

"Az önce uyuyakaldı," diye fısıldadı yaşlı kraliçe.

Mayte çocuğu yanağından öptü ve sonra başını kaldırdı, gözleri şiddetli bir kararlılıkla parlıyordu. "İşte bu yüzden geas'ı senden sakladım. Bu yüzden en güçlü Kanım kapıyı koruyor. Bu yüzden senin kardeşin olmalıyım. Kızım, Xochitl."

SHARA

BİR KIZI. Bir kızı vardı.

Artık pek çok şey netleşmişti. Mayte neden bu kadar çaresizdi. Benden yardım almak için neden bu kadar çaba sarf ediyordu, bunun için yalan söylemesi, hile yapması ve çalması gerekse bile. Aynı şeyi ben de Kanımı korumak için yapardım ve endişelenmem gereken bir çocuğum bile yoktu.

Bir kraliçe. Bir çocukla. Gina'nın gözleri kocaman açılmıştı, benim kanım gibi onunki de şoktan sessizleşmişti.

En son ne zaman bir kraliçenin çocuğu doğdu?

Keisha Skye'in çocuğu, yaklaşık yüz yıl önce: Rik cevap verdi, bağı acımasızdı. Ve sen. Eğer bu bebekten haberi olsaydı...:

Midem bulandı ve neredeyse o nefis yulafli keki kusacaktım. Çünkü Skye şüphelendiğim kadar intikamcı ve takıntılıysa, bebekli bir kraliçeyi hiç de iyi karşılamazdı.

Mayte'nin yanaklarından yaşlar süzüldü ama kızını öptü ve onu dikkatle büyükannesine geri verdi. "O uyuduktan sonra geri geleceğim."

Yaşlı kadın bana baktı ve kafa derimdeki tüyler karıncalandı. Sanki başımdan aşağı soğuk bir su damlamış gibi sinirlerim zonkladı. "Bu o mu?"

"Evet," dedi Mayte. "Ne için savaştığımızı görmesi gerekiyordu."

Bana doğru geldi ve hızla diğer Kan'ına doğru yürüdük ve sonra tünele çıkıp dışarı çıktık. Hiçbir şey söylemedim ama aklımda sorular dönüp duruyordu. Keisha Skye çocuğuna hamile kalmak için işkenceye ve söylentilere göre kara büyüye başvurmuştu. Oysa burada, nispeten önemsiz bir kraliçe olan Mayte'nin sakladığı iki ya da üç yaşında küçük bir kızı vardı. Skye'a tek başına karşı koyacak kadar güçlü değildi ama yine de bir çocuğa hamile kalmayı başarmıştı. Bir kız çocuğu.

Geleceğin kraliçesi.

Mayte bizi aydınlık ve güneşli kahvaltı salonuna geri götürdü. Gina ve ben bir kez daha oturduk ve kahve sürahisini tekrar uzattığında başımla onayladım. Birisi diğer fincanı alıp götürmüştü. Hiç içtiğimi hatırlamıyorum. Aç olmasam da her yere taze tabaklar konmuştu.

"Burada açıkça konuşmak bizim için güvenli mi?"

Mayte başını salladı. "Bütün halkım Xochitl'i biliyor. Genelde dışarıda büyükannemle oynar. Onu sadece sen buradayken sakladık, işler yolunda gitmezse diye." Yüzünü buruşturdu. "İyi gitmedi ama umarım neden tamamen açık sözlü olmadığımı biraz daha iyi anlamışsındır."

"Skye'in ondan haberi var mı?" Gina sordu.

Mayte'nin rengi soldu ve başını salladı. "Tanrıça, hayır. Eğer öyle olsaydı, Valle de Zaniyah'ta enkaz bile kalmazdı. Hepimiz ölmüş olurduk ve kızımı alıp kendi kızı gibi yetiştireceğinden çok eminim."

Kaybettiği kızının yerini doldurmak için. "Gebe kalmayı nasıl başardığınızı sorsam kabalık etmiş olur muyum?"

"Bu başlı başına bir hikaye. Büyükannem şöyle iletişim kuruyordu... şöyle..." Mayte durakladı ve derin bir nefes aldı. "Onun adını söyleyemem. Umarım bunun sizin için bir anlamı vardır."

Annemle. Esetta Isador ile konuşuyordu, onun adı yaşayan hiçbir Aima tarafından söylenemezdi. Başımı salladım ama gizli ebeveynliği ortaya çıkaracak bir şey söylemedim. Henüz söylemedim.

"Büyükanneme bu fikri o verdi. Binlerce yıl sonra, Aima büyüğü yeni bir nesli ayakta tutacak kadar güçlü değildi. Yeni, güçlü bir kan getirmemiz gerekiyordu. Yeni büyü." Mayte kendine bir fincan çay daha doldurdu ve içine bir küp şeker attı. "Eğer bir çocuk istiyorsam, gebe kalmak için eski tanrılardan birini bulmam gerekiyordu."

Ölmekte olan bir tanrı. Esetta'nın babam hakkında yazdığı not, Typhon, canavarların babası.

"Bu yüzden Dallas'taydın," dedi Gina. "Ama neden orası?"

Mayte, "Jaguarları sadece Kan olarak çağırdım," dedi. "Bu yüzden çocuğuma jaguarların tanrısının baba olmasını istedim. Tenochtitlan düştüğünde, eski tanrı ve tanrıçaların çoğu Aztlan'a geri döndü. Ancak yüzyıllar sonra kimse o antik kentin tam olarak nerede olduğunu bilmiyor. Kayıp şehri bulursam, orada en azından bir tanrı bulacağımı umuyordum. Tüm referanslar, buranın kuzeyinde bir yerde, gölün içindeki bir adadan bahsediyordu. Yıllarca şanssız bir şekilde aradık ve bulabildiğim her Mezoamerikan araştırmacıyla konuştum. Sonra kanım ve kalbimle aramam gerekirken gözlerim ve beynimle aradığımı fark ettim. Gücümü kullandım ve tanrıçamdan bana rehberlik etmesini istedim ve onun yardımıyla Tepeyollotl'u buldum."

Alfa'dan çok daha fazlası olan yaşlı ve son derece güçlü Kanı. "O yaşayan bir tanrı mı?"

Mayte sesimde çınlayan kuşkuya gülümsedi. "Tezcatlipoca ya da 'Tüten Ayna' da dahil olmak üzere pek çok isimle bilinir. Gücümü hissettiğinde ve yakarışımı duyduğunda, uzun uykusundan uyandı ve bana katıldı. Dürüst olmak gerekirse, ben miydim yoksa yanımdaki jaguarlar mı bilmiyorum. Ama geldi,

ve kızıma hamile kaldık. Ama sonra endişelerim bin kat arttı."

Ayıldığımda, Keisha Skye bebeği öğrenirse neler olacağını çok iyi hayal edebiliyordum. Ya da babasını.

"Eğer beni kardeş olarak alırsa, Tepeyollotl'a da erişebilir," dedi Mayte yumuşak bir sesle. "O artık bana bağlı. Birçok açıdan savunmasız çünkü ben ölümlüyüm, her ne kadar öldürülmesi bir insandan daha zor olsam ve çok daha uzun yaşayacak olsam da. Bir kraliçe doğurabileceğini çoktan kanıtlamış böylesine güçlü bir Kanı elimde tutmama izin vereceğini hiç sanmıyorum. Bağlı teslim etmemi talep ederdi."

"Ve Xochitl'i al," diye homurdandı Eztli, sesi insandan çok jaguardı andırıyordu. Vahşi parlayan gözleriyle karşılaştım ve vücudunda sinsice dolaşan canavarını gördüm. "Kraliçemizi ve çocuğunu korumak için öleceğiz ve hiç şüphesiz, ilk ve sert bir şekilde öleceğiz ama sonucu değiştiremeyeceğiz. Skye bu yuvayı yerle bir edecek ve kraliçemize, çocuğuna ve tanrısına sahip çıkacaktı. Zaniyah artık olmayacaktı."

Mayte titreyen parmaklarını masanın üzerinde benimkilerin üzerine koydu. "İşte bu yüzden sana bu kadar ihtiyacımız var. Bu yüzden sana yuvaya girmemen için bir sebep vermeye cesaret edemedim. Sana güvenip güvenemeyeceğimden emin olana kadar Xochitl'i ya da babasını ifşa etme riskini neden göze alamadım?"

İçimi çektim, kalbim çoktan bu karmaşanın içine çekilmişti. Bir anneyi çocuğunu korumak için her şeyi yaptığı için suçlayamazdım, tıpkı Esetta'nın benim için yaptığı gibi, unutulsun diye tüm halkına bir geas yerleştirmek için son büyüsünü kullanacak kadar ileri gitti.

Böylece özgür olabilirdim.

Ve zavallı Eztli. Birçok açıdan Rik ile aynı konumdaydı. Alfa, ama kraliçesi güçlü ve yaşlı bir kana sahip olduğu için risk altındaydı. Benim durumumda bu kişi kralım Mehen, Mayte'ninkinde ise tanrısıydı. Ama alfalarımız bizi bu kadar sevmeseydi işler kolayca kötü gidebilirdi. Herkesin iyiliği için uzlaşmaya ve egolarını riske atmaya istekli olmasalardı.

Omzumun üzerinden Rik'e doğru uzandım, elimi körlemesine kaldırdım. O da yapacağını bildiğim gibi parmaklarımı büyük ve güçlü avucunun içine aldı.

"Eğer bir tanrıya ihtiyacınız varsa, elimdeki görevi yerine getirmenize yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

:Hiç tanrı almaya niyetim yok.: Parmaklarını sıktım ve sonra elini omzuma koydu ve kahve fincanımı bir kez daha aldım. :Benim alfam ve Kanımız bu kraliçe için yeterli...:

Onun bağı aniden tereyağındaki sıcak çelik gibi kesildi ve kalbimin etrafında eridi.: *Eğer bir çocuk istiyorsan ve benimle gebe kalamıyorsan, o zaman tanrını bulacağım ve ona ve çocuğuna sahip olacaksın. Ben de senin alfan olarak diyorum ki...*

Tartışmaktansa sözünü görmezden gelmenin daha kolay olacağına karar vererek kahvemden bir yudum aldım ve Mayte'nin yoğun gözleriyle karşılaştım. Hâlâ parlıyordu, ama şimdi şiddetli bir umut ve kararlılıkla parlıyordu. "Bana güvenilebileceğine nasıl karar verdin?"

Başını yana eğdi, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Dürüstçe mi? Dün gece hem beni hem de kardeşlerimi reddettiğinde."

Kaşlarım şaşkınlıkla kalktı. "Gerçekten mi?"

"Sence Keisha Skye'a yemin etmeyi teklif etseydim reddeder miydi? Xochitl'i bu işin dışında tutsak bile, benim gücümü kendisi için istiyor. Yuvamın ve içindeki herkesin kendi iradesine hizmet etmesini ve gücünü artırmasını istiyor. Dahası, böylesine güçlü bir kanı almayı asla reddetmezdi. Kardeşlerimin kendilerine ait bazı sırları var."

Gözlerindeki acı dolu özlemi hatırladım. Geas beni kış üstü yere serdikten sonra kendimden geçmişim ama bakışlarının bütün gece beni takip ettiğini hissedebiliyordum. Onları Kan olarak almak hiç de zor olmayacaktı, bu kesindi. Sayımıza yenilerini eklemek istemiyordum ama ilgimi çektiklerini de itiraf etmeliydim. "Ah?"

"Sence büyükannem kaç yaşında?"

Yüzümü buruşturdum. "Hiçbir fikrim yok. İnsanlarımızın arasında büyümedim, bu yüzden yaşı nasıl değerlendireceğimi bilmiyorum. Otuz ya da otuz beş yaşlarında gibi görünüyorsun."

Boğazından kahkahalar yükseliyordu ve ben onun narin güzelliğine bir kez daha vuruldum. Çölde yetişen bir gül gibi, görünüşte narin ve kırılgan. Ta ki gülün lanet olası çölde yetiştiğini hatırlayana kadar. "Ah canım, yaş tahmininde çok kötüsün. Tahmininizden iki yüz yıl daha yaşlıyım. Büyükannem Tenochtitlan'ın en parlak döneminde yaşadı. Tanrıçamız Coatlicue."

Bunun hangi tanrıça olduğu ya da öneminin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. "Üzgünüm, Aztek dini hakkındaki bilgim ne yazık ki yetersiz."

"Bazı hikayelerde, Quetzalcoatl ve Xolotl'un annesiydi. İkiz tanrılar."

Gözlerim açıldı. Herkesin Quetzalcoatl'ı, büyük tüylü yılanı duyduğundan oldukça emindim. "Kardeşlerinin de tanrı olduğunu mu söylüyorsun?"

"Hayır, hiç de değil. Ama doğdukları andan itibaren Büyükannem onların İkiizlere benzediğini söyledi. İçlerinde kilitli büyük bir güç var ve onları Kan haline getirecek doğru kraliçeyi bekliyorlar."

Onları yanına çağırması olmalı. İkiizler yaklaşırken Guillaume ve Mehen'in kollarını kıpırdattıklarını hissettim ama Kanımın koruyucu çemberinin dışında kaldılar. Gerçi Mayte'nin büyük Kanı ikisine de uslu durmazlarsa kafalarını birbirine vuracağını söyleyen bakışlar attı.

Bir an cumbadan dışarı baktım, herkesin bakışlarından kaçındım, ama hepsi bana bakıyordu. Bir karar vermemi bekliyorlardı. Kanım bu ikiizler hakkında ne hissettiğimi bilmek istiyordu. Eğer onları istiyorsam, nokta. Mayte onu kardeşim olarak kabul edip etmeyeceğimi bilmek istiyordu. Gina bile kararımın ne olacağını bilmek istiyordu, böylece alternatiflerimizi planlamama yardımcı olabilirdi.

Peki ya bir kardeş almasaydım. Bize ne olacaktı?

Keisha Skye bana zaten iki kez saldırmıştı. Çok fazla güç, deneyim ve müttefik kazanmadan önce beni ortadan kaldırmak istediği açıktı. Bir yuva kuramadan beni öldürme fırsatını çoktan kaçırmıştı. Mayte'nin kendisine yardım etmesi için herhangi bir kraliçeyi davet etmesini engellemek için elinden geleni yapmıştı. O geas'ı kırmıştım ama Skye hatalarından ders alırsa, yuvama daha da iğrenç bir geas koyabilirdi. O zaman bunu kırmama kim yardım edebilirdi? Mayte, kendi halkını koruyamamışken?

Ne yazık ki, Skye sadece benim en acil endişemdi. Hâlâ Üçlü hakkında endişelenmem gerekiyordu. Şimdiye kadar beni öğrenmiş olmalıydı. Venezuela'dan gelen Noel görüntülerinden Guillaume ve Mehen'i de öğrenmiş olmalılar. Skye'dan, aslında onun kardeşi olan en az üç Kanım daha olduğunu biliyorlardı. Mayte ile ne yapmaya karar verirsem vereyim, Üçlü beni kontrol etmek ya da ortadan kaldırmak için bir yol planlıyor olmalıydı.

İki seçeneği de sevmedim. Hem de hiç. Dahası, Isis ya da Morrigan'ın da hoşuna gitmiyordu. Kolye göğsümde ağır bir şekilde duruyordu, kalp ağacının kanımı ve canımı almasının anısı zihnimde tazeydi. Skye'ın o görkemli yaşlı ağaçları kesmesini ve malikânemi yerle bir etmesini izlemek için koruyu büyütmemiştim. Bir kraliçe dostumu ve çocuğunu savunmasız bırakmak için Meksika'ya gitmemiştim.

Ama Mayte'nin tarafını tutmak kumdaki başka bir çizgiydi. Keisha Skye'a bir savaş çılgılığı. Zaten üç kardeşini almış, saldırılarından kurtulmuş ve büyüsünü bozmuştum. Neredeyse elli yıldır kendisi için almaya çalıştığı kraliçeyi de alırsam...

Mayte'nin kızını hiç öğrenmemiş olsa bile, bir düşman edinmiş olacaktım. Çok güçlü bir düşman, boş Triune koltuğunda gözü olan daha güçlü Avrupalı kraliçelerden biriyle müttefik.

Daha da kötüsü, Guillaume'u Marne Ceresa'dan almıştım. O da bundan memnun olmazdı. Triune, Skye'a beni ortadan kaldırmak için elinden geleni yapması için serbestlik tanıyacaktı. Muhtemelen ona bir dereceye kadar yardım bile ederler. En güçlü ve yaşayan en eski kraliçeleri kızgınken bana kesinlikle yardım etmezlerdi.

Bir haftadan biraz fazla bir süre içinde, bir şekilde çok güçlü iki kraliçeyi kızdırmayı başarmıştım.

Harika. Muhteşem. *Lanet olsun.*

Rik'in parmakları omzumda hafifçe hareket etti. Karşılığında kazandığım her şeyi hatırlattı. Ve tek bir şeyi bile değiştirmezdim. Ona ve Kanımın geri kalanına sahip olduğum sürece.

Böylece soru, onları korumak için ne yapacağıma geldi. Kanımı güvende tutmak için ne kadar ileri gidebilirdim? Yaşayan en eski kraliçeyi çoktan kızdırmış ve New York kraliçesini kendimden uzaklaştırmıştım. Büyük bir risk altındaydık. Skye her an tekrar saldırabilirdi. Ya da Üçlü benden Roma'ya ya da istedikleri yere gelmemi isteyebilirdi. Ve ben de gitmek zorunda kalırdım.

Yedi Blood ile...

Ölebilirdik. Ne kadar güçlü olursam olayım, sevdiklerimi korumak için tek başıma yeterince güçlü değildim. Marne Ceresa'nın en az iki kat fazla kanı varken olmazdı.

"Son duyduğumda doksandan fazla kanı vardı. Guillaume kafamın içinde usulca söyledi.

Keisha Skye'ın kaç tane var? Rik'e sordum.

Öfke adını verdiği yirmi dişi Kan ve şu anda alfası her kimse o da dahil olmak üzere bir avuç erkek Kan. Gücünü açığa çıkardığını hiç hissetmedim ama kalbimde daha güçlü olduğunu biliyorum...:

Ama.:

Aramızdaki bağa iç çekti. Sayıları var. Birçok kardeş, artı Rosalind'le bir ittifak. Eninde sonunda birimizi tuzağa düşürecek. Daire'ye ulaşacak ve onu eve çekmek için eski bağlarını kullanacak. Ya da insan hizmetkarlarınızdan birine ulaşacak. Mesela Winston. Ya da kasabaya gittiğinde Gina'yı. Savunmasız ve kolay lokma olacaklar. Eğer Gina'ya ulaşırlarsa, o senin kanını taşıyor. Bu onlara bağlarınız üzerinde bir dayanak sağlar:

Eğer Zaniyah'ı korumak için hiçbir şey yapmazsam, Keisha Skye annesinin Aztek jaguar tanrısıyla birlikte sakladığı o tatlı kız bebeğe ulaşacaktı. Skye yuvayı kırmayı başarsa o bile ikisini korumaya yetmeyecekti.

Başımı salladım ve Mayte'nin bakışlarıyla buluşmak için döndüm. "Teklifinizi kabul ediyorum."

Gözleri. Hay sikeyim. Gözyaşlarıyla parlıyor, umut ve rahatlamayla ışıldıyor, pırıl pırıl kristal bir şelale gibi dökülüyorlardı. Kollarını boynuma doladı ve alnını alnıma bastırdı. "Teşekkür ederim. Bize yardım ettiğin için teşekkür ederim."

"Ya biz, kraliçem?" İkizlerden biri sordu, gür sesi beni ürpertti.

Ona ya da kardeşine bakmak için dönmedim ama uzandım ve elimi hala omzumda olan Rik'in parmaklarının üzerine koydum. Gözlerimi kapatarak zihnimdeki duvar halısını canlandırdım.

Mayte'nin yuvası gözleri gibi parlıyordu, ışıldayan kristaller ve sıvı ay ışığı damlaları ve yumuşak, pembe yapraklar. Jaguar kanı bana baktı, gözleri çalıların arasına gizlenmiş yırtıcılar gibi parlıyordu. Ama ben onları açıkça gördüm. Beşini de, hatta kızını koruyan tanrısını bile.

Xochitl, yıkıcı bir kasırganın ardından gökyüzünde parlayan renkli bir gökkuşağı gibiydi. Zihnimde onun parlayan noktasına dokundum ve gücünü hissettim. Babası sayesinde güçle olgunlaşmış, hesaba katılması gereken bir kraliçe olacaktı. Hediyesindeki tatlı, saf yağmuru ve şimşegin keskin çatırtısını tattım. Gözleri altın rengi ve vahşi parlıyordu, tıpkı babası gibi bir jaguar.

Kendimi hazırlayarak zihnimin ikizlere kaymasına izin verdim. Kanımın geri kalanı gibi parlıyorlardı. Zihnimin karanlığındaki şenlik ateşleri. İçlerinden biri devasa, canavar görünümlü bir köpekti, hırlıyor, ağzından salyalar akıyor ve havada acımasızca şaklıyordu. Diğeri bir tür ejderha tipi yaratıktı, ancak pullar yerine yeşil, altın ve kırmızı tüyler takıyordu.

:*O lanet bir ejderha değil*,: Mehen kafamın içinde karşılık verdi. :*O bir tavuk ve yılan arasında bir şey*.:

Lanet olası bir köpek: Ezra mırıldandı. :*Okyanusa bir sopa at. Bu ondan kurtulacaktır*:

Oh ne güzel. Kavga ve itiş kakışın nasıl olacağını sadece hayal edebiliyorum. Yine de umarım şakalar ve kahkahalar da olur. Hiç değilse ikizler en huysuz iki Kan'ımı aynı tarafa koymuşlardı bile.

:*Gerçekten bir başarı*,: Rik söyledi.

Güldü ama bağında bir ağırlık hissettim. Sorun çıkmasını bekliyordu. İkizler ona meydan okumak ya da onu tamamen ortadan kaldırmakla ilgili yorumlar yapmışlardı bile.

Mayte'nin boynumdaki tutuşunu yavaşça çözerek onlara bakmak için sandalyemde döndüm ama ayağa kalkmadım: "*Bırak yaklaşınlar,*" dedim Kanıma.

Guillaume elini bıraktı ve iki kardeş bana doğru yürüdü, ancak alfama birkaç adım kala saygılı bir şekilde durdular ve dizlerinin üzerine çöktüler.

"Daha önce de söylediğim gibi, Kan'ı sadece sayılarımı artırmak için almıyorum. Kanımı seviyorum. Çok kısa bir süre içinde arkadaş ve sevgili olduk. Onlar sayesinde buradayım. Hepimizi hayatta tutabilmek için kız kardeşinizin teklifini kabul ediyorum çünkü onları korumak için her şeyi yapmaya hazırım."

Rik omzumu sıktı, kalçasını yanıma bastıracak şekilde yaklaştı. "Ve onun için öleceğiz. Memnuniyetle."

"Sizin için ölmeye hazırım kraliçem." Yüzünde siyah güneş dövmesi olan kardeş şöyle dedi. "Size itaat edeceğiz. Size yemin edeceğiz. Hizmet etme onuru için istediğin her şeyi yaparız."

Doğru kelimeleri söyledi ama yine de emin değildim. Ona ya da kardeşine karşı bir çekim hissetmiyordum. Onunla seks yapmayı ya da Rik'le bana yatakta eşlik etmesini istemeyi hayal bile edemiyordum. Tek bildiğim, yatağıma sadece kardeşiyle gelmek isteyeceğiydi ve bu ne kadar tuhaf olurdu?

:*Test et onu,*: Rik, kaya trolünün gürültüsüyle fısıldadı. *Ona bir emir ver. Bakalım egosu senin isteğine boyun eğecek mi?*

"Rik benim alfam. Bunu hiçbir şey değiştiremez. Asla."

Siyah güneş kardeşin gözleri Rik'e ve tekrar bana kaydı. "Siz nasıl isterseniz kraliçem, öyle olacak."

"Bu benim için yeterli değil."

Yüzüne yayılan bir parça panikle kardeşine baktı. "Sizi ikna etmek için başka ne yapabiliriz kraliçem?"

Guillaume'un bağına dokundum. *Küçük bir gösteri için rahat mısın?*

Kesinlikle, sorgusuz sualsiz, kraliçem...:

"Guillaume de Payne'in ününü biliyorsunuzdur."

İki kardeş de başını salladı ama gözleri gerildi ve yanağında kırmızı spiral olan kardeş kalçalarını sıkıca kavradı.

"Yaşayan son Tapınak Şövalyesi bana geldiğinde, bana ve alfama boyun eğmeye istekli olduğunu göstermek için çok önemli bir şey yaptı."

Guillaume, lütfen şimdi onları gösterir misin?"

Şövalyem odaya girdi, başını bana doğru eğdi ve sonra karnının üzerine yere çöktü, ellerini yere dayadı, gözlerini yere indirdi. "Huzur içinde geldim kraliçem. Ben sizinim. Beni uygun gördüğünüz gibi kullanın."

İkizler ben tek kelime etmeden onun hareketlerini taklit ettiler, ikisi de tereddüt etmeden yüzüstü yattılar.

Sesimi yumuşak tutarak devam ettim. "Alfaların kafasını kesmekle ünlü büyük Tapınak Şövalyesi, alfamla aynı anda beni seve seve ve isteyerek becerdi. Rik onun bana erişimini tamamen reddedebilecek olmasına rağmen, alfamın emirlerini harfiyen yerine getiriyor."

"Kraliçemin kalbini koruduğu için alfama sorgusuz sualsiz itaat ederim," dedi Guillaume, yüzüstü yatmasına rağmen sesi odaya yayılıyordu.

"Leviathan, derinliklerin kralı." Mehen yaklaştı ve önümde diz çöktü. "Onlara seni yatağında nasıl karşıladığımızı anlat."

"Guillaume kraliçemizi üstümüzde becerirken alfamız beni anlamsızca becerdi," diye yanıtladı tereddüt etmeden.

"Neden Rik'in seni sikip boyun eğdirmesi gerekiyordu, ejderham?"

Mehen bana baktı, gözleri yeşil bir ateşle parlıyordu. "Çünkü ben... asi biriydim," son kelimeyi cinsel bir ateşle söyledi.

"Peki dün gece beni nasıl eğlendirdin?"

"Daire'nin ağzını burnunu kırdım ve sonra onu senin için becerdim, gerçi Daire bundan çok zevk aldı."

Daire gürleyen bir mırıltı çıkardı. "Kesinlikle öyle."

"Peki bu sırada alfamız neredeydi?"

"Altımızda. Seni beceriyorum kraliçem," diye yanıtladı Mehen.

İkizlere dönüp tepkilerini değerlendirdim. Gözbebekleri büyümüştü, burun delikleri her nefes alışta açılıyordu, gözleri bana kilitlenmişti. Kırmızı spiralli olan dudaklarını yalarken, siyah güneşli olan ağırlığını yana kaydırды. Hiç şüphesiz ereksiyonunu yere daha rahat bastırmaya çalışıyordu.

"Bunları size kabaca söylüyorum ki sizi Kanıma alırsam ne beklemeniz gerektiğini bilin. Kanımı seviyorum. Hepsini olabildiğince sık ve olabildiğince çok şekilde beceririm. Bu aynı anda birden fazla anlamına gelse bile. Kanımın birbirini becermesini izlemeyi seviyorum. Uyumak için en sevdiğim yol, mümkün olduğunca çok bedenini yatağıma tıktırılmasıdır ve yuvam bulabildiğim en büyük yatağa sahip olacak, böylece olabildiğince çoğunuzla uyuyabileceğim.

mümkünse yanımda. Mümkün olduğunca çoğunuza, mümkün olduğunca sık dokunmak istiyorum ve başka bir Kanla önceden bir ilişki kurmadığınız ve onu beslemeye devam etmek istemediğiniz sürece herkes benden besleniyor. Kanımda politika yapmam. Rik'in sözü kanundur. Seni cezalandırmaya ve yatağımdan men etmeye karar verirse, öyle olsun. O aksini söyleyene kadar saçımın teline bile dokunamayacaksın."

Öne doğru eğildim ve her birini sert bir bakışla birbiri ardına kısırdım. "Alfa'mı tahttan indirmeye çalışan hiçbir düşüncüyü hoş karşılamayacağım. O benim alfam. Nokta. Tüm varlığımla ve kanımın her zerresiyle onun benim alfam olmasını istiyorum. Onu alfam olarak seviyorum. Başka birini alfam olarak kabul etmeyeceğim. Onun yerine geçebileceğim gibi yanlış bir düşünceyle ona zarar vermeye çalışan olursa, derilerini ve etlerini kemiklerinden ayırır ve iskeletlerini ağaçlarımı beslemek için gübre haline getiririm. Anlaşıldı mı?"

"Evet kraliçem," dedi kara güneş kardeş, diğeri ise "Alrik Isador benim alfam," dedi.

Ayağa kalktım ve onlara yaklaştım ama ben eğilip ikisine de elimi uzatana kadar ikisi de yerden kalkmadı. Elimi tuttular ve dizlerinin üzerine çöktüler, gözleri bana kilitlenmişti. "Kız kardeşinizi kardeş olarak aldığımda, sizi de Kan olarak kabul edeceğim, ama bir şartla."

Kara güneşin kardeşi bakışlarını bana dikti, normal sabır sınırlarını çoktan aşmıştı. "Evet?"

Hafifçe güldüm ve onları ayağa kaldırdım. "Bana isimlerinizi tekrar hatırlatmalısınız ki ben de size kafamda kara güneş ve kızıl spiral demeyi bırakabileyim."

I Öğlene kadar uyudum ve öğleden sonra Gina'yla birlikte Mayte'yle olan kardeşlik ilişkisinin sözleşme tarafını sonuçlandırmak için çalıştım. Sadece kan bağı olduğunu sanıyordum ama belli ki diğer mali ve hukuki tarafları da göz önünde bulundurmak gerekiyordu. Mayte'yi kardeşim olarak kabul etmek onun benim korumam altında olduğu anlamına geliyordu. Benim için bu, onun ailemin, mahkememin ve dolayısıyla mirasımın bir parçası olduğu anlamına geliyordu. Yine de bunun tam olarak neyi gerektirdiğini tanımlamamız gerekiyordu.

Bana kalırsa bu kolay bir karardı. Bir çocuğu vardı. Eğer öldüğümde mirasçım yoksa, Gina'ya mirasımı Xochitl'e vermesini, ancak mahkememe kendi mahkemesi gibi bakması şartıyla söyledim. Eğer öldüğümde mirasçılarım varsa, Xochitl ve Mayte'nin doğurduğu diğer çocuklar mirastan kendi çocuklarımla eşit pay alacaklardı.

"Bir varis isteyecek misiniz?" Gina tereddütle sordu, imza için incelediği kâğıt yığınınından bir an başını kaldırdı.

Rahatsız bir şekilde omuz silktim. "Gerçekten bilmiyorum. Hiç düşünmedim o."

Gina dikkatini tekrar sözleşmelere çevirdi. "Elinizde bir sürü karar verme zamanı. Ama çocuk sahibi olduktan sonra çok daha fazla evrak işi var."

Bir kahkaha attım. "O zaman bu iş bitti. Varis yok, asla."

Şaka yaptığımı biliyordu. Çoğunlukla.

Evraklar düzenlendikten sonra bir elbise daha seçmem gerekiyordu. Gözlerimi devirerek homurdandım. "Bu kadar çok süslü kıyafet giymek zorunda kalacağımı bilseydim, Meksika'ya asla gelmezdim."

"Saçmalık. Giyinip kuşanmak için harika bir fırsat."

Sonunda kıvrımlarımı saran boğucu siyah bir elbisede karar kıldık. Yere kadar uzanmasına rağmen, bacaklarımı ve kalçalarımı çaprazlama kesen bantlar dışında yanları görünmüyordu. Daire, elbiseyle hiç uyumlu görünmeyen inanılmaz kırmızı stilettolarla birlikte onu seçti. Ama ben kimdim ki alışveriş ve sandviç kralıyla tartışacaktım?

Sözleşmeleri imzalamak üzere Mayte ve Bianca ile buluşmak için aşağı inerken Gina bana "Bu kez sunum sırası farklı olacak," dedi. "Onların kraliçesi olacaksın ve bu yüzden önce sen gideceksin. Sonra kanın. Sonra Mayte, tek başına. Sarayının önünde sana kendini takdim edecek."

Derin bir nefes aldım. "Ve işi yapıyorum. En azından onu ısırduğımda ne ile karşılaşacağımı biliyor."

Gina sırtıttı. "Ama sarayının geri kalanı muhtemelen bilmiyor."

Lanet olsun. Mayte'yi tüm salonun önünde boşaltacaktım. Bunu biliyordu ama yine de yapacaktı.

Onun yerinde olsaydım, umurumda olmazdı, çünkü tüm saray benim Kanım artı Gina, Frank ve Winston'dan oluşuyordu. Son ikisi biraz utanç verici olabilirdi ama Mayte'nin yuvasında koruduğu yüz kadar insan gibi değillerdi.

"Sonra her bir Kanı önünüze gelecek ve onları alıp almayacağınıza siz karar vereceksiniz."

Ugh. "Asla olmaz. Onun kanından hiçbir şey almayacağım." "Kraliçesi olarak bu senin hakkın."

"Olmaz."

Başını sallayan Gina, Mayte'nin Kanından birinin beklediği ağır bir kapının önünde durdu. "Bundan sonra, ailesinin geri kalanı size sunulacak. Kardeşlerini o zaman alabilir ya da daha sonra özel olarak görüşmek üzere bekleyebilirsiniz. Bunun resmi olarak yapılmasına gerek yok. Her bir kardeş de size takdim edilecek."

"Yine de hiçbirinin tadına bakmak zorunda değilim, değil mi?" "Sen istemediğin sürece hayır."

"Ve hiçbirisi benim kanımı da almıyor." "Yine, bunu yapmak için harekete geçmediğiniz sürece."

Kan alçak sesle eğildi ve kapıları iterek açtı. "Kraliçem, sizi bekliyor."

Tanımadığım insanların bana kraliçem diye hitap etmesine alışmak biraz zaman alacaktı. "Teşekkür ederim. Üzgünüm, isimler konusunda berbatımdır. Hangi

onun kanından mısın?"

"Luis, kraliçem."

Rik Kanımı nasıl konumlandıracağıma dair emirlerini verirken bekledim. Guillaume, Xin ve Ezra benden önce gitti. Nevarre, Mehen ve Daire arkada kaldı. Elimi Rik'e uzattım ve kapıdan geçerken beni yanına yaklaştırdı.

Mayte bu kez toplantıyı kütüphanede ayarlamıştı. Duvarlar koyu renkli ahşapla panellere ayrılmıştı ve her bölümde duvar resimleri vardı. Duvarlar yerden tavana kadar kitaplarla kaplıydı. Şöminenin önünde büyük yuvarlak bir masa ve etrafına yerleştirilmiş birkaç ağır ahşap ve deri sandalye duruyordu. Daha büyük deri sandalyeler şöminenin önüne ve odanın etrafına yerleştirilmişti. Mayte, Bianca ve alfasıyla birlikte masanın başında duruyordu; büyükannesi, kızı ve Tepeyollotl da dahil olmak üzere diğer kan üyeleri de onun arkasındaydı.

İçeri girdiğimde kardeşleri solumda duruyordu ama Guillaume sert bir bakışla onları yaklaşımdan alıkoymuştu.

"Majesteleri, lütfen sizi büyükannem Tocih Zaniyah ile tanıştırmama izin verin."

Yaşlı kadın reverans yapmaya başladı ama ben hemen elini iki elimin arasına aldım. "Seninle tanışmaktan onur duydum, Tocih, ama lütfen aramızda formalite olmasın."

Yaşlı kadın nefesinin altında kamburlaştı. "Genç nesil artık resmi mahkemelere ya da adab-ı muaşerete değer vermiyor."

Bir an için gerçekten alındığını düşündüm ama sonra gözlerindeki parıltıyı gördüm. "Korkarım görgü kurallarını daha az önemseyemem."

Daha açık bir şekilde güldü ve boştaki eliyle ellerimi okşadı. "Doğrusunu söylemek gerekirse ben de öyle. Valle de Zaniyah'ı ve burada yaşayan herkesi korumamıza yardım ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Benim için zevktir."

Onu serbest bıraktım ve Mayte kalçasında Xochitl ile yaklaştı. Mayte'nin üzerinde kocaman bir kuyruğu olan pembe, resmi bir prenses elbisesi vardı ve kızı da ona uygun mor bir elbise giymişti. Saçlarındaki çiçeklerle, dolunayın altında bir çiçek bahçesinde dans eden güzel perilere benziyorlardı.

"Kraliçe bu mu anne?" Xochitl sordu.

"Evet, kıymetlim. Bizi kötü kraliçeden korumak için geldi."

Xochitl kollarını bana uzattı.

Sersemlemiş bir halde Mayte'ye bakıp onu tutmamın sorun olup olmadığını sordum, o da gülümseyerek başını salladı ve onu bana doğru kaldırdı.

Taktığım simsiyah ve yakut kolyeye dokundu ve ardından kuaförün başımın tepesine sardığı örgüden kurtardığı kıvrılmış saç tutamımı şakacı bir şekilde çekiştirdi. "Çok güzelsin."

"Sen de öylesin."

"Kötü kraliçeyi öldürecek misin?"

Kızını ne kadar koruduğunu ve benim ne kadar açık olmam gerektiğini ölçmek için Mayte'nin yüzünü tekrar kontrol ettim. Yüzündeki sert ve öfkeli ifadeye bakarak çocuğuna gerçeği söylemeye karar verdim. "Evet, korkarım öyle. Ben söyleyene kadar hiçbirimiz güvende olmayacağız."

Xochitl kollarını boynuma doladı ve yanağını yanağıma bastırdı ve şüpheyi yer bırakmayacak şekilde onu tehdit eden herkesi öldüreceğimi biliyordum.

"Güzel. Annemi ağlattı."

Onu Mayte'ye geri verdim. "Bunun tekrar olmasına izin veremeyiz, değil mi?"

"Lütfen oturun, rahat olun." Mayte sandalyeleri işaret etti. Rik benim için benimkini çekti ve Gina hazırladığımız sözleşmeyi içeren deri bir portföy dosyasını Bianca'ya uzattı.

Consiliarius özet sayfasını okudu, bana baktı, gözleri yuvarlak, ağzı açıktı. "Bu daha önce görülmemiş bir şey. Emin misiniz?"

Şaşırılmış bir halde yardım için Gina'ya baktım. Bunu benim için hazırlamıştı. Onun rehberliğine sonuna kadar güveniyordum ve hata yaptığımı düşünmekte çok zorlanıyordum. "Her şey yolunda değil mi?"

"Evet, ama... Ama..."

Mayte'nin ağzının etrafı biraz solgun görünüyordu. Tepeyollotl onun için bir sandalye çekti ve oturmasına yardım etti. Sanki kraliçesine iğrenç bir isim takmışım gibi bana tiksintiyle baktı ve sonra alfama sert bir bakış fırlattı. Dövmeleri parıldadı ve derisinde hareket ederek lekeler oluşturdu. Onun jaguarı. Rik'e dişlerini gösterdi ve ellerini yumruk yaptı.

Onun üzgün olmasına üzüldüğü için onu suçlayamazdım.

Ama bu kadar korkunç ne yapmıştık?

Bianca dosyayı Mayte'ye uzattı. Sayfayı taradı ve sonra sandalyesine geri oturdu. Sert. Daha da solgun. Ağlamaya başladığında, hayal edebileceğim en aşağılık solucandan bile daha kötü hissettim.

"Anne, anne." Xochitl onun da boynunu sıktı ve büzüştü. "Ağlama. Güzel kraliçe bir daha ağlamayacağını söyledi."

Eğer küçük kız da ağlamaya başlarsa, arkama bakmadan buradan çıkıp gidecektim.

Mayte ona sarıldı ve başının üstünü öptü. "Bu iyi bir ağlama, kıymetlim. Ben sadece... şok oldum. Yapamam..." Gözlerini kapadı ve kızını daha sıkı sıktı. "Artık her şey yoluna girecek. Her şey. Söz veriyorum."

Rik omzumu sıktı. *Sanırım her şeyi senin almanı bekliyordu:*

Boğazımdan küçük bir şaşkınlık sesi kaçtı ve Mayte başını kaldırıp bana baktı Ben.

"Ne yaptığının farkında bile değilsin, değil mi? Hayır. Yüzündeki ifade. En fazla, yuvamı korumama ve Zaniyah'ın yüzlerce yıldır yaptığı gibi sarayımı geçindirmeye devam etmeme izin vereceğinizi umuyordum. Ama bunun mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim."

"Neden senin evini alayım ki? Benim bir evim var. Bir yuvam var. Seninkini istemiyorum."

"Artık benden bir şey talep etmek senin hakkın. Ne olursa olsun. Sizce Keisha Skye burada bağımsız bir mahkeme olarak kalmamıza izin verir miydi? New York'taki kalesinden ayrı bir güç yuvası olarak? Elbette vermezdi."

Ben de alınmaya başlamıştım. Onun şoku, onun gözyaşları. Onu gerçekten eve götüreceğimi düşünüyorsa neden benden yardım istemişti? "Keisha Skye olmadığımı çoktan anladığınızı sanıyordum. O zaman neden beni ögle yemeği niyetine yiyecekmiş gibi bakıyor?"

Mayte Tepeyollotl'un elini tuttu ve onu yanına çekti. "Her şeyin bizde kalmasına izin vermekle kalmıyor, Xochitl'i Isador varisi ilan ediyor."

"Bu ne anlama geliyor?"

Gina ağır bir altın kalemi Bianca'ya uzattı. "Bunun anlamı, eğer kraliçemin kendi varisi olmazsa, Isador mirasının tamamı senin kızına kalacak."

"Altın umurumda değil," diye homurdandı adam. "Tek umursadığım ailemin güvende ve mutlu olması. Bir an için Isador'un alfasının göğüs göğüse dövüşte ne kadar iyi dövüştüğünü görme şansımız olacağını düşünmüştüm."

"Ve buna Isador consiliarius olarak izin mi veriyorsunuz?" Bianca Gina'ya sordu.

Kaşlarım kalktı ama dilimi ısırđım. Gina başını sallayarak gül d ü .
"Kraliçem nasıl isterse öyle yapar ama evet, bu kararında onu destekliyorum.

Benim kraliçem asla başka bir kraliçenin evini ya da mirasını almaz. Bu
anlaşmayı hazırlarken böyle bir şeyi aklıma bile getirmemem gerektiğini
biliyordum." "Hayatımın büyük bir bölümünü mirasa erişimim olmadan
yaşadım. Yaşayabilirdim

Gerekirse şimdi onsuz da yapabilirim."

Rik omzumu daha sert sıktı ve sesi içimde gürledi. "Olmaz kraliçem.
Mirasın size sağlayacağı her türlü lüksü ve faydayı hak ediyorsunuz."

Bianca ve Mayte sözleşmeyi imzaladı, sonra Gina, sonra da ben. Her şey
tamamdı. Tepeyollotl gülen kızlarını dizinde zıplatırken Mayte'nin yüzü
gülüyordu ama benim tek düşünebildiğim ona ne olacağıydı...

Hepsine.

Eğer

başarısız

olursam.

I resmi geçit töreni sırasında benim için kurdukları süslü tahta bir kez baktım ve tereddüt ettim. Çok sertti. Bu, Zaniyah'ın cilalı ahşap üzerine özenle oyulmuş jaguarlı tahtıydı. Neden yeryüzünde *onun* tahtına oturmak ister miydim? Neden bir taht isteyeyim ki?

Biraz tartıştıktan ve ısrar ettikten sonra, sonunda kütüphanedeki rahat ve büyük deri koltuklardan birini tahtın yanına koymayı kabul ettiler. Rik'in benimle birlikte oturabileceği kadar büyüktü ve gösterişli değildi. Tüm bu resmi tören zaten benim zevkime göre fazla gösterişliydi ve Zaniyah'ın sarayı bana sunulurken saatlerce oturmam gerekiyorsa, o zaman tanrıça tarafından rahat olacaktım.

Bianca plazadaki herkesi hazırlarken kapıda durup ne kadar yorgun olduğumu göstermemeye çalıştım. Ne kadar a olduğumu. Bugün henüz beslenmemiştim ve Kanımı da beslememiştim. Her gün kanıma ihtiyaçları yoktu, ama onlar-biz-ne kadar keyif alsak da, hepsine en azından bir tat vermeyi tercih ettim. Skye'ın saldırmaları ihtimaline karşı her zaman güçlü olmamız gerekiyordu ve şimdi korumam gereken daha fazla insan vardı. Her zamankinden daha fazla risk altındaydım.

"Artık senin de kazanacak daha çok şeyin var," diye fısıldadı Rik usulca yanımda.

İçimi çektim ve başımı omzuna yasladım. Guillaume ve Ezra karşımızda dururken, gardımı biraz olsun düşürecek kadar gizlenmiş hissediyordum. "şu anda öyle hissetmiyorum. Sanki Zaniyah onların tüm sorunlarını bana satmış ve ben de tek bir damla kayganlaştırıcı bile kullanmadan kazıklanmışım gibi geliyor."

Ağzını yumuşak bir şekilde alnıma sürttü. "şimdi öyle görünüyor, çünkü bu anlaşmanın faydasını henüz görmedin."

Arkamızdaki bir itiş kakış beni Mayte'nin kardeşlerinin yaklaştığına dair uyardı. Belli ki daha da yakınlaşmak istiyorlardı. Ve doğal olarak Kanım itiraz etti. Şiddetle.

"Evet, işte şimdi bu anlaşmanın faydası geliyor." Ses tonum kulaklarıma bile sert geliyordu. "Bakalım kimin neyi önce yapacağı konusunda daha ne kadar kavga ve tartışma yaşayacağız."

"Sorun çıkarmayacaklar." Rik onlara doğrudan bir şey söylemedi ama başını çevirip ikizlere baktığını hissettim. Kaya trolü bağının içinde şişmiş, kasları granite doğru kaymıştı. "Seni rahatsız etmelerine izin vermeyeceğim."

"Söz mü?"

"Bunu biliyorsun."

Bianca kapıları açtı ve bana reverans yaptı. "Majesteleri, sabrınız için teşekkür ederim. Siz hazır olduğunuzda geçit törenine başlamaya hazırız."

"Ben hazırım." Söylemek istediğim sabırsız kelimeleri ısırdım. "*Neredeyse yarım saattir hazırım.*"

Meydana döndü ve sesini yükseltti. "Kraliçemiz Shara Isador ve alfası Alrik Hyrrokkin Isador."

Dışarı çıktık ve herkes alkışlamaya ve tezahürat yapmaya başladı. Kalabalık bu sefer çok daha mutluydu. Mayte ile yaptığım anlaşma kulaktan kulağa yayılmış olmalı. Bu zavallı insanlar. Evlerini altlarından söküp almaya geldiğini düşünmüş olmalılar. Mayte'nin daveti üzerine gelmiş olmama rağmen ilk geceki karşılamalarının bu kadar çekingen olmasına şaşmamalı. Koridorda yürürken Rik kolumu tuttu ve tezahüratlar sağır edici bir hal aldı. **B ı r a k ı n** beni, daha önce hiç bu kadar çok insanın bu kadar yüksek sesle tezahürat yaptığını duymamıştım. Şimdi bu kadar sabırsız davrandığım için utanarak kürsüye çıktım ve istediğim sandalyenin önüne döndüm. Rik arkama otururken bekledim. Sonra elleri belime dolandı ve beni kendine çekti.

kalçalarının arasına sokup beni ona yasladı.

Kalabalık bir an sessizliğe gömüldü ve ardından fısıldaşmalar başladı. Belli ki kraliçelerinin bu tür gösterilerine alışık değillerdi. Bu beni gülümsetti, çünkü Mayte'nin yeminini kabul ettiğimde büyük bir şok yaşayacaklardı.

Bianca Kanımın isimlerini tek tek saydı ve bu sefer kalabalık bir şekilde yanıma geldiler, çünkü artık seyircilerin ne düşündüğü umurumda değildi. Daire ve Nevarre kürsünün önünde yere çöktüler ve birer kollarını baldırlarıma dolamak için arkalarına yaslandılar.

Sonunda Bianca Mayte'nin adını seslendi. Halkı tekrar ayağa kalktı, onunla yüzleşmek için döndü ve o tek başına, başı dik bir şekilde bana yaklaşıırken alkışladı. Yüzünde bir gülümsemeyle yanıma geldi, gözleri umut, rahatlama ve minnettarlıkla parlıyordu. Keisha Skye yuvasına girmeyi başarsaydı işlerin nasıl sonuçlanacağını hayal etmekten kendimi alamıyordum. Gülümseme olmazdı. Alkışlar olmazdı. Xochitl'e ne olacağını hayal etmeye çalışmak bile istemiyordum. Tatlı kızının zarar göreceği düşüncesi beni mahvetti.

Önümde duraklayan Mayte, halkına döndü ve sessiz olmaları için ellerini havaya kaldırdı. "Bugün Zaniyah ve Isador, her iki evin de yararına olacak bir kardeşlik anlaşmasına vardılar. Bu gece sizler, benim bu anlaşmaya kendi özgür irademle ve memnuniyetle geldiğime şahitlik edeceksiniz. Bugünden itibaren Zaniyah Hanesi, Isador Hanesi'ne yemin etmiştir. Bu anlaşmayı mühürlemek için kanım yeni kraliçemize verildi. Eğer Isador'a olan bağlılığımıza ihanet etmeyi düşünürsem Coatlicue beni çarpsın."

Yüzünü bana döndü. Pratik bir zarafetle elbisesinin geniş eteğini kaldırdı ve dizlerinin üzerine çöktü. Başında altın bir taç parlıyordu. Emin olmak için daha yakından bakmam gerekecekti ama yılanlarla birbirine dolanmış insan elleri ve kafataslarına benziyordu. "Ben, Mayte Zaniyah, Coatlicue'nin kızı, Teteoh Innan, Tanrıların Annesi, kanımı ve tüm evimi İsis'in kızı Shara Isador'a adıyorum. İttifakımızı güçlendirmek ve gücünü artırmak için kanımı kraliçeme sunuyorum. Karşılığında, Isador'dan halkımı korumasını diliyorum."

Elimi ona uzattım, o da kalkıp yaklaştı ve Daire ile Nevarre'nin arasında dizlerinin üzerine çöktü.

Bakışlarımı tutarak başını yana eğdi ve boğazını Ben.

Nabzım kafatasımın içinde bir timpani davulu gibi gümbürdedi. Dişlerim onu tatmak için çok istekliydi. Ona sahip olmak için.

Halkı nefeslerini tutmuş, sevgili kraliçelerine nasıl davranacağımı bekliyordu. Görüntüler zihnimde titreşti. Mayte ağlıyordu. Xochitl çığlık atıyor. Tepeyollotl ve Eztli kan kaybediyor, savaşıyor ama sevgili kraliçelerini kurtaramıyorlardı.

Onu kurtarabilirim. Kendimi de koruyabildiğim sürece.

Daha yakına eğilerek kokusunu içime çektim, dudaklarım boğazının yumuşak çizgisini okşadı. Dizlerime karşı titredi ve bana daha çok yaslandı. Onu ısırığım konusunda uyarmış olmama rağmen korkmuyor ya da endişelenmiyordu.

Ağzımı açarak dişlerimi boğazının derinliklerine batırdım. Haykırdı ve sırtı kamburlaştı, gerildi, elleri yana savruldu. Başını kucakladım, bana karşı titrerken onu destekledim.

Tadı, ormanın derinliklerindeki küçük bir saf bahar yağmuru havuzunda yüzen tatlı, narin yapraklar gibiydi. Gizli bir havuz, gizli, gür ve sıcak. Onun gücü içime aktı. Jaguarları çağırıyordu, tüm büyük orman kedilerini. Aslında, hayvanlarla iletişim kurabiliyordu. Yuvamı istila etmeye çalışan karıncalar hakkında beni uyarması için quetzal'ı göndermişti. Yine de gücünün karanlık bir tarafı vardı, bir yıkım duygusu. Hem rahmi hem de mezarı temsil eden tanrıların annesinin soyundan geliyordu. Mayte elini uzatıp ekinlerin mahvolmasını, bitkilerin solmasını ve hastalıktan çürümesini sağlayabilirdi. İnsanlar açlıktan ölürdü. Kıtık ve hastalık onun gücünün ardından yayılırdı. New York'ta ölümcül bir veba salgını başlatmak, kızını korumak için son savunma hattı olabilirdi.

Onun zihnine daldım, bağına emdim. Onun gücünü. Kanının hissi aniden zihnimde pekişti. Kürklerini hissettim ve kokularının vahşi miskini kokladım. Gecenin içinde sinsice dolaşan, güçlü yırtıcılar, şık ve ölümcül. Gözleri zihnimin karanlığında parlıyordu. Daire'nin savaş kedisi bir uyarı tısladı ve Eztli'nin devasa siyah jaguarı öksürüklü bir hırıltı çıkararak tüylerimi diken diken etti. İki kedi zihnimde çömeldi, kuyrukları birbirine dolandı.

Sakin ol. Onu rahat bırak:

Eztli'nin jaguarı bana baktı ve zarif bedenini yere indirdi. Benim irademe teslim olmak.

Onun bağı sayesinde onları kontrol edebiliyordum. Onları hissedebiliyordum. Bunun ne anlama geldiğini fark etmemiştim. Kendi Kanıma emrettiğim gibi onlara da emredebilirdim. Sevmediğim birine hiç emir vermemiştim. Hiç kimseyi isteğimi yapmaya zorlamamıştım. Ama şimdi o kesinliği hissediyordum. Doğal eğilimlerine ne kadar zıt olursa olsun, onlara her şeyi yapmalarını emredebilirdim ve bunu yapmaya zorlanacaklardı.

Ne güç ama. Beni dehşete düşürdü.

Keisha Skye'ın Kan'ına ya da kardeşlerinin Kan'ına ne tür şeyler yaptırabileceğini ancak hayal edebilirdim. Eğer Mayte'yi alsaydı...

Rik'in bağı kafamın içinde kızgın bir demir gibi parlıyordu: *Eztli'ye hatta Tepeyollotl'a kendi halkını katlettirebilirdi ve onun emrine karşı koyamazlardı:*

Mayte inledi, kolu boynuma dolanmak için yukarı kaydı. :*Tanrıça, durma...*

Zihinsel sesi yeni bağımızda pürüzsüz, çökmekte olan çikolata gibi kayıyordu. Onun zevkini kanında tattım. Çiçek kokusu derinleşti, hala tatlıydı ama şimdi boğucu baharatlarla tozlanmıştı. Sıcak tarçın, acı biber ve bitter çikolata.

Dudaklarımın altındaki teni çok yumuşaktı, küçük vücudu benim büyük, güçlü Kanımdan çok farklıydı. Kas tabakaları yerine yumuşak kıvrımlar. Demirin üzerindeki sıcak kadife yerine tatlı, yumuşak bir ten. İkisi de harika cazibelerdi.

Arzu içime işledi. Onun içinden.

Başımı kaldırdım ve gözlerini kırıştırdı, inanılmaz uzunluktaki kirpikleri göz alıcı kristal gözlerinin üzerinde kuşlar gibi çırpınıyordu.

Başımı çevirerek ona boğazımı uzattım. Kolu boynuma dolandı ve önce boğazımı yalamak için eğildi, beni ürpertti. Nazikçe, tatlı tatlı ısırmasını bekliyordum ama ısırığı boğazımı yumruklayarak inlememe neden oldu. İstediyini almak konusunda hiç utangaç değildi.

Bu da beni tekrar inletti.

Kanımdan ona aktığını, büyüsünü bir devre kartı gibi aydınlattığını hissedebiliyordum. Gücüm onunkini besliyor, sınırlarını daha da zorluyordu.

Nefes nefese, geri çekildi ve bana doğru sarktı. "Çok güçlü. Daha fazlasını kaldıramam yoksa beni yakacak."

Boğazımdan akan kan, elbisenin siyah kumaşından memnun olmamı sağladı, gerçi buradaki herkes göremese bile kanımın kokusunu alabiliyordu. Başını kucağıma koyarak bana yaslandı ve parmaklarımı saçlarında ve yüzünde gezdirerek elmacık kemiklerini ve alınının kıvrımlarını okşadım. O kadar güzeldi ki. Kemik yapısı el yapımı porselen gibiydi.

"Eztli Zaniyah," diye seslendi Bianca ve Mayte'nin alfası bana doğru yürüdü.

Öfkeyle tek dizinin üzerine çöktü ve başını eğdi. Bana neden kızgın olduğundan emin değildim, tabii kraliçesi kucağımda olduğu için değilse. "Kraliçem, emrinizdeyim."

Artık onun düşüncelerine onun bağı aracılığıyla erişebilirsin: Rik bana hatırlattı. Ama bağına dokunmadan sana neden üzgün olduğunu söyleyebilirim. Onu kendininmiş gibi sahiplenme hakkına sahiptin. Hatta bana ya da Kanımdan birine onu becermesini emredebilirsin, biz de yaparız. Ve kendi Kanının neyi tercih edeceğine bakmaksızın böyle bir emir vermenize izin verecektir...

Gözlerimi sıkıca kapattım, vücudumdaki her hücre tiksintiyle titriyordu. *:Hiçbirinize, kendi isteğiniz dışında kimseyi becermenizi asla emretmem:*

Bunu biliyoruz. Ama o bilmiyor. Henüz.:

Bir an düşündüm, ona hakaret etmeden kibarca onu almakla ilgilenmediğimi söyleyecek en iyi kelimeleri bulmaya çalıştım ve ayrıca gelecekte nasıl çalışacağımı anladığından emin oldum. "Eztli, kraliçene hizmet etmeye devam ederek bana en iyi şekilde hizmet edeceksin."

Gözlerindeki gerginlik biraz azaldı. Yumruğunu kalbinin üzerine koyarak beni selamladı ve sonra ayağa kalktı. Bir an tereddüt etti, Kanlarımın arasından kraliçesine yakın durup benimkilerden birini kırmadan durabileceği en iyi yeri bulmaya çalıştı. Mehen'e zihinsel bir dürtü verdim ve o da istemeye istemeye biraz aşağı indi, böylece Eztli Nevarre'nin yanında durabilir ve kraliçesine dokunabilirdi.

Diğer Kanı da bana geldi ve onlara da aynı emri verdim. Tepeyollotl bana yaklaştığında kalabalığın üzerine bir sessizlik çöktü.

Böyle güçlü bir kanı almamak aptallık olurdu. O bir tanrıydı. Eğer bir çocuk istiyorsam, gebe kalabilmem için tek cevap o olabilirdi.

Zaman içinde kaybolmuş kadim ormanlar, bir zamanların güçlü şehirlerinin yıkılmış ve unutulmuş kalıntıları gibi kokuyordu. Yine de kanında hâlâ büyü dolaşıyordu. Ağzımı ona sürmeden bile gücünün tadını alabiliyordum. Onunla bir kez bile beslenmek, genişleyen gücümü daha da artıracaktı.

Ama ona baktığımda kalbimde en ufak bir kıpırtı olmadı. Kanım heyecanla akmadı. Vücudum ihtiyaçla gerilmedi. Dişlerim bile zonklamadı.

"Tepeyollotl, kraliçene ve Zaniyah'ın gelecekteki kraliçesine hizmet etmeye devam ederek bana en iyi şekilde hizmet edeceksin."

Gözleri siyah aynalar gibi parladı ve başını eğerek tek dizinin üzerine çöktü, yumruğunu yere indirdi. "Duydum ve itaat ediyorum kraliçem."

Sonra kardeşleri yaklaştı, kızgın bir fırtına gibi koridordan bana doğru ilerlediler. Enerjileri havada uğulduyordu, çalkantılı, şiddetli, çaresiz. Hep birlikte önümde diz çöktüler. "Kraliçem, biz siziniz."

Mayte'nin zihnimde kadife yapraklardan yapılmış bir kurdele gibi akan bağına dokundum. *:Kardeşlerini alabilmem için kenara çekilmeye var mısın?*

Başını kaldırdı, gür dudaklarında bir gülümseme kıvrıldı. Eğildi ve ağzını usulca benimkine sürterek iffetli bir öpücük verdi ve sonra kabul etti

Tepeyollotl'un elini tutarak ayağa kalktı. Kafası hâlâ pamukla doluymuş gibi yavaşça hareket etti. Ondan o kadar çok içmemiştim. İçmiş miydim?

Ne hissettiğini anlamaya çalışarak başını tekrar dinledim. Bakışlarımla karşılaştı ve yavaşça gözlerini kırıştırdı, dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı.

Oh. Tanrıça.

Kafası doluydu ama pamukla değil. Bana ipek çarşaf, yumuşak bir kuş tüyü ve benimkiyle sarmaş dolaş olmuş uzuvları gibi bir görüntü verdi.

Bakışlarımı kaçırdım, yanaklarım kızarmıştı.

İlk olarak yüzünde siyah güneş dövmesi olan kardeş konuştu. "Benim adım Itztli Zaniyah, kraliçem. Obsidyen anlamına gelir ve ben her zaman obsidyen bir kılıç taşırım." Kalçasındaki kılıftan cam gibi parlayan, elle yontulmuş bir bıçak çıkardı. İki eliyle tutarak eğildi ve kılıcı ayaklarımın dibine bıraktı. "Beni kılıcın olarak kabul edersen onur duyarım."

Bir an ona baktım ve tepkimi inkâr edemedim. Mayte'nin Kanına baktığımda çekici erkekler ve güçlü bir tanrı görmüştüm ama bunlar beni hiç etkilememişti. Kardeşine baktığımda... Tadının neye benzediğini bilmek istedim. Dönüşüm geçirdiğinde gücünün ne olacağı konusunda haklı olup olmadığımı bilmek istedim. Ve evet, Kanımın geri kalanıyla nasıl uyum sağlayacağını görmek istedim. Benim olup olamayacağını, tamamen benim olup olamayacağını. Mayte'nin Kanının aksine.

Elimi ona doğru uzattım. Kılıcını kaptığı gibi elimi tutmak için ayağa kalktı ve Daire ile Nevarre'nin arasına yaklaştı ki bu hiç de kolay bir iş değildi. Daire tıslayarak alçak sesle uyarıda bulundu ve normalde çok neşeli olan Kanım Nevarre bile partinin parlak ışıklarını karartan soğuk bir karanlık yaydı. Xin'in görünmezlik sisi gibi değildi. Bu karanlığın boğucu bir ağırlığı vardı. Nevarre benim olmasına rağmen içimde derin bir korku vardı.

Itztli bir kez daha dizlerinin üzerine çöktü ve bana yaslandı, boğazına erişebilmem için başını eğdi, ancak bir gözünü arkamdaki alfama dikti.

Rik, yeni adamın ilerleyişini durduran alçak bir gümbürtü çıkardı. "Önce silahını kınına sok, tabii silahını senin üzerinde kullanmasını ve seni ısırığının gücünden korumasını istemiyorsan."

Itztli yüzündeki sert çizgileri hafifleten geniş bir sırıtışla parladı ve kılıcını kınına soktu. "Kahretsin, hayır, onun ısırığı için sabırsızlanıyorum. Tamamen seninim kraliçem."

Dişlerimi boğazına geçirdim ve tüm hevesine rağmen, doruğa ulaştığında hâlâ şaşkınlıkla böğürüyordu. Bağırması kulağa tuhaf geliyordu ve sonunda nedenini anladım.

Sesi bir insandan çok dev bir köpeğe benziyordu.

Kanı boğazımı yakıyordu ve burnum aniden fazla mesai yapıyor gibiydi. Koku daha önce hiç fark etmediğim renklere, dokulara ve nüanslara büründü. Bugün erken saatlerde dışarıda yürürken ayaklarının altında ezdiği çimenlerin kokusunu alabiliyordum. Kullandığı sabunun. Bu geceki geçit töreninden önce arzusunu bastırmak için kardeşiyle dövüşürken yaktığı sağlıklı ter ve enerji.

Onunla aramdaki bağ zihnimde şekillendi. Geniş kafalı ve beni bir ısırıkta yutabilecek çenelere sahip devasa siyah bir köpek. Ama gözleri derin, duygulu bir kahverengiydi ve yumuşak bir şekilde sızlanarak dev başını üzerime koymak için yaklaştı.

Ondan uzun süre içtim. İkizinin dehşet ve sabırsızlık dolu alçak bir ses çıkarmasına yetecek kadar uzun bir süre. Ağzım hâlâ kardeşinin boğazına kilitlenmişken ona baktım ve elimi uzattım.

Yaklaştı, gözleri altın renginde parlıyordu. Daire'nin hırlamasını duymazdan gelerek kardeşinin yanında dizlerinin üzerine çöktü, ancak savaş kedisi yaklaşabilmesi için yeterince uzaklaştı.

"Tlcel, kraliçem. Beni nasıl kullanmak istersen, ben seninim."

Dişlerimi Itztli'den çektiğimde, hayal kırıklığına uğramış gibi alçak bir ses çıkardı. Ta ki ben ona boğazımı teklif edene kadar. Sanki fikrimi değiştirmemden ve onu bu resmi sunum bitene kadar bekletmemden korkuyormuş gibi hevesle bana doğru hamle yaptı. Dişleri içime batarken nefesim kesildi, kalbim küt küt atmaya başladı. Tlcel daha da yaklaştı, bir kolunu kardeşine doladı, diğer kolunu da bana dolayarak alfama kolunu koparması için meydan okudu. Yeterince yaklaşıp yaklaşmaz ben de dişlerimi ona geçirdim.

Bana karşı ürperdi. Orgazmı sessiz ve kontrollüydü. Aslında, izleyenler onun orgazm olduğunu bile fark etmemiş olabilirler. Yine de onun bağında, bu boşalmanın derinliklerini hissettim. Onu derinden sarsmıştım. Yeşil-altın tüyler yeryüzüne doğru düşüyor, dönüyor, daha hızlı, daha sert dönüyordu. Tıpkı Mehen'i alıp ejderhasını kanının çoğuyla birlikte içime çektiğim zamanki gibi.

Tüyler uzadı, Tlcel'in kanatları daha büyük, daha güçlü oldu. Bir sürü yeşil, yemyeşil bitki ve binlerce vahşi yaratıkla dolu bir orman gökyüzü gibi kokan bir tüy telaşıyla zihnime fırladı. Beni de kendisiyle birlikte parlak mavi gökyüzüne doğru sürükledi, gökyüzüne doğru dönerek

Güneş. Çok sıcak, çok parlak. Bir an için onun ışık tanrısı Ra'nın bir ajanı olmasından korktum. Ama beni o tüylü kanatlarıyla sardı ve bulutların arasından aşağıya doğru süzıldük.

Ben ikizlerden birinden beslenirken, kardeşi de benden besleniyordu. Her iki kardeş de beni Rik'e doğru daha fazla iterek yaklaştı. Nefesim bir iniltiyle kesildi ve arzum daha da alevlendi.

Itztli sonunda beni bıraktı. Yere yayıldı, bacakları platformdan kaydı. Elini elbisemin yan tarafını oluşturan çapraz bantlardan birine sıkıştırmıyordu tamamen kayacaktı. Tlcel üzerime geldi ve ağzını kardeşinin ısırtığına kilitleti ve doğru uçuğumuz güneş onun içinde patladı. Titredi, hâlâ sessizdi ama kanımın tadı tekrar boşalmasını sağladı.

Hay Allah. Bu ilginç olacaktı.

Daire kıs kıs güldü. "Sanırım onun gelip gitmesini sağlayacaksınız kraliçem."

İkizleri hallettikten sonra Bianca'nın plazanın karşısındaki bakışlarıyla karşılaştım ve devam etmesi için başımı salladım. İhtiyaç içimde zonkluyordu. Rik'in ereksiyonu sırtıma batarken ve bu iki yeni Kan seks, arzu ve kan kokarken, yapmak istediğim son şey saatlerce sürecektir resmi bir sunumu izlemektir.

Ama yapmam gereken şey tam olarak buydu.

Zaniyah mahkemesi teker teker bana tanıtıldı. Yeni kardeşlerim. Yeni ailem. Hepsi gülümsüyor ve eğiliyordu. Bazıları ağladı. Bazıları elimi öpmek istedi. Birkaçı sanki yeni kardeşler edinmelerine izin verecekmişim gibi kanıma uzun uzun baktı. Bunu daha önce de konuşmuştuk ama bu fikir beni hâlâ heyecanlandırmıyordu. İkizler çok uzun süredir hayatta olduklarına göre muhtemelen sarayda kardeşleri vardı. Eğer bu ilişkileri sürdürmek istiyorlarsa...

Tlcel sonunda boğazımı bıraktı ve bakışlarımı karşılayabilecek kadar geriye eğildi. Altın kahverengi gözleri şaşkındı ve kanım dudağından aşağı süzülüyordu. "Kraliçemizin kanını almak varken neden kardeşlerimizden beslenmek isteyelim ki? Kanınızı düzenli olarak beslediğinizi söylemişsiniz, değil mi?"

Başımı salladım, bakışlarımın önce dudaklarına, sonra da daha aşağılara kaymasına izin verdim. Kardeşi daha iri ve genişti, daha çok Rik gibi yapılıydı. Tlcel daha zayıf ve incedi. Kuşu gibi narin bir zarafetle hareket ediyor, çaba harcamadan havada süzülüyordu. Dövmeler omuzlarına ve göğsüne dağılmıştı, ancak yüzünde sadece kırmızı spiral vardı. Bazıları kabile dövmelerine benziyordu.

daha aşınaydı, ama birçoğu onun halkının gliflerine benziyordu. Anlayamadığım bir hikaye anlatıyorlardı.

Ve bu hikayeyi anlamak istedim. Onu bir kitap gibi okumak istiyordum.

"Bu lanet alay daha ne kadar sürecek?" Daire başını k u c a ğ ı m a gömerken parmakları dizime doğru ilerledi. Kalçalarımı dar elbisemin izin verdiği kadar açtım ve bu onun yukarı doğru kayarak sıcaklığımı okşamayı için yeterli değildi.

Çok üzıldüm.

"En az bir saat," dedi Mayte, kelimeleri hâlâ bulanıktı. "Yine de Bianca'dan işleri hızlandırmasını isteyebilirim."

"Siktir," diye inledi Daire, parmakları dizimi yoğururken. Bu da beni inletti.

Bu da Tlcel'in bana daha fazla yaslanmasına neden oldu ve Daire'nin elini eteğime sokma çabalarına engel oldu. O da bir uyarı tısladı. Bu da Eztlî'nin jaguarının tekrar öksürüklü bir hırıltı çıkarmasına neden oldu.

Rik kulağıma doğru kıkırdarak kollarını bana doladı. "Bence bu töreni mümkün olduğunca çabuk bitirmelisiniz kraliçem."

Itztli kanımı aldıktan sonra gözlerini kaplayan sersemliği üzerinden atarak doğruldu. Nevarre'ye sert bir bakış fırlatarak *çekil* dedi. Doğal olarak Nevarre dizime daha sıkı yapıştı.

"Yoksa bir kavga mı başlatacaklar?"

"Hmm. Hayır. Kavgaya izin vermem." Sesindeki gürleme bana kavga etmenin düşündükleri son şey olduğunu söyledi.

Mayte kucığıma düşüp kollarını boynuma doladığında beni çok şaşırttı. Sadece bana bakmasına rağmen plazadaki herkesin duyabileceği şekilde sesini yükseltti. "Hepinize teşekkür ederim. Zaniyah'a ettiğiniz yeminin devamını kabul ediyoruz, şimdi Isador'a kendi isteğinizle verdiniz. Ancak kraliçem yorgun ve emekli olması gerekiyor. Anlayışınız için teşekkür ederim."

Sonra dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve ben de onun haklı olduğuna karar verdim. Bu lanet olayı bitirmenin zamanı gelmişti. Bazılarını kızdırsa bile.

Çünkü kraliçemi almak için daha fazla bekleyemezdim.

MKraliçe bu yolculukta çok şey başarmıştı. İlk kardeşini yanına almış, eski ve gururlu bir saray kazanmış ve bu süreçte iki yeni Kan eklemişti. Bu adamlar hafif de değildi.

Guillaume kadar eski ya da Aima çevrelerinde o kadar ünlü değillerdi ama kraliçeme Skye'a karşı bu savaşta ihtiyaç duyacağından şüphe duymadığım yeni hediyeler getirdiler.

Gerçi ara sıra kafalarını birbirine vurmam gerekebilirdi ama bu hiç de zor değildi. Ya da belki onları Mehen ve Ezra ile eşleştirirdim. Bu çok komik olurdu.

Shara'nın gücü zaten o kadar muazzamdı ki Mayte ve sarayını eklemek okyanusta bir damla gibiydi. Ama Zaniyah kraliçeme ham güçten daha fazlasını getirdi. Sağlam bir temel ve kraliçemin istediği zaman yararlanabileceği bir ziyafet gibi hazırlanmış nesiller boyu deneyim getirdi.

Daha da ötesi, Mayte kraliçeme, mümkün olduğunca sık denesek de bizim Kan'ın ona veremediği bir şefkat getirdi. Çoğumuz yırtıcıydık. Agresif erkekler. Zaman zaman şefkatli olabilsek de ve kraliçeme olabildiğince nazik davransam da, bir kadının yumuşak, hafif dokunuşuyla asla kıyaslanamazdım.

Kraliçem pek çok yumuşak ve güzel şeyden yoksun büyümüşü. Penceresi olmayan bir kule odasında büyümüşü, çünkü dışarıdaki canavarlardan korkuyordu. Ona bizim yöntemlerimizi öğretecek bir yuvası ya da Aima topluluğu olmamıştı. Onu yetiştiren kadın bile, kız kardeşinin geas'ı altındayken, herhangi bir yuvanın dışında, korumasız, güçlü bir kraliçe yetiştirme rolünü dengelemek için zaman zaman mücadele etmişti. Shara, insan sevgilisi öldükten sonra annesinin eskisi gibi olmadığını birçok kez söylemişti.

Kraliçem için bu, sık sık yalnız hissettiği anlamına geliyordu. Annesinin ya da başka bir aile üyesinin sıcak, yumuşak kucaklamasına sahip değildi.

Bu yüzden başka bir kraliçenin yumuşak dokunuşunu arzulaması şaşırtıcı değildi. Kahkaha, şefkat ve tatlılık istiyordu ve kraliçemin tam olarak istediğini almasını sağlamazsam alfa olamazdım. Tek sorun kraliçemin potansiyel olarak dikenli gururuydu. Mayte'yi istiyordu. Ama Mayte'nin Kanını istemiyordu ve kesinlikle hiçbirimizin diğer kadına dokunmasını istemiyordu. Kraliçem kıskanç bir kraliçeydi, ki bunu severdim. Konfor alanı içinde kalarak sevgililerini onun ihtiyaçlarını en iyi şekilde karşılayacak şekilde ayarlamak daha zor olsa da bir başkasına dokunmak istemedim.

Mayte hâlâ kraliçemin kucağındayken şakacı bir şekilde onun kulağına sokuldu. "Sana göstermek istediğim bir yer var."

Shara diğer kadının gözlerinde parlayan yumuşak ışık karşısında eridi. "O zaman yolu göster."

Mayte ayağa kalktı ve elini uzattı. Kraliçem ayağa kalktı ve yüzünü buruşturdu, bu da beni alarma geçirdi. "Bu ayakkabılar iyi bir fikir değildi."

Mayte kaşlarını çatı. "Biraz yürümemiz gerekecek ama çok uzak değil. On beş, belki yirmi dakika."

Endişe içini kemiriyordu. "Bana göstermek istediğin yer yuvanın dışında mı?"

"Evet. Bu bir sorun mu?"

Ben ayağa kalkarken bana döndü. "Sence güvenli olacak mı?"

Alfa duyularımı gecenin içine saldım ve yanlış bir şey olup olmadığını araştırdım. Artık kraliçem Mayte'yi sahiplendiğine göre, yuva onun büyüüne ve dolayısıyla bana tepki veriyordu, kraliçemin kanı benim bağımnda akıyordu. Yersiz bir şey hissetmedim ama bu kırsal bölgeye aşina değildim. "Bu bölgede çok sayıda köleniz var mı?"

Eztli tiksintiyle homurdandı. "Sanki herhangi bir kölenin kraliçemizin koklama mesafesine yaklaşmasına izin verecekmışiz gibi."

Shara ona sert bir bakış fırlattı, bu da yutkunmasına ve gözlerinin açılmasına neden oldu. "Kanımın korumasına yüzde yüz güveniyorum ve hâlâ kölelerle uğraşmak zorundayız. Gittiğim her yerde beni takip ediyorlar. Hayatım boyunca beni avladılar ve sayamayacağım kadar çok kez neredeyse ölüyordum."

Başını hafifçe eğdi. "Bağışlayın kraliçem, hiçbir fikrim yoktu. Sizin dokuz kanınız ve kraliçemin beş kanı varken, bir köle sürüsünün bile iki güçlü kraliçenin yüz mil yakınına gelmeye cesaret edebileceğinden şüpheliyim."

"Peki ya Ra?" diye sordu yumuşak bir sesle.

"Mısırlıların güneş tanrısı mı?" Mayte sordu. "Onun seninle ne ilgisi var?"

"Ben yuvamı kurmadan önce Kansas City'de bize saldırdı. Sizin dininizde Tanrı'nın eşdeğer bir yönü var mı?"

Mayte Tepeyollotl'a yaklaştı ama hâlâ kraliçemin elini tutuyordu. "Elbette. Tenochtitlan'da bütün bir piramit Huitzilopochtli'e adanmıştı ama o asla Ra ile ilişkilendirilmedi. Tenochtitlan düşmeden önce binlerce insan ona kurban edildi."

Alfa'sının da geceyi araştırdığını hissettim. Üç Kan'a jaguar formlarına geçmelerini emretti ve gecenin içine süzöldüler, yersiz bir şey arayan sessiz avcılar. "Yakınlarda biri varsa haberimiz olur. Bence mağaraya gitmek yeterince güvenli. Huitzilopochtli'in gücü bile geceleri daha zayıftır."

Shara kolumu tuttu ve sol ayağını kaldırarak ayakkabısının kayışını çekiştirdi. Daire ayakkabıyı onun giymesi için seçtiğinden, hemen araya girdi ve çıkarmasına yardım etti. Ayak parmaklarını fayansa sürttü ve kolunu tekrar benim koluma doladı. "Elbisemi de değiştireyim mi?"

Mayte indirdiği kirpiklerinin arasından ona yan gözle baktı. "Mağarada yıkanabiliriz. Sık sık suya girerim ve sonra eve çıplak dönerim. Çıplaklık seni rahatsız etmiyorsa tabii?"

"Hiç de değil."

Onun kolu benimkinde, diğer eli Mayte'ninkinde, yassı taşlarla kaplı bir patikadan ağaçlara doğru yürüdük. Yuvanın sınırından geçerken Shara ürperdi ve kollarını ovuşturdu. "Bu bana şunu hatırlattı. Yuvanıza benim de kanımı vermem gerekiyor mu?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Mayte. "Bianca ve büyükannem de bilmiyordu."

Guillaume omzunun üzerinden cevap verdi. "Hayır, siz istemediğiniz sürece buna gerek yok kraliçem. Onun kanı artık sizin kanınız, dolayısıyla onun sınırları da artık sizin sınırlarınız. Bir öneride bulunabilir miyim..."

"Elbette, lütfen."

"Ayrıldığımızda, sınıra küçük bir miktar kan ekleyebilirsin, bu da onu güçlendirecek ve sağlamlaştıracaktır. Ancak Eureka Springs'te yaptığımız gibi tüm yuvayı tekrar izlemenize gerek yok."

"Güzel," diye derin bir iç geçirdi Shara. "Eğer bu kadar kan kaybedeceksem, bunu toprağa vermektense hepinize vermeyi tercih ederim. Gerçi eğer ihtiyacım olursa

bu fedakarlığı yapmaya hazırım."

Ağaçlara ulaşmadan önce su ve sülfür kokusu alıyordum. Patika dikleşiyor, kayalık bir kanyona dalmak için kısa bir süre ileri geri kesiliyordu. Kaldırım taşları yüzlerce yıl önce döşenmiş ve zamanla pürüzsüz hale gelmişti. Ağaçlar kanyona sıkı, karanlık bir güvenlik ve meraklı gözlerden uzak bir mahremiyet hissi veriyordu. İki yenisi de dahil olmak üzere tüm Kanlılarını mağaranın etrafında bir halka oluşturacak şekilde nöbet tutmaları için gönderdim. Eztili de aynısını yaptı, ancak kraliçesinin çocuğunun babasına onun yanından ayrılmasını emretmedi.

"Yanında iki kişi olduğuna göre, bize katılması için başka birini seçmek ister misin? Yoksa ikizleri de mi davet etmek istiyorsun?" diye sordum:

Bence kardeşlerini davet etmek iğrenç olur. İkisini aynı anda davet etmek istediğimden bile emin değilim. Hangisini tercih edersin?

Elini ağızıma götürdüm ve parmak eklemlerini öptüm:

O zaman bu gece yanımda sadece seni istiyorum:

Aşk içimde öyle güçlü bir şekilde dalgalandı ki, bağdaki zihinsel sesime bile güvenemeyerek sadece başımı sallayabildim.

"Su mineral kokuyor ama burası doğanın jakuzisi." Mayte dönüp kraliçeme gülümsedi. "Mağaranın biraz daha yukarısında bir kaynak var ama su o kadar sıcak ki pek rahat değil. Ben genelde bu havuzu kullanıyorum. Hala sıcak, ama daha derin ve batık kayalar oturmak için bolca yer sağlıyor."

Shara üç metreyi bulan derin havuza baktı ve sırtıttı. "Bu harika bir şey. Evde bir kaplıcamızın olmaması çok kötü. Gina'dan bana bulabileceği en büyük küveti bulmasını istedim ama doğal bir kaynak daha da iyi olurdu."

İçimde bir sihir fısıltısı hissettim, sanki kraliçemin sözleri geceye karışmış, yüksek sesle söylediği niyeti sihrinde tezahür etmişti. Eğer yuvasına dönersek ve kanıyla büyüttüğü ağaçların arasında ona ait bir mağara bulursak bu beni hiç şaşırtmaz.

Mayte döndü ve sırtını alfasına verdi. Alfa hemen elbisesinin fermuarını açtı. Kumaşın kayalara doğru dalgalanmasına izin verdi ve tıpkı kraliçem gibi altına hiçbir şey giymedi.

Vücuduna baktığımda çekici olduğunu kabul edebilirdim. Kraliçemden daha kısa ve kıvrımlı, göğüsleri dolgun ve ağır, karnı çocuk sahibi olmaktan dolayı hafifçe yuvarlaktı. Ama beni etkilemiyordu. Ona paha biçilmez bir heykelmiş gibi bakabilir ve işçiliğine hayran olabilirdim ama bir erkek olarak vücuduna imrenemezdim.

Kendi tanrıçamı severken bunu nasıl yapabilirdim?

Bakışlarımı Shara'ya çevirdim ve aletim daha da şişerek pantolonumun kumaşını itti. Diğer kadına bakarken gözleri parlıyordu. Dudakları yumuşak bir iç çekişle aralandı. Meme uçları sertleşmişti ve arzusunun kokusunu alabiliyordum. Benim için dünyadaki en güzel ve paha biçilmez şey buydu. Kraliçem istiyordu. Kraliçemin ihtiyacı vardı. Ve tam olarak ihtiyacı olanı alacaktı.

Elbisesinin fermuarını açtım ve dar elbiseyi vücudundan aşağı indirmesine yardım ettim. Elbisenin kalçalarından aşağı kayması için kalçalarını oynatması gerekiyordu. Kraliçemin soyunuşunu izleyen Mayte saçlarının örgüsünü çözerek omuzlarına gevşek dalgalar halinde dökülmesini sağladı. Shara da onu taklit ederek saçındaki tokaları teker teker çıkarıp bana uzattı ve saçlarının sırtından aşağı dökülmesine izin verdi. Onun saçları Mayte'ninkilerden çok daha uzundu ve daha koyu, daha ağırdı.

Elini Shara'ya uzatan Mayte havuza doğru bir adım attı. İki muhteşem Aima kraliçesi yavaşça suya adım attı ve zaman durup binlerce yıl geriye doğru yuvarlandı, böylece suda gülüp oynayan iki genç tanrıça oldu. İsis ve Coatlicue, bu dünyada asla etkileşime girmeyecek iki tanrıça. Şimdi burada, birbirlerine su sıçratıyor, gülüyor ve sonra utangaç bir şekilde diğerine dokunmak için uzanıyorlardı. Mayte kraliçemin dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu ve Shara iç çekerek elini diğer kadının sırtında gezdirdi. Sonra bana döndü, gözleri mücevher gibi parlıyordu. "Bize katılın."

Ondan bir an bile gözümü ayırmak istemeyerek kıyafetlerimi çıkardım. Mayte'nin Kanı'nın da aynı şeyi yaptığını varsayıyordum ama onları beklemedim. Kraliçemin yanına gittiğimde şaşırtıcı derecede sıcak su baldırlarımdan, dizlerimden ve uyluklarımdan yukarı doğru akıyordu. Bir sıçrama Eztli ve Tepeyollotl'un da çok geride olmadığını gösteriyordu.

Shara kısmen bana doğru döndü, kolunu belime doladı ve ağzını benimkine doğru kaldırdı. Onu öptüm, ağzımı onun diline açtım. Dişlerime dokundu ve boğazının derinliklerinden istekli bir ses çıkardı. "Açlık çekiyorsun, alfam. Lütfen. Beslen."

"Ben iyiyim kraliçem. Daha sonra beslenebilirim."

Beni o kadar sert itti ki, havuzu doğal bir sınır olarak çevreleyen kayalardan birinin üzerine oturdum. Kalçalarımın arasından geçerek saçlarını omzunun üzerinden geriye attı ve boğazını kıvrarak bana sundu. Beklemeliydim. Önce onun zevk almasını sağlamalıydim. Ama bu gece başkalarını beslerken beklemiştim ve şimdi teklif ettiği için bir saniye daha bekleyecek gücü kendimde bulamadım. Bir elimi

Ağır saçlarının altından ensesine sarıldım ve diğer kolumu ona dolayarak, dişlerimi boğazına geçirirken sırtını destekledim. Kanı içime doldu, büyük bir viski kadehi gibi doğrudan kafama fırladı. İnledim, duyularım güçle dolup taşı. Onun kanı içimde bir süpernovaya yol açtı. Kaya trolüm kabardı, yumruklarını göğüs kafesime vurarak inlememe neden oldu. Evet, acıyordu. Kendi gücüm kontrolümü parçalamakla tehdit ediyordu. Ama bu iyi bir acıydı. Beni bu kadar kolay hareket ettirebilmesini seviyordum. Basit bir okşamayla beni çıldırtabilirdi. Beni ihtiyaçtan çılgına çevirebilirdi. Ruhumu şehvetle ateşe verebiliyordu.

Onu kalçalarımın doğru kaldırdım ve sikimi içine aldı. Bir an pişmanlık hissettim. Kraliçesiyle geçireceği gecenin böyle geçmesini hayal etmemiştim. Alfa onu hemen, çok sert, çok hızlı, kontrolden çıkmış bir şekilde becerirken olmazdı. Kontrolün bir kısmını geri çekmeye çalıştım ama kalçalarını etrafımda sıkı. *Bu gece seni vahşi ve kontrolsüz istiyorum. Lütfen. Şu anda kontrolün bende olmasını istemiyorum. Beni sert ve hızlı bir şekilde almanı istiyorum. Düşünmeden. Hiçbir şey saklamadan. Tam istediğin gibi:*

Elimi saçlarında dolaştırdım ve başını geriye doğru çekerek boğazını ağzımın altına aldım.

Kalçalarını bana doğru bastırdı, bağlarımızda yükselen bir gelgit gibi arzu yükseliyordu.

İçimde bir şey kırıldı. Kontrolüm kırıldı, onun sözleriyle özgürleştım. Kraliçemle birçok kez sevişmişim. Onu tüm kanıyla birçok şekilde becerdim.

Ama birlikte geçirdiğimiz ilk geceden beri onu hiç tek başıma becermemişim.

O gece bile Daire nöbet tutmuştu. Onun arzusunun ilk tadına bakmıştı. Ona ilk zevki o vermişti.

Bu gece, önce ona zevk verecektim. Tek başıma. Onun zevkini, iç çekişlerini ve evet, özellikle de çılgınlıklarını biriktirecektim. Hepsi benimdi. O benimdi. Kraliçemdi.

Haykırdı, aldığı zevk gecenin içinde tatlı bir müzik gibi çınlıyordu. Onu kendime doğru daha sert çektim, itmedim ama içine itebildiğim her santimi verdim. Onu gidebildiğim kadar derinden dolduruyordum. Titreyerek bana doğru sarktı. Delinme izlerimi yaladım ve sonra onu kollarımın arasında yukarı kaldırdım ve yüzümü kalçalarının arasına gömdüm.

Dilimi kıvrımlarının arasına soktum ve kanını içtiğim kadar hevesle kremini içtim. Hiçbir şey kraliçemin arzusuyla kıyaslanamazdı.

Onun kanıyla karışmış. Kesinlikle hiçbir şey. Uyluklarının arasında saatlerce ziyafet çekebilir ve asla doyasıya içemezdim. Omuzlarımı kavradı, başı geriye düştü, kendini bana teslim etti. Onu tutmam ve düşmesini engellemem için bana güveniyordu. Benim kraliçem. Benim tanrıçam. Vücuduyla istediğimi yapmama izin veriyordu, çünkü beni seviyordu.

Kahretsin, bu bana verdiği en güçlü ve harika hediye idi. Sadece beni değil, kilometrelerce uzaktaki tüm çiftliği yok edebilecek güce sahipken, kontrolü ele almama izin verecek kadar bana güvenmesi.

Ben onu yalarken Mayte'nin elleri kraliçemin vücudunda gezinene kadar partimizin geri kalanını unutmuştum. Mayte onun arkasında durarak Shara'ya yaslanabileceği bir şey verdi. Kalçalarını omuzlarıma doğru kaldırdım, ellerimle kalçalarını destekledim. Mayte onu okşarken, dişlerimi hissettiğinden ama derisine işlemediğinden emin olmak için amına küçük ısırtıklar bastırdım. Yavaşça, elleri Shara'nın boğazını ve omuzlarını yumuşatıyor, parmakları Shara'nın göğüsleri üzerinde kayıyordu. Shara'nın boynunu öperken yanlarını ve karnını okşuyor, kalçalarını yoğuruyordu.

"Lütfen," diye fısıldadı Shara. "Beni tekrar ısır."

"Emin misiniz? Çok fazla almak istemiyorum kraliçem."

Shara yarı inledi, yarı güldü. "Daha önce neredeyse hiç almadın. Beni zayıflatmayacaksın. Ama aynı anda zevkinin bağlarımıza aktığını hissetmek istiyorum."

Mayte dişlerini kraliçeme geçirdi ve Shara bana karşı titredi, ağzıma yeni bir krema dalgası doldu. Tıpkı diğer kraliçenin kanını içtiği gibi ben de onu hevesle içtim. Birden, ben onun amından bu şekilde beslenirken, onun kanının da birbiri ardına ondan beslenmeye geldiğini hayal ettim.

Evet. Ama bu gece değil. Bu gece sadece senin için:

Mayte'nin hangi kanının onu aldığından emin değildim ama inlemeleri geceyi dolduruyordu. Shara'nın göğüslerini sıktı, meme uçlarını parmaklarının arasında yuvarladı. Nefes nefese ağzını kaldırdı, dudaklarında kraliçemin kanı vardı. Shara'ya doğru sallandı, o da kalçalarını yüzüme doğru salladı. Birkaç dakika içinde arzusunun yeniden zirveye ulaştığını, ihtiyacının vücudunda uğulduğunu hissettim. Ağzımın tek başına tatmin edemeyeceği bir ihtiyaç.

Mayte zevkini haykırdı, Kan'ının derin tatmin homurtuları onu daha da yukarı itti. Bu da Shara'nın ihtiyacını artırdı. Mayte'nin kollarında kıvrılarak omuzlarımdan kurtulmaya ve sikimi tekrar içine almaya çalıştı.

Shara'nın kalçalarının omuzlarımdan kaymasına izin vererek onu diğer kadınla yüz yüze gelecek şekilde çevirdim. Ben ayağa kalkarken kraliçem dudaklarını Mayte'ninkilere bastırdı. Shara'yı arkadan itecek kadar kaldırdım. Kalçalarını Mayte'nin beline doladı ve elini Mayte'nin başının arkasına kilitledi, parmakları Mayte'nin saçlarına dolandı. Diğer kanı arkasında hareket ettiğinde, Shara'nın ağzına karşı inledi.

Tepeyollotl benimle göz göze, ayak parmağı parmağına duruyordu, iki kraliçemiz aramızda sıkışmıştı. Neredeyse aynı boydaydık. Neredeyse aynı yapıdaydık. Ve evet, siktir et onu, benden biraz daha uzun ve iriydi, ama ne de olsa o bir tanrıydı. Aramızda söylenmemiş bir cesaret dolaşıyordu. İlk kim kıracaktı? İlk kim gelecekti? Haksız bir avantajım vardı ve bunu biliyordum. Kraliçemin ısırığı bu meydan okumanın galibini belirleyecekti.

Kollarımızda, kraliçelerimiz birbirlerine sarıldılar, biz içlerinde hareket ederken okşadılar ve öpüştiler.

Kraliçelerimizi gizli bir mağarada, sıcak bir mineral kaynağında becerdik ama güç onların elindeydi. Kalplerimizin atmasını emrettiler. Bizi ayakta tutmak için kanlarını ve büyülerini verdiler. Bizi yönlendirdiler, arzuları tenimi yakan ve ona verebileceğim her türlü gücü ve kontrolü talep eden yakıcı bir dürtü.

Shara dişlerini Mayte'nin boğazına geçirdi ve Mayte çığlık attı; gecenin içinde bir çan gibi çınlayan tatlı, yüksek bir ses. Kanının yüzü gerildi, derisinin altındaki kaslar tüm ayrıntılarıyla ortaya çıktı. Doruk noktasına karşı koymaya çalıştı ama kraliçesinin zevki onu sardı ve kraliçem beslenirken onu uçurumun kenarına itti.

Shara, Mayte'nin zevkini kanından içti, gül yaprakları ve ipeğin içinde yuvarlandı, doğrudan kafasına giden lüks bir kombinasyondur. Bana sıkıca sarılan Shara inledi, ağzı diğer kadının boğazına kilitlendi.

Kalçalarını sıktım, iterken onu kendime doğru çektim, daha sert, dikkatli ritmimi kaybederek. Yavaşlamaya, kendimi tutmaya çalıştım. Kraliçemin arzusunu tatmıştım, bu yüzden boşaldığımda muhtemelen geceyi bitirmiş olacaktım. Onun zevkini bitirmek istemedim. Bu kadar çabuk değil.

Lütfen.:

Son kararlılığım çatladı ve parçalandı. Şehvetim serbest kaldı ve her zamanki istikrarlı kontrol zincirlerimi bir kenara atarak içimi parçaladı. Dişlerimi boğazına geçirdim ve bir volkan gibi püskürdüm. Serbest kalarak kükredim, içimden fışkıran fışkırıklar beni yırttı. Kendimi onun içine öyle bir boşalttım ki

dizlerim titredi ve sertçe kayanın üzerine oturdum. En azından beni yakaladı, böylece başım suyun altına girmede.

Shara kollarımda döndü ve çenemin altına yerleşti. Tepeyollotl yanıma çöktü, kendine gelmeye çalışırken hâlâ derin bir hırıltıyla nefes alıyordu. Mayte onun kucağında bir kolunu kraliçemin omuzlarına doladı.

Eztli nefes nefese de olsa gülecek kadar kendine gelmişti. "Bu... inanılmazdı."

Tepeyollotl, göğsü hâlâ hava almak için inip kalkıyor olsa da, "Anlaştık," dedi. "Maxtla'dan bir araba getirip bizi almasını istememiz gerekebilir."

Mayte usulca güldü. "Gururun böyle bir şeye asla izin vermez, bunu sen de biliyorsun."

"Bilmiyorum, kalbim. Seni kraliçemizle birlikte izlemek sevişmemizi yepyeni boyutlara taşıdı."

Ciğerlerim henüz konuşmaya çalışamayacak kadar yanıyor olsa da kabul ettim.

Mayte, Shara'nın bir tutam saçını parmaklarının arasında döndürerek, "Belki yeni yıldan sonra da bizimle kalabilirsin," diye önerdi.

Avuçlarını sırtımda aşağı yukarı kaydırды, parmakları omurgamı tıngırdattı. Ve evet, mucizelerin mucizesi, aletim yeniden kıpırdandı. "Çok isterdim ama evde yapmam gereken çok şey var. Yuvamı yeni kurduk ve evi yeniliyoruz. Ayrıca bazı planlar yapmam gerekiyor."

"Skye için mi?" Mayte usulca sordu. "Evet."

Ani korku bağlarımızı o kadar acımasızca yırttı ki neredeyse kaya trolüne doğru kayacaktım. Shara'nın diğer Kanı çalıları yırtarak bize doğru ilerledi. Daire'nin savaş kedisi kanyonun tepesinden sıçrayarak yanımıza indi. Nevarre bir ağaçtan öttü. Ezra kükredi, Guillaume şaha kalktı ve geceye meydan okuyan bir çığlık attı, Leviathan havada patladı, nefesi gece gökyüzüne dumanlar saçtı. Xin'in gümüş kurdu havuzun kenarında belirdi, bir anlığına hayalet gibi dalgalandı ve sonra bir kez daha kayboldu.

Ama bu korku kraliçemize ait değildi.

Mayte'nindi, ama biz bunu kraliçemizin bağı aracılığıyla hissettik.

"Özür dilerim," diye fısıldadı gözyaşlarını geri kırarak. "Durumunu daha da kötüleştirdim, değil mi? Şimdi Skye sahip olduğu her şeyle senin peşine düşecek."

Shara omuz silkti, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Zaten benim peşimdeydi. Artık güvende olacağını biliyorum."

"Peki ya sen? Seni kim koruyacak?"

"Ben." Bu tek kelime boğazımdan binlerce kiloluk bir kaya gibi fırladı.

Shara'nın diğer kan bağları *da* aynı şeyi beyan etti:

Gözleri yaşlarla doldu ama kalbi Mehen'in üzerimizde uçtuğu kadar yükseldi. "Ve ben hepimizi koruyacağım."

Mayte parmaklarını Shara'nınkilere geçirdi, sesi tereddütlüydü. "Neden bizi korumak için kendini riske atmak istiyorsun? Beni ve Xochitl'i korumak için mi? Bizi neredeyse hiç tanımıyorsun bile."

Shara onların kenetlenmiş ellerini ağzına götürdü ve Mayte'nin parmak uçlarının her birini öptü. "Bu kraliçe aldığı şeyi sever ve sonsuza dek güvende tutar."

SHARA'NIN HİKÂYESİ bir sonraki kitap [QUEEN TAKES ROOK](#) ile devam ediyor. Henüz bir alıntı paylaşmaya hazır değil, ancak bu kitaplar hakkında sohbet etmek ve piyasaya çıkar çıkmaz ilk bakışları almak istiyorsanız, Facebook'ta [Joely's Triune](#)'a katılın veya en son güncellemeleri almak için Joely'nin [haber bültenine](#) kaydolun.

ABOUT THE AUTHOR

Joely Sue Burkhart her zaman bir maskenin ardına saklanan kahramanları sevmiştir, ne kadar karanlık ve tehlikeli olursa o kadar iyidir. İster havalı, sofistike bir milyarder, ister acımasız, kana susamış bir suikastçı ya da sadece kendi ihtiyaçları yüzünden işkence gören bir adam olsun, hepsi kendilerini korumak için maske takar. Sonunda sakladıkları tutkulu, çarpık sırlara bir göz attığınızda, her zaman sert ve hızlı bir şekilde düşerler. Joely'nin web sitesi www.joelysueburkhart.com'da çok çeşitli türlerde lezzetli BDSM ile maskenin altına bakmaya cesaret edin.

Kindle Unlimited'iniz varsa, [onun](#) tüm [bağımsız kitaplarını](#) ücretsiz olarak okuyabilirsiniz!

Sırada ne var merak ediyor musunuz? [Haber bültenine](#) kaydolun ve özel ücretsiz içerikler alın.

ALSOBYJOELYSUEBURKHART

Onların Vampir Kraliçesi, ters harem vampir romantizmi

Kindle Unlimited'ta Ücretsiz

[QUEEN TAKES KNIGHTS](#)

[VEZİR ŞAHI ALIR VEZİR](#)

[ŞAHI ALIR VEZİR KALEYİ](#)

[ALIR](#)

Zombi Kategorisinde Romantizm, paranormal romantizm

Kindle Unlimited'ta Ücretsiz

[ZOMBİ MİLYARDERİN BAKİRE CADISI](#)

[MUMYANIN TUTSAK CADISI](#)

Kan ve Gölgeler, erotik fantezi

Shanhasson Üçlemesi ve Önsöz

Kindle Unlimited'ta Ücretsiz

[SHANHASSON'UN AT USTASI](#)

[SHANHASSON'UN GÜLÜ](#)

[SHANHASSON'A GİDEN YOL](#)

[SHANHASSON'A DÖNÜŞ](#)

Keldari Ateşi

[İÇİMDEKİ ATEŞTEN](#)

[SAĞ ÇIK](#)

Mitomorfozlar, Paranormal/SF Romantizm

Kindle Unlimited'ta Ücretsiz [GÜZEL](#)

[ÖLÜM](#)

Connagherlar, çağdaş erotik romantizm

Kindle Unlimited'ta Ücretsiz

İNGİLİZCE PROFESÖRÜNE MEKTUPLAR
SEVGİLİ HOCAM, BEN SİZİN
CANIMI ÇOK İYİ YAKTIN
SENI ASLA YARI YOLDA
BIRAKMAM
CONNAGHERS'IN TAMAMI KUTULU SET

Billionaires in Bondage, çağdaş erotik romans (Entangled Publishing'den 2017'de yeniden yayınlanıyor)

MİLYARDER İTAATKÂR
MİLYARDERİN MÜREKKEP METRESİ
MİLYARDERİN NOEL PAZARLIĞI

The Wellspring Chronicles, erotik fantezi

Kindle Unlimited'ta Ücretsiz

NIGHTGAZER

A Killer Need, Erotik Romantik Gerilim

BİR KESİM DAHA

DERİN İKİ KESİM DAHA

KOYU

ÜÇ KESİM DAHA ÖLÜ

Bir Jane Austen Uzay Operası, SF/Steampunk erotik romantizm

LADY WYRE'S REGRET, LADY DOCTOR

WYRE'nin önsözünü ücretsiz okuyun

HER GRACE'S STABLE

LORD REGRET'S PRICE

Tarihsel Fantezi Erotika

ALTIN

Maya Kan Kapıları, paranormal romantizm

BLOODGATE, ücretsiz ön okuma

KAN GEÇİDİ MUHAFAZİ KAN
GEÇİDİ SAVAŞÇISI

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.